

MİMAR SİNAN GÜZEL SANATLAR ÜNİVERSİTESİ ★ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK OKULUNUN KENTLE ARAYÜZÜ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ayşe Ece GÜNAL

Mimarlık Anabilim Dalı

Mimari Tasarım Sorunları Programı

Tez Danışmanı: Prof. Dr. F. Emel ARDAMAN

EKİM, 2019

MİMAR SİNAN GÜZEL SANATLAR ÜNİVERSİTESİ ★ FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

MİMARLIK OKULUNUN KENTLE ARAYÜZÜ

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Ayşe Ece GÜNAL

Mimarlık Anabilim Dalı

Mimari Tasarım Sorunları Programı

Tez Danışmanı: Prof. Dr. F. Emel ARDAMAN

EKİM, 2019

AYŞE GÖZAL... tarafından hazırlanan MİMARLIK OKULUNU KENTTE ARAYIŞI adlı
bu tezin YÜKSEK LİANS tezi olarak uygun olduğunu onaylarım.

PROF. DR. F. EMEL ARDAMAN

Tez Yöneticisi

Bu çalışma, jürimiz tarafından ...MİMARLIK..... Anabilim Dalında
YÜKSEK LİANS tezi olarak kabul edilmiştir.

Başkan

: PROF. DR. F. EMEL ARDAMAN

Üye

: DOÇ. DR. AYŞEGÜL KURUCU

Üye

: PROF. DR. AYŞEN ÇİRAVOĞLU

Üye

: _____

Üye

: _____

Bu tez, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi FEN BİLİMLERİ Enstitüsü tez
yazım kurallarına uygundur.

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü tez yazım kılavuzuna uygun olarak hazırladığım bu tez çalışmada;

- tez içindeki bütün bilgi ve belgeleri akademik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi,
- görsel, işitsel ve yazılı tüm bilgi ve sonuçları bilimsel etik kurallarına uygun olarak sunduğumu,
- başkalarının eserlerinden yararlanılması durumunda ilgili eserlere bilimsel normlara uygun olarak atıfta bulunduğumu,
- atıfta bulunduğum eserlerin tümünü kaynak olarak gösterdiğimi,
- kullanılan verilerde herhangi bir değişiklik yapmadığımı,
- ücret karşılığı başka kişilere yazdırmadığımı (dikte etme dışında), uygulamalarımı yaptırmadığımı,
- ve bu tezin herhangi bir bölümünü bu üniversite veya başka bir üniversitede başka bir tez çalışması olarak sunmadığımı beyan ederim.

A. ECE GÜNAL

ÖNSÖZ

Yüksek Lisans eğitimim ve tez çalışma sürecimde tecrübelerini, bilgilerini ve değerli zamanlarını benimle paylaşıp, tez çalışması boyunca bana destek ve yardımcı olan tez danışmanım Sayın Prof. Dr. F. Emel ARDAMAN' a,

Bana her zaman güvenen ve benden hiçbir zaman desteğini esirgemeyen sevgisini hissettiren ve bu hayattaki en büyük şansım olan aileme,

Teşekkürlerimi sunarım.

A. ECE GÜNAL

MİMARLIK OKULUNUN KENTLE ARAYÜZÜ

ÖZET

Mimarlık eğitimi, eğitim kapsamında edinilen, yapıların mimari niteliğini anlama, üç boyutlu düşünebilme yeteneği ve çevresel algının öğrenilmesi gibi daha önceden tasarlama bilgisi olmayan öğrenciler için yeni bir deneyim alanıdır. Bu anlamda multi kültürel bir disiplin olarak sosyal ve kültürel yönlerle desteklenmesi gereken bir süreçtir. Bu bağlamda mimarlık okulu yapıları da bulunduğu çağın gerektirdiği fiziksel, sosyal ve kültürel olanaklara sahip olması gereken yerlerdir. İstanbul'daki örneklere baktığımızda, devlet üniversitelerinde tarihi yapının işlev değişikliği ile mimarlık okulu yapısına dönüştüğü gözlemlenmekte iken vakıf üniversitelerinin çoğunluğunda farklı işlevlere sahip mevcut yapı stoğunun dönüşüm değiştirerek mimarlık okulu yapısına evrildiği karşımıza çıkmaktadır. Salt fiziksel bir yapı olarak düşünülmemesi gereken mimarlık okulu yapısı bir kılıf gibi mevcut yapı stoğunun içine giydirildiğinde; kentten kültürel ve sosyal yönden beslenmesi gerekirken kent ile arayüz kurgusunda sıkıntılar olduğu görülmektedir. İşlev değiştiren yapıların kente eklenme aşamasında yapının algısına dair ikilemler yaşanabilmektedir. Bu nedenle yapıyı anlamlandıran ve yorumlayan kişinin yapı ile kurduğu ilişkide mimarlık ürününü nasıl algıladığı ya da mekândaki değerleri kendi geçmiş deneyim ve imgelemleriyle nasıl örtüştürüp yorumladığı önem kazanmaktadır. Yapı birey için ne kadar çok tanımlı alan içeriyorsa kentsel ve kişisel bellekte kalıcılığı artmaktadır. Çevreden alınan sosyal, kültürel ve sembolik mesajların kişinin kültürel filtresinden geçerek mekânı anlamlandırmada önemli olduğu görülmektedir. Çalışma kapsamında şu sorulara yanıt aranmaktadır; Başka amaçlarla tasarlanmış binaların mimarlık okullarına dönüştürülmesi sonucunda bu okulların kentle etkileşiminde ne gibi farklılıklar oluşmuştur? Bu yapılar çevreleriyle ne kadar ilişki kurmaktadır? Mimarlık öğrencisinin kenti algılamasında eğitim gördüğü yerin, yapının etkisi var mıdır? Mimarlık okullarının kent içindeki konumlanışları öğrencilerin kurum içi ve dışı kültürel aktivitelerini ne kadar etkilemektedir? Bu çalışmada amaç, anket katılımcılarının yapıları çevreye yükledikleri anlamların ve algılarının değişimini,

algıyı etkileyen faktörlerini ve mimarlık eğitimi alınan mekânların kent ile ilişkisini ve kente nasıl bir mesaj ilettiğini sorgulamaktır. Bu doğrultuda bireylerin algısal farklılıkları kentsel mekân ve arayüz kavramları aracılığıyla mimarlık okulları üzerinden tartışılmıştır. Tez kapsamında İstanbul'da üç mimarlık okulu seçilmiş bu seçimde yapısal işlev değişiminin etkin olduğu okullar (Kadir Has Üniversitesi, Bahçeşehir Üniversitesi ve İstanbul Kültür Üniversitesi) üzerinden kent ile arayüz analizleri yapılmıştır. Mevcut yapı stoğu olarak nitelendirebileceğimiz önceki kullanımlarında farklı işlevlere sahip yapıların mimarlık eğitim mekânlarına dönüşümünde kent ile kurdukları arayüzün görsel ve algısal anlamda analizleri yapılarak kullanıcılar üzerinden tartışılmıştır. Kent ile bağ kurabilen mimarlık okullarında öğrencinin eğitim gördüğü çevrenin - yapının kenti algılama doğrultusundaki önemi ve yapıların kente ilettiği mesaj farklı kullanıcı profilleri üzerinden incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Arayüz, Mimarlık Okulları, Kayıp Mekân, Kentsel Mekân, Bilişsel Harita

INTERFACE BETWEEN ARCHITECTURE SCHOOL AND CITY

SUMMARY

Architectural education is a new area of experience for students who have no previous designing knowledge acquired within the scope of training such as understanding architectural qualification of structures, ability of thinking three-dimensionally and learning of environmental perception. In this sense, it is a process required to be supported from social and cultural aspects as a multi-cultural discipline. In this context, architecture school structures are places which should have physical, social and cultural opportunities which the era entails. Once we examine the examples located in Istanbul, while it is observed that historical structure has transformed into architecture school structure through a functional change in the state universities, we find out that the existing structure stock having different functions in majority of the foundation universities has been evolved to the architecture school structure by undergoing a transformation. Once the architecture school structure that should not be considered as a pure physical structure is dressed into the existing structure stock like a cover; it is seen that although it should be fed from the city culturally and socially, there are problems in the interface setup with the city. Dilemmas for the perception of the structure in the phase of articulation of the structures changing function to the city may be experienced. For this reason, how the person who makes sense of and interprets the structure perceives the architectural product in the relation established with the structure or how he/she overlaps and interprets the values in the space with his/her own experience and imagery gain importance. The more defined field structure contains for the individual, the higher permanence it has in the urban and personal memory. It is seen that social, cultural and symbolic messages taken from the environment are important in making sense of the space by passing through the cultural filter of the person.

Answer is sought for the following questions within the scope of the study; Which differences formed in interaction of these schools with the city as a result of the

transformation of buildings designed for different purposes into schools of architecture? How much relation do these structures establish with their environment? Do the place and structure where the students of architecture studies have an impact on the student's perception of the city? How much does the positioning of schools of architecture within the city affect the in and out-house activities of the studies? In this study, the aim is to investigate the change of the meaning and perceptions which the questionnaire participants attributed to the structured environment, factors which affect the perception and relation of spaces where architectural training is received with the city and how a message it communicates to the city.

Accordingly, perceptual differences of individuals were discussed over the schools of architecture by means of urban space and interface concepts. Three schools of architecture were selected in Istanbul within the scope of thesis, the analyses of interface with the city were conducted over the schools (Kadir Has University, Bahçeşehir University and Istanbul Kültür University) where structural function change is effective in this selection. Analyses of structures having different functions in their previous uses which we can identify as the existing structure stock, which is established with the city in transformation into architectural training spaces were conducted in the visual and perceptual sense and it was discussed over the users. The importance of the environment – structure where student studies in perception of the city in the schools of architecture that can establish a bond with the city and the message which structures communicated to the city were investigated over different user profiles.

Keywords: Interface, Interface of City, Schools of architecture, Urban space, Cognitive map.

İÇİNDEKİLER

Sayfa

ÖNSÖZ	vii
ÖZET	ix
SUMMARY	xi
İÇİNDEKİLER	xiii
ÇİZELGE LİSTESİ	xiii
ŞEKİL LİSTESİ	xvi
1. GİRİŞ	19
1.1 Tezin Amacı	20
1.2 Tezin Yöntemi ve Kapsamı	20
2. ARAYÜZ, MİMARLIK VE KENT	23
2.1 Arayüz Kavramı	24
2.2 Kentsel Mekân ve Arayüz	26
2.3 Bina ve Kent Arayüzü - Cephe	36
2.4 Bölüm Sonucu	43
3. MİMARLIK OKULLARI VE KENT İLE ARAYÜZ ANALİZİ	45
3.1 İstanbul'da Bulunan Mimarlık Okulları	45
3.2 Analiz Yöntemi	47
3.3 Seçilen Örnekler	48
3.3.1 Bahçeşehir Üniversitesi.....	51
3.3.1.1 Anket çalışması	52
3.3.1.2 Kent – arayüz haritaları	68
3.3.2 Kadir Has Üniversitesi	78
3.3.2.1 Anket Çalışması	79
3.3.2.2 Kent – arayüz haritaları	93
3.3.3 İstanbul Kültür Üniversitesi	103
3.3.3.1 Anket çalışması	104
3.3.3.2 Kent – arayüz haritaları	119
3.4 Bölüm Sonucu	131
4. SONUÇ	153
EKLER	161

ÇİZELGE LİSTESİ

Sayfa

Çizelge 3.1 : Bahçeşehir Üniversitesi – Beşiktaş Kuzey Kampüsü	51
Çizelge 3.2 : Anket katılımcılarının cinsiyet dağılımına ait bilgiler.	52
Çizelge 3.3 : Anket katılımcılarının yaş gruplarına ait bilgiler.	53
Çizelge 3.4 : Anket katılımcılarının öğrenim durumuna ait bilgiler.	54
Çizelge 3.5 : Anket katılımcılarının iş durumuna ait bilgiler.	55
Çizelge 3.6 : Anket katılımcılarının bölgede çalışıp çalışmadığına ait bilgiler... 55	
Çizelge 3.7 :Anket katılımcılarının bölgede eğitim görüp görmediğine ait bilgiler.	56
Çizelge 3.8 : Anket katılımcılarının bölgede ikamet edip etmediğine ait bilgiler.56	
Çizelge 3.9 : Anket katılımcılarının bu bölgede ikamet etme sebebine ait bilgiler.57	
Çizelge 3.10 : Anket katılımcılarının bu bölgeyi güvenli bulup bulmadığına ait bilgiler.	58
Çizelge 3.11 : Anket katılımcılarının bölgeye ulaşımına ait bilgiler.....	58
Çizelge 3.12 : Mimarlık öğrencisi veya mezun katılımcıların mesleki ve kültürel etkinliklere katılımına ait bilgiler.....	59
Çizelge 3.13 : Çalışan ve ikamet eden katılımcıların mesleki ve kültürel etkinliklere katılımına ait bilgiler.....	60
Çizelge 3.14 : Etkinliklere katılan katılımcıların ulaşımına ait bilgiler.....	60
Çizelge 3.15 : Çalışan ve ikamet eden katılımcıların bina çevresinde buluşma noktalarına ait bilgiler.....	61
Çizelge 3.16 : Mimarlık öğrencisi veya mezun katılımcıların okul çevresinde buluşma noktaları ile ilgili bilgiler.	61
Çizelge 3.17 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında içeriye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.	62
Çizelge 3.18 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında cepheye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.	63
Çizelge 3.19 : Anket katılımcılarının yapının kendine özgü biçimi ve karakterine ait bilgileri.....	63
Çizelge 3.20 : Anket katılımcılarının modern cephenin ne olduğu sorusuna ait verdikleri bilgiler.	64
Çizelge 3.21 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (Kadir Has Üniversitesi) ait verdiği bilgiler.	65
Çizelge 3.22 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (İstanbul Kültür Üniversitesi) ait verdiği bilgiler.	66
Çizelge 3.23 : Anket katılımcılarının yapının işlevi bilinmeseydi hangi tür yapı olurdu sorusuna ait verdiği bilgiler.....	67
Çizelge 3.24 : Anket katılımcılarının gördüğünüz yapılardan hangisi üniversite binasıdır sorusuna ait verdiği bilgiler.....	67
Çizelge 3.25 : Kadir Has Üniversitesi.....	78

Çizelge 3.26 : Anket katılımcılarının cinsiyet dağılımına ait bilgiler.	79
Çizelge 3.27 : Anket katılımcılarının yaş gruplarına ait bilgiler.	80
Çizelge 3.28 : Anket katılımcılarının öğrenim durumuna ait bilgiler.	81
Çizelge 3.29 : Anket katılımcılarının iş durumuna ait bilgiler.	81
Çizelge 3.30 : Anket katılımcılarının bölgede çalışıp çalışmadığına ait bilgiler.	82
Çizelge 3.31 : Anket katılımcılarının bölgede eğitim görüp görmediğine ait bilgiler.	82
Çizelge 3.32 : Anket katılımcılarının bölgede ikamet edip etmediğine ait bilgiler.	83
Çizelge 3.33 : Anket katılımcılarının bu bölgede ikamet etme sebebine ait bilgiler.	83
Çizelge 3.34 : Anket katılımcılarının bu bölgeyi güvenli bulup bulmadığına ait bilgiler.	84
Çizelge 3.35 : Anket katılımcılarının bölgeye ulaşımına ait bilgiler.	85
Çizelge 3.36 : Mimarlık öğrencisi katılımcıların mesleki ve kültürel etkinliklere katılımına ait bilgiler.	85
Çizelge 3.37 : Mesleki ve kültürel etkinliklere katılımına ait bilgiler.	86
Çizelge 3.38 : Etkinliklere katılan katılımcılarının ulaşımına ait bilgiler.	86
Çizelge 3.39 : Buluşma noktalarına ait bilgiler.	87
Çizelge 3.40 : Mimarlık öğrencisi veya mezun katılımcıların okul çevresinde buluşma noktaları ile ilgili bilgiler.	87
Çizelge 3.41 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında içeriye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.	88
Çizelge 3.42 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında cepheye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.	89
Çizelge 3.43 : Anket katılımcılarının yapının kendine özgü biçimi ve karakterine ait bilgileri.	89
Çizelge 3.44 : Anket katılımcılarının modern cephenin hangi malzemelerden oluştuğuna ait bilgileri.	90
Çizelge 3.45 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (Bahçeşehir Üniversitesi) ait verdiği bilgiler.	91
Çizelge 3.46 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (İstanbul Kültür Üniversitesi) ait verdiği bilgiler.	92
Çizelge 3.47 : Anket katılımcılarının yapının işlevi bilinmeseydi hangi tür yapı olurdu sorusuna ait verdiği bilgiler.	92
Çizelge 3.48 : Anket katılımcılarının gördüğünüz yapılardan hangisi üniversite binasıdır sorusuna ait verdiği bilgiler.	93
Çizelge 3.49 : Kültür Üniversitesi – Ataköy Yerleşkesi	103
Çizelge 3.50 : Anket katılımcılarının cinsiyet dağılımına ait bilgiler.	104
Çizelge 3.51 : Anket katılımcılarının yaş gruplarına ait bilgiler.	105
Çizelge 3.52 : Anket katılımcılarının öğrenim durumuna ait bilgiler.	106
Çizelge 3.53 : Anket katılımcılarının iş durumuna ait bilgiler.	106
Çizelge 3.54 : Anket katılımcılarının bölgede çalışıp çalışmadığına ait bilgiler.	107
Çizelge 3.55 : Anket katılımcılarının bölgede eğitim görüp görmediğine ait bilgiler.	107
Çizelge 3.56 : Anket katılımcılarının bölgede ikamet edip etmediğine ait bilgiler.	108
Çizelge 3.57 : Anket katılımcılarının bu bölgede ikamet etme sebebine ait bilgiler.	108
Çizelge 3.58 : Anket katılımcılarının bu bölgeyi güvenli bulup bulmadığına ait bilgiler.	109
Çizelge 3.59 : Anket katılımcılarının bölgeye ulaşımına ait bilgiler.	110

Çizelge 3.60 : Mimarlık Öğrencisi Katılımcıların Mesleki Ve Kültürel Etkinliklere Katılımına Ait Bilgiler.....	110
Çizelge 3.61 : Çalışan ve ikamet eden deneklerin mesleki ve kültürel etkinliklere katılımına ait bilgiler.	111
Çizelge 3.62 : Etkinliklere katılan katılımcıların ulaşımına ait bilgiler.....	111
Çizelge 3.63 : Çalışan ve ikamet eden katılımcıların bina çevresinde buluşma noktalarına ait bilgiler.....	112
Çizelge 3.64 : Mimarlık öğrencisi veya mezun katılımcıların okul çevresinde buluşma noktaları ile ilgili bilgiler.	112
Çizelge 3.65 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında içeriye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.	113
Çizelge 3.66 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında cepheye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.	114
Çizelge 3.67 : Anket katılımcılarının yapının kendine özgü biçimi ve karakterine ait bilgileri.....	115
Çizelge 3.68 : Anket katılımcılarının göre modern cephenin algısı.....	115
Çizelge 3.69 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (Bahçeşehir Üniversitesi) ait verdiği bilgiler	116
Çizelge 3.70 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (İstanbul Kültür Üniversitesi) ait verdiği bilgiler	117
Çizelge 3.71 : Anket katılımcılarının yapının işlevi bilinmeseydi hangi tür yapı olurdu sorusuna ait verdiği bilgiler.....	118
Çizelge 3.72 : Anket katılımcılarının gördüğünüz yapılardan hangisi üniversite binasıdır sorusuna ait verdiği bilgiler.....	118
Çizelge 3.73 : Yapıya Dışarıdan Bakıldığında İçeriye Dair Nasıl Bir Fikir Verdiğine dair anket sonuçları	135
Çizelge 3.74 : Yapıya dışarıdan bakıldığında cepheye dair nasıl bir fikir verdiğine dair anket sonuçları.....	136
Çizelge 3.75 : Yapının kendine özgü biçimi ve karakterine dair anket sonuçları	137
Çizelge 3.76 : Fotoğraftaki yapının işlevinin ne olduğuna dair anket sonuçları	138
Çizelge 3.77 : Fotoğraftaki yapının işlevinin ne olduğuna dair anket sonuçları	139
Çizelge 3.78 : Fotoğraftaki yapının işlevinin ne olduğuna dair anket sonuçları	140
Çizelge 3.79 : Gördüğünüz yapılardan hangisi üniversite binasıdır? Sorusuna dair anket sonuçları.	141
Çizelge 3.80 : Yapının işlevi bilinmeseydi hangi tür yapı olurdu?	142
Çizelge 3.81 : Aynı ya da yakın bir şekilde etki bırakan başka yapı ne olabilir?	143
Çizelge 3.82 : Aynı ya da yakın bir şekilde etki bırakan başka yapı ne olabilir?	143
Çizelge 3.83 : Aynı ya da yakın bir şekilde etki bırakan başka yapı ne olabilir?	144
Çizelge 3.84 : Yapının bıraktığı etki tek kelime ya da tek cümle ile nasıl tanımlanır?	145
Çizelge 3.85 : Yapının bıraktığı etki tek kelime ya da tek cümle ile nasıl tanımlanır?	146
Çizelge 3.86 : Yapının bıraktığı etki tek kelime ya da tek cümle ile nasıl tanımlanır?	147
Çizelge 3.87 : Yapının dikkat çekici ögesi nedir?.....	148
Çizelge 3.88 : Yapının dikkat çekici ögesi nedir?.....	149
Çizelge 3.89 : Yapının dikkat çekici ögesi nedir?.....	151

ŞEKİL LİSTESİ

Sayfa

Şekil 2.1 : Arayüz, mimarlık ve kent ilişkisi (Karabacak, 2015).	24
Şekil 2.2 : Bilgisayarda arayüz (URL-1, 2019)	25
Şekil 2.3 : Yok mekan örneği (Trancik,1986)	34
Şekil 2.4 : Kentlerde artan otomobil kullanımı (URL-2, 2019).....	35
Şekil 2.5 : İstanbul Gelişim Üniversitesi.....	39
Şekil 2.6 : Nişantaşı Üniversitesi Maslak 1453 Neo Tech Kampüsü.....	39
Şekil 2.7 : Algı, anlam, çevre ve davranış ilişkileri (Rapoport, 1977)	40
Şekil 2.8 : Davranış ve filtreler (Appleyard, 1973).....	41
Şekil 2.9 : Algılama - Davranış İlişkisi (Lang, 1987).....	41
Şekil 3.1 : İstanbul'da mimarlık eğitimi veren üniversite sayısı (yazar tarafından tez kapsamında üretilmiştir).....	46
Şekil 3.2 : İstanbul'da mimarlık eğitimi veren üniversite sayısı (yazar tarafından tez kapsamında üretilmiştir).....	46
Şekil 3.3 : İstanbul'da bulunan mimarlık okullarının konumları.....	49
Şekil 3.4 : Seçilen üç mimarlık okulunun kent içerisinde konumları.....	50
Şekil 3.5 : Kadir Has Üniversitesi	64
Kadir Has Üniversitesi dış cephe görseli.....Hata! Yer işareti tanımlanmamış.	
Şekil 3.6 : Kültür Üniversitesi	65
İstanbul Kültür Üniversitesi dış cephe görseli.....	66
Şekil 3.7 : A1 numaralı deneye ait harita.....	68
Şekil 3.8 : A2 numaralı deneye ait harita.....	69
Şekil 3.9 : A3 numaralı deneye ait harita.....	69
Şekil 3.10 : A4 numaralı deneye ait harita.....	70
Şekil 3.11 : A5 numaralı deneye ait harita.....	71
Şekil 3.12 : A6 numaralı deneye ait harita.....	71
Şekil 3.13 : A7 numaralı deneye ait harita.....	72
Şekil 3.14 : A8 numaralı deneye ait harita.....	73
Şekil 3.15 : A9 numaralı deneye ait harita.....	74
Şekil 3.16 : A10 numaralı deneye ait harita.....	75
Şekil 3.17 : Bahçeşehir Üniversitesi Kentle Arayüz Harita Değerlendirmesi. ...	76
Şekil 3.18 : Bahçeşehir Üniversitesi dış cephe görseli.....	90
Şekil 3.19 : İstanbul Kültür Üniversitesi dış cephe görseli.....	91
Şekil 3.20 : B1 numaralı deneye ait harita.....	94
Şekil 3.21 : B2 numaralı deneye ait harita.....	94
Şekil 3.22 : B3 numaralı deneye ait harita.....	95
Şekil 3.23 : B4 numaralı deneye ait harita.....	96
Şekil 3.24 : B5 numaralı deneye ait harita.....	96
Şekil 3.25 : B6 numaralı deneye ait harita.....	97
Şekil 3.26 : B7 numaralı deneye ait harita.....	98

Şekil 3.27 : B8 numaralı deneye ait harita.....	98
Şekil 3.28 : B9 numaralı deneye ait harita.....	99
Şekil 3.29 : B10 numaralı deneye ait harita.....	100
Şekil 3.30 : Kadir Has Üniversitesi Kentle Arayüz harita değerlendirilmesi....	101
Şekil 3.31 : Bahçeşehir Üniversitesi dış cephe görseli.....	116
Şekil 3.32 : Bahçeşehir Üniversitesi dış cephe görseli.....	117
Şekil 3.33 : C1 numaralı deneye ait harita.....	119
Şekil 3.34 : C2 numaralı deneye ait harita.....	120
Şekil 3.35 : C3 numaralı deneye ait harita.....	121
Şekil 3.36 : C4 numaralı deneye ait harita.....	121
Şekil 3.37 : C5 numaralı deneye ait harita.....	122
Şekil 3.38 : C6 numaralı deneye ait harita.....	123
Şekil 3.39 : C7 numaralı deneye ait harita.....	124
Şekil 3.40 : C8 numaralı deneye ait harita.....	125
Şekil 3.41 : C9 numaralı deneye ait harita.....	126
Şekil 3.42 : C10 numaralı deneye ait harita.....	126
Şekil 3.43 : İstanbul Kültür Üniversitesi Kentle Arayüz Haritası değerlendirilmesi.....	128
İstanbul Kültür Üniversitesi Kentle Arayüz Haritası değerlendirilmesi.....	129
Şekil A.1 : a) Bahçeşehir Üniversitesi b)Kadir Has Üniversitesi c) İstanbul Kültür Üniversitesi	Hata! Yer işareti tanımlanmamış.

1. GİRİŞ

Mimarlık eğitiminde başlayan çevre ile etkileşim, mimarlık eğitimi verilen yapıların fiziksel ve sosyal özellikleri nedeniyle birbirinden farklılaşabilir. Bu bağlam da yapıda kütle – cephenin (kabuk, yüzey) kent ile arayüzünde kimlik problemleri ortaya çıkmaktadır. İşlev değiştiren yapıların kente eklenme aşamasında yapının algısına dair ikilemler yaşanabilmektedir. Bu nedenle yapıyı anlamlandıran ve yorumlayan kişinin yapı ile kurduğu ilişkide mimarlık ürününü nasıl algıladığı ya da mekândaki değerleri kendi geçmiş deneyim ve imgelemleriyle nasıl örtüştürüp yorumladığı önem kazanmaktadır. Mekânın algısı sürecinde bireysel farklılıkların ortaya çıktığı görülmektedir. Yapı birey için ne kadar çok tanımlı alan içeriyorsa kentsel ve kişisel bellekte kalıcılığı artmaktadır. Çevreden alınan sosyal, kültürel ve sembolik mesajların kişinin kültürel filtresinden geçerek mekânı anlamlandırmada önemli olduğu görülmektedir. Bu noktada mimari öğeler ise arayüzlerde yaratılan etkileşim alanlarında dönüşmektedir. Bu bağlamda, İstanbul'da bulunan farklı dönüşüm süreçleri geçirmiş mimarlık okullarının kente ilettiği mesajın farklı kullanıcı profilleri üzerinden nasıl algılandığı incelenmiştir. İşlev değişikliğinin sadece yapı ölçeğinde değil kentsel ölçekte de farklı sonuçları olabilmektedir. İşlevi değişmiş yapı sadece kendi yapısal ömrünü uzatma ile kalmamakta, kentsel mekânı da şekillendirmekte rol oynamaktadır. Bu dönüşüm sadece tarihi yapılarda değil, güncel yapı stoğunun bazı dinamikler karşısında varlığını devam ettirebilmesi içinde yeni bir üretim tekniği olarak da görülmektedir.

Tez çalışması kapsamında birinci bölümde; tezin amacı, yöntemi ve kapsamı çizilerek genel bir kurgu etrafında tezin nasıl şekillendiğine değinilecektir. İkinci bölümde; arayüz kavramı ve kentsel mekân üzerinden kurulan kavramsal altyapı aktarılacaktır. Üçüncü bölümde, seçilen üç mimarlık okulunun çevresinde ikamet eden, çalışan ve mimarlık eğitimi gören toplam 90 kişiye anket çalışması yapılacaktır. Her okuldan 10 toplamda 30 mimarlık öğrencisi okul yapısı ve çevre

ilişkinin sorgulanacağı bilişsel haritalar çizdirilerek kent ile arayüz ilişkisi kurulacaktır.

1.1 Tezin Amacı

Türkiye’de sayıları gün geçtikçe artan mimarlık okulları (112) özellikle İstanbul bulunanlar (eğitim veren 33, yeni öğrenci alan 1), kendi fiziksel ihtiyaçlarını karşılayabilmek adına çoğunlukla mevcut yapı stoğunu dönüştürerek eğitim mekânları olarak kullanılmaktadırlar. Tez kapsamında farklı işlevleri olan ve dönüşüm geçirmiş yapıların mimarlık okulları olarak kullanılmasına odaklanılmaktadır.

Tez kapsamında şu sorulara yanıtlar aranmıştır:

- Başka amaçlarla tasarlanmış binaların mimarlık okullarına dönüştürülmesi sonucunda bu okulların kentle etkileşiminde ne gibi farklılıklar oluşmuştur?
- Bu yapılar çevreleriyle ne kadar ilişki kurmaktadır?
- Mimarlık öğrencisinin kenti algılamasında eğitim gördüğü yerin-yapının etkisi var mıdır?
- Mimarlık okullarının kent içindeki konumlanışları öğrencilerin kurum içi ve dışı kültürel aktivitelerini ne kadar etkilemektedir?

1.2 Tezin Yöntemi ve Kapsamı

Kent ile arayüz ilişkisi üzerinden İstanbul’un farklı ilçelerinden seçilen (Cibali, Yıldız, Yenibosna) üç mimarlık okulunun kent ile bağlantısının sorgulandığı tez çalışmasında tezin yöntemi iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde seçilen yapıların kente verdiği mesajı anlamaya yönelik yapılan anket çalışması 90 kişilik denek grubuna yöneltilen 24 adet anket sorusundan oluşmaktadır. Anket, yapıların bulunduğu bölgede ikamet eden, bölgede çalışan ve yapıda eğitim gören mimarlık öğrencilerine uygulanmıştır. Anket çalışmasında hazırlanan sorular binaların algısını kent ile arayüz bağlamında değerlendirebilmek için hazırlanmıştır. Kurgulanan soru sistematğinde cinsiyet öğrenim durumları, çalışma ve ikamet durumlarına ilişkin sorular deneklerin demografik perspektiflerini oluşturmak amacıyla yöneltilmiştir. Böylece algı ile ilgili sorulara cevap aranırken denekin bölgeye hâkimiyeti üzerinde

çıkarımlar yapılmıştır. İkinci bölümde ise mimarlık öğrencileri tarafından çizdirilen kentsel arayüz haritalarının değerlendirilmesi yapılarak; mimarlık okulunun bulunduğu konumda kent ile yapının nasıl iletişim kurduğu ve kullanıcıların bu kent mekanının çevresel verilerini nasıl algıladığı incelenmiştir. Bu anlamda arayüz kavramıyla ilgili yapılmış tez çalışmaları; Şensöz'ün (2019) konut dokuları üzerinden bir arayüz okuması yaptığı yüksek lisans tezi, Özaydın'ın (1993) tarihi kentsel mekânlarda arayüz kavramını incelediği doktora tezi, Köse'nin (2010) arayüz kavramını sınır ve eşik olarak ele aldığı yüksek lisans tezi, Köknar'ın (2001) arayüz kavramını mekânsal anlamda ele aldığı yüksek lisans tezi, Saka'nın (2018) dünyadaki mimarlık okullarının örneklerini arayüz kavramı bağlamında incelediği yüksek lisans tezi, Kararmaz'ın (2017) sanat alanındaki yerleştirmelerin mimarlık eğitimi ile arayüzünü sorguladığı yüksek lisans tezi, Özsel'in (2009) kentsel dış mekanlar ve yaya mekanları bağlamında arayüz kavramını irdelediği yüksek lisans tezi, Durur'un (2018) kent içindeki mimarlık fakültelerinin yerleşim analizlerini algı öğeleri bağlamında incelediği yüksek lisans çalışmalarından farklı olarak çalışmada, kent ile arayüzün nasıl kurulduğu ve mimarlık okulu yapılarının nasıl algılandığına yönelik ipuçları alınmaya çalışılmıştır.

Çalışmanın ilk bölümünden elde edilen veriler “SPSS” isimli program yardımıyla sayısallaştırılmıştır. Microsoft Excel isimli program ile grafikleştirilmiştir. İkinci bölümünde denekler tarafından çizilen haritalarının değerlendirilmesi ile kent ile arayüz haritaları oluşturulmuştur. Bu çalışma hem görsel hem algısal açıdan değerlendirilerek karşılıklı analizler üzerinden sonuca ulaşılmıştır.

2019 - 2020 öğretim yılı itibariyle İstanbul'da, 30'u vakıf, 4 tanesi devlet üniversitesi olmak üzere toplamda 34 üniversitede mimarlık eğitimi verildiği görülmüştür. Bu 34 üniversiteden 7'si tarihi binada eğitim hayatını sürdürmektedir. İstanbul'da mimarlık okulu olarak tasarlanmış yapı bulunmamaktadır. Mimarlık eğitimi veren devlet üniversiteleri kamu yapılarını kullanmaktadırlar. Vakıf üniversitelerinin çoğunluğu işlev değişikliği ile dönüştürülmüş yapıları kullanırken, yalnızca birkaçı ise yeni yapılarda eğitimlerini sürdürmektedir. Tez kapsamında seçilen okullar; Bahçeşehir Üniversitesi Kuzey Kampüsü, Kadir Has Üniversitesi Cibali Kampüsü, İstanbul Kültür Üniversitesi Ataköy Yerleşkesi'dir. Okulların seçilme nedeni ise birbirinden farklı işleve sahip yapıların (holding, fabrika, otel) mimarlık okulu olarak

kullanılmasıyla öğrencinin eğitim gördüğü çevrenin - yapının kenti algılama doğrultusundaki etkisini gözlemleyebilmektir.

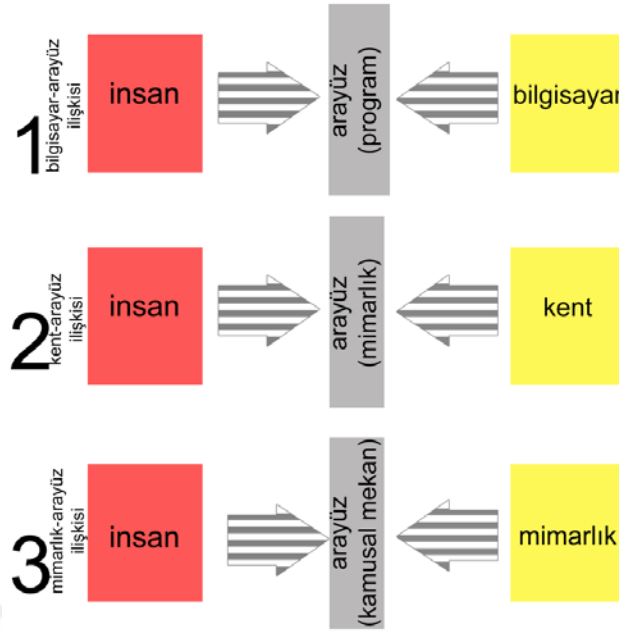

2. ARAYÜZ, MİMARLIK VE KENT

Mimarlığın kent ile kurduğu ilişki geçmişten günümüze kadar güncelliğini koruyan tartışma konularından biridir. Norberg-Schulz (1980) kenti; kullanıcılar arası ilişkileri güçlendiren bir mikrokosmos olarak ifade eder. Roland Barthes (1990) için kent tanımı: Şehir bir söylemdir; bu söylem de gerçekten bir dildir: Şehir sakinleriyle konuşur; biz içinde bulunduğumuz kenti konuşuruz. Bunu da orada yaşayarak, orada dolaşarak, ona bakarak yaparız.

Bu bağlamda mimarlığın tanımı da kent ile ilişkili olarak farklı görüşler içermektedir. Bazı araştırmacı, kuramcı mimarlar da mimarlığın salt bir bina yapma pratiği olmadığı, diğer disiplinler ile doğrudan ya da dolaylı yollardan ilişki kurması nedeniyle bir bütün olarak değerlendirilmesi gerektiğini belirtmektedirler. Bu doğrultuda mimarlık sadece biçimsel ve mekânsal boyutta düşünülmemelidir. Kentsel mekandaki arayüzleri sayesinde kullanıcısı ile bir iletişim dili kurmaktadır

Benzer şekilde mimarlık kavramının da günümüzde artık salt bir nesne içermeyip bir ortam yaratma olgusu haline geldiği ifade edilmektedir (Crary, 2004). Bu bölümünde mimarlık ve kent ile metaforik anlamda ilişki kuran “arayüz” kavramı çalışmanın derinleşmesi bağlamında kentsel mekân ve cepheler üzerinden tariflenmiştir (Şekil 2.1).

Şekil 2.1 : Arayüz, mimarlık ve kent ilişkisi (Karabacak, 2015).

2.1 Arayüz Kavramı

Arayüz ağ bağlantılı bir sistemde iki ayrı elemanın bağlantı bölgesidir. En yaygın şekilde arayüz, kullanıcı ile bir bilgisayar arasındaki iletişimin kolaylaştırıldığı araç veya farklı teknik aygıtların birbirleriyle iletişim kurmasını sağlayan bağlantı veya yazılım araçları olarak ifade edilmektedir. Zielinski (2000) tarafından ise arayüz, aynı anda birbirini ayıran ve bağlanan bir şey olarak tanımlanırken daha genel anlamda; işaretler ve bilgi alışverişinin sanallıkları potansiyel etkinliğe dönüştürdüğü, farklı sistemler tarafından paylaşılan aradaki sınır bölgesidir. Arayüz kelimesi Oxford Sözlüğü'nde ise şu şekilde tanımlanmıştır:

1. Bilgisayar programının ekran düzeni, menüler ve ikonlar üzerinden kullanıcıya bilgi sunma veya kullanıcıdan bilgi alma şekli.
2. A ile B arasında iki konunun, sistemin vb. bir araya geldiği ve birbirini etkilediği nokta, durum veya yer.
3. Bir cihazı veya sistemi diğerine bağlayan bir elektrik devresi, bağlantısı ya da programı.

Arayüz; bilgisayar üzerinde çeşitli programları temsil eden görsel ikonların kullanıcılar ile etkileşime geçtiği yazılım olarak da tanımlanabilir (Denning ve Metcalfe, 1997) (Şekil 2.2).

Şekil 2.2 : Bilgisayarda arayüz (URL-1, 2019)

Arayüzler aracılığıyla ürün, kullanıcının anlayabileceği bir temsile dönüşür. Bu bağlamda Johnson (1997) arayüzleri, çevirmen olarak tanımlayarak bilgisayarın kendini kullanıcının algılayabileceği şekilde aktarmak zorunda olduğunu belirtir. Arayüzler aracılığıyla bilgisayarın kodlardan oluşmuş dili görsel, işitsel, algısal açıdan anlamlı hale getirilir. Bir anlamda sanal ortam ile gerçek dünya arasında arayüzler köprü görevi görmektedir (Stone ve diğ., 2005). Aynı zamanda kullanıcıların diğer kullanıcılar ile etkileşime geçmesini sağlayarak sosyal bir ilişkiler ağı kurmaktadır (McCullough, 1998). Bu bağlamda arayüz; bulunduğu bilgisayar sisteminden farklı bir sistem olarak düşünüldüğünde yani bilgisayarın yerini kentin aldığı varsayımı yapılırsa sistemin kullanıcıları, mimari öğelerin kullanıcıları olan kişiler olmaktadır. Bu noktada mimari öğeler ise farklı etkileşim alanları yaratan arayüzlere dönüşmektedir (Karabacak, 2015). Arayüzlerde yaratılan etkileşim alanlarında kent içerisinde sosyal olarak uzak ama fiziksel olarak yakın olan bireyler karşılaşır (Bauman, 1993). Böylece bu alanları, yabancıların hem dâhil olduğu hem de hariç tutulduğu yerler olarak tanımlayabiliriz.

Arayüzler oluşum biçimlerine göre fiziksel ve kavramsal anlamda literatürde yer almaktadır. Arayüz ile ilgili literatür incelendiğinde yapılan çalışmaların çoğunlukla

arayüzün fiziksel olarak kent ve alt ölçeklerde, mimari mekan kurgusu anlamında incelendiği görülmüştür. Tez kapsamında arayüz yukarıda yapılan tanımlamalar doğrultusunda iki farklı sistemin birbiriyle ilişkisi olarak ele alınmıştır. Bu bağlamda yapı ve kent arasındaki arayüz alanı iki şekilde ifade edilecektir; ilk olarak yapının kentsel mekân üzerinden kurduğu iletişim, devamında ise cephe ve kütlelerin arayüz alanı olarak ele alınmasıyla yapıların işlevi ve cephelerin algısal etkileri tartışılacaktır.

2.2 Kentsel Mekân ve Arayüz

Endüstrileşme, sanayileşme ve kentleşme gibi süreçler ile ortaya çıkan hızlı değişim, kentlerin yapılarında ve işlevlerinde değişiklikler yaratırken, kentsel mekân da benzer süreçlerden geçmiştir. Endüstri öncesinde kentsel mekân; toplanma merkezi, otorite ve gücün konumlandığı alan olarak yaşantının örgütlendiği yerdir (Weber, 2012). Bununla beraber zamanla tarihin hemen her döneminde değişikliğe uğrayan kentlerde yaşantı tek mekândan çeşitli mekânlara doğru örgütlenerek gelişim göstermiştir. Ulus devlet sistemine geçildiğinde ekonomik gelişmeler, sosyal, siyasi, mimari, vb. alanlarda yaşanan değişimler ile kent ve kentsel mekânların biçim ve işlevinde farklılıklar görülmüştür. Kentler birçok alanda kendi kendini yönetme yetkisi olan kurumlara dönüşmüş olduğu görülmektedir (Weber, 2012). Kent – mekân arasında iç ve dış dinamiklerin etkisi ile mekânların üretildiğini öne süren Simmel (1950), her toplumun kendine göre farklı bir üretim süreci olduğunu belirtir. Mekânsal biçimleri anlam üzerinden sorguladığı çalışmalarında toplumsal etkileşimler ile mekânların ilişkisini inceleyerek bu bağlantının zayıfladığını ve önemini yitirdiğini ifade etmiştir.

Henri Lefebvre'e (1991) göre, Mekânın Üretimi isimli kitabında bahsettiği gibi mekân sadece sosyal yapının temsili değil, mekânı oluşturan farklı sistemleri de etkileyen bir boyutu vardır. Toplumlar kendi mekânlarını üretirler ve her toplumsal yapının aynı zamanda da mekânsal bir yapı olduğunu belirtir. Bu bağlamda Lefebvre için mekân; toplumun ürünü ve toplumu sürekli dönüştüren dinamik bir yapı olarak tanımlanır. Bu dinamik yapıda kent mekânı ve onu deneyimleyen kent öznesi iki tarafında karşılıklı olarak üretim yaptığı bir süreçte birbirinin sonucu olarak belirginleşir; bu nedenle özne ile mekân ayrıştırılmaz, her ikisi de birbirini üretir. Bu çerçevede çalışma kapsamında, kent mekânı ve kent öznesinin arasındaki etkileşimde

öznenin gündelik deneyimleri ve pratikleri üzerinden mekâna karşı ürettiği tavır, bellek ve deneyimler doğrultusunda yapılacak analizler çalışmanın ana bölümünü oluşturmaktadır.

Mekân olgusu fiziksel gerçekliğinin yanı sıra birçok karmaşık durum barındırır. Mekân bir yapı ya da yapılar toplamı olmanın dışında başka katmanlara da sahiptir. Kentsel çevre bu katmanların; yapısal ve zihinsel çözümlenmeleri yapılarak okunup deneyimlenebilir (Günel,2008). İçinde yaşanan, üretimin, tüketimin, sosyal ilişkilerin bağlamı olmasının yanında etkileşim süreçlerinin olduğu, ortaya çıktığı yerdir. Mekân fiziksel gerçekliğinin yanı sıra toplumsal olayların içinde geçtiği sosyal bir olgudur (Yırtıcı, 2005). Bu bağlamda mekân, fiziksel özelliğinin yanı sıra soyut ilişkilerin anlatıldığı n-boyutlu soyut mekân olarak da değerlendirilebilir (Şenyapılı, 1978). Soyut mekânlar, elemanlar arasındaki ilişkilerin yapılaştığı mekânlar olarak, fiziksel mekânın açıklanmasına ve kent ile bağlantısının kurulmasına aracılık ederler.

Félix Guattari (1992) tarafından kent; “makine” olarak tanımlanır buradaki makine kavramı, teknolojik ve mekanik nesnelere teknik altyapıyla veya kentsel çevrenin fiziksel akışıyla ilgili değildir. Makineleri, bireylerin aralarındaki kolektif davranış biçimleri ve alışkanlıkları üzerinden psikolojik veya kültürel oluşumların işleyişi şeklinde tanımlayabiliriz. Bu metaforik yaklaşımla kent; birbirine bağlanan, bağlantısı kesilen, eklemlenen, çerçevelenen ve serbest bırakılan bir makinedir. Makine daima sabit bir yapının anti-produksiyonuna karşı üretkendir. Makinenin ürünü ve üretim süreci eşanlamlıdır: makine dönüşüm işlemini üretir. Bu dönüşüm sürecinde kent makinesinin arayüzü, içerisinde süreksizlikler barındırır da hem var olma hem de kendini ifade etme alanıdır. Özne olarak nitelendirilen arayüz ise dönüşüm sürecinde kentsel mekânda görünür hale gelerek fiziksel olarak olmasa bile algılanabilirliği ile kendini belli eder. Bu bağlamda kentsel mekân salt fiziksel yapı değil, zihinsel ve toplumsal etkileri olan bir yapıdır.

Kentsel mekânın algısı kişide bilişsel haritalar biçiminde soyutlanabilir. Duyu organları ile algılanan sinyaller, yaş, eğitim durumu, cinsiyet vb. birçok belirleyici etmene göre kişiden kişiye farklılaşarak her birey için değişen imgeler haline gelir. İmge, bireyin anıları (Lynch 1960, Carr ve Schissler 1969), bireyin toplumdaki rolü ile bağlantılı olarak (Rapoport, 1977) psikolojik bir boyutta veya bireyin çevresel etkileşimleri algılaması olarak tanımlanabilir (Segal 1971, Antrobus 1970).

Rapoport'un (1977) *Human Aspects of Urban Form* isimli kitabında aktardığı üzere; insanlar fiziksel çevre hakkında bilgi edinme sürecinde, bu bilgileri kodlar, saklar, geri çağırır ve kodlarını çözer. Bu işlemin üç aşamadan oluştuğu belirtilir:

1. Bilişsel - birinin çevresini algılama süreci;
2. Duygusal - çevreye duygusal olarak bağlanma süreci, ayrıca görüntülerin saklanması;
3. Coactive - (1 + 2) 'nin birleşimi ile harekete etme süreci.

Bu aşamalar doğrultusunda kentsel mekâna dair deneyimlerin açık uçlu ve tahmin edilemeyen ve kişiden kişiye farklılık gösteren sonuçları olabilir. Kentsel mekân ve birey arasında karşılıklı ve değişime açık etkileşimler söz konusu olur. Cassirer'e (1955) göre mekânsal deneyimi ise üç temel şekilde kategorize edilir. Organik mekân olarak tariflediği, müdahale edilmeden kendi kendine gelişen mekândır. Algısal mekân olarak tariflediği duyularla ifade bulan mekândır. Simgesel mekân olarak adlandırdığı ise mekânsal boyutu olmayan soyut olarak tanımlanmış mekândır. (Harvey, 2003). Bu anlamda Raban (1974) ise; kentsel mekân ve kişiler arasında farklı mekânsal - algısal yeni deneyimlerin yaşanabilme potansiyelinden bahseder.

Söz konusu kentsel mekânları betimleyen imgeler, ve söylemler, kentli için "kentsel imge alanı" olarak temsil edilir. Lefebvre (1991), gündelik hayatın ve ilişkilerin nasıl inşa edildiğini anlamak için insanların kullandığı dile, imgelere, söylemlere bakılması gerektiğini belirtir. Suttles (1972), kentin fiziksel yapısı ile insanların zihinsel evrenlerinin ya da "bilişsel haritalarının" birbirinden kopmaz bir ilişki içinde olduğunu vurgular. Böylece kentsel mekânın oluşumunda imgesel göstergelerin de fiziksel boyut kadar önemli olduğunun altı çizilmektedir.

Kentsel mekânda bulunan ve onu biçimlendiren yapılar kendisini ya da kendisi dışında bir nesne/özneye dair anlamları ileterek, kentlinin algısına etki eder bu noktada kullanıcılar ve yapı arasında iletişim başlamış olur.

Kentsel mekân anlam olarak kentin binalarla tanımlanmış ve binaların dışında kalan bölümleri olarak tanımlanabilir. Kent içinde deneyimlenen mekânlar kent ile kentli arasında ilişki kuran mekânsal arayüzler olma potansiyeline sahiptir.

Yukarıda bahsedildiği gibi değişen kent dinamikleriyle önceden kentsel mekân ve mimari mekan, benzer mekanlar olmalarına rağmen zamanla mimari mekanın yapısal ve anlam olarak dönüşmesiyle birbirinden farklılaşmışlardır. Bu farklılaşmayı kentsel mekân ile ilgili yaptığı çalışmalarda Lynch, kimlik, yapı ve anlam üzerinden Kent İmgesi isimli kitabında şehirlerin görsel kalitesini incelemiştir. Bu amaçla, kent sakinleri ile beraber kentlerin zihinsel görüntülerini incelemeye çalışmıştır. Bir kentin mekânı ile ilgili imgelerin, hem anlık hislerin hem de geçmiş deneyimlerin ve anıların ürünü olduğunu aktarır (Lynch, 1960). İmgeler, gözlemci ile gözlemlenen nesne arasında iki yönlü süreç sonucu oluşurlar. Bir insanın gördüğü şey dışarıdır, ama sırayla gördüğü şeyi nasıl yorumlar ve yapılandırır. Bu nedenle, çeşitli gruplar aynı dış gerçekliğin farklı görüntülerini şekillendirebilir (Lynch, 1960). Lynch'e göre, aynı mekanın farklı görüntüleri gençler ve yaşlılar, erkekler ve kadınlar, yayalar ve sürücüler tarafından oluşturulabilir. Bu anlamda, imgeler kesin bir model oluşturmaz, aynı dış gerçekliğin farklı görüntülerini şekillendirebilir.

Lynch (1960) ise City of Image isimli kitabında kent imgesinin üç bileşene sahip olduğunu belirtmiştir:

1. Kimlik - birinin bir yer veya mekânı önemli özellikleriyle tanıma yeteneği;
2. Yapı - kişinin fiziksel olarak bir yeri veya mekânı bulmasını sağlayan mekân ve mekânla arasındaki zihinsel ilişkiler;
3. Anlam - yer ve mekânın önemi, fonksiyonu ve fiziksel görünümü

Lynch kimlik, yapı ve anlam üzerinden kentin algısına yönelik çalışmalarında kent kullanıcıları ile görüşüp belleklerdeki öğelerin neler olduğuna dair çıkarımlar yaparak kentlerin okunaklılık ile ilgisini değerlendirmiştir.

Nasar (1990) ise Lynch'in (1960) savunduğu okunaklılık kavramlarının kentlerin görünüşünü planlamada yeterli olamayacağını; çevresel algısında değerlendirilmesi gerektiğini ileri sürmüştür. Rapoport (1977) kent mekânlarının ve kentsel bileşenlerin oluşumunda kültürel açıdan yaklaşarak, farklı kültürlerdeki mekânsal oluşumları kültürel yaşamla ilişkilendirerek açıklamıştır. Çevrenin anlamlandırılmasını; kentsel niteliklerin algılanıp bunlar arasından belli parçaların ayıklanarak kişinin zihninde değerlendirmesi olarak belirtir. Bu değerlendirmelerin kişinin zihnine ulaşan uyarıcılardan alınan çevresel etkileri ve bilişsel davranışları ile değerlendirileceğini savunmaktadır

Passini'ye (1984) göre, mekânsal yönelim "bir kişinin çevrenin temsili içinde konumunu bilişsel haritalar aracılığı ile belirleme" olarak tanımlanabilir.

Kent mekânın kullanımını ve kullanıcı davranışının yapısı araştırırken bilişsel haritalama (cognitive mapping) tez kapsamında kent ile arayüzü ifade etmek için bir yöntemler olarak kullanılmaktadır.

Kentlerin görsel anlamda etkilerini ele alan çalışmalarda, kişilerin algısındaki farklılıklar nedeniyle kent imgelerinin ne olabileceğine dair araştırmalar yapılmıştır. Yapılan araştırmalarda kullanılan bir yöntem, kullanıcıların çevreye ilişkin algılarının tespit edilmesini sağlayan zihin haritalarıdır (Sam, 2010). Bilişsel haritalar, birçok kaynaktan bilişsel şemalar, zihinsel şemalar ya da zihinsel haritalar gibi farklı isimlerle de tanımlanmaktadır.

Downs ve Stea (1977) bilişsel haritalandırmayı; bireylerin yapıları çevrelerini hatırlama, kodlama ve kod çözme işlemlerini psikolojik bir süreç olarak açıklar. "Haritada kullanılan bu bilgiler, yere ait konum bilgisini ve çevresel özellikleri içerir." (Sanoff, 1991)

Bilişsel haritalama, yapıları çevreyi hatırlamada zihinsel yetenekleri kapsayan bir soyutlama olarak tanımlanırken, bilişsel harita bu temsili düzenlemek için bir üründür. Downs ve Stea (1977), bilişsel haritaların iki ana kavramını temsil ve çevre olarak tanımlar. Bir temsil, çevrenin basitleştirilmiş bir modeli olan zihinsel bir görüntüyü gösterir. Kendi başına çevre, bu çalışmada yapıları çevre ve kentsel mekan olarak ele alınacaktır.

Bilişsel haritalama, bireylerin çevrelerini haritalara nasıl aktardıklarını gösterir. Bu aktarım işlemi iki adım içerir: İlk önce, insanlar haritayı akıllarında yaparlar (harita-kodlama); ve ikinci adımda okurlar (harita-kod çözme). Downs ve Stea, bireylerin göz önünde bulundurduğu dört harita oluşturma metodu olduğuna inanmaktadır: gösterim amacı, bakış açısı, ölçek ve sembolize etme yöntemi (Downs ve Stea, 1977). Sonuç olarak, bilişsel haritaları çizen katılımcıların harita oluşturma yöntemlerinde bulunan farklılıklar ile çevreyi nasıl algıladıkları analiz edilmiştir.

Zihin haritası teorisinin savunucuları, insanların aldıkları mekansal bilgilere dayanarak kendi yollarını bulduğunu ve yapıları çevrelerini tanımak için çözümlediklerini savunuyorlar. Gell (1985), bu kod çözme işlemi "bilgi" nin "pratik kararlara" dönüştürülmesi olarak tanımlar. Bu nedenle, zihinsel harita teorisi

“zihinsel bir haritada kodlanmış nesnelere ve yerlerle ilgili bir rota çizmeyi” temel olarak yol göstermeyi açıklarken, insanlar bir işaret ögesinden diğerine geçmek istediklerinde tercihlerini zihinsel haritalara güncellerler. Bu teori, (Ingold, 2000), (Lynch, 1960), (Downs ve Stea, 1973) ve (Golledge, 1978), (Istomin ve Dwyer, 2009) çalışmalarında daha da geliştirilmiştir. Bu anlamda bireylerin etrafındaki binalara veya işaret öğelerine dayanarak yollarını bulabilecekleri söylenebilir.

Zihin haritası teorilerinin aksine, insanların zihinlerinde soyut temsiller oluşturup oluşturmadıkları (bilişsel harita) veya farklı bakış açıları arasındaki geçişe dayanarak yapıları çevrelerini algıladıkları hakkında uzun bir tartışma olmuştur. Gell, (1985) insanların zihinsel haritalar oluşturmadığı fikrini önererek; alışkanlık ve günlük aktivitelere dayanarak yapıları çevreyi hatırladıklarını aktarmıştır.(Istomin ve Dwyer, 2009). Sonuç olarak, araştırmacılar her ikisinin de birbirinin tamamlayıcısı bulmuştur. Çünkü bireyler yön bulma kararlarında hem soyut gösterimi hem de rotalarını kullanmaktadırlar (Istomin ve Dwyer, 2009).

Zihinsel haritalar, insanların kent unsurlarına ait imgeleriyle geliştirilebilir. Her şehrin farklı öğelerden yaratılmış bir imgesi vardır. Öğeler, bireyler tarafından birçok farklı şekilde okunabilir ve yorumlanabilir. Ancak, daha önce belirtildiği gibi, benzer geçmişi olan bireyler arasında bir fikir birliği vardır. Elementler fiziksel olarak nesnedir; Bununla birlikte, insanların kendilerine verdiği anlam, gruplara veya zamana göre değişebilir (Lynch, 1960). Öğelerin, insanların şehri nasıl okuduğu ve algıladığı üzerinde etkisi var. Bazı unsurların okunması kolay bir yapıya sahip olabilir, bazılarında ise daha zor olacak (Haynes, 1980).

Herbert'e göre, kentin inşası anılar ile olmaktadır. Bu nedenle kentsel mekânlar anı biriktiren mekânlardır ve mekânın dönüşümünde kente dair hafıza bu anlamda biçimlenerek değişir ve dönüşür. Bachelard ise mekânı; anıların bellekte yer ettiği bir “barınak” olarak tanımlar. Bundan dolayı mekân, kullanıcıların deneyimlerini hafızasında farklı şekillerde imgelediği bir arayüz olarak yorumlanabilir (Turgay, 2013).

Kentsel mekânlardaki kalıcılığın boyutu da kullanıcıya o yere ait olma hissini yaşatan ve mekâna yer olma özelliği kazandıran aidiyet duygusudur. Bu doğrultuda anılar ve kente yüklenen anlamlar ile birlikte kentsel mekân fiziksel bir öge olmaktan çıkarak sahiplenilen ve kimlik kazanan kavramsal bir düzeye ulaşır. Yer kavramı

niteliğini mekânın fiziksel özellikleri ve soyut diğer bileşenlerden almaktadır. Kişisel deneyimle oluşan birikim kentsel algı üzerinde belirleyici olmaktadır.

Mekânlar kente dair hafızanın ve kent mekânına dair bellekteki anıların hızlı bir şekilde değişimi ve dönüşümü ile yerel, kültürel ve doğal farklılıklarını kaybederek bulanıklaşmakta ve yersizleşmektedir. Ulaşım ve iletişim teknolojilerinin, doğal olarak fiziki ve elektronik hareketliliği artırmış olması, bizdeki sabit yer duygusunu aşındırmış, Mekânın toplumsal etkileşimlerle yerden bağımsız olarak kurulması soyut mekân anlayışını gündeme getirmektedir. bu soyut mekân anlayışını Auge (1997), şu şekilde aktarmaktadır:

“Modern mekânlarda metin hafızanın, deneyimin ve kişiliğin yerini almıştır. Bu tür mekânlar kimliği olmayan, her yerde karşılaşılabilecek, buldukları yerler ile bağları kopmuş, hiçbir yerde bulunmayan yerlerdir. İşaret sistemi mekânın kullanımına yönelik bilgi verir. Mekânın metinselleşmesi, mekân içindeki olayların metin tarafından kurulmasını ve denetlenmesini sağlar. Metinler herhangi bir hafızaya sahip olmadıklarından, değişen ihtiyaçlar doğrultusunda kolaylıkla değişebilir, yeni durumları, yeni mekânsal kullanımları işaret edebilirler” (Yırtıcı, 2005: 82).

Kentsel mekanlar değişen işlevlerle yeni kimlikler ve yeni yaşam tarzlarına uyum sağlamaya çalışmaktadır. Bu nedenle dönüşüm içine girip Marc Auge'nın (1997) ifadesiyle non-place; non lieux, yok-mekân olarak isimlendirilmektedir. Bu da kentsel imgenin farklılaşarak mekâna yeni anlamlar yüklenmesine neden olmaktadır. Böylece mekânın kullanımı, kullanılabilirliği ve anlamı da değişime uğramaktadır.

Trancik endüstrileşmenin sonucu olarak yapıların anlam ve işlev değişimlerinin olduğundan ve ortaya kayıp mekânların çıktığından bahseder. Aynı kavramı Rem Koolhaas (2006) ise junkspace olarak tariflemektedir.

Kayıp mekân, Morgan Pasco'ya göre, sadece ölü alanlar değil daha çok bağlantısız, kopuk mekânlar olup aynı zamanda var olabilmek için kendi başına yeterli kimliğe sahip olmayan bir problemi tanımlamaktadır. Pieter Brossens kentlerdeki kayıp mekân oluşumuna neden olarak kentleşme sürecinde oluşan merkezler ve bu merkezlerin çevresiyle etkileşiminin kopukluğuna dikkat çekmektedir (Özbek,2012).

Anderson Stanford (1978) modern hareketin ile birlikte binalar arasındaki boşlukların tasarlanmadığının planlama ve mimari açıdan sorun teşkil ettiğini

belirtmektedir. Trancik'in (1986) bahsettiği gibi bina kendi bağlamından daha çok bir obje olma eğiliminde olduğu için yapının sadece kütleli olarak tasarlandığı kent ve çevresiyle bağlantısı zayıflamıştır. Bu şekilde oluşan kayıp mekânlar gelişim için fırsatlara dönüştürülerek tekrar kazanılması gereken alanlardır. Doldurma ve geri dönüşüm ile kentin dokusunun içine böyle artık alanları dâhil edilebilir.

Mimari anlamda yapının fiziksel formu kütle ve boşluğun arakesitinde ortaya çıkar. Sadece fiziksel olarak kütleli tasarlanması değil aynı zamanda bu kütleli çevresini saran boşluğun da tasarımıda önemi büyüktür. Bu anlamda boşluklar, kütleli kentsel mekan ile bağlantısını kurarken birlikte tasarlanması gereken alanlardır. Trancik'in (1986) bahsettiği gibi boşlukların geçmişten gelen belli kodlara göre bir anlam kazandığında mekâna dönüşeceği fikrini benimsemektedir.

Bruno Zevi'nin bahsettiği gibi;

“Kentsel mekan, insan eserinin ‘boşlukları sınırladığı’ her yerde, yani, kapalı ve açık mekanlarda, kentte, sokaklarda, meydanlarda, caddelerde ve parklarda, bahçelerde sürmektedir “ (Zevi, 1957, 1990).

Roger Trancik, (1986) “kayıp mekân” kavramını ilk kez “Finding Lost Space” isimli kitabında; tekrar tasarlanmaya ihtiyaç duyup katı bir sınırı olmayan mekânlar olarak nitelendirmiştir. Bu mekânlar farklı nedenle terkedilmiş ve tekrar geliştirilememiş kent kalıntıları, karmaşa alanlarıdır. Bu doğrultuda kentin fiziksel veya sosyal anlamda parçalanmış alanlarına örnek olarak ulaşım ağları, otoparklar, bağlantısız ve kendi içine dönük kentsel bölgeler; kullanılmayan veya terk edilmiş alanlar, yüksek yapıların zeminlerindeki terk edilmiş işlevsiz peyzajlar verilebilir. Giorgio Gasco için kayıp mekân, tekrar tasarlanması gereken alanlar olarak, yapılı çevre için olanaklar oluşturması anlamında düşünülmelidir (Özbek,2012) (Şekil 2.3).

Şekil 2.3 : Yok mekan örneği (Trancik,1986)

Trancik'e göre, kentin ile ilgili kararların iki boyutlu düzlemde kağıt üzerinde belirlenmesi geçekte yapılar ve boşlukla arasındaki ilişkilerin düşünülmemiş olması kente entegre olamayan kayıp mekanları kaşımıza çıkarmaktadır. Bu alanların ortaya çıkış nedenlerini (Trancik,1986).

- Artan otomobil kullanımı
- Modern mimaride yetersiz dış mekân tasarımı
- Kentsel yenilemede kenti ayrıştıran bölgeleme politikaları
- Kent içerisindeki mekan kullanımının işlevsel değişikliği, boşaltılması ve tek edilmesi olarak vurgulamaktadır.

Artan otomobil kullanımı ile kentsel mekân taşıt trafiğine göre şekillenmiştir. Ulaşım alışkanlıklarındaki değişimler yaya önceliğinin yerini otomobilin alması kent mekânında da kullanıcı etkinliğini azaltarak birçok kamusal alanda işlev

değişikliğine ve mekânların tanımlarının değişimine yol açmaktadır. Sokakların otopark alanları ve araç üzerinden tanımlanması nedeniyle yayanın kent ile iletişimde kopukluk görülmeye başlanmıştır. Çok amaçlı sosyal bir mekân olarak sokak anlamını yitirerek sadece taşıtların kullandığı bir niteliğe bürünmüştür.

Şekil 2.4 : Kentlerde artan otomobil kullanımı (URL-2, 2019)

Özel ve kamusal alan ayrımının keskinleştiği modern hareket ile birlikte yapıların iç mekânlarının daha fazla önem kazanmaya başlaması kamusal alanın kullanıcısının ikinci plana atıldığı görülmektedir.

Kentsel yenilemede kenti ayrıştıran bölgeleme politikaları ile uygulanan imar politikaları ve kentsel yenileme projelerinin toplumsal dokuyla uyumsuzluğu sonucu kayıp mekânlar görülmektedir. Bölgeleme ile kent mekanına dahil edilen işlevlerin izole ve çevreyle uyumsuz olarak gerçekte işlerliği olmayan mekanlar yarattığına dikkat çekmektedir.

Son neden olarak Trancik (1986) kayıp alanların, kullanılmayan - terk edilmiş ve kentlinin içine dahil olamadığı mekanlar yarattığının üzerinde durmaktadır. Bu alanlar eski sanayi bölgeleri, askeri alanlar, boşalan ticari ve konut alanlarının kent merkezinde kalarak işlevsiz hale gelerek kayıp mekânlar haline dönüşmüştür. Fiziksel olarak kentin sürekliliğini bölen bu alanlar çevreyle ilişkiyi kopararak izole mekânlar haline getirir. Bu doğrultuda kayıp mekânların sosyal anlamda kentlere

olan etkileri yukarıda da bahsedildiği gibi yalıtılmış mekânlar haline dönüşmesi ile yaşayan bir sosyal çevrenin eksikliğine neden olmaktadır.

Yukarıda Trancik'in (1986) de değindiği gibi yapılı çevre söz konusu olduğunda tasarım sadece yapı ölçeğinde değerlendirilmekte kentsel mekâna ilişkin boş alanlar kendiliğinden oluşmuş kayıp alanlar olarak ortaya çıkmaktadır. Bu doğrultuda binanın kütlesi ve cephesinin kent ile arayüzü kentsel mekânda ve kullanıcı algısında farklılıklar yaratmaktadır. Kentsel mekânı etkileyen bina cepheleri ve binalar arası boşluklar arayüz olarak tanımlanmaktadır. Bu anlamda arayüz yapının kent ile kurduğu ilişkide yapının içi ve dışı arasında kent ile etkileşimindeki ilk yüzeydir bir sınır ögesi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu anlamda arayüzü yapının iç mekânının dışavurumu olarak düşünebiliriz.

Tez kapsamında çalışılan mekânlar; yapının mekânsal organizasyonu yerine yapı kabuğunun ve yapı kütlesinin arayüz oluşturduğu dış mekânlar ve kentsel mekânlardır. Özetle "kentsel mekân" olarak tanımlanan bu mekânlara; kişinin maruz kaldığı ya da ona etkisi olan bölgeler denilebilir. Kentsel mekân sadece fiziksel yapısından daha çok her yönüyle paylaşılabilir mekândır. Bu nedenle mekânda yalnız tekil ve anlık deneyimlerin sonuçları değil sürekli ve ortak bir şekilde deneyimlenmesi ile ortaya çıkan boyutları çalışma kapsamında önemlidir. Bu deneyimler aracılığı ile kullanıcıların ve kentli sakinlerin yapıyı nasıl algıladığı ve yapının nasıl bir mesaj ilettiği incelenmiştir.

2.3 Bina ve Kent Arayüzü - Cephe

Mimari ürün ile karşılaşıldığında ilk algılanan öğeler zemin, kütle ve cephe ilişkisidir. Bu anlamda yapı sadece biçimsel olarak ifade bulan bir nesne olamayıp biçimlenmenin sonucu olan bina cepheleri kent mekânını algılamada önemli bir yere sahiptir. Bina ve kentin kesişim bölgesi olan cephe, yapının kentle bağlantısında belirleyicidir. Cephe kentsel mekânın parçasıdır ve kentsel mekân sınırlarını oluşturmaktadır. Kent kullanıcısının nicelik ve nitelik bakımından bağlantı kurduğu mimari bir öğedir. Bu anlamda cephe, biçimsel bir kompozisyondan farklı olarak kentlinin algıladığı bir olgudur. Sosyal bakış açısı ile değerlendirildiğinde cephe; yapının kent mekânı ile bağlantı kurduğu arayüzlerdir. Bu arayüzler yapıya, kullanıcıya ve kente dair bilgiler içerir. Buna göre; arayüz, yatay ve düşey olarak

ikiye ayrılır. Yatay bileşen, yapılar arasındaki kentsel boşluklar; düşey bileşen ise kentsel mekânları çevreleyen bina cepheleridir.

Arayüz fiziksel anlamda ele alındığında biçimsel özellikleriyle ön plana çıkmaktadır. Bunlar da cephe ve kütlelerin özelliklerinden oluşmaktadır. Arayüzün fiziksel biçimlenmesi yapının cephesindeki doluluk boşluk oranlarının, malzemenin, kullanılan dokuların, stiller, kütle geometrisi, yapının gabarisi, ölçek, mekândaki kapalılık etkisi, geçirgenlik ile farklılık gösterir. Tüm bu farklılıklar kullanıcılar tarafından algılanarak kentsel mekân kimliğinin oluşumunda etkin bir rol oynamaktadır. (Özsel 2009).

Kentsel mekânda cepheler kullanıcı ile doğrudan ilişki içindedir. Cephe sahip olduğu bilgileri kentliye aktarırken taşıdığı işaretler, farklı anlamlar ile beraber iletişime geçer. Sayısız kodu bünyesinde barındıran cepheler, çevre ile birebir temas halinde olması nedeniyle sosyo-kültürel yapıyı ifade eder. Bu anlamda kendi karakterini gösteren kimliğe sahiptir.

Özaydın (1993), cepheleri, kentsel imgeleri belirleyen ve bununla beraber mimari mekân ile kentsel mekân arasında geçişin olduğu sınırlar olarak kabul eder. Puttemans ise, mekânlar arasındaki sınırı ifade eden cephenin, mimari mekân ve kentsel mekân olgularının karşılaştığı bir yüzey olarak yorumlanmaktadır (Puttemans, 1983). Kentsel mekân ile arakesit olan cephelerin etkileşiminde yapıların zemin kat yüzeylerinin kullanımı ön plana çıkmaktadır. Kentlinin algısı ve mekândaki hareketinde yapıların ilk karşılaşma yüzeyleri olan zemin katları ile daha yoğun bir etkileşim içine girmektedir.

Cepheler kent içinde bilinçli ya da bilinçsiz bir araya gelişleri ile kentsel arayüzleri oluşturur. Bu doğrultuda arayüzlerde bölgenin güvenliliği, bölgenin yaşayıp yaşamadığı, ulaşım ağları, meydanlar gibi; kullanım açısından birçok fiziksel ve duyuşsal karşılığa ulaşılabilir (Karakoç 2004).

Mimarlık sadece mekan yapma pratiği olmadığı gibi diğer disiplinler ile ilişki kurması nedeniyle bir bütün olarak değerlendirilmesi gereken bir alandır. Mimarlığın temel problemleri arasında biçim ve işlev arasındaki farklılıklar bulunmaktadır. 20. yüzyılda modernistlerin söylediği “biçim, işlevi izler” ya da “doğru plan, doğru cephe verir” şeklindeki düşünceler ile biçim ve işlev arasında kurulan ilişkide nedensellik aranmıştır. Postmodern dönem ise bir tepki olarak tamamen zıt anlamda

biçim ve işlev arasında herhangi bir şekilde tutarlı ilişki olması gerekmediği yönündedir. Bu anlamda biçimin binaya ait olmasından çok kente ait olduğu, binanın işlevi kentsel mekânın ve toplumsal hafızanın kodlarını taşıyamadığı için kimi yapıların yer ile olan ilişkisinin ortadan kalktığı cephenin mekânı saran, bir kabuğa indirildiği görülebilmektedir (Yırtıcı, 2005). bu bağlamda İstanbul'daki eğitim yapısı olan (Şekil 2.5) Zorlu Holding'in ticari amaçlı plaza yapısının işlev değiştirerek İstanbul Gelişim Üniversitesi yapısına; Maslak 1453 projesinin avmsi olarak yapılmış yapının ise Nişantaşı Üniversitesi Maslak 1453 Neo Tech Kampüsü'ne evrildiği örnek olarak incelenebilir. (Şekil 2.6) Bu bağlamda kabuk olarak nitelendirilen cephe kentsel mekânın arayüzünü oluşturmaktadır. Alejandro Zaera Polo tarafından cephe; yapının iç bölümünü dışından ayıran bir zar olarak tanımlanır. Bu anlamda iç ve dış arasındaki sınır kavramı cephe özelinde hayat bulur (Zizek, 2011).

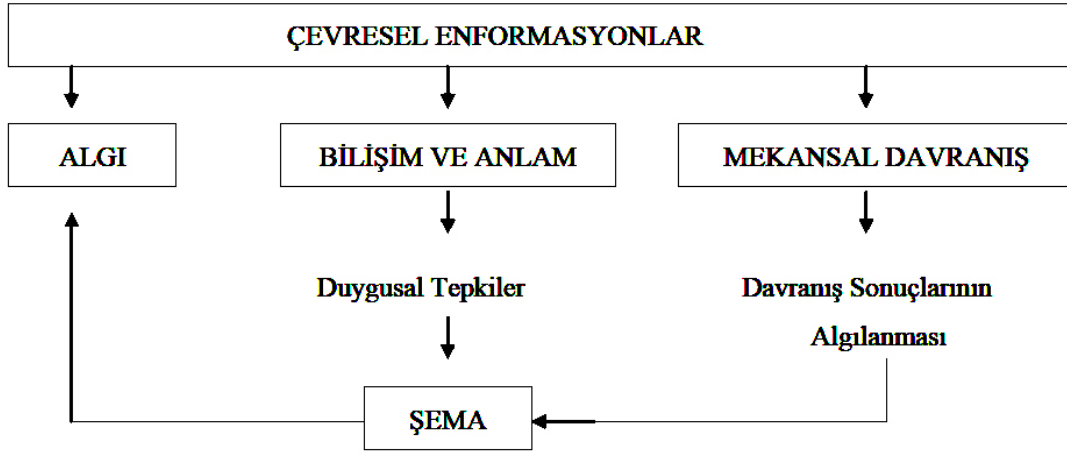

Şekil 2.5 : İstanbul Gelişim Üniversitesi

Şekil 2.6 : Nişantaşı Üniversitesi Maslak 1453 Neo Tech Kampüsü

Cephe iç ve dış bağlamında oluşturduğu sınır niteliğiyle tek kişiye ait değil inşa edildiği alan nedeniyle kente ait bir ürün haline gelmektedir. Kent içerisinde kullanıcılara ve toplumsal değişimlere bağlı olarak kentsel mekan deneyimine dahil olur. Böylece kullanıcıyı deneyimlenen kentsel alanla bütünleştirerek aidiyet ve yerin ruhunu oluşturur. Norberg-Schulz (1980) bu kavramı yerin ruhu “genius logi” olarak tanımlamaktadır. Bu ise kent içerisinde farklı kimliklerin olduğu mekân adacıklarının oluşumuna neden olur. Deneyimlenen mekânı tariflerken aktarılan kelimeler, tarih içerisinde mekânın yüklendiği anlamlar kimliği öne çıkararak mekân deneyimimizi aktif hale getirir. Özsel (2009), buna bağlı olarak kentsel mekânları bina cepheleri ve kütlenin yapısal anlamda bir aradalığı olarak cepheyi kullanıcısıyla birlikte tanımlar. Yapılı çevrede mimarlık barındırdığı sembolik anlamlar ile bir ilişkiler sistemini oluştur. Taşımakta olduğu bu anlamlar o mekâna aidiyet ve güven duygusunu kazandırmada ön plana çıkmaktadır. (Rapoport, 1977). (Şekil 2.7)

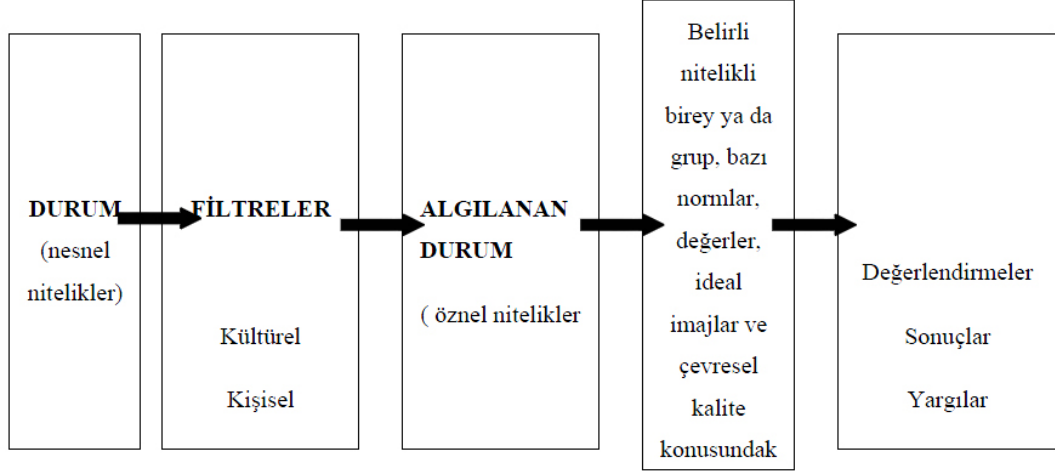
Şekil 2.7 : Algı, anlam, çevre ve davranış ilişkileri (Rapoport, 1977)

Kişilerin çevreyi bir anlam mantığına oturtması; mimarlık ürünü ile etkileşimi sonrasında bu üründen aldığı kodlar ve simgeleri zihninde ilişki kurması ile olabilmektedir. Kentsel çevreden alınan bu kodlar ve simgeler kişilerin ortak iletişim kurmasını sağlamakta olup kişilerin düşünce yapılarında olan şemalardır. Kişi kendisini psikolojik anlamda güvenli ve tanıdık hissedeceği mekânlarda bu anlam ve duygusal ilişki şekline ihtiyaç duyar. Kent içerisin kimi mekânların diğerlerine göre daha hatırlanabilir olduğu bu duygusal bağlantının olma durumuna göre değişkenlik gösterir. Kentsel çevrenin oluşumu ve süreklilik kazanmasında; bu mekânın kullanıcılarının alanla ilişkileri, mekânı algılama düzeyleri ve mekana anlam yüklemeleri fiziksel bir yapı oluşturmak kadar önemli bir paya sahiptir.

Kentsel çevredeki yapılara ve alanlara yüklenen anlamlar aracılığıyla kent parçalarını tanımlamamız Lynch'in (1960) kişinin hareket içerisinde iken etrafı ve kişilerle bağlantılarını kentin okunabilirliği üzerinden yaptığı çalışmalarında ifadesini bulur. Kentsel etkileşimin psikolojik yönünü kentsel bağlama oturtarak kişilerin çevreyle bilişsel bir değiş tokuş içerisinde olduğunu söylemektedir.

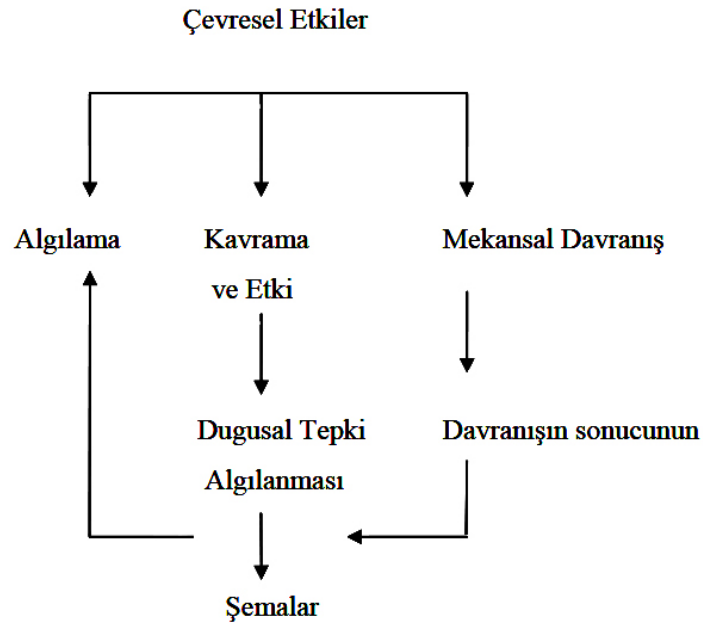
Cephe sahip olduğu bilgileri kentliye aktarırken taşıdığı işaretler, farklı anlamlar ile beraber iletişime geçer. Sayısız kodu bünyesinde barındıran cepheler, çevre ile birebir temas halinde olması nedeniyle sosyo kültürel yapıyı ifade eder. Bu anlamda kendi karakterini gösteren kimliğe sahiptir. Kimliğin oluşumunda ve kişisel bilişsel şemaların oluşumunda, kentin bu parçasını algılayan bireyin sosyo kültürel ve sosyo ekonomik verileri yaşam deneyimi Appleyard, (1973) tarafından bireysel filtrelere göre tariflenmektedir. Şekil 2.8'de görüldüğü gibi algılanan mekan ile reel mekan arasındaki fark kişisel ve kültürel filtrelerdir. Kentsel çevrenin algılanmasında

kültürel, kişisel ve zamana bağlı değişkenler filtre görevi görerek mekânın kişiye özel algılanmasına neden olmaktadır. Bu anlamda arayüz olarak tanımlanan cepheler her birey için farklı anlamlar barındırmaktadır. Mimarlık eğitimi doğrudan kent ile ilişki kurması

Şekil 2.8 : Davranış ve filtreler (Appleyard, 1973)

Alınan Çevresel etkiler algı, kavrama ve mekânsal davranış olarak hareket şemayı (beyni) etkiler. Bu şema bilinçli yada bilinçli öğrenilen bir algılama sürecinin sonucudur. Bu algılama süreci kişileri etkileyerek mekânsal hareketleri ve davranışlarına ön vererek insan çevre etkileşiminin temel sürecini oluşturur (Lang, 1994) (Şekil 2.9).

Şekil 2.9 : Algılama - Davranış İlişkisi (Lang, 1987)

2.4 Bölüm Sonucu

Yapı ve kent arasındaki arayüz alanı ilk olarak yapının kentsel mekân üzerinden kurduğu iletişim, cephe ve kütlenin arayüz alanı olarak tanımlanmasıyla yapılar ve kullanıcı arasında etkileşimi doğurmaktadır. Her toplumun kendi mekânını ürettiği tezinden hareketle kent mekânı ve kent öznesinin arasındaki etkileşimde öznenin gündelik deneyimleri ve pratikleri üzerinden mekâna karşı ürettiği tavıra göre şekillenir.

Kültürel, sosyal ve simgesel değişimler beraberinde günümüzdeki kent tanımının da farklılaşmasına neden olmuştur. Yeni mekânsal oluşumlar ve mekânların geçirdiği dönüşümler doğrultusunda kent mekânı anlamsal ve algısal açıdan farklı ifadeler ve içerikler kazanır. Marc Auge'nin (1997) süpermodernite çağı olarak değerlendirdiği yok yerler ve kentsel mekân anlamındaki yerin ruhu kavramı kent ile arayüz kurgusunda etkili bir yer kazanır.

Kullanıcı ve fiziksel çevre arasında sürekli devinen bir organik mekanizma vardır. Bu doğrultuda yaşayan bir organizma olan kent bütünüde mekânsal şekillenmeleri ve dönüşüm süreçlerinin olması kaçınılmazdır. Yapılar ve boşluklar, kent arayüzünde kişiler üzerinden ilişki kurma potansiyelleri barındırır. Mekânsal kaymalar işlev değişiklikleri ile bu ilişkinin yapısı yeniden şekillenerek kentteki devinim devam eder. 3. bölümde incelenecek Mimarlık Okulları yapılarının fiziksel çevrelerine bakıldığında yapıların boş alanlardan daha yoğun bir kentsel düzlemde olduklarını, çevrelerinde boşluklar olsa da bunların tasarlanmamış imar kanunları neticesinde zaten boş bırakılması gereken alanlar olduğu görülmektedir.

Kentsel mekânlarda, zamanın ve yaşanan mekânın algısının derinleşmesi sonucu kullanıcılarında biriken deneyimler kişinin belleğindeki zihinsel haritaları değiştirebilir. Bu bağlamda kentsel mekânların anlamı toplumsal hafızada zaman içinde değişim gösterse de mekânın ilk kuruluş amacı yapıdan okunduğu sürece kentsel bellekte bu simgesel anlam yerini bulmaya devam edecektir. 3. Bölümde fonksiyonları ilk kuruluş amaçlarına göre sonradan değişmiş üç mimarlık okulu üzerinden yapılan anket çalışmasının sonuçları bunu doğrular niteliktedir.

Bu yaklaşımlar doğrultusunda kentsel mekânda yaşanan dönüşümleri algılamak önemlidir. Kentsel mekânların arayüz bağlamında kent ile kurduğu ilişki yukarıda bahsedilen tüm bileşenleri ile bir bütün halinde hareket etmektedir. Girdisi kullanıcıların olduğu bu kentsel sistem bütününde toplumsal etkileşim, mekânların arayüzleri aracılığıyla yapılmaktadır.

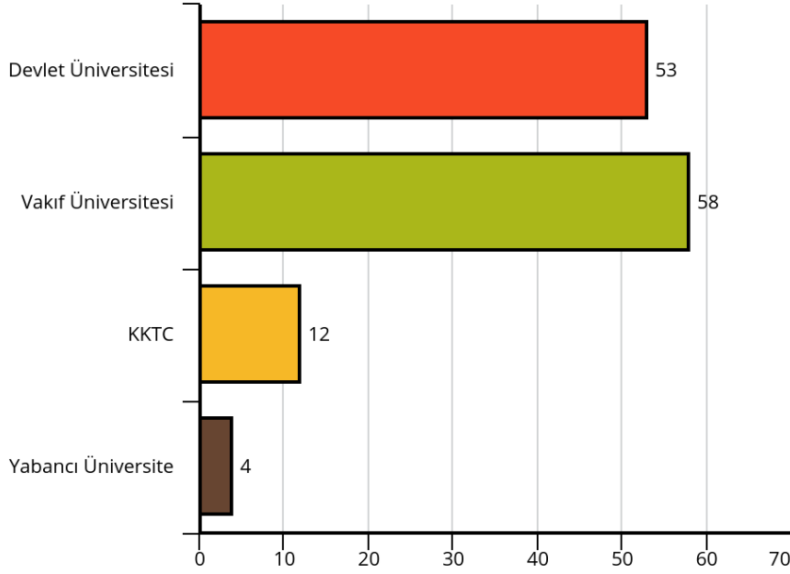
3. MİMARLIK OKULLARI VE KENT İLE ARAYÜZ ANALİZİ

Mimarlık hem misyonu hem de işlevi gereği kent yaşamı ile birlikte ele alınan kentle ve kamusal alanlarla bütünleşen ve bunu mekânsal olduğu kadar sosyal ve kültürel boyutlarıyla da tartışan bir disiplin olmuştur (Aycı ve Uludağ, 2011). Mimarlık eğitimi ve kent arasında birbirini tamamlayan bir ilişki vardır. Bu ilişkide kenti bir laboratuvar alanı gibi kullanan mimarlık eğitimi, çalışmalarını kentin sınırsız kaynakları üzerinden yapar. Kent, mimarlık öğrencisine eleştirel ve ilişkişel düşünebilme yetisi kazandırma ile beraber mimarlık ve toplum bağlamını tasarım anlamında değerlendirebilmesi için farkındalık kazandırır. Bu bağlamda 2. Bölümde aktarılan kuramsal altyapı çerçevesinde; mimarlık okullarının bulunduğu çevre ve okul yapılarının kent ile arayüz üzerinden değerlendirilmesi kent kullanıcılarının - öğrencilerinin bakışıyla ortaya koymak farklılıkları okuyabilmek adına önemli bulunmuştur. Mimarlığın mekân üretmekten ziyade, tasarımın sürecine ve multi-disipliner bir üretim biçimine dönüştüğü günümüz dünyasında mimarlık okullarının bu bağlantıları kurabilmesi için kent ile doğrudan ilişkili olması önemlidir. Bu nedenle Türkiye’de sayıları son yıllarda artan mimarlık fakülteleri buldukları konumlar gereği birçoğunun kent ile temasında sorunlar olmaktadır. Özellikle İstanbul’da yoğun şekilde artan vakıf üniversiteleri nedeniyle mimarlık öğrencilerinin aldığı eğitim ve eğitim mekânlarının niteliğinde farklılaşmalar olmuştur.

3.1 İstanbul’da Bulunan Mimarlık Okulları

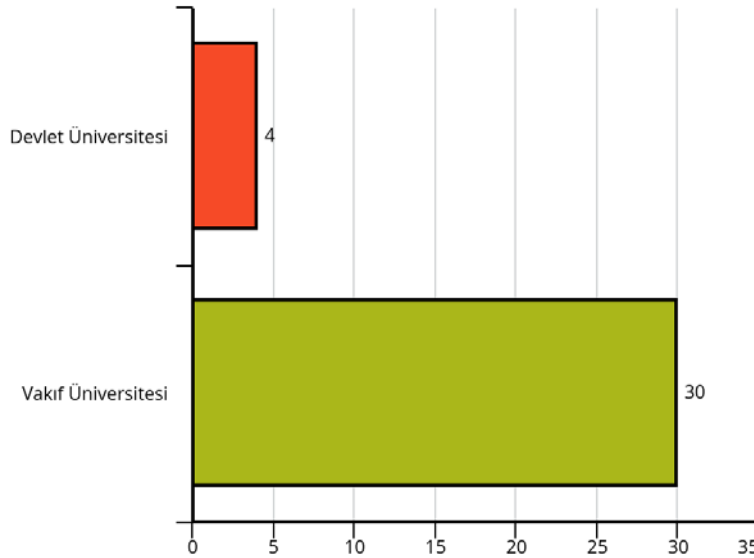
İstanbul, Ankara ve İzmir gibi büyük şehirlerde bulunan az sayıdaki üniversitelere 1990 yılından sonra birçok yeni devlet ve vakıf üniversitelerinin eklenmesi ile mimarlık fakültesi ve bölümlerinin sayısında da önemli bir artış olmuştur. Tuna (2019)’nın aktardığına göre ise 2019 yılı itibariyle, 111 üniversitede aktif olarak mimarlık eğitimi veren bölüm sayısı İngilizce + Türkçe bölümler ile beraber 127’yi

bulmuştur. Bu okullardan 53'ü devlet üniversitesi, 58'i vakıf üniversitesi ve 12'si KKTC'de, 4'ü yabancı ülkelerdedir (Şekil 3.1).

Şekil 3.1 : İstanbul'da mimarlık eğitimi veren üniversite sayısı (yazar tarafından tez kapsamında üretilmiştir).

İstanbul'da 2018 yılında aktif olarak eğitim veren mimarlık okulu sayısı 33'dür. 2019-2020 öğretim yılında, dört tanesi devlet üniversitesi olmak üzere toplamda 34 üniversitede mimarlık eğitimi verilmektedir (Şekil 3.2). İstanbul'da mimarlık eğitimi Türkçe ve İngilizce olmak üzere toplamda 48 bölümde verilmektedir.

Şekil 3.2 : İstanbul'da mimarlık eğitimi veren üniversite sayısı (yazar tarafından tez kapsamında üretilmiştir).

3.2 Analiz Yöntemi

Mimarlık okulu ve kent ile ilişkinin öneminin vurgulanacağı bu bölümde analiz iki bölümden oluşmaktadır: ilk bölümde anket çalışması yapılarak seçilen örnek binalar üç farklı kullanıcının (bölgede okuyan, bölgede ikamet eden, bölgede çalışan) gözünden değerlendirilmiştir. İkinci bölümde ise mimarlık öğrencilerine çizdirilen kent arayüz haritaları üzerinden çıkarımlar yapılarak, öğrencilerin kentle kurduğu ilişkiler tariflenmiştir. Anket için toplam denek sayısı 90 olarak belirlenmiştir. Denekler; her mimarlık okulu için 30 kişidir ve bu 30 kişiden; 10 kişi bölgede okuyan mimarlık öğrencisi, 10 kişi bölgede çalışan, 10 kişi bölgede ikamet edenler olarak üç farklı grupta toplanmıştır. Öncelikle deneklerin demografik altyapıları ile ilgili bilgiler toplanmıştır. Bu bilgiler ışığında karşılaştırmalı analizler yapılarak, mimarlık okullarına dair kullanıcı algısı, kullanıcı tercihi ve beğenilerinin okunabilmesi amaçlanmıştır.

Birbirinden farklı 3 denek grubuna 2 aşamalı anket çalışması uygulanmıştır. 1. aşama da deneklerin kişisel özellikleri, eğitim durumları, bölgeye nasıl ulaşım sağladıkları, bölgeyi güvenli bulup bulmadıkları gibi sorulara yanıtlar aranmıştır (Bkz. Ek A) 2. aşamada ise; deneklere yapının nasıl algılandığına dair sorular sorularak; cephenin algısı, yapı kütesinin algısı, yapının mevcut işlevi ile beraber yapı kütesi ve cephesinin algısına yönelik çıkarımlar yapmaları istenmiştir. Tez kapsamında seçilen üç yapının fotoğrafları ikili gruplar halinde deneklere gösterilerek; yapı işlevi ve kullanıcı algısı ile ilgili sonuçlar elde edilmiştir.

Analizin ikinci bölümünde ise; anket yapılan deneklerden her okul için 10 mimarlık öğrencisinin kent arayüz haritası çizmesi istenmiştir. Anketten alınan demografik bilgiler ile beraber çizilen haritalar; mimarlık öğrencilerin kent mekanını nasıl algıladığı değerlendirilerek kent ile ilişkisi sorgulanmış, sonuçları tablolar üzerinden yorumlanmıştır.

Analizin birinci ve ikinci bölümünden çıkan sonuçlar doğrultusunda mimarlık okullarının kent ile arayüzü analizinde; yapıların kullanıcıları tarafından nasıl algılandığı, algının nasıl değiştiği ve yapıların kente nasıl bir mesaj ilettiğine dair değerlendirmeler yapılmıştır.

3.3 Seçilen Örnekler

Tez çalışması kapsamında İstanbul'da bulunan mimarlık eğitimi veren 34 üniversitenin öncelikle yapıları ve bulunduğu konumlar incelenmiştir. İnceleme doğrultusunda çoğu yapının dönüştürülerek işlev değişikliği ile eğitim yapısı olarak kullanıldığı gözlenmiştir. Doğrudan mimarlık okulu olarak tasarlanmış bir yapı İstanbul'da bulunmadığından dönüşen mimarlık ürünleri üzerinden çalışmalar yapılmıştır.

Tez kapsamında seçilen okullar; Bahçeşehir Üniversitesi Kuzey Kampüsü, Kadir Has Üniversitesi Cibali Kampüsü, İstanbul Kültür Üniversitesi Ataköy Yerleşkesi'dir. Okulların seçilme nedeni ise birbirinden farklı işleve sahip yapıların (holding, fabrika, otel) dönüştürülmesi sonucunda değişen algı ve kullanıcı ilişkilerinin saptanabilmesidir. Bunların arasından Bahçeşehir Üniversitesi ticari bir yapı olarak tasarlanmış yakın dönemde eğitim yapısına dönüşmüştür. İstanbul Kültür Üniversitesi ise turizm yapısı olarak inşa edilirken eğitim yapısına dönüşmüştür. Kadir Has Üniversitesi tarihi endüstri mirasının yeniden işlevlendirilen bir örneği konumundadır. Diğer seçilen mimarlık okulu yapılarından tarihsel özelliği nedeniyle ayrışarak farklı sonuçlar çıkarabilmek için seçilmiştir.

Şekil 3.4 : Seçilen üç mimarlık okulunun kent içerisinde konumları.

3.3.1 Bahçeşehir Üniversitesi

Bahçeşehir Üniversitesi, 1998 yılında İstanbul Bahçeşehir semtinde kurulmuştur. Üniversitenin; Beşiktaş Kuzey, Beşiktaş Güney, Göztepe ve Galata kampüsleri olmak üzere dört yapısı bulunmaktadır. Mimarlık ve Tasarım Fakültesi, Beşiktaş Kuzey kampüsünde eğitim vermektedir. (Çizelge 3.1)

Çizelge 3.1 : Bahçeşehir Üniversitesi – Beşiktaş Kuzey Kampüsü

Kaynak: <https://bau.edu.tr/galeri/356-besiktas-kuzey-kampus>

Fakülte Adı: Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Üniversite Türü: Vakıf (Bahçeşehir-Uğur Eğitim Vakfı)

Mimarlık Bölümü Açılış Tarihi: 2002 -2017

Yapı Tipi: Mevcut Yapı – Yeni İşlev

Konum: Yıldız - Beşiktaş

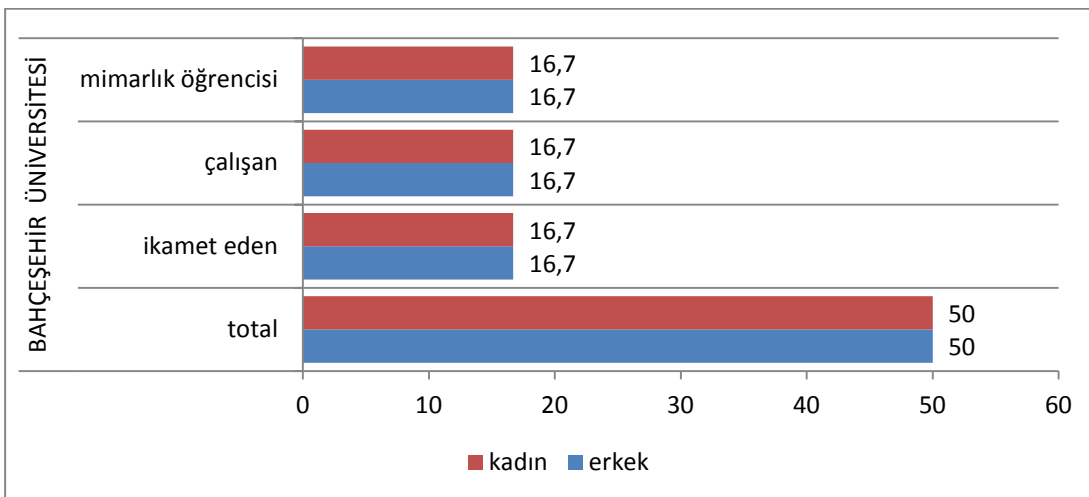
Çevre Kent Dokusu: Konut + ticaret.

3.3.1.1 Anket çalışması

Anket çalışmasında; mimarlık öğrencisi, bölgede çalışan, bölgede ikamet eden olmak üzere ayrı ayrı ve toplamda %50 kadın, %50 erkek dağılımının olduğu görülmektedir (Çizelge 3.2)

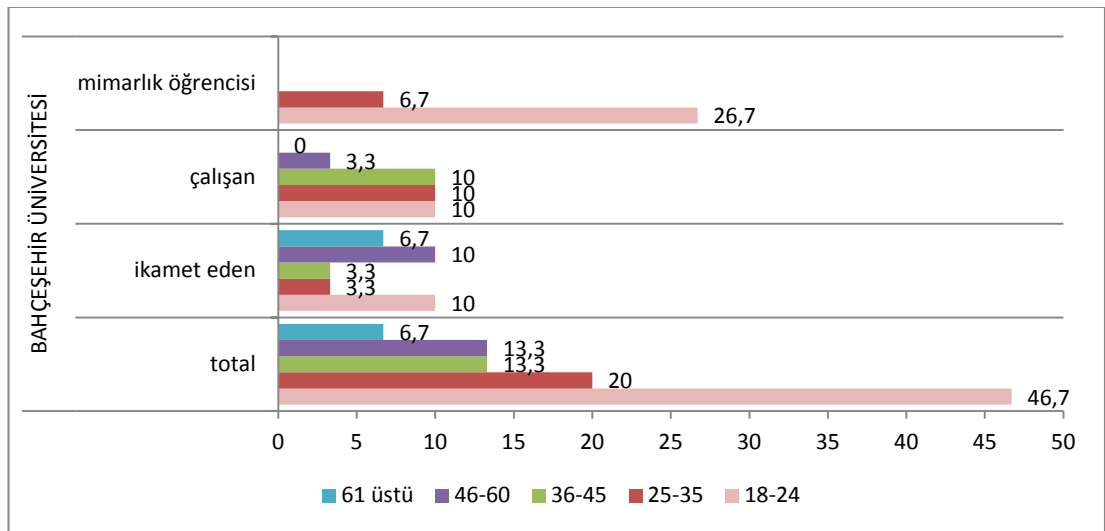
Çizelge 3.2 : Anket katılımcılarının cinsiyet dağılımına ait bilgiler.

Yaş Grupları

Mimarlık öğrencisi katılımcılar 18-24 yaş aralığında olanları tüm katılımcıların %26,7'sini; 25-35 yaş aralığında olanlar, tüm katılımcıların %6,7'sini oluşturmaktadır. Buradan Mimarlık öğrencisi yada mezun mimarların yaş aralığının 18-35 yaş arasında olduğu görülmektedir. Çevrede çalışan katılımcılardan 18-24 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %10'unu, 25-35 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %10'unu, 36-45 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %10'unu ve 46-60 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %3,3'lük kısmını oluşturmaktadır. Çevrede ikamet eden katılımcılar incelendiğinde 18-24 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %10'unu, 25-35 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %3,3'ünü, 36-45 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %3,3'ünü, 46-60 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %10'unu ve 61 ve üstü yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'lik kısmını oluşturduğu görülmektedir. Özellikle ikamet eden katılımcılarda ileriki yaşlarda artma göze çarpmaktadır. Genel olarak anket katılımcılarının yaş sıralamasında %46,7 ile 18-24 yaş grubu birinci sırayı, %20 ile 25-35 yaş grubu ikinci sırayı oluşturmaktadır. 36-45 ve 46-60 yaş grupları %13,3 ile eşit yüzde olarak üçüncü sırayı oluşturmaktadır. Son olarak %6,7 ile 61 ve üstü yaş grubu gelmektedir. (Çizelge 3.3)

Çizelge 3.3 : Anket katılımcılarının yaş gruplarına ait bilgiler.

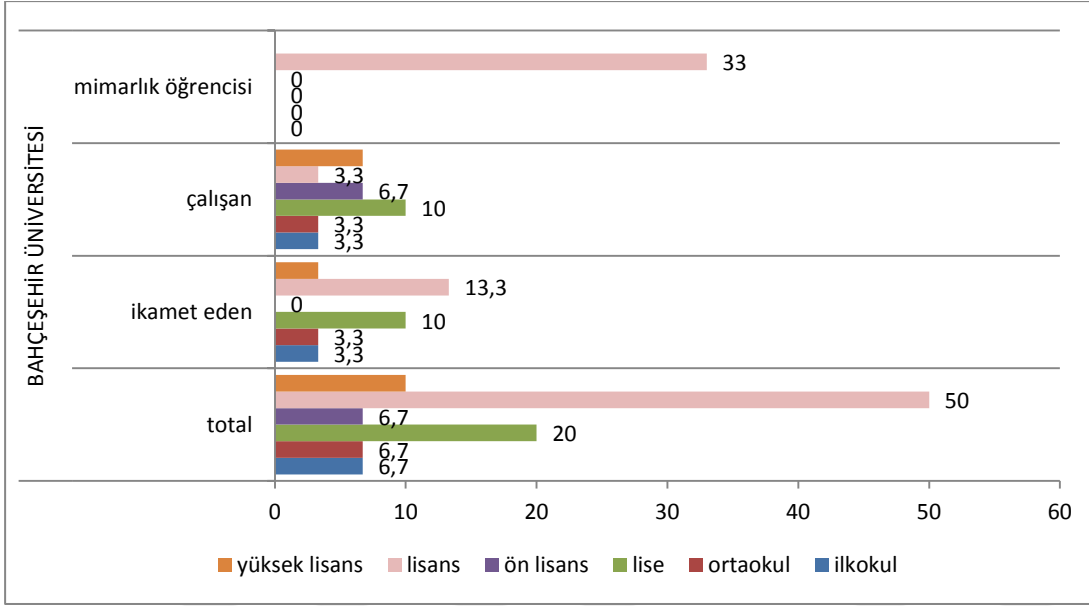

Öğrenim Durumu

Mimarlık öğrencisi katılımcıların lisans mezunu olanları tüm katılımcıların %33'ünü oluşturmaktadır. Çalışan katılımcılar incelendiğinde ilkokul mezunu olanları %3,3,

ortaokul mezunları %3,3 lise mezunları %10 ön lisans mezunları %6,7, lisans mezunları %3,3 yüksek lisans mezunları %6,7'lik kısmı oluşturmaktadır. İkamet eden katılımcılardan ilkokul mezunu olanlar %3,3, ortaokul mezunları %3,3 lise mezunları %10, lisans mezunları %13,3, yüksek lisans mezunları %10'luk oranı oluşturmaktadır (Çizelge 3.4).

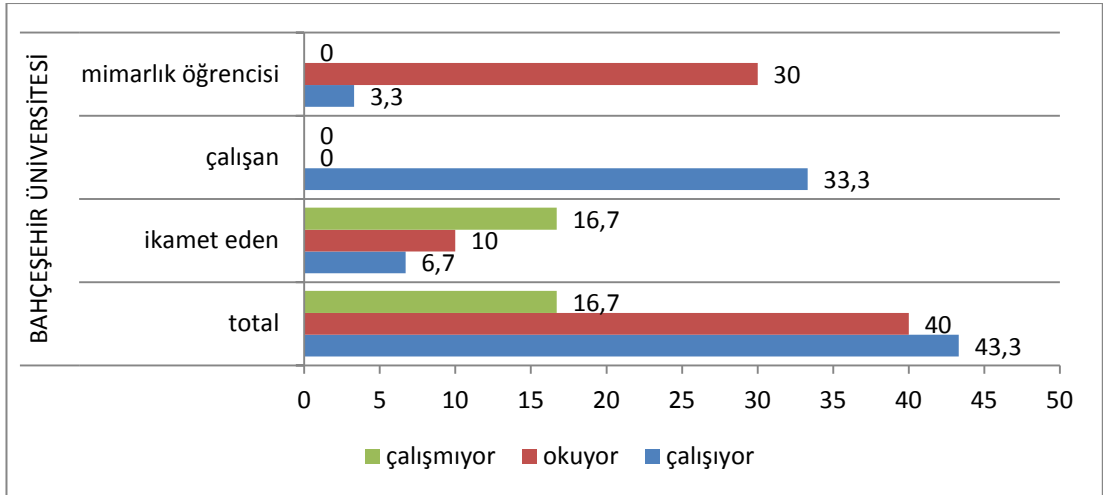
Çizelge 3.4 : Anket katılımcılarının öğrenim durumuna ait bilgiler.

İş Durumu

Tüm katılımcılar arasında çalışanlar, %3,3, okuyanlar ise %30'luk bölümü oluşturmaktadır. İkamet eden katılımcılar incelendiğinde yine tüm katılımcılara oranla çalışanlar %6,7, okuyanlar %10, çalışmayanlar %16,7'lik bölümü oluşturmaktadır. Bu doğrultuda ankete katılanların %43,3'ünün çalışmakta %40'ının okumakta, %16,7'sinin çalışmamakta olduğu anlaşılmaktadır (Çizelge 3.5).

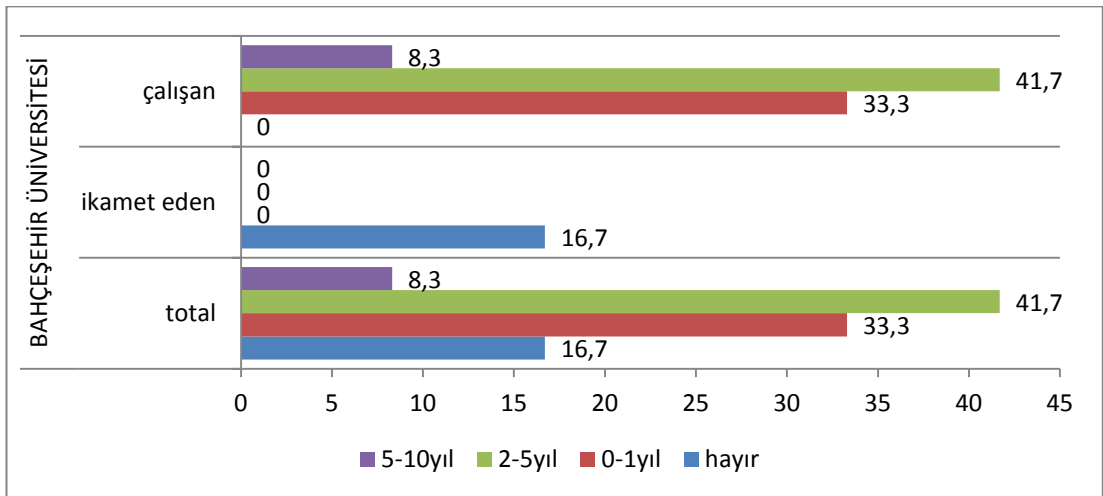
Çizelge 3.5 : Anket katılımcılarının iş durumuna ait bilgiler.

Bölgede Çalıştığı Süre

Anket sorusunda bu bölgede çalışıyor ise süre hakkında bilgi verilmesi istenmiştir. Bölgede geçirilen sürenin çevrenin imgelemesinde etkisi incelenmek istenmektedir. Bu doğrultuda, Bölgede 2-5 yıldır çalışanlar %41,7'lik oranla birinci sırada, 0-1 yıldır çalışanlar %33'lük oranla ikinci sırada, 5-10 yıldır çalışanlar ise %8,3 lük oranla üçüncü sıradadır. Anket katılımcılarından çalışanların %74,7'lik oranının bölgeyi 0-5 yıldır algılamakta ama 5 yıldan fazla süreçte kentsel bir deneyime dahil olmadıkları sonucunu çıkabilmektedir (Çizelge 3.6)

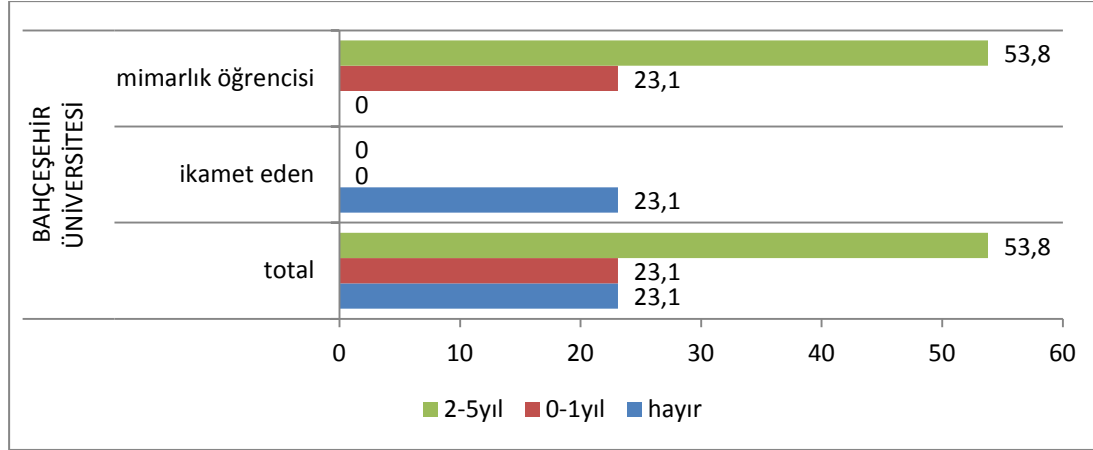
Çizelge 3.6 : Anket katılımcılarının bölgede çalışıp çalışmadığına ait bilgiler.

Bölgede Eğitim Görme Durumu

Bu bölgede eğitim görülüp görülmediği ve eğitim görülüyorsa süre bilgisinin istendiği soruya ankete katılımcılarının %23,1'i hayır yanıtını vermişlerdir. 0-1 yıldır bu bölgede eğitim gören katılımcıların oranı %23,1 olurken; 2-5 yıldır eğitim görenler %53,8 lik oranı oluşturmaktadır (Çizelge 3.7)

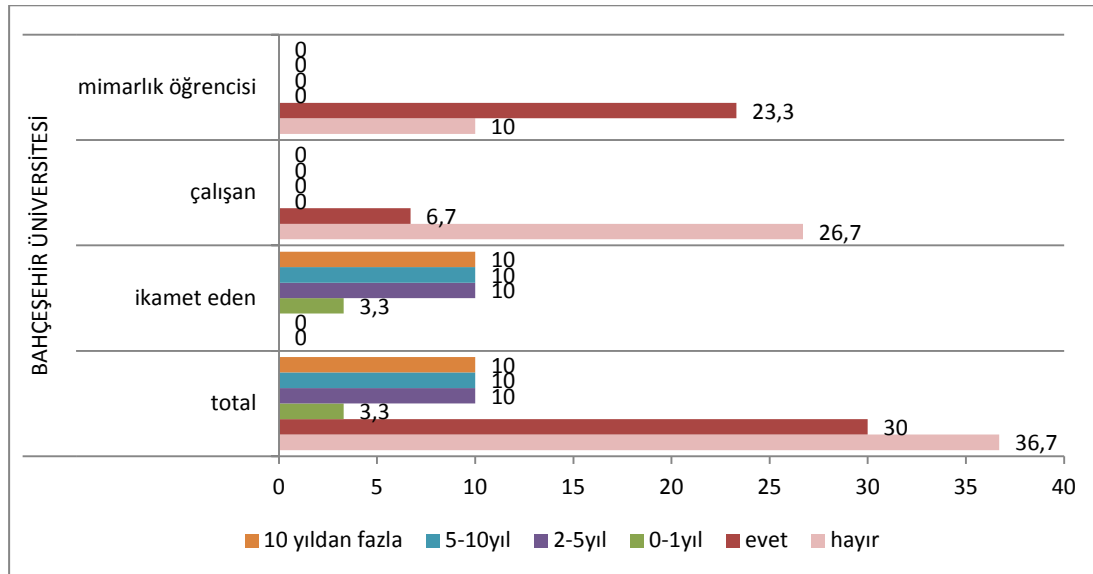
Çizelge 3.7 : Anket katılımcılarının bölgede eğitim görüp görmediğine ait bilgiler.

Bölgede İkamet Etme Durumu

Anket katılımcılarının %63,3'ü bu bölgede ikamet etmektedir (Çizelge 3.8)

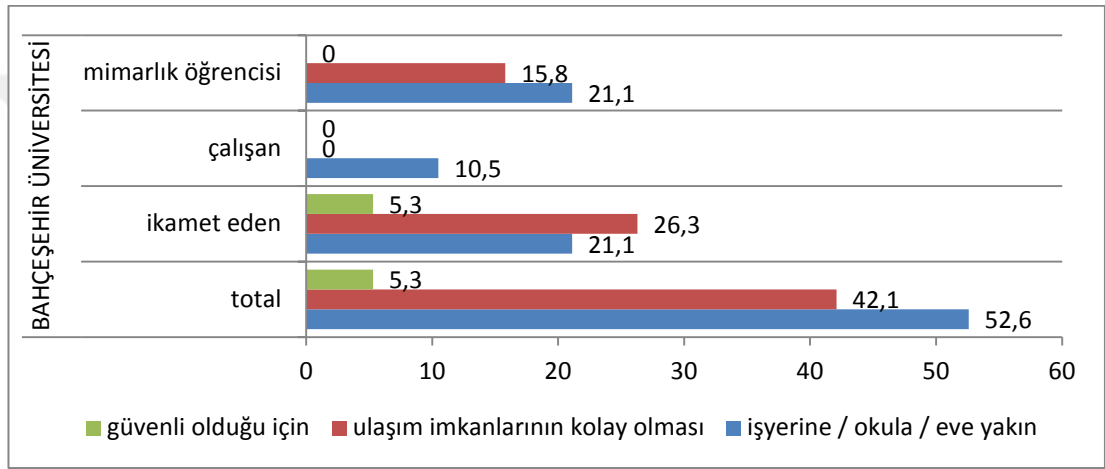
Çizelge 3.8 : Anket katılımcılarının bölgede ikamet edip etmediğine ait bilgiler.

Bölgede İkamet Etme Sebebi

Anket katılımcılarının bu bölgede ikamet etme sebebi olarak ilk sırayı %52,6'lık oran ile işyerine / okula / eve yakın olması seçeneğidir. İkinci sırada ise ulaşım imkanlarının kolay olması seçeneği %42,1'lik oran ile gelmektedir. Güvenli olma seçeneği ise %5,3'lük oranda son sırada yer almaktadır. Konut kiralılarının uygun fiyatlı olması seçeneği ise işaretlenmemiştir. Bu doğrultuda bu alanda yerleşim yeri seçiminde kişinin işi ve/veya okuluna yakınlığı önemli bir kriter olarak değerlendirilmektedir(Çizelge 3.9)

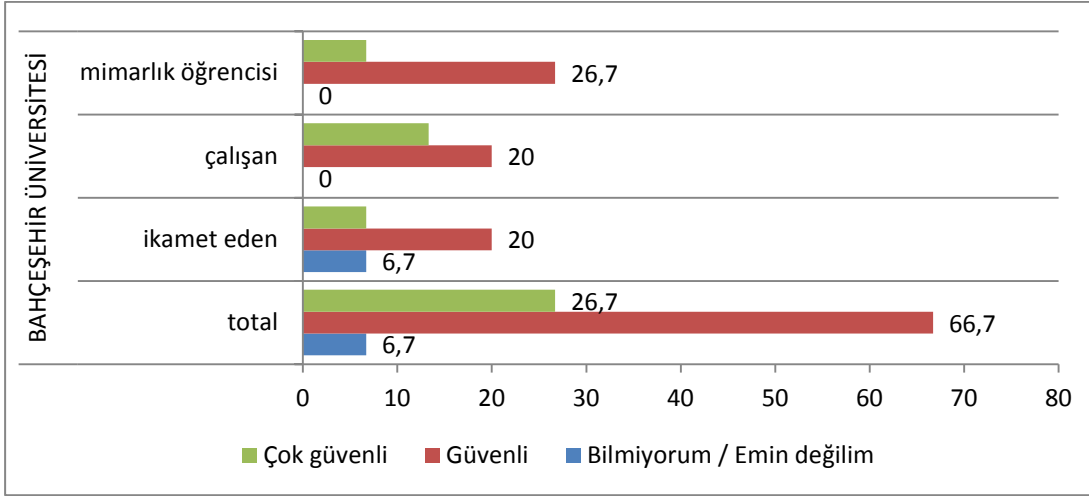
Çizelge 3.9 : Anket katılımcılarının bu bölgede ikamet etme sebebine ait bilgiler.

Bölgenin Güvenliği

Anket katılımcıları bu bölgeyi güvenli buluyor musunuz sorusuna; ilk sırada %66,7'lik oran ile güvenli yanıtını vermişlerdir. İkinci sırada çok güvenli bulanlar gelmekte ve bu oran %26,7'dir. Emin olamayanlar %6,7'lik oranı oluşturmaktadır. Bölgeyi az güvenli ya da güvensiz olarak değerlendiren katılımcı yoktur. Bu doğrultuda bölge, katılımcılar açısından güvenli bulunmaktadır(Çizelge 3.10).

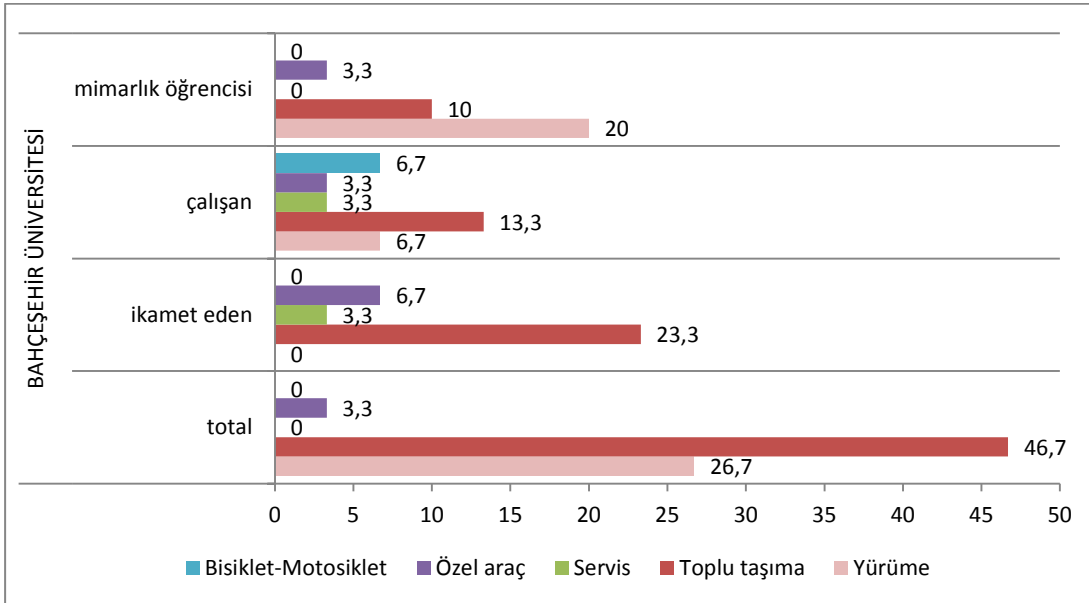
Çizelge 3.10 : Anket katılımcılarının bu bölgeyi güvenli bulup bulmadığına ait bilgiler.

Bölgeye Ulaşım

Anket katılımcıları bölgeye nasıl ulaştıkları sorusuna; ilk sırada %46,7'lik oran ile toplu taşıma yanıtını vermişlerdir. İkinci sırada %26,7'lik oran ile yürüme seçeneği; üçüncü sırada %13,3'lük oran ile özel araç seçeneği bulunmaktadır. %6,7'lik oran ile servis ve bisiklet-motosiklet seçeneği sonuncudur. Toplu taşıma seçeneğinin en yüksek oran olarak çıkması ise ulaşım bağlantılarının kuvvetli olduğunu göstermektedir (Çizelge 3.11).

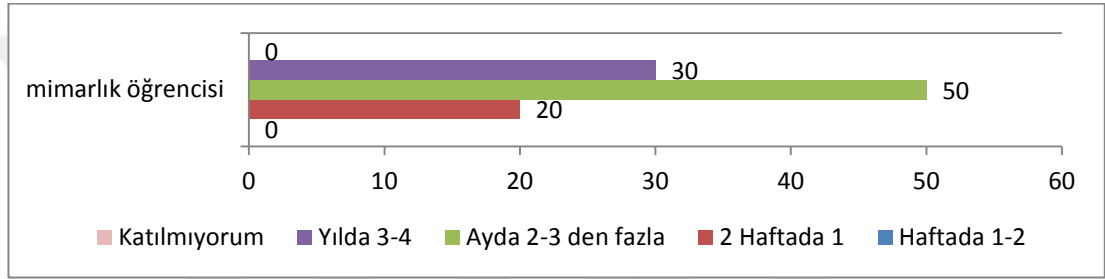
Çizelge 3.11 : Anket katılımcılarının bölgeye ulaşımına ait bilgiler.

Mimarlık Öğrencisi Katılımcıların Mesleki ve Kültürel Etkinliklere Katılımı

Mimarlık öğrencilerinin mesleki ve kültürel anlamda düzenlenen konferans, sergi, atölye, tiyatro gibi etkinliklere katılma sıklığı sorusuna verilen cevaplardan %50 oranında ayda 2-3'den fazla seçeneği işaretlenmiştir. Bunu takip eden yılda 3-4 seçeneğinin oranı %30 olarak çıkmaktadır. İki haftada bir etkinliklere katılım ise %20'dir. Bu doğrultuda ay bazında düşünüldüğünde katılımcıların %70'i etkinliklere katılım göstermekte olup kent ve mesleki faaliyetler ile bağlantılarının güçlü olduğu sonucuna varılabilmektedir (Çizelge 3.12).

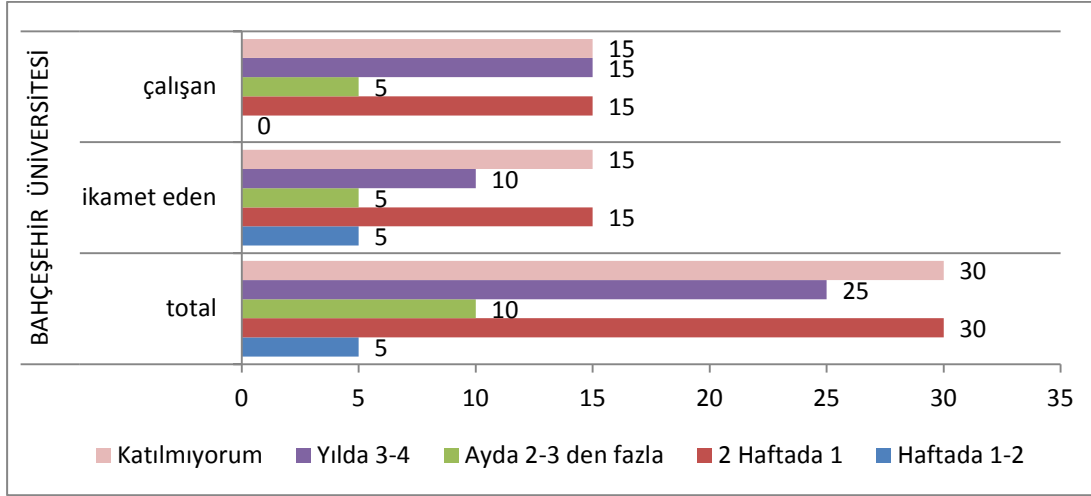
Çizelge 3.12 : Mimarlık öğrencisi veya mezun katılımcıların mesleki ve kültürel etkinliklere katılımına ait bilgiler.

Bölgede Çalışan ve İkamet Eden Katılımcıların Mesleki ve Kültürel Etkinliklere Katılımı

Çalışan ve ikamet eden katılımcılar kültürel anlamda; konferans, sergi, atölye, tiyatro gibi etkinliklere katılma sıklığına verilen cevaplardan %30 oranında iki haftada bir ve katılmıyorum seçeneği işaretlenmiştir. Bunu takip eden yılda 3-4 seçeneğinin oranı %25 olarak çıkmaktadır. Ayda 2-3'den fazla etkinliklere katılım ise %10'dır. Bu doğrultuda ay bazında düşünüldüğünde katılımcıların %45'i etkinliklere katılım göstermektedir (Çizelge 3.13).

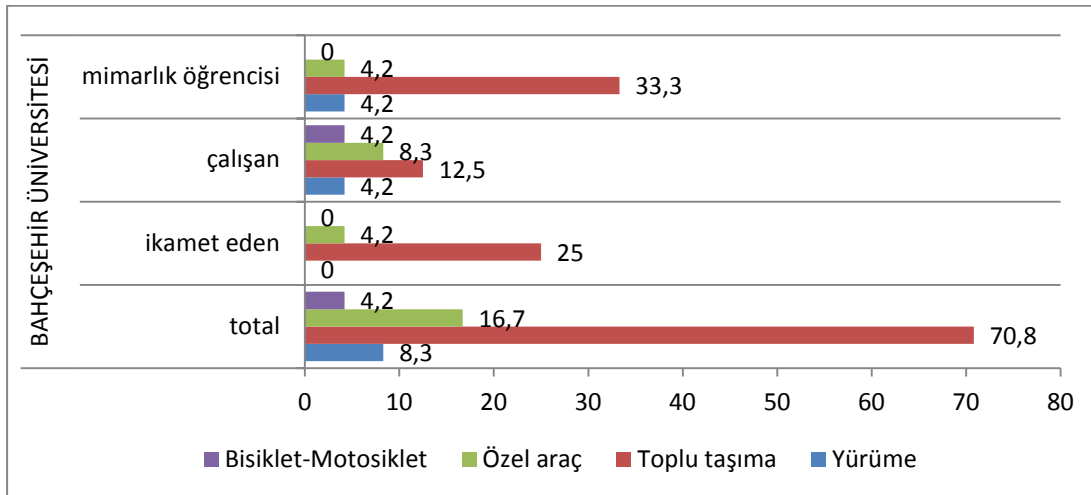
Çizelge 3.13 : Çalışan ve ikamet eden katılımcıların mesleki ve kültürel etkinliklere katılımına ait bilgiler.

Etkinliklere Ulaşım

Anket katılımcılarından etkinliklere katılanlardan bu mekânlara nasıl ulaştıklarını cevaplamaları istenmiştir. Bu doğrultuda %70,8 oranı ile ilk sırada toplu taşıma kullanımı görülmektedir. %16,7'lik oran ile özel araç kullanımı ikinci sırayı almaktadır. Üçüncü sırada %8,3 ile yürüme vardır. Bisiklet-motosiklet kullanımının oranı %4,2 olup dördüncü sıradadır (Çizelge 3.14).

Çizelge 3.14 : Etkinliklere katılan katılımcıların ulaşımına ait bilgiler.

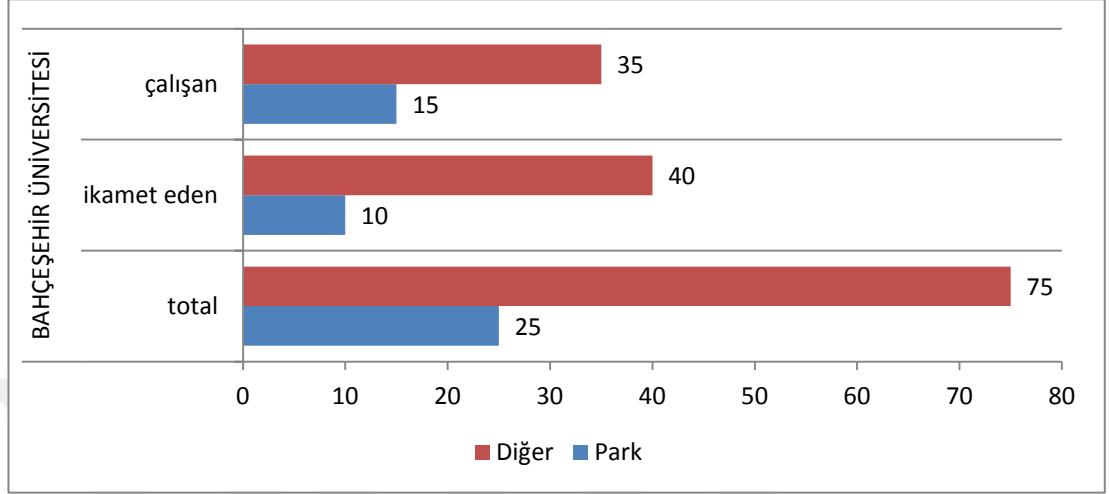

Çalışan ve İkamet Eden Katılımcıların Bina Çevresinde Buluşma Noktaları

Bölgede çalışan ve ikamet eden kullanıcılara yöneltilen bu sorunun, %75 oranında diğer seçeneğinin buluşma noktası olarak işaretlendiği görülmektedir. Kendilerine

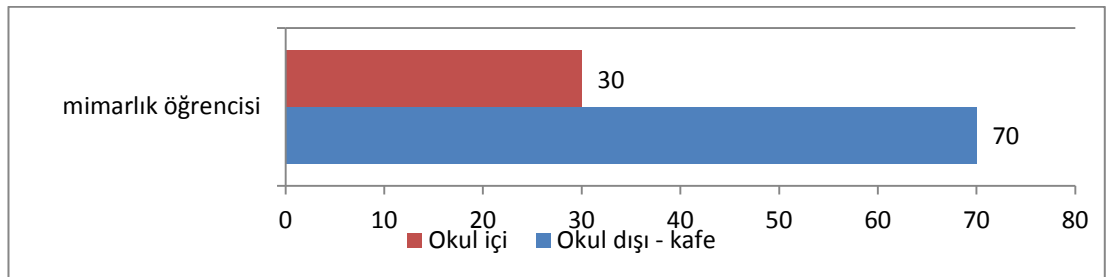
neresi olabileceği sorulduğunda bina çevresindeki odak noktaları olarak Beşiktaş Evlendirme Dairesi ve İhlamur Kasrı şeklinde cevaplar alınmıştır (Çizelge 3.15).

Çizelge 3.15 : Çalışan ve ikamet eden katılımcıların bina çevresinde buluşma noktalarına ait bilgiler.

Mimarlık Öğrencisi Mezun Katılımcıların Okul Çevresinde Buluşma Noktaları
Anket katılımcılarından mimarlık öğrencisi olanlara yöneltilen bu soruda, %70 oranında okul dışı ve kafelerin buluşma noktası olarak işaretlendiği görülmektedir. Bu doğrultuda okul dışında daha sosyal ve buluşma noktası sayılabilecek mekânlar olduğundan okul içinin bu konuda yetersi olduğundan bahsedilebilmektedir (Çizelge 3.16).

Çizelge 3.16 : Mimarlık öğrencisi veya mezun katılımcıların okul çevresinde buluşma noktaları ile ilgili bilgiler.

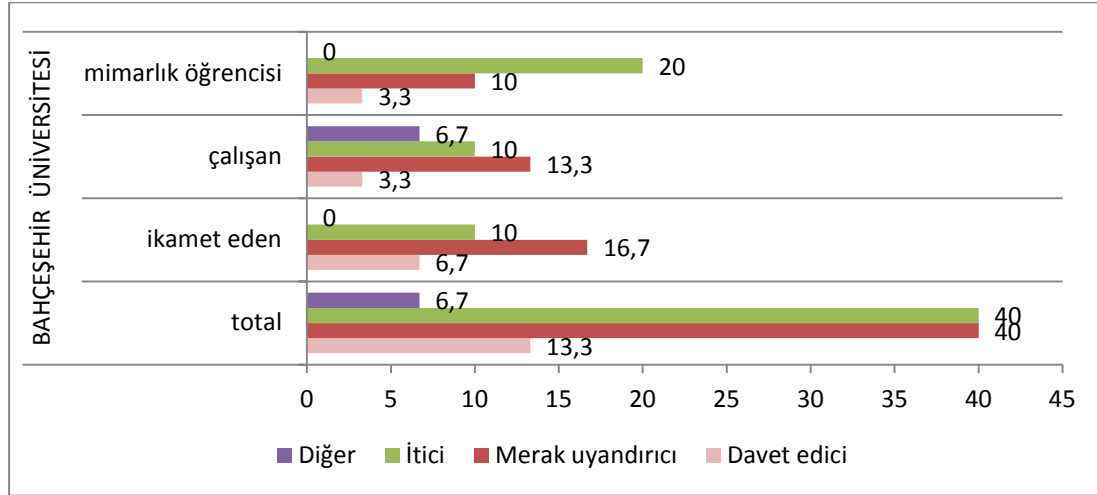

Yapıya Dışarıdan Bakıldığında İçeriye Dair Nasıl Bir Fikir Verdiği

Mimarlık öğrencisi katılımcıların %20'si yapıyı itici olarak nitelendirmiştir. Çalışan katılımcıların %13,3'lük kısmı yapıyı merak uyandırıcı olarak nitelendirmiştir. İkamet edenlerin çoğunluğunu oluşturan %16,7'lik kısmı yapıyı merak uyandırıcı

olarak nitelendirmiştir. Total olarak bakıldığında yapının %40 oranda merak uyandırıcı, %40 oranda itici bulunduğu dikkat çekicidir (Çizelge 3.17).

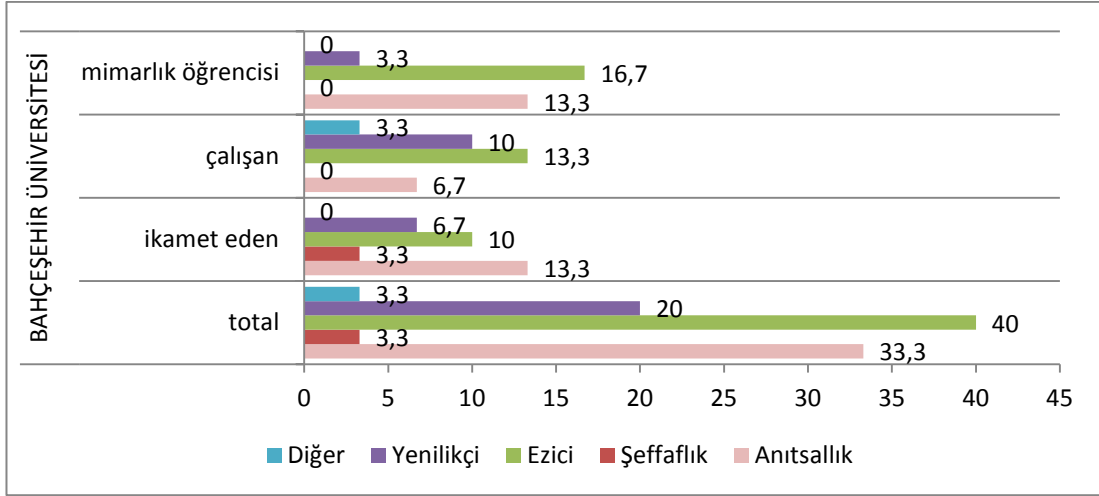
Çizelge 3.17 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında içeriye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.

Yapıya Dışarıdan Bakıldığında Cepheye Dair Nasıl Bir Fikir Verdiği

Mimarlık öğrencisi katılımcıların çoğunluk olarak %16,7'si cepheyi ezici olarak nitelendirmiştir. Çalışan katılımcıların çoğunluk olarak %13,3'lük kısmı cepheyi ezici olarak nitelendirmiştir. İkamet edenlerin çoğunluğunu oluşturan %13,3'lük kısmı cepheyi anıtsal olarak nitelendirmiştir. Total olarak bakıldığında yapının dışarıdan bakıldığında %40 oranda ezici, %33,3 oranda anıtsal, %20 oranda yenilikçi izlenim bıraktığı söylenmiştir. Yapı cephesinin ezici ve anıtsal olarak nitelendirilmesi, çevresinden kopuk tekil bina ölçeğinde olması gabarisinden dolayı çevresiyle uyumsuzluğundan kaynaklanmaktadır. Cam aynalı giydirme cephenin içeriyi dışarıdan gizleyen yapısı da bu nitelikleri destekler şekildedir (Çizelge 3.18)

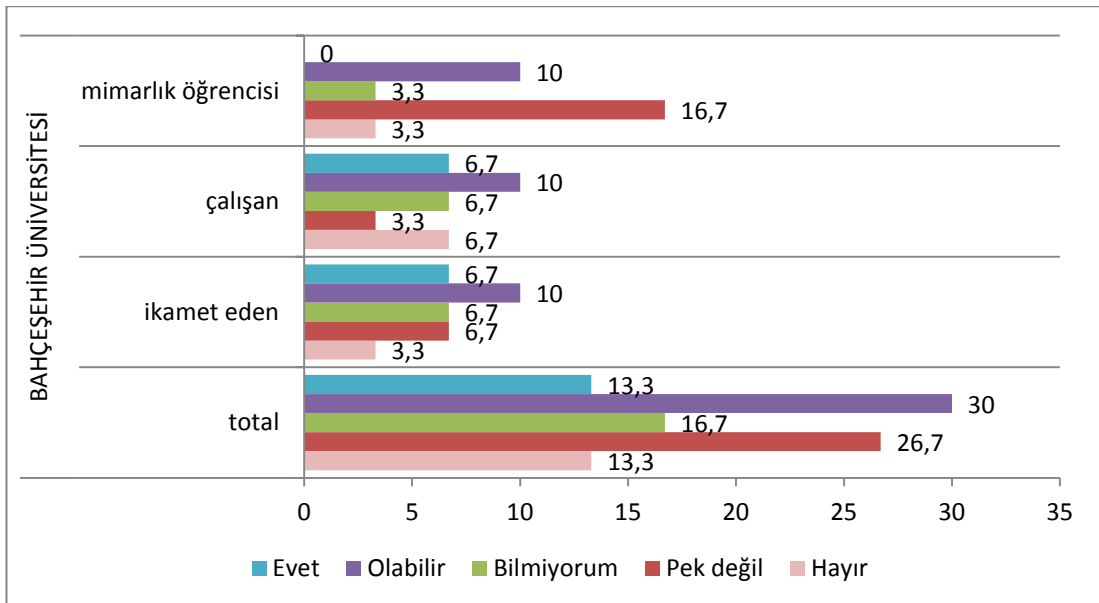
Çizelge 3.18 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında cepheye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.

Yapının Kendine Özgü Biçimi ve Karakteri

Anket katılımcılarının yanıtları arasında ilk sırada %30'luk oranda olabilir seçeneği işaretlenmiştir. İkinci sırada %26,7 ile pek değil seçeneği işaretlenmiştir. Üçüncü sırada %16,7 ile bilmiyorum yanıtı alınmıştır. Evet ve hayır yanıtları %13,3'lük oranla dördüncü sırada yer almaktadır. Bu doğrultuda mimarlık öğrencilerinin verdiği en yüksek yanıt %16,7 ile pek değil olmuştur. Çalışan ve ikamet eden katılımcılar arasında ise olabilir seçeneği %10 ile en yüksek yanıt olmaktadır. Bu yanıtlar mesleki anlamda yapıları inceleyen kişiler ile diğer kişilerin bakış açısındaki farkı net bir şekilde ortaya koymaktadır (Çizelge 3.19).

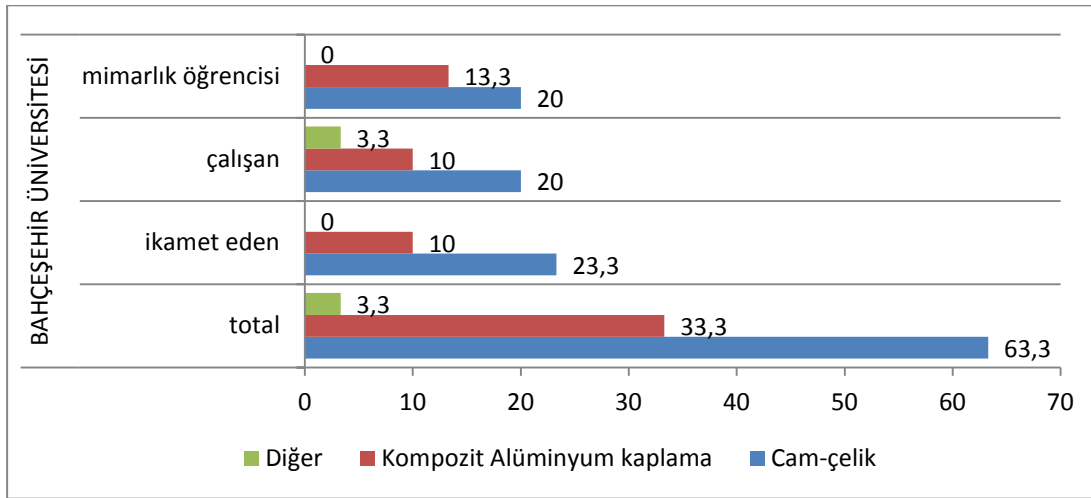
Çizelge 3.19 : Anket katılımcılarının yapının kendine özgü biçimi ve karakterine ait bilgileri.

Modern Cephe

Anket katılımcılarına modern cephenin kendilerine göre hangi malzeme olduğu sorusuna yanıt vermeleri istenmiştir. Totalde bakıldığında %63,3'lük oranla cam-çelik malzeme birinci sırada yer alırken, ikinci sırada %33,3'lük oranla kompozit – alüminyum kaplama bulunmaktadır. Beton-cam, taş ahşap doğal malzeme yanıtları verilmemiştir. Bu doğrultuda yüksek oranda modern cephenin cam ve çelik malzemedен oluştuğu yargısı hakimdir (Çizelge 3.20).

Çizelge 3.20 : Anket katılımcılarının modern cephenin ne olduğu sorusuna ait verdikleri bilgiler.

Fotoğraftaki Yapının İşlevi -Kadir Has Üniversitesi

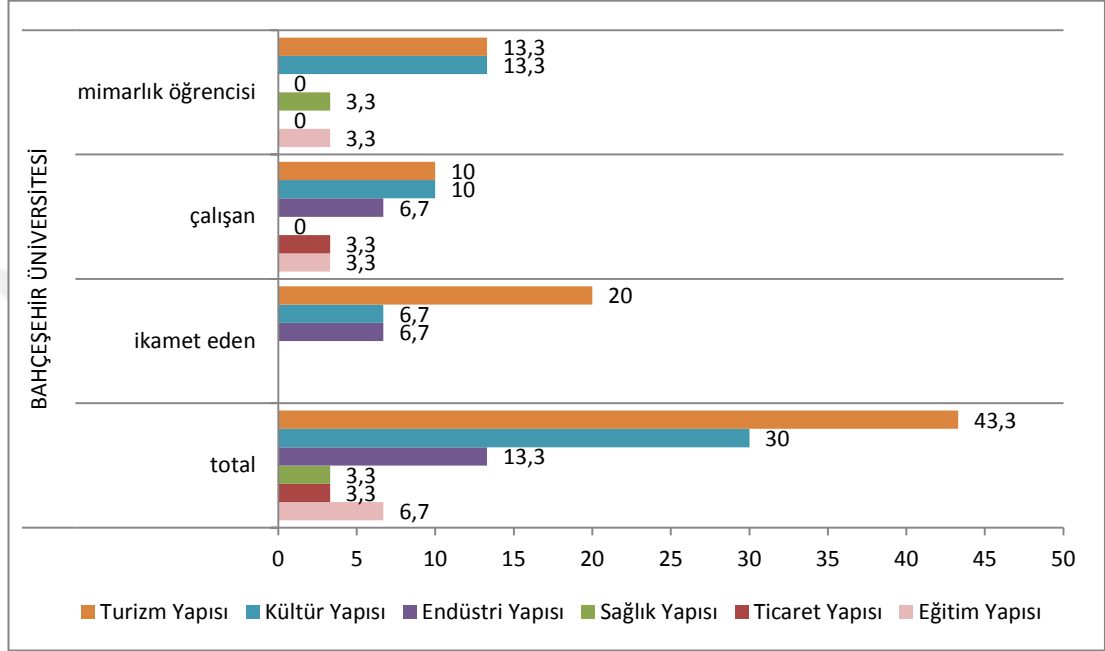
Anket katılımcılarına, Kadir Has Üniversitesi yapısının cephesinden tüm logolarının ve bayraklarının kaldırıldığı fotoğraf gösterilerek yapının işlevini tahmin etmeleri istenmiştir (Şekil 3.5).

Şekil 3.5 : Kadir Has Üniversitesi dış cephe görseli

Çıkan sonuçlar arasında %43,3'lük oran ile turizm yapısı ilk sırayı almaktadır. İkinci sırada %30'luk oran ile kültür yapısı yanıtı verilmiştir. Üçüncü sırada %13,3'lük oran ile endüstri yapısı cevabı verilmiştir. Eğitim yapısı cevabı %6,7'lik oran ile dördüncü sıradadır (Çizelge 3.21).

Çizelge 3.21 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (Kadir Has Üniversitesi) ait verdiği bilgiler.

Fotoğraftaki Yapının İşlevi - İstanbul Kültür Üniversitesi

Anket katılımcılarına, İstanbul Kültür Üniversitesi yapısının cephesinden tüm logolarının ve bayraklarının kaldırıldığı fotoğraf gösterilerek yapının işlevini tahmin etmeleri istenmiştir (Şekil 3.6).

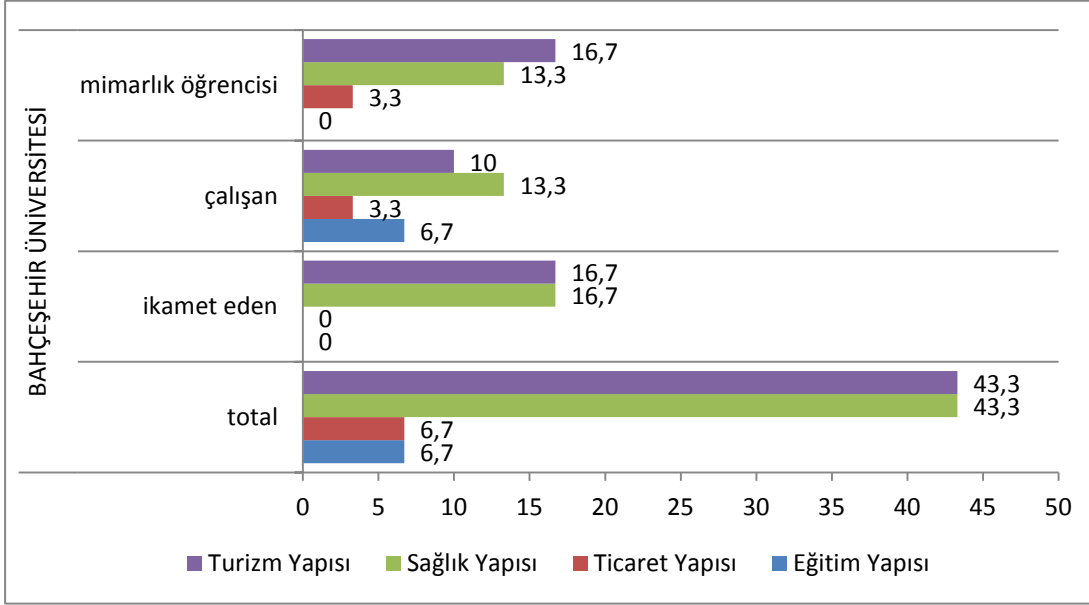

Şekil 3.6 : Kültür Üniversitesi

İstanbul Kültür Üniversitesi dış cephe görseli

Çıkan sonuçlar arasında %43,3'lük oran ile turizm yapısı ve sağlık yapısı yanıtları ilk sırayı almaktadır. Eğitim yapısı cevabı %6,7'lik oranda kalmıştır. Yapı ilk olarak turizm tesisi olarak planlanarak yapılmıştır. Daha sonrasında fonksiyonu değiştirilerek eğitim yapısına çevrilmiştir (Çizelge 3.22)

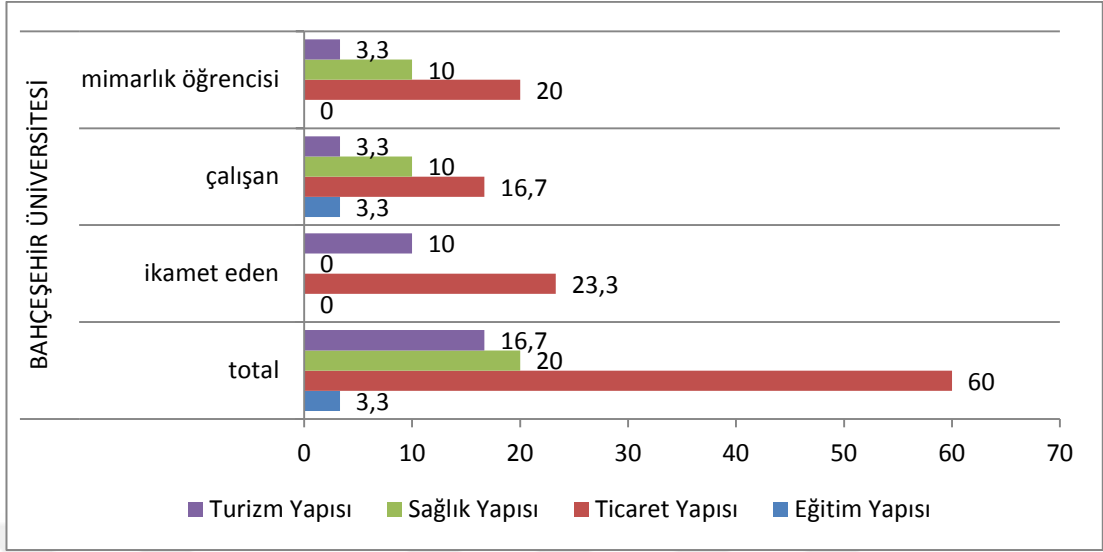
Çizelge 3.22 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (İstanbul Kültür Üniversitesi) ait verdiği bilgiler.

Yapının İşlevi Bilinmeseydi Hangi Tür Yapı Olurdu?

Anket katılımcıları bu soruya %60'lık oran ile ilk sırada ticaret yapısı yanıtını vermişlerdir (Çizelge 3.23)

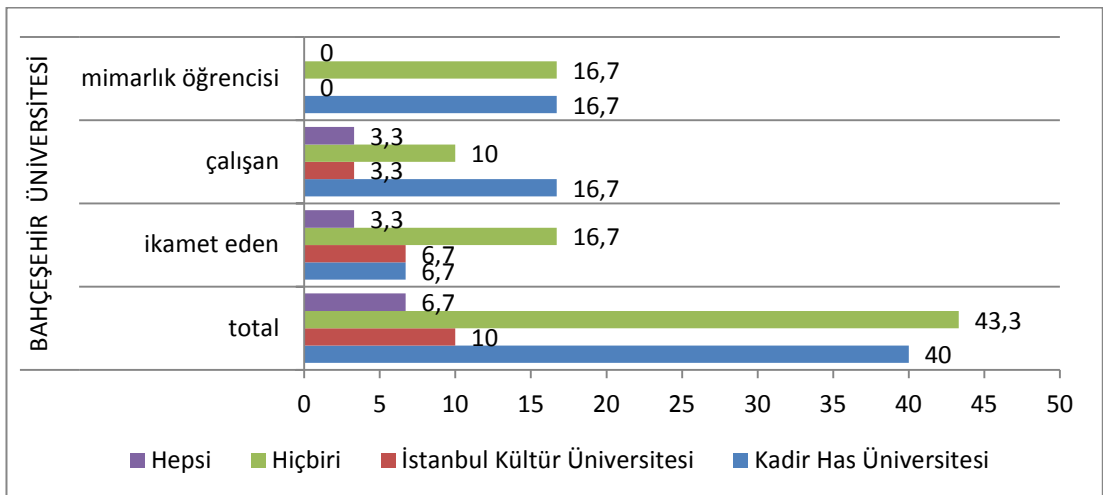
Çizelge 3.23 : Anket katılımcılarının yapının işlevi bilinmeseydi hangi tür yapı olurdu sorusuna ait verdiği bilgiler.

Gördüğünüz Yapılardan Hangisi Üniversite Binasıdır?

Katılımcılara diğer üniversite binaları gösterilerek hangisinin üniversite yapısı olduğuna dair fikir yürütmeleri istenmektedir. Bu doğrultuda hiçbirini yanıtını verenler %43,3 oranla ilk sırada, Kadir Has Üniversitesi binasını %40 oranla ikinci sırada, İstanbul Kültür Üniversitesi'nin binasını %10 oranla üçüncü sırada, hepsi yanıtını verenlerin %6,7'lik oran ile son sırada olduğu görülmektedir (Çizelge 3.24).

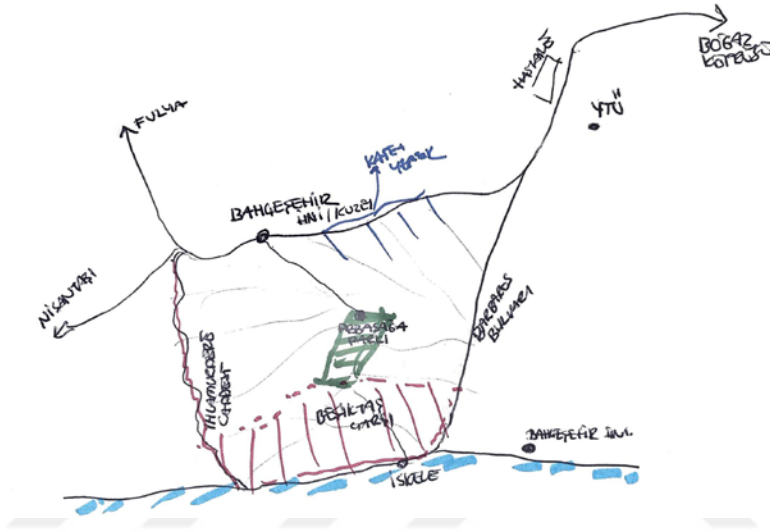
Çizelge 3.24 : Anket katılımcılarının gördüğünüz yapılardan hangisi üniversite binasıdır sorusuna ait verdiği bilgiler.

3.3.1.2 Kent – arayüz haritaları

A1 Numaralı Denek Profili;

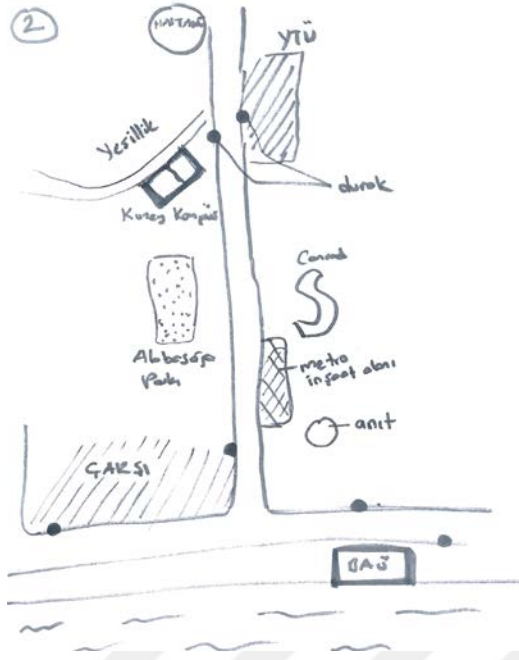
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 0-1 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun yakın çevresinde ikamet etmektedir. Bölgenin çok güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını yürüme ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor. Buluşma noktasını okul dışı - kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.7)

Şekil 3.7 : A1 numaralı deneye ait harita.

A2 Numaralı Denek Profili;

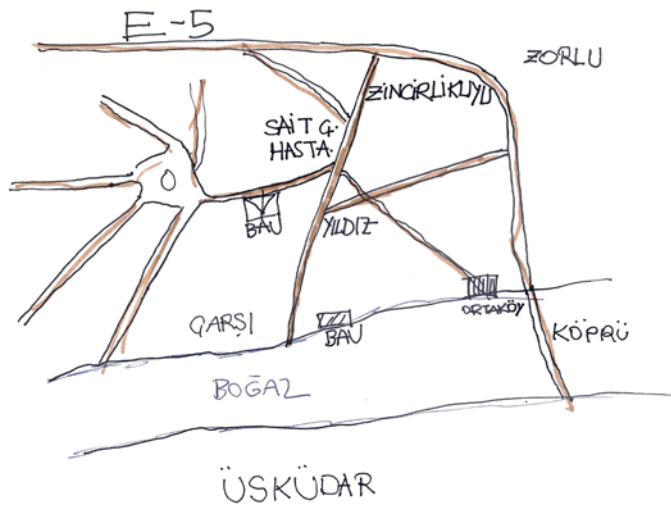
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun yakın çevresinde ikamet etmektedir. Bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını yürüme ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor. Buluşma noktasını okul dışı - kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.8)

Şekil 3.8 : A2 numaralı deneye ait harita.

A3 Numaralı Denek Profili;

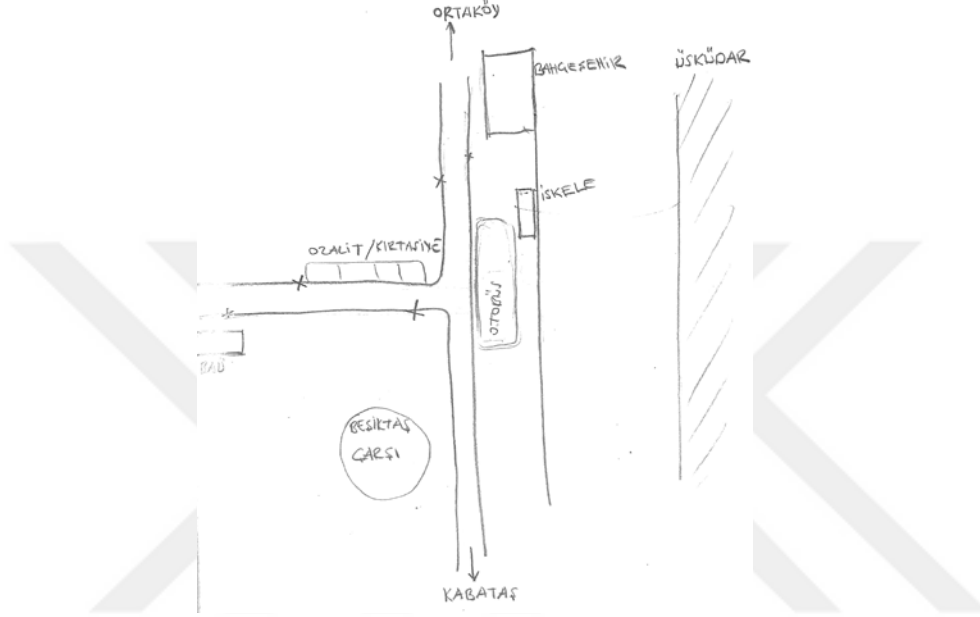
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin çok güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını özel araç ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında da özel araç kullanıyor. Buluşma noktasını okul içi olarak belirtmiştir. (Şekil 3.9)

Şekil 3.9 : A3 numaralı deneye ait harita.

A4 Numaralı Denek Profili;

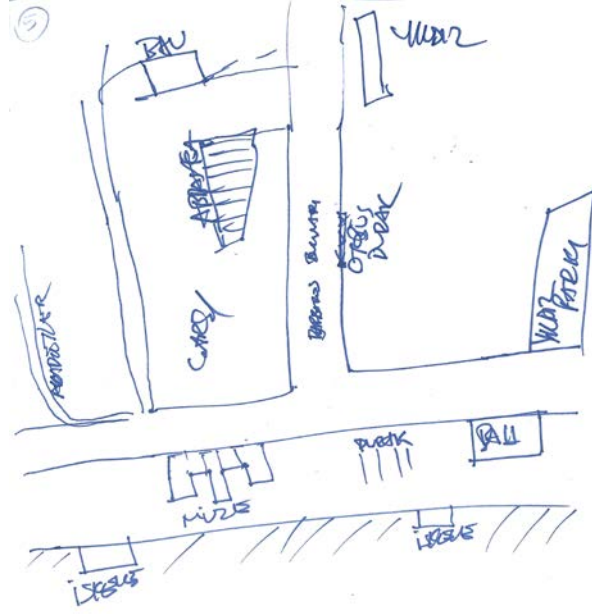
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı - kafe olarak belirtmiştir (Şekil 3.10).

Şekil 3.10 : A4 numaralı deneğe ait harita.

A5 Numaralı Denek Profili;

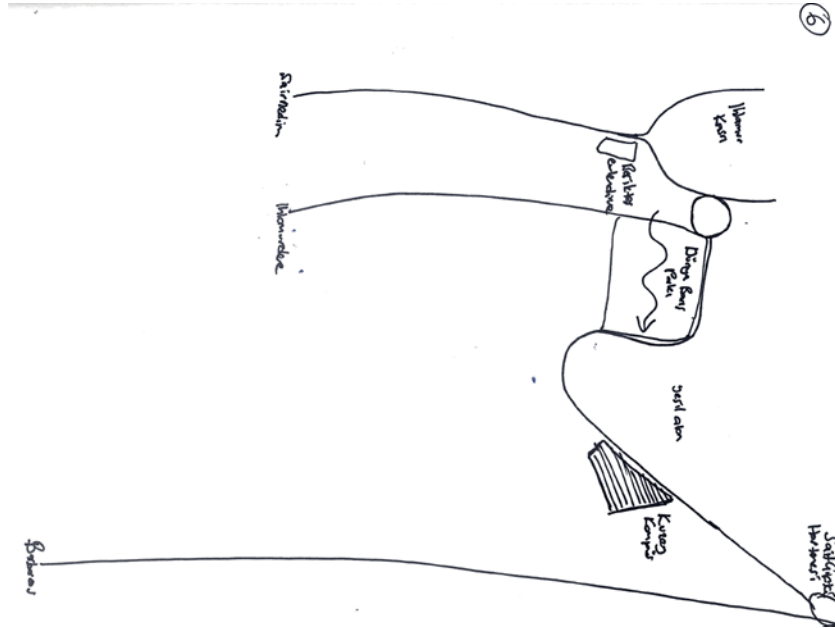
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 0-1 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmektedir. Bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını yürüme ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında da toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul içi olarak belirtmiştir. (Şekil 3.11)

Şekil 3.11 : A5 numaralı deneye ait harita.

A6 Numaralı Denek Profili;

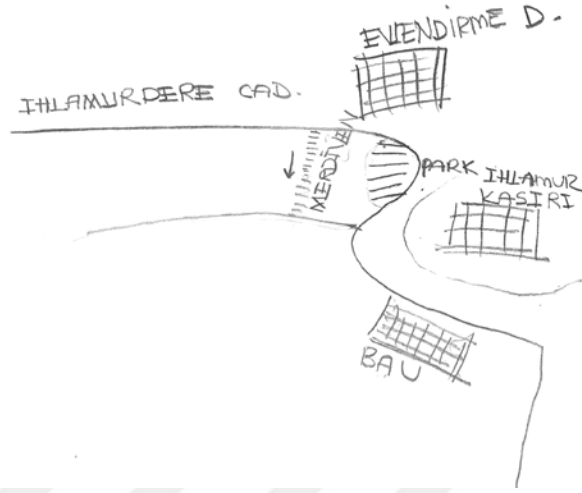
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmektedir. Bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını yürüme ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında da toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı - kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.12)

Şekil 3.12 : A6 numaralı deneye ait harita.

A7 Numaralı Denek Profili;

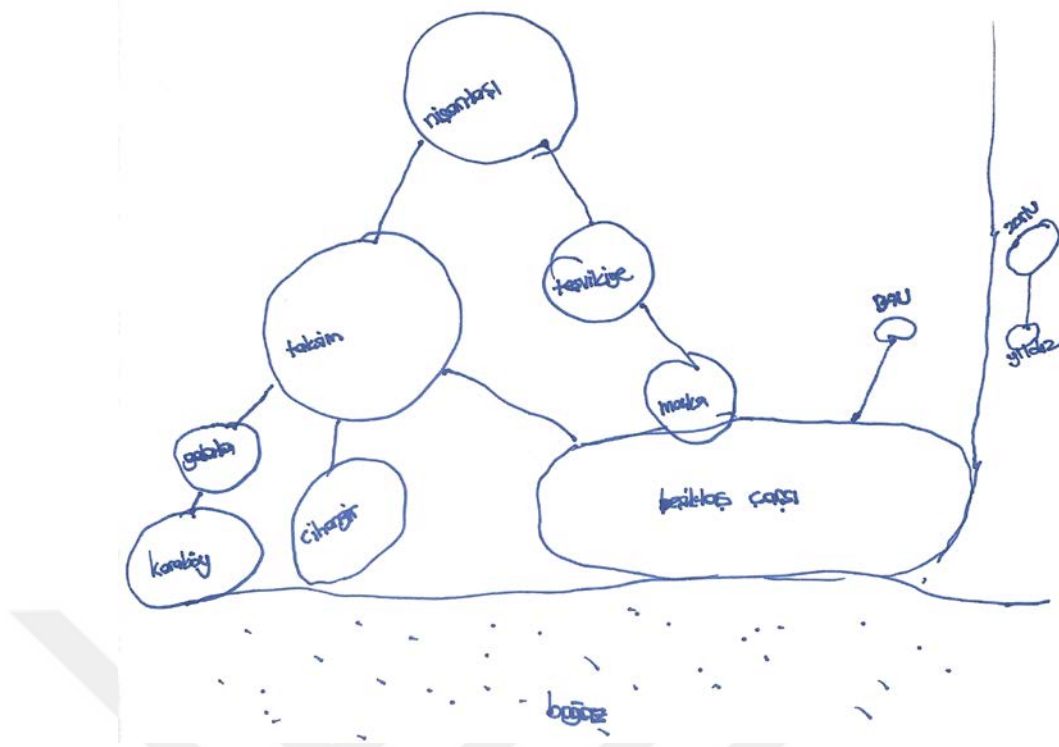
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 0-1 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmektedir. Bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını yürüme ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında da toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı - kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.13)

Şekil 3.13 : A7 numaralı deneğe ait harita.

A8 Numaralı Denek Profili;

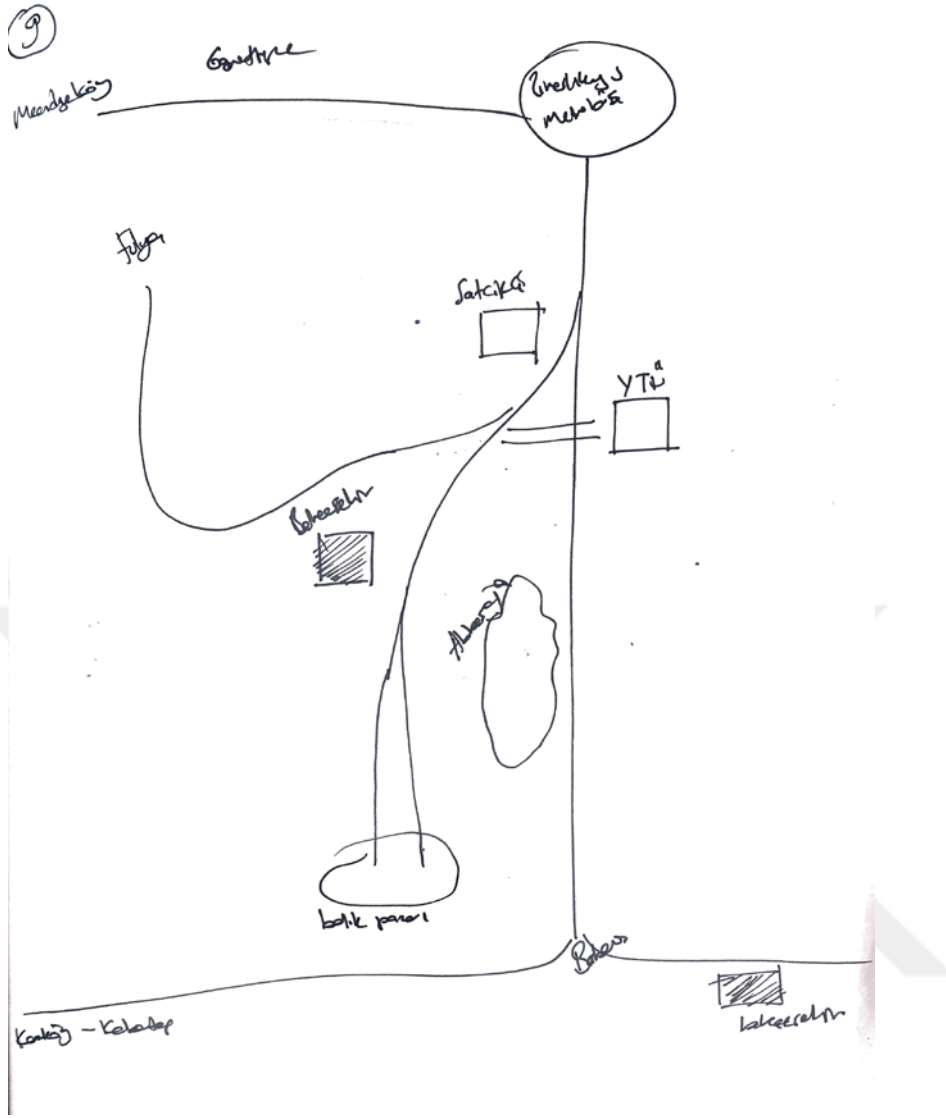
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmektedir. Bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını yürüme ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında da toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı - kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.14)

Şekil 3.14 : A8 numaralı deneye ait harita.

A9 Numaralı Denek Profili;

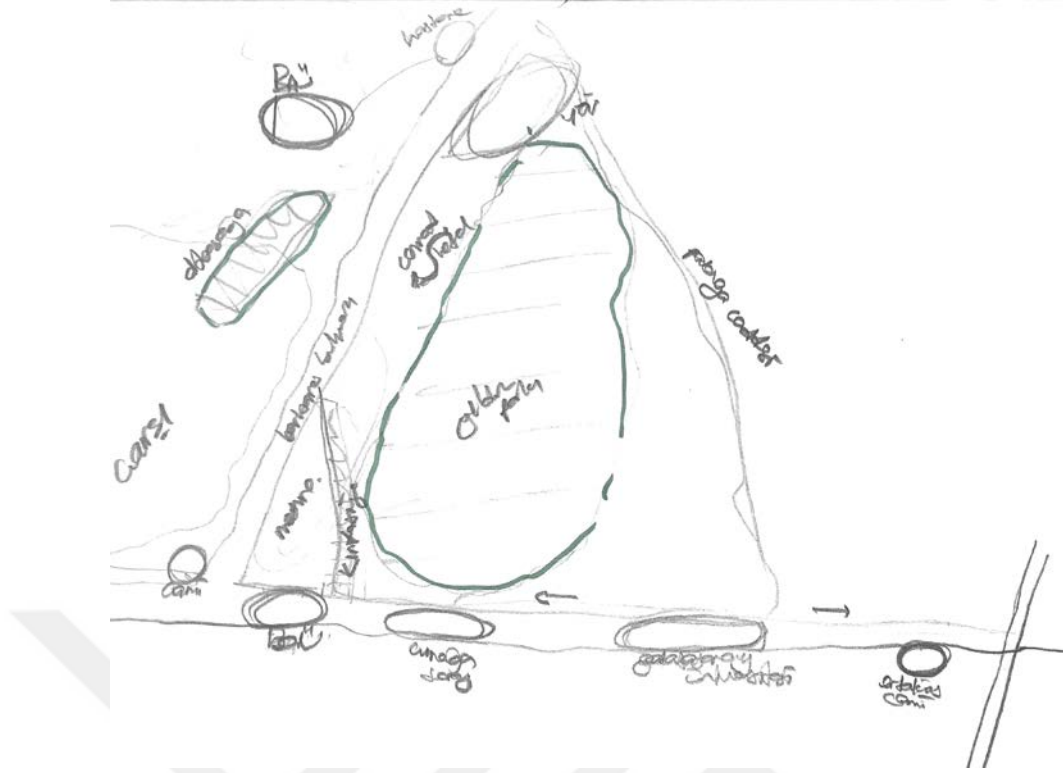
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında da toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını dışı - kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.15)

Şekil 3.15 : A9 numaralı deneye ait harita.

A10 Numaralı Denek Profili;

Mimarlık öğrencisi, kadın, 25-35 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmektedir. Bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında da toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını dışı - kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.16)

Şekil 3.16 : A10 numaralı deneğe ait harita.

Şekil 3.17 : Bahçeşehir Üniversitesi Kentle Arayüz Harita Değerlendirmesi.

Bahçeşehir Üniversitesi Kentle Arayüz Harita Değerlendirmesi

Yaya olarak, toplu taşıma ve özel araç kullanarak ulaşım sağlayan deneklerin kent ile arayüz ilişkisinde algısal farklılıklar olduğu gözlenmiştir. Yaya olarak kenti deneyimleyen denekler okul yakınlarında bulunan kentsel mekanlara daha hakim iken (Abbasağa Parkı, İhlamurdere Caddesi gibi) özel araç kullanıcılarının ana ulaşım aksları ve bunların bağlantısındaki mekanları (Zorlu Center, Yıldız Posta Caddesi, Dolmabahçe Caddesi, Çırağan caddesi gibi) haritalara işaretlediği, kente dair donatılardan olan yeşil alanları algılamadıkları görülmüştür. Okul yapısının çok yakınında bulunan Abbasağa Parkı'nı toplamda beş kişi haritalara işaretlemiştir. Çalışmaya katılan A2'nolu denek okula ulaşımını yürüyerek sağlıyor kültürel aktivitelere toplu taşıma ile ulaşıyor; diğer deneklerden farklı olarak, Beşiktaş Meydan'daki anıta ve metro inşaatına dikkat ediyor. A6 nolu denek ise yeşil alan olarak Abbasağa Parkı'nı işaretlemeyip farklı bir parkı algılamıştır. Yeşil alanları algılama potansiyeli araç ve toplu taşıma kullanan deneklerde yürüyen deneklere oranla daha az olduğu görülmüştür. Çevredeki tarihi kültürel mekânlar bağlamında ise haritalara işaretlenme oranı çok düşüktür. Kafe-restoran gibi mekânların çok olduğu Beşiktaş Çarşısı %80 oranında haritalara işaretlenmiştir. Anadolu Yakası ile ulaşımın sağlandığı iskele %40 oranında işaretlenmiştir. Örneğin Sinanpaşa Camisi'ni, Conrad Oteli'ni, Galatasaray Üniversitesi'ni, gösteren tek denek olan A10 Yıldız Parkı'nı ve Abbasağa Parkı'nı da görmüştür. Çevrede bulunan Yıldız sarayı, Yıldız Cami, Barbaros Hayrettin Paşa Türbesi gibi diğer tarihi mekânlar hiçbir denek tarafından harita üzerinde gösterilmemiştir (Şekil 3.17).

3.3.2 Kadir Has Üniversitesi

Kadir Has Üniversitesi Cibali Kampüsü; Tarihi Tekel Cibali Tesisleri binasında yer almaktadır. 1884 yılında yapımı başlanan fabrika 1995 yılına kadar kullanılmıştır. Cibali Tütün ve Sigara Fabrikası'nın, Kadir Has Üniversitesi'ne dönüşümü 1997 yılında başlamıştır. Üniversitenin ana kampüsü olarak haliç kıyısında hizmet vermektedir (Çizelge 3.25)

Çizelge 3.25 : Kadir Has Üniversitesi

Kaynak: <https://i1.wp.com/www.amfiweb.net/wp-content/uploads/2016/01/107.jpg?fit=640%2C250&ssl=1>

Fakülte Adı: Sanat ve Tasarım Fakültesi

Üniversite Türü: Vakıf (Kadir Has Vakfı)

Mimarlık Bölümü Açılış Tarihi: 2013

Yapı Tipi: TarihiYapı - Yeni İşlev

Konum: Cibali, Fatih

Çevre Kent Dokusu: Konut + Ticaret

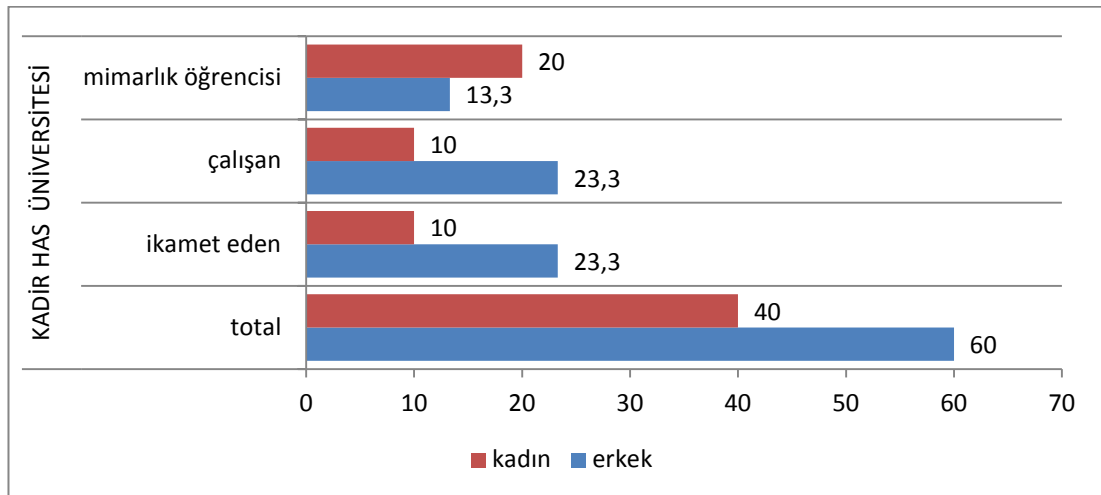

3.3.2.1 Anket Çalışması

Cinsiyet

Anket katılımcılarının; %60 erkek, %40 kadın dağılımının olduğu görülmektedir (Çizelge 3.26)

Çizelge 3.26 : Anket katılımcılarının cinsiyet dağılımına ait bilgiler.

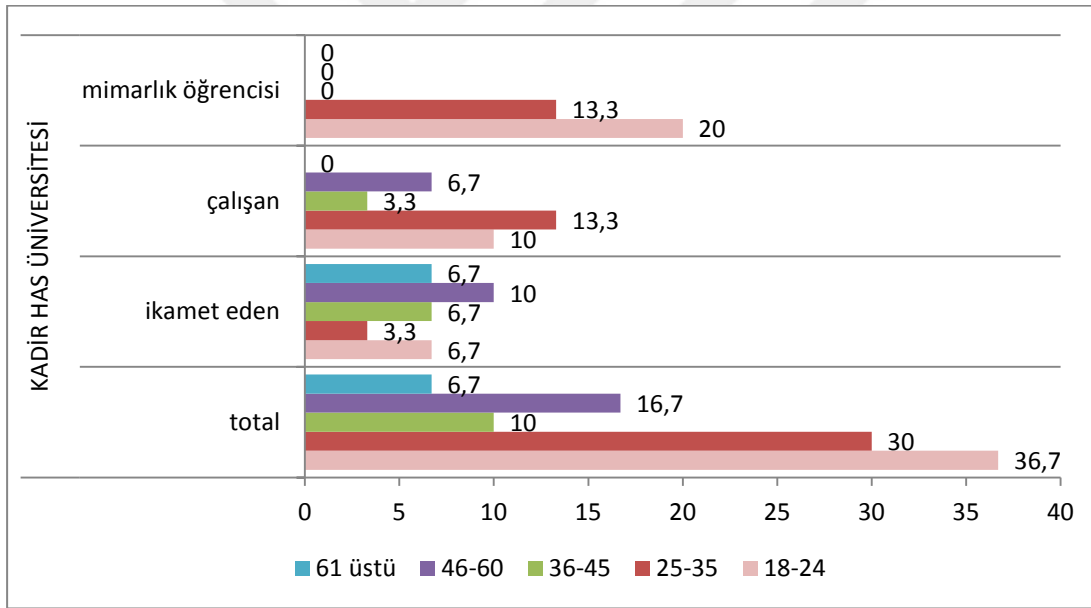

Yaş Grupları

Mimarlık öğrencisi katılımcılar, 18-24 yaş aralığında olanları tüm katılımcıların %20'sini; 25-35 yaş aralığında olanları, tüm katılımcıların %13,3'ünü oluşturmaktadır. Bu anlamda mimarlık öğrencilerinin yaş aralığının 18-35 yaş arasında olduğu görülmektedir. Çevrede çalışan katılımcılardan 18-24 yaş aralığında

olanlar tüm katılımcıların %10'unu, 25-35 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %13,3'ünü, 36-45 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %3,3'ünü ve 46-60 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'lik kısmını oluşturmaktadır. Çevrede ikamet eden katılımcılar incelendiğinde, 18-24 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'sini, 25-35 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %3,3'ünü, 36-45 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'sini, 46-60 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %10'unu ve 61 ve üstü yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'lik kısmını oluşturduğu görülmektedir. Genel olarak anket katılımcılarının yaş sıralamasında %36,7 ile 18-24 yaş grubu birinci sırayı, %30 ile 25-35 yaş grubu ikinci sırayı oluşturmaktadır. 46-60 yaş grubu %16,7 ile üçüncü sırayı, 36-45 yaş grubu %10 ile dördüncü sırayı oluştururken, Son olarak 61 ve üstü yaş grubu %6,7 ile son sırada gelmektedir (Çizelge 3.27)

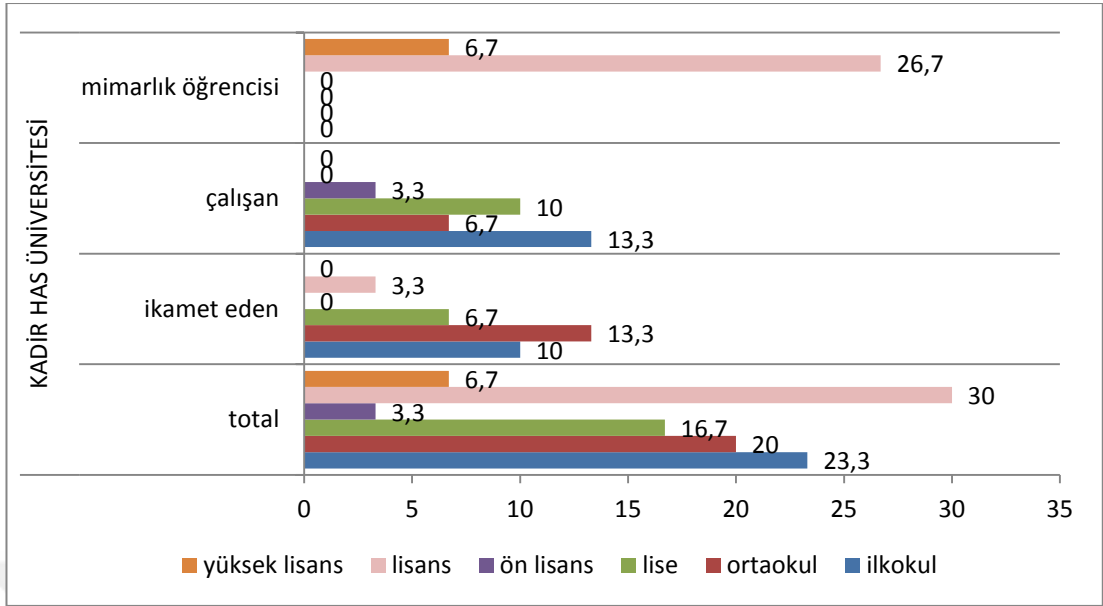
Çizelge 3.27 : Anket katılımcılarının yaş gruplarına ait bilgiler.

Öğrenim Durumu

Mimarlık öğrencisi ya da (mezun) katılımcıların lisans mezunu olanları tüm katılımcıların %26,7'sini ve yüksek lisans mezunları %6,7'sini oluşturmaktadır. Çalışan katılımcılar incelendiğinde ilkokul mezunu olanları %13,3 ortaokul mezunları %6,7, lise mezunları %10 ön lisans mezunları %3,3'lük kısmı oluşturmaktadır. İkamet eden katılımcıların ilkokul mezunu olanları %10 , ortaokul mezunları %13,3 lise mezunları %6,7, lisans mezunları %3,3'lük oranı oluşturmaktadır (Çizelge 3.28).

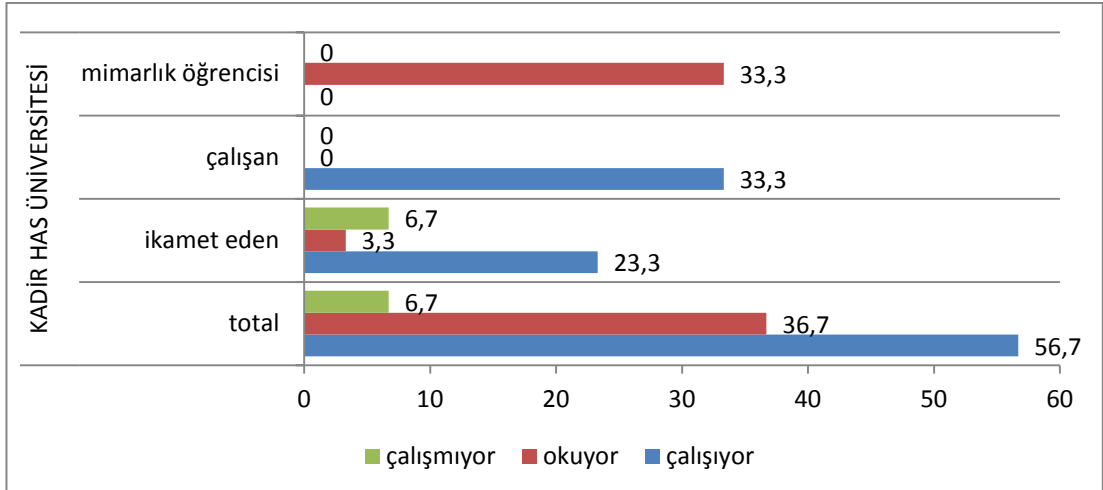
Çizelge 3.28 : Anket katılımcılarının öğrenim durumuna ait bilgiler.

İş Durumu

Mimarlık öğrencisi (mezun) katılımcıların tüm katılımcılar arasında okuyanlar ise %33,3'lük bölümü oluşturmaktadır. İkamet eden katılımcılar incelendiğinde yine tüm katılımcılara oranla, çalışanların %23,3, okuyanlar %3,3, çalışmayanlar %6,7'lik bölümü oluşturmaktadır. Bu doğrultuda ankete katılanların %56,7'sinin çalışmakta %36,7'sinin okumakta, %6,7'sinin çalışmamakta olduğu görülmektedir (Çizelge 3.29).

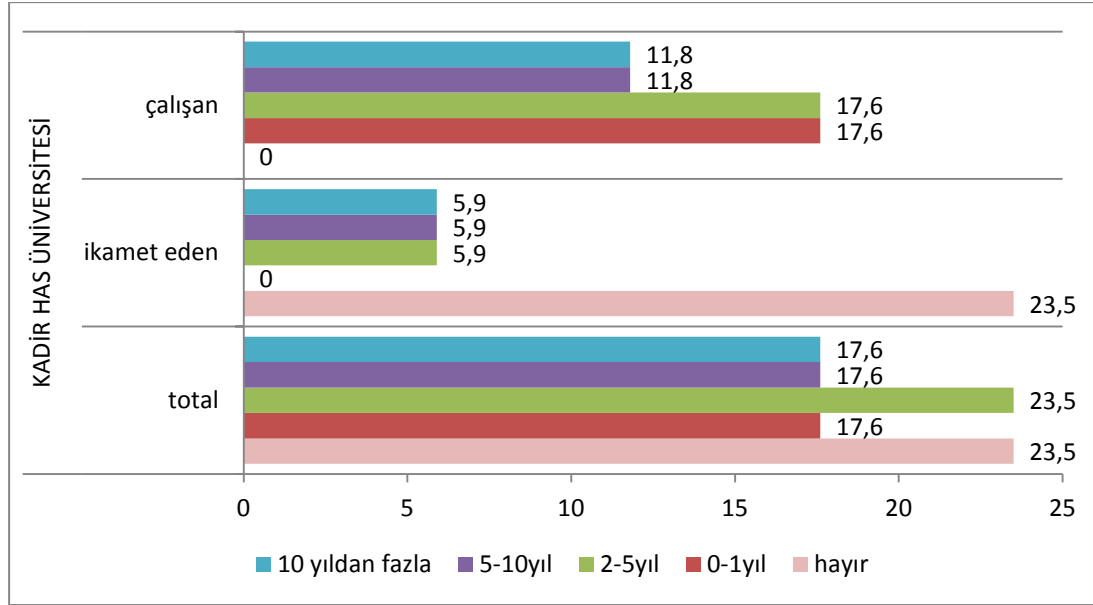
Çizelge 3.29 : Anket katılımcılarının iş durumuna ait bilgiler.

Bölgede Çalışma Durumu

Anket sorusunda bu bölgede çalışıyor ise süre hakkında bilgi verilmesi istenmiştir. Bölgede geçirilen sürenin çevrenin imgelemesinde etkisi incelenmek istenmektedir. Bu doğrultuda, Bölgede 2-5 yıldır çalışanlar %23,5'lik oranla birinci sırada, 0-1, 5-10 ve 10 yıldan fazladır çalışanlar ise %17,6'lık oranla ikinci sıradadır. Bu doğrultuda anket katılımcılarından %35,2'sinin beş yıldan fazla süreçte kentsel bir deneyime dahil oldukları sonucu çıkarılabilmektedir (Çizelge 3.30).

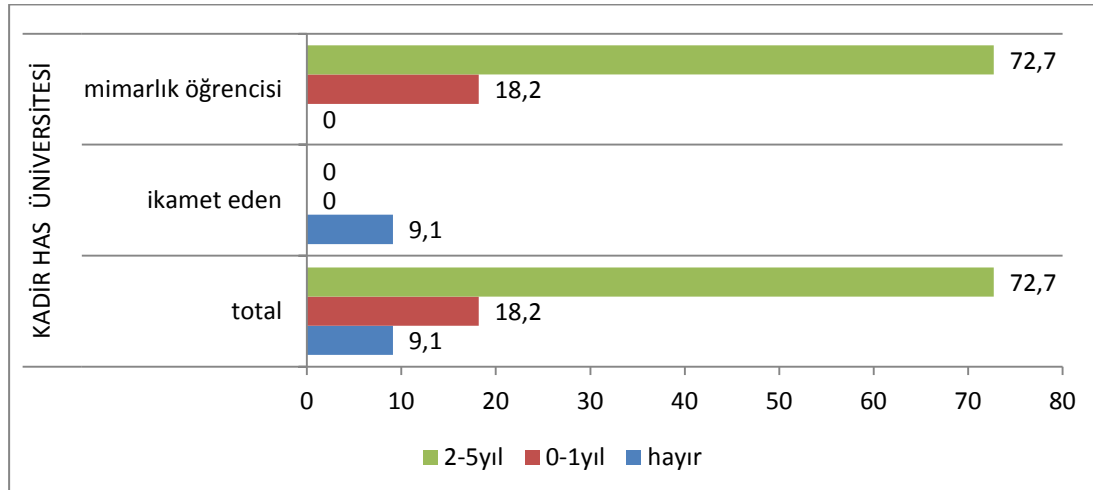
Çizelge 3.30 : Anket katılımcılarının bölgede çalışıp çalışmadığına ait bilgiler.

Bölgede Eğitim Görme Durumu

Bu bölgede mi eğitim görülüyor sorusuna ankete katılımcıların %9,1'i hayır yanıtını vermişlerdir. 0-1 yıldır bu bölgede eğitim gören katılımcıların oranı %18,2 olurken; 2-5 yıldır eğitim görenler %72,7'lik oranı oluşturmaktadır (Çizelge 3.31).

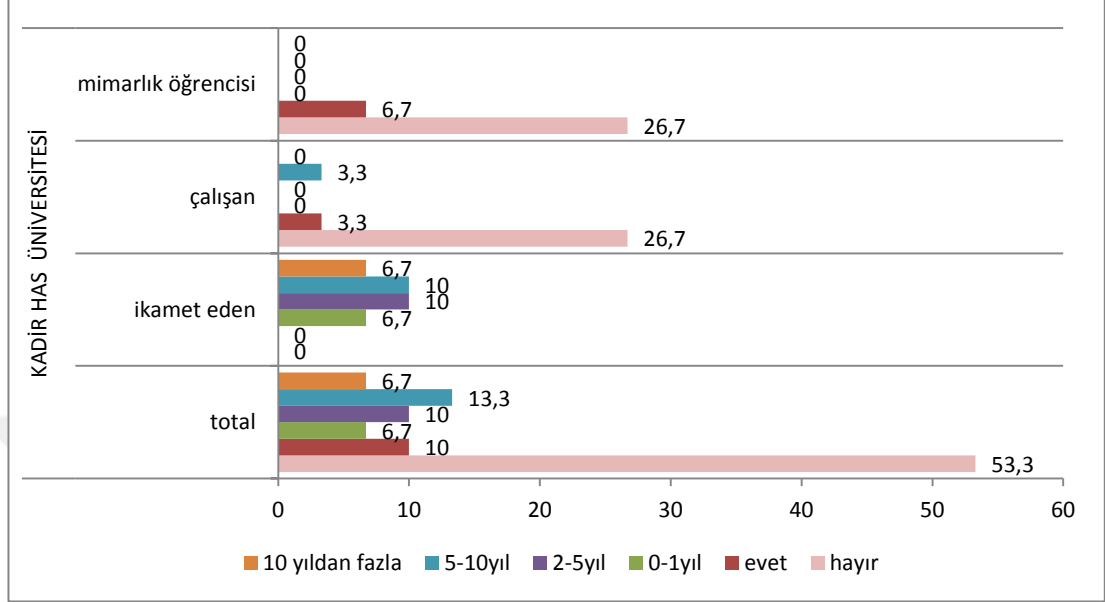
Çizelge 3.31 : Anket katılımcılarının bölgede eğitim görüp görmediğine ait bilgiler.

Bölgede İkamet Etme Durumu

Anket katılımcılarının %46,7'si bu bölgede ikamet etmektedir (Çizelge 3.32).

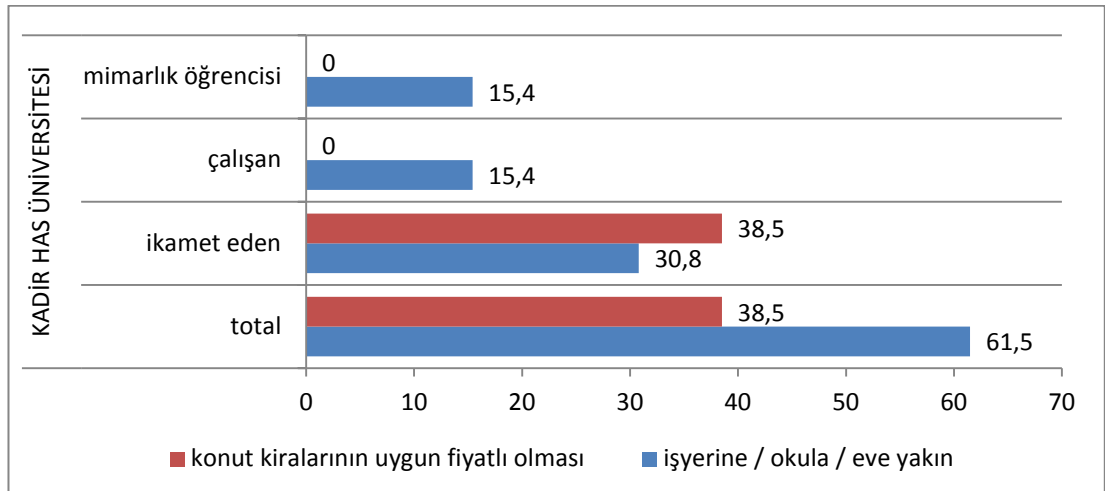
Çizelge 3.32 : Anket katılımcılarının bölgede ikamet edip etmediğine ait bilgiler.

Bölgede İkamet Etme Sebebi

Anket katılımcılarının bu bölgede ikamet etme sebebi olarak ilk sırayı %61,5'lik oran ile işyerine / okula / eve yakın olması seçeneğidir. İkinci sırada ise konut kiralalarının uygun fiyatlı olması %38,5'lik oran ile gelmektedir. Güvenli olma seçeneği ile ulaşım imkânlarının kolay olması seçenekleri işaretlenmemiştir. Bu bölgede katılımcılar için güvenli hissetmeme durumu olduğu çıkarımı yapılabilmektedir. Bu doğrultuda bölgede yerleşim yeri seçiminde kişinin işi ve /veya okuluna yakınlığı önemli bir kriter olarak değerlendirilmektedir (Çizelge 3.33).

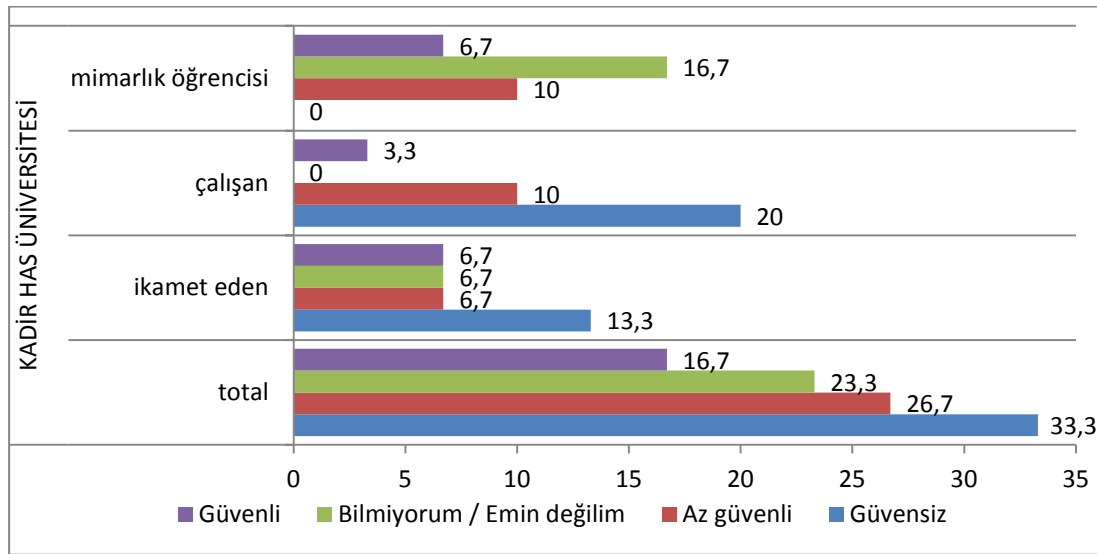
Çizelge 3.33 : Anket katılımcılarının bu bölgede ikamet etme sebebine ait bilgiler.

Bölgenin Güvenliği

Anket katılımcıları bu bölgenin güvenliği ile ilgili sorulan soruya; ilk sırada %33,7'lik oran ile güvensiz yanıtını vermişlerdir. İkinci sırada az güvenli bulanlar gelmekte ve bu oran %26,7'dir. Emin olamayanlar %23,3'lük oranı oluşturmaktadır. Bölgeyi güvenli bulan katılımcılar %16,7'lik oran ile sonuncu sırayı oluşturmaktadır. Çok güvenli bulan katılımcı yoktur. Bu doğrultuda bölgenin katılımcılar açısından kentin güvenlik düzeyi az olan bir bölgesinde kaldığı çıkarımı yapılabilmektedir (Çizelge 3.34).

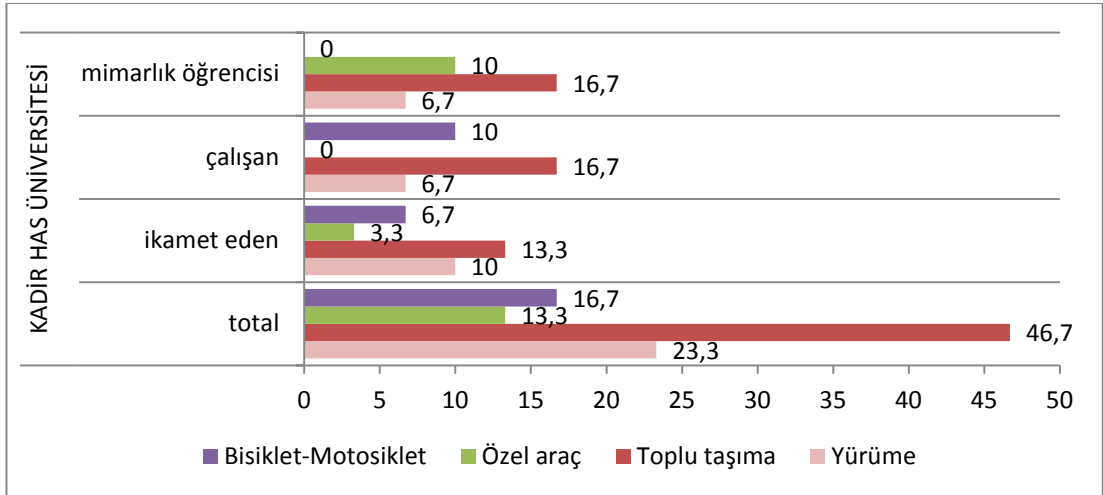
Çizelge 3.34 : Anket katılımcılarının bu bölgeyi güvenli bulup bulmadığına ait bilgiler.

Bölgeye Ulaşım

Anket katılımcıları bölgeye nasıl ulaştıkları sorusuna; ilk sırada %46,7'lik oran ile toplu taşıma yanıtını vermişlerdir. İkinci sırada %23,3'lik oran ile yürüme seçeneği; üçüncü sırada %13,3'lük oran ile özel araç seçeneği bulunmaktadır. %16,7'lik oran ile bisiklet-motosiklet seçeneği sonuncudur. Servis seçeneği kullanılmamıştır. Toplu taşıma seçeneğinin en yüksek oran olarak çıkması ile bu ulaşım bağlantılarının kuvvetli olduğuna dair bir çıkarım yapılabilmektedir (Çizelge 3.35).

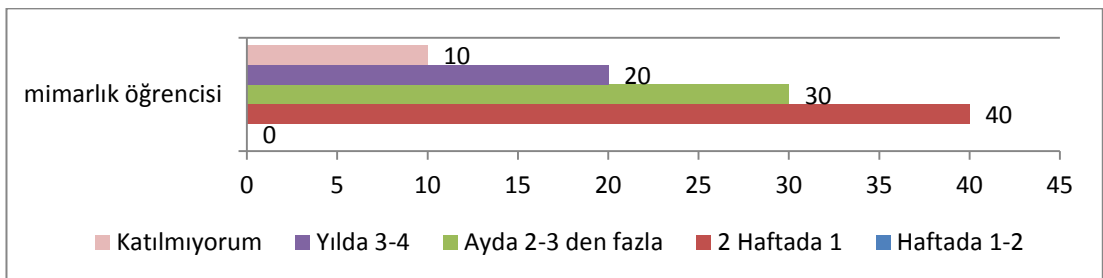
Çizelge 3.35 : Anket katılımcılarının bölgeye ulaşımına ait bilgiler.

Mimarlık Öğrencisi veya Mezun Katılımcıların Mesleki Ve Kültürel Etkinliklere Katılımı

Mimarlık öğrencilerinin (mezun) mesleki ve kültürel anlamda olan; konferans, sergi, atölye, tiyatro gibi etkinliklere katılma sıklığına verilen cevaplardan %40 oranında 2 haftada 1 seçeneği işaretlenmiştir. Bunu takip eden ayda 2-3'den fazla seçeneğinin oranı %30 olarak çıkmaktadır. Yılda 3-4 kez etkinliklere katılım ise %20'dir. Hiçbir etkinliğe katılım sağlamayanların oranı ise %10'dur. Bu doğrultuda ay bazında düşünüldüğünde katılımcıların %70'i etkinliklere katılım göstermekte olup kent ve mesleki faaliyetler ile bağlantılarının güçlü olduğu sonucuna varılabilmektedir (Çizelge 3.36).

Çizelge 3.36 : Mimarlık öğrencisi katılımcıların mesleki ve kültürel etkinliklere katılımına ait bilgiler.

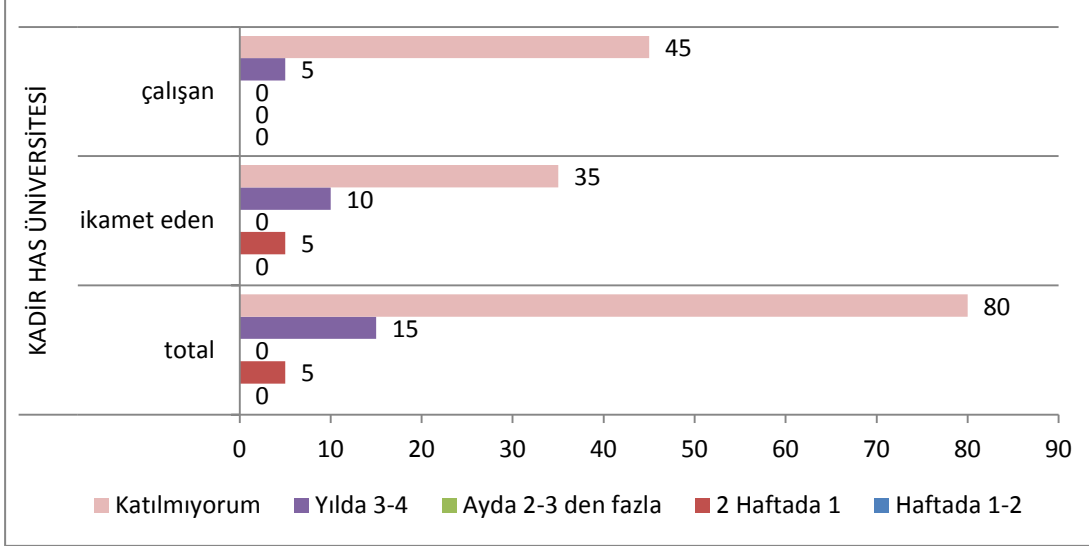

Çalışan ve İkamet Eden Katılımcıların Mesleki ve Kültürel Etkinliklere Katılımı

Çalışan ve ikamet eden katılımcıların kültürel anlamda olan; konferans, sergi, atölye, tiyatro gibi etkinliklere katılma sıklığına verilen cevaplardan %80 oranında katılmıyorum seçeneği işaretlenmiştir. Bunu takip eden yılda 3-4 seçeneğinin oranı

%15 olarak çıkmaktadır. 2 haftada 1 etkinliklere katılım ise %5'dir. Bu doğrultuda çevrede ikamet eden ve çalışan katılımcıların kültürel aktivitelerle bağlantısının çok az olduğu sonucuna ulaşılabilmektedir (Çizelge 3.37).

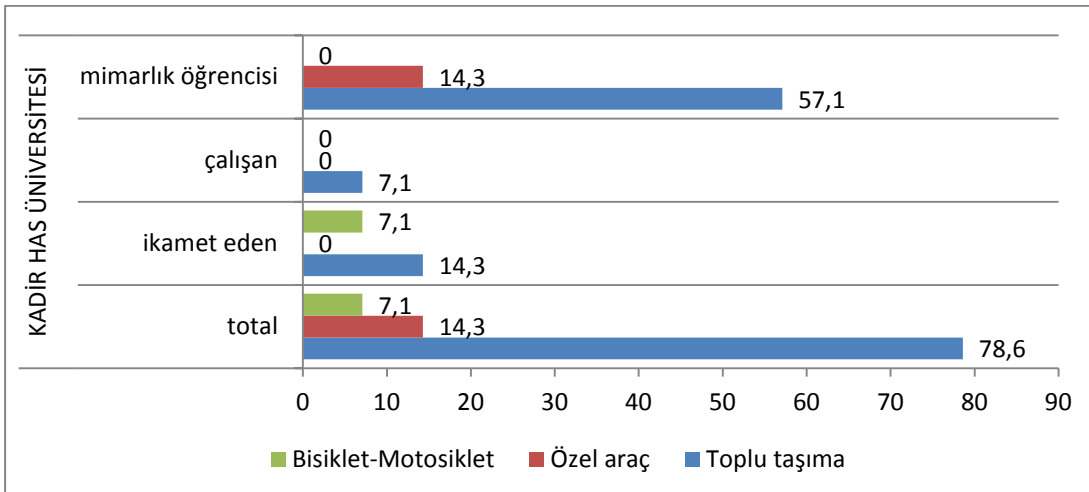
Çizelge 3.37 : Mesleki ve kültürel etkinliklere katılımına ait bilgiler.

Etkinliklere Ulaşım

Anket katılımcılarından etkinliklere katılanlardan bu mekânlara nasıl ulaştıklarını cevaplamaları istenmiştir. Bu doğrultuda %78,6 oranı ile ilk sırada toplu taşıma kullanımı görülmektedir. %14,3'lük oran ile özel araç kullanımı ikinci sırayı almaktadır. Üçüncü sırada %7,1 ile bisiklet-motosiklet kullanımı vardır. Bu konuda yürüme seçeneği kullanılmamıştır. Kültür ve etkinlik mekânlarına bağlantının mutlaka araç kullanımı ile gerçekleştirilmesi gerektiği sonucuna ulaşılabilmektedir (Çizelge 3.38).

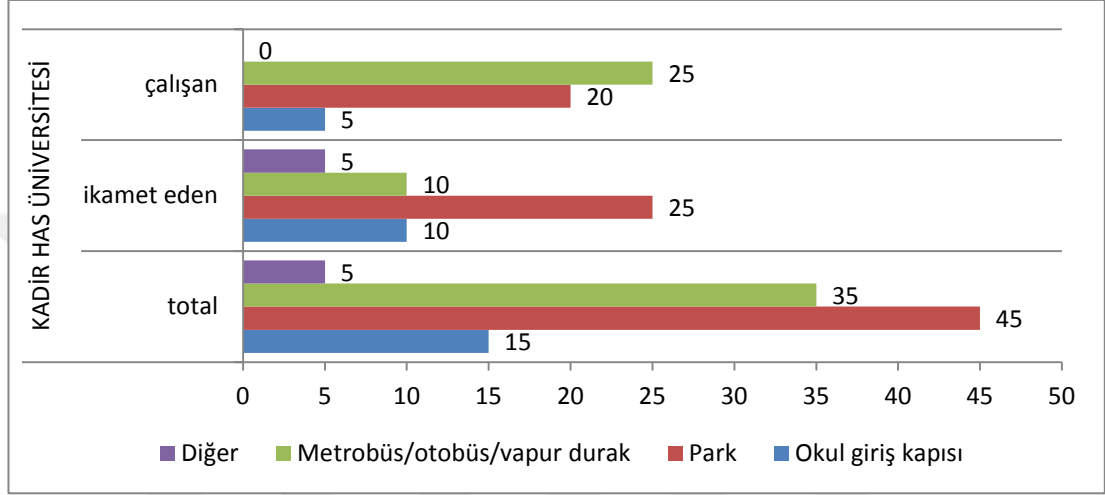
Çizelge 3.38 : Etkinliklere katılan katılımcıların ulaşımına ait bilgiler.

Çalışan ve İkamet Eden Katılımcıların Bina Çevresinde Buluşma Noktaları

Anket katılımcılarından mimarlık öğrencisi (mezun) olanlara yöneltilen bu soruda, %45 oranında park seçeneğinin buluşma noktası olarak işaretlendiği görülmektedir. %35 ile metrobüs / otobüs/ vapur durakları işaretlenmiştir. %15 oranında ise okul giriş kapısının işaretlendiği görülmektedir (Çizelge 3.39).

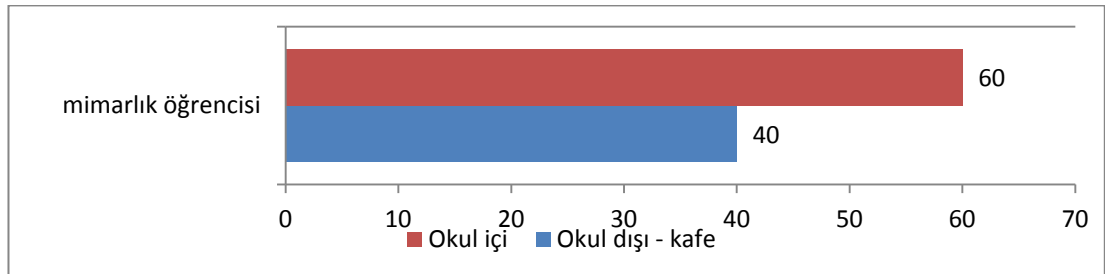
Çizelge 3.39 : Buluşma noktalarına ait bilgiler.

Mimarlık Öğrencisi veya Mezun Katılımcıların Okul Çevresinde Buluşma Noktaları

Anket katılımcılarından mimarlık öğrencisi ya da mezun olanlara yöneltilen bu soruda, %60 oranında okul içi %40 oranında okul dışı ve kafe seçeneği işaretlenmiştir. Bu doğrultuda okul içinde daha sosyal ve buluşma noktası sayılabilecek mekânlar olduğundan bahsedilebilmektedir (Çizelge 3.40).

Çizelge 3.40 : Mimarlık öğrencisi veya mezun katılımcıların okul çevresinde buluşma noktaları ile ilgili bilgiler.

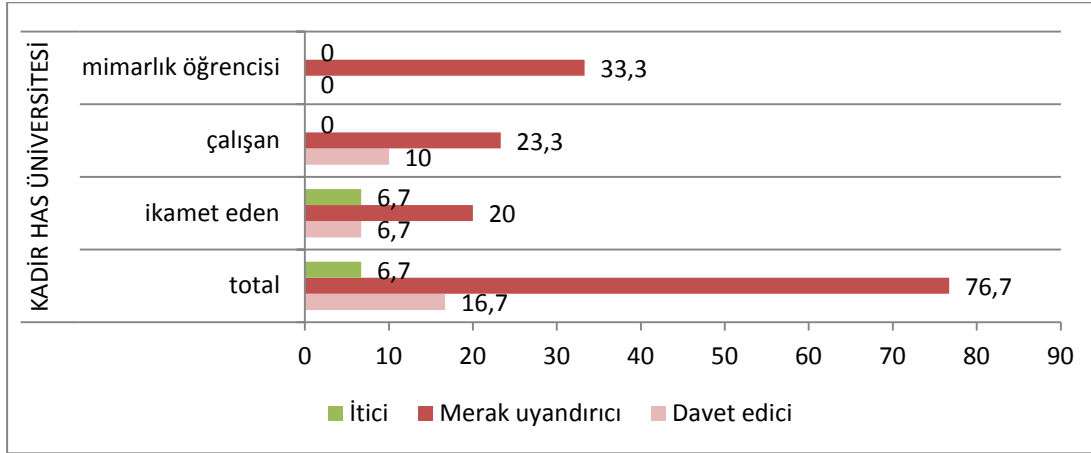

Yapıya Dışarıdan Bakıldığında İçeriye Dair Nasıl Bir Fikir Verdiği

Mimarlık öğrencisi ve mezun katılımcıların çoğunluk olarak %33,3'ü yapıyı merak uyandırıcı olarak nitelendirmiştir. Çalışan katılımcıların çoğunluk olarak %23,3'lük

kısmı yapıyı merak uyandırıcı olarak nitelendirmiştir. İkamet edenlerin çoğunluğunu oluşturan %20'lik kısmı yapıyı merak uyandırıcı olarak nitelendirmiştir. Total olarak bakıldığında yapının %76,7'lik gibi büyük bir oranda merak uyandırıcı olarak nitelendirilmesi dikkat çekicidir (Çizelge 3.41).

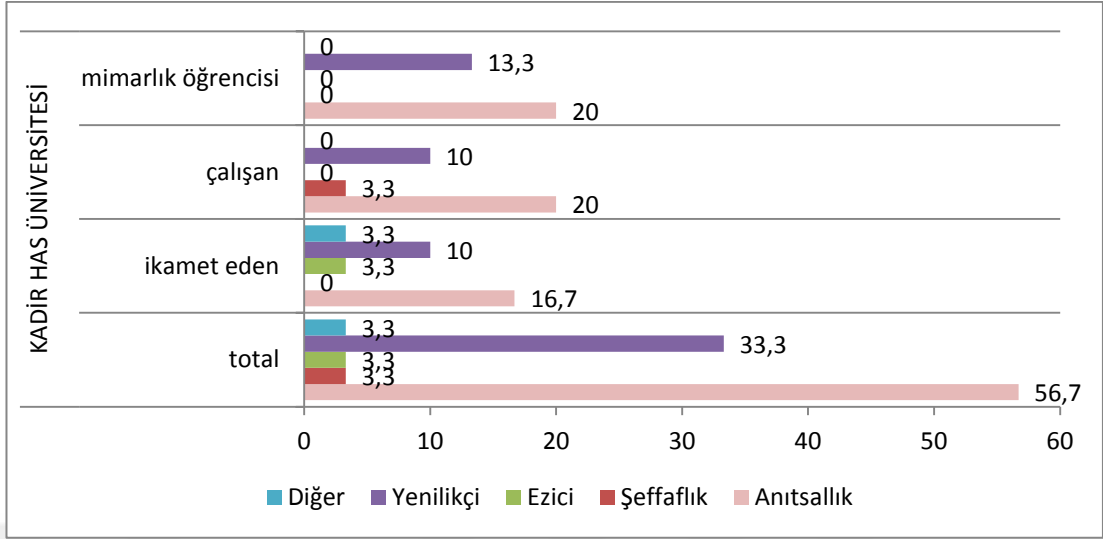
Çizelge 3.41 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında içeriye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.

Yapıya Dışarıdan Bakıldığında Cepheye Dair Nasıl Bir Fikir Verdiği

Mimarlık öğrencisi (mezun) katılımcıların ve çalışan katılımcıların; çoğunluk olarak %20'si cepheyi anıtsal olarak nitelendirmiştir. İkamet edenlerin çoğunluğunu oluşturan %16,7'lik kısmı cepheyi anıtsal olarak nitelendirmiştir. Total olarak cephenin dışarıdan bakıldığında %56,7 oranda anıtsal, %33,3 oranda yenilikçi, izlenim bıraktığı söylenmiştir. Yapının anıtsal olması tarihsel nitelikteki endüstri mirası yapıya yeni işlev verilmesinden, mevcut cephenin kullanılmasından kaynaklanmaktadır. Yenilikçi olarak nitelendirilmesi ise modern ekleriyle uyumlu bağlantıları nedeniyledir (Çizelge 3.42).

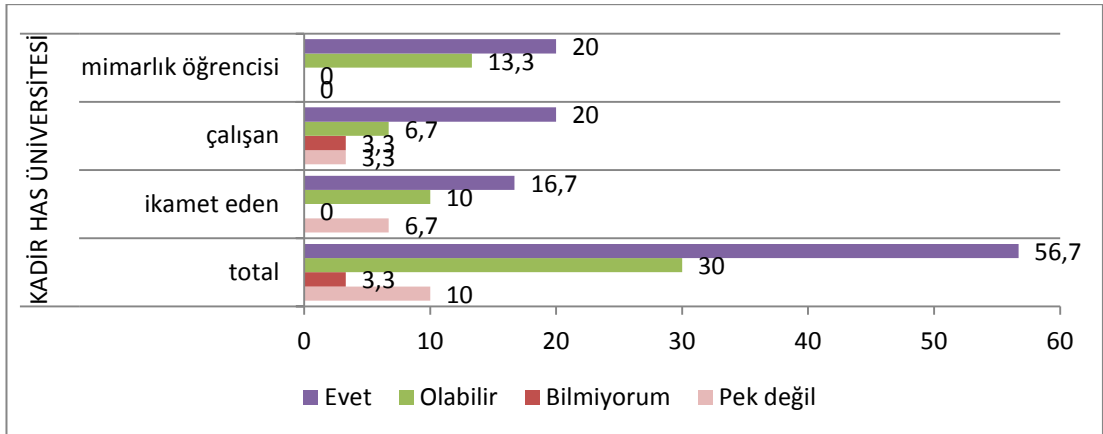
Çizelge 3.42 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında cepheye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.

Yapının Kendine Özgü Biçimi ve Karakteri

Anket katılımcılarının yanıtları arasında ilk sırada %56,7'lik oranda evet seçeneği işaretlenmiştir. İkinci sırada %30 ile olabilir seçeneği işaretlenmiştir. Üçüncü sırada %10 ile pek değil yanıtı alınmıştır. Bilmiyorum yanıtı %3,3'lük oran ile en sondadır. Bu doğrultuda yüksek oranlı evet yanıtı; yapı ile iletişim kuran kişiler açısından olumlu bir etkiye sahip olduğu söylenebilmektedir (Çizelge 3.43).

Çizelge 3.43 : Anket katılımcılarının yapının kendine özgü biçimi ve karakterine ait bilgileri.

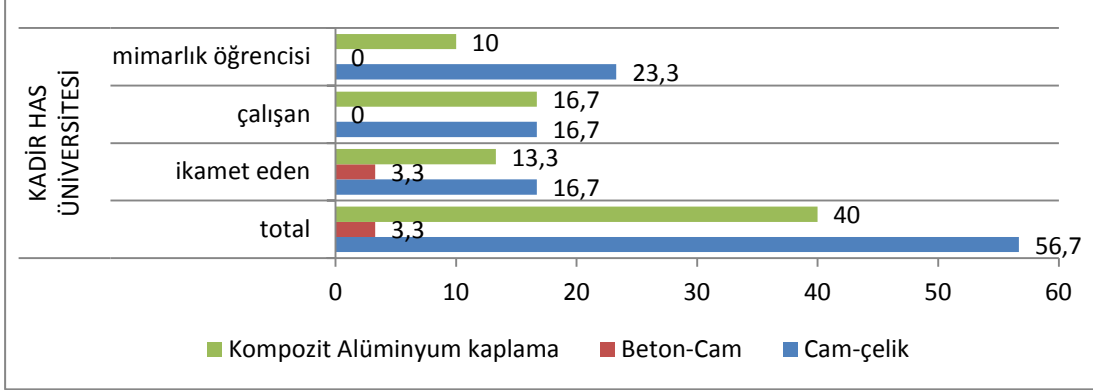

Modern Cephe

Anket katılımcılarına modern cephenin kendilerine göre hangi malzeme olduğu sorusuna yanıt vermeleri istenmiştir. Totalde bakıldığında %56,7'lik oranla cam-çelik malzeme birinci sırada yer alırken, ikinci sırada %40'lık oranla kompozit – alüminyum kaplama bulunmaktadır. Taş ahşap doğal malzeme yanıtı verilmemiştir.

Bu doğrultuda yüksek oranda modern cephenin cam ve çelik malzemeden oluştuğu yargısı hakimdir (Çizelge 3.44).

Çizelge 3.44 : Anket katılımcılarının modern cephenin hangi malzemelerden oluştuğuna ait bilgileri.

Fotoğraftaki Yapının İşlevi – Bahçeşehir Üniversitesi

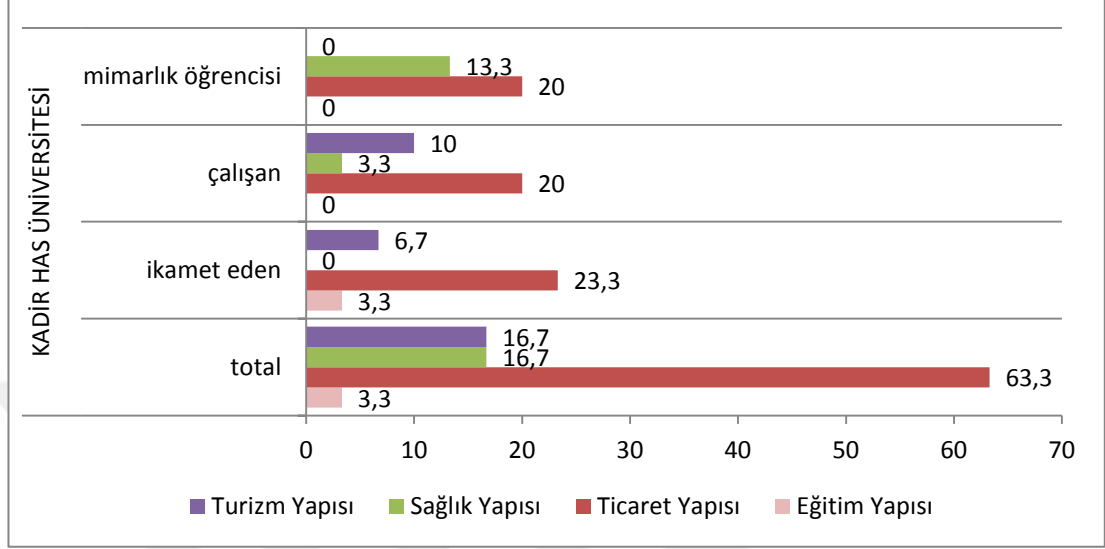
Anket katılımcılarına, Bahçeşehir Üniversitesi yapısının cephesinden tüm logolarının ve bayraklarının kaldırıldığı fotoğraf gösterilerek yapının işlevini tahmin etmeleri istenmiştir (Şekil 3.18).

Şekil 3.18 : Bahçeşehir Üniversitesi dış cephe görseli

Çıkan sonuçlar arasında %63,3'lük oran ile ticaret yapısı ilk sırayı almaktadır. İkinci sırada %16,7'lik oranlar ile sağlık yapısı ve turizm yapısı yanıtları yer almaktadır. Ticari amaçlı yapılan binanın fonksiyon değiştirerek eğitim yapısı olarak kullanılması kentlilerin algısında yapının ticari bir işletme olarak algılandığı gerçeğini değiştirmemektedir (Çizelge 3.45).

Çizelge 3.45 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (Bahçeşehir Üniversitesi) ait verdiği bilgiler.

Fotoğraftaki Yapının İşlevi - İstanbul Kültür Üniversitesi

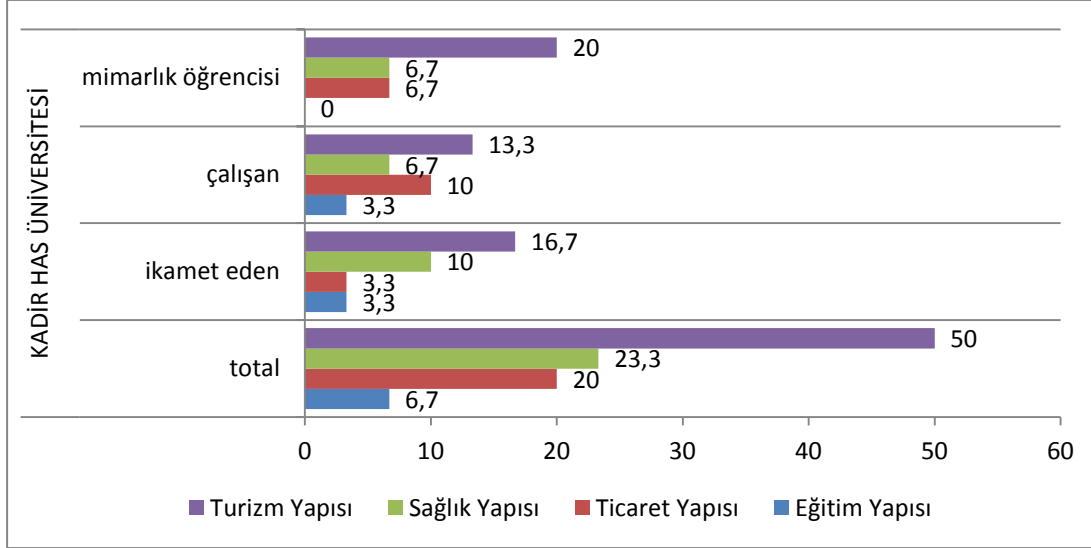
Anket katılımcılarına, İstanbul Kültür Üniversitesi yapısının cephesinden tüm logolarının ve bayraklarının kaldırıldığı fotoğraf gösterilerek yapının işlevini tahmin etmeleri istenmiştir (Şekil 3.19).

Şekil 3.19 : İstanbul Kültür Üniversitesi dış cephe görseli.

Çıkan sonuçlar arasında %50'lik oran ile turizm yapısı yanıtı ilk sırayı almaktadır. %23,3'lük oran ile sağlık yapısı yanıtı ikinci sıradadır. %20 lik oran ile ticaret yapısı yanıtı üçüncü sırayı oluşturmaktadır. Eğitim yapısı cevabı %6,7'lik oranda kalmıştır. Yapı ilk olarak turizm tesisi olarak planlanarak yapılmıştır. Daha sonrasında fonksiyonu değiştirilerek eğitim yapısına çevrilmiştir (Çizelge 3.46).

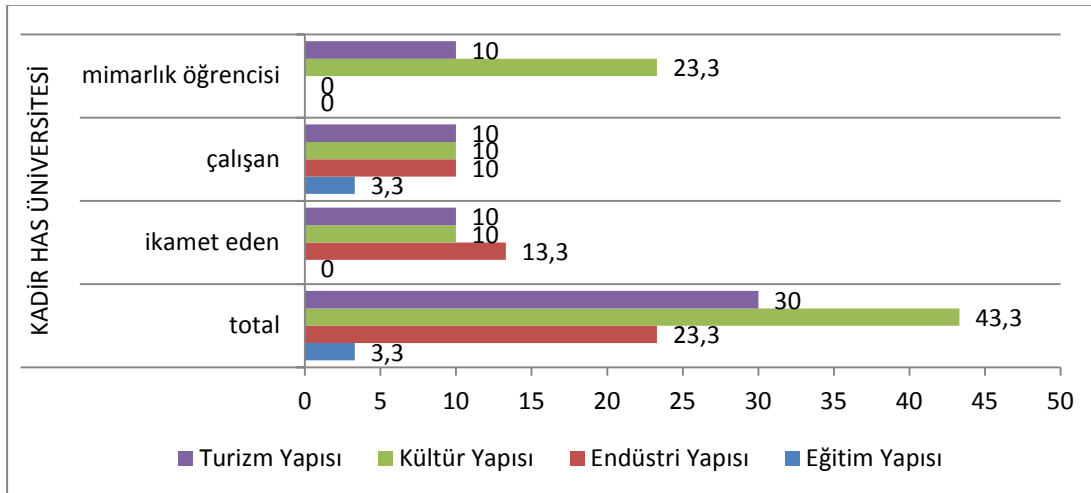
Çizelge 3.46 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (İstanbul Kültür Üniversitesi) ait verdiği bilgiler.

Yapının İşlevi Bilinmeseydi Hangi Tür Yapı Olurdu?

Anket katılımcıları bu soruya %43,3'lük oran ile kültür yapısı ilk sırada, ikinci sırada %30'luk oran ile turizm yapısı yanıtı verilirken, üçüncü sırada %23'lük oran ile endüstri yapısı yanıtını vermişlerdir. Eğitim yapısı yanıtı ise %3,3'lük oranda kalmıştır (Çizelge 3.47).

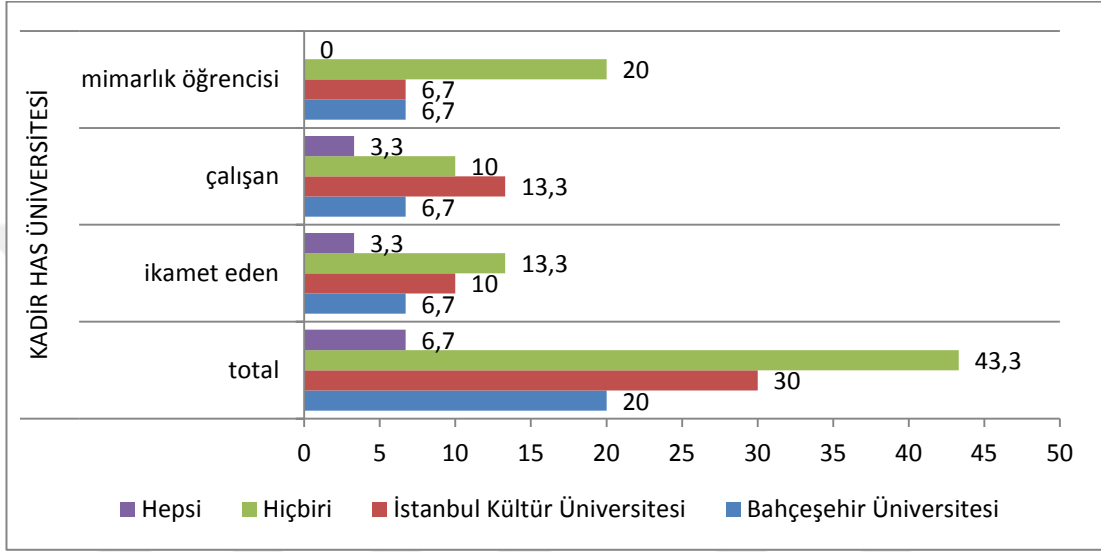
Çizelge 3.47 : Anket katılımcılarının yapının işlevi bilinmeseydi hangi tür yapı olurdu sorusuna ait verdiği bilgiler.

Gördüğünüz Yapılardan Hangisi Üniversite Binasıdır?

Katılımcılara diğer üniversite binaları gösterilerek hangisinin üniversite yapısı olduğuna dair fikir yürütmeleri istenmektedir. Bkz. EK-B Bu doğrultuda hiçbiri yanıtını verenler %43,3 oranla ilk sırada, İstanbul Kültür Üniversitesinin %30 oranla ikinci sırada, Bahçeşehir Üniversitesi'nin %20 oranla üçüncü sırada, hepsi yanıtını verenlerin %6,7'lik oran ile son sırada olduğu görülmektedir (Çizelge 3.48).

Çizelge 3.48 : Anket katılımcılarının gördüğünüz yapılardan hangisi üniversite binasıdır sorusuna ait verdiği bilgiler.

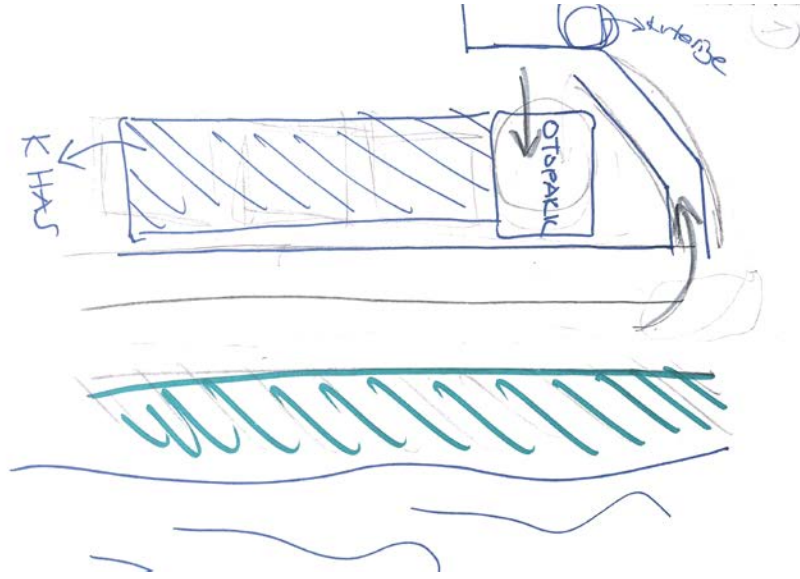

Mimarlık eğitim yapısı yakın çevre bağlamında değerlendirildiğinde kent içindeki fonksiyonu ve kentsel doku anlamında nerede durduğu önem taşımaktadır. Yapı çevresinde bulunan fonksiyonlar konut alanları, ticari alanlar, konaklama tesisleri, kamusal kullanımlar olarak çeşitlenmektedir.

3.3.2.2 Kent – arayüz haritaları

B1 Numaralı Denek Profili;

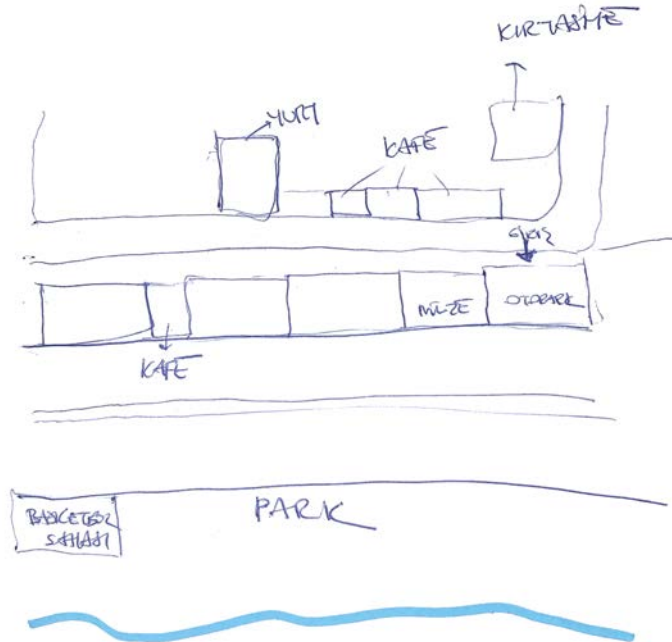
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 0-1 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenli olduğu konusunda kararsızdır. Okula ulaşımını özel araç ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında özel araç kullanıyor. Buluşma noktasını okul içi olarak belirtmiştir. (Şekil 3.20)

Şekil 3.20 : B1 numaralı deneğe ait harita.

B2 Numaralı Denek Profili;

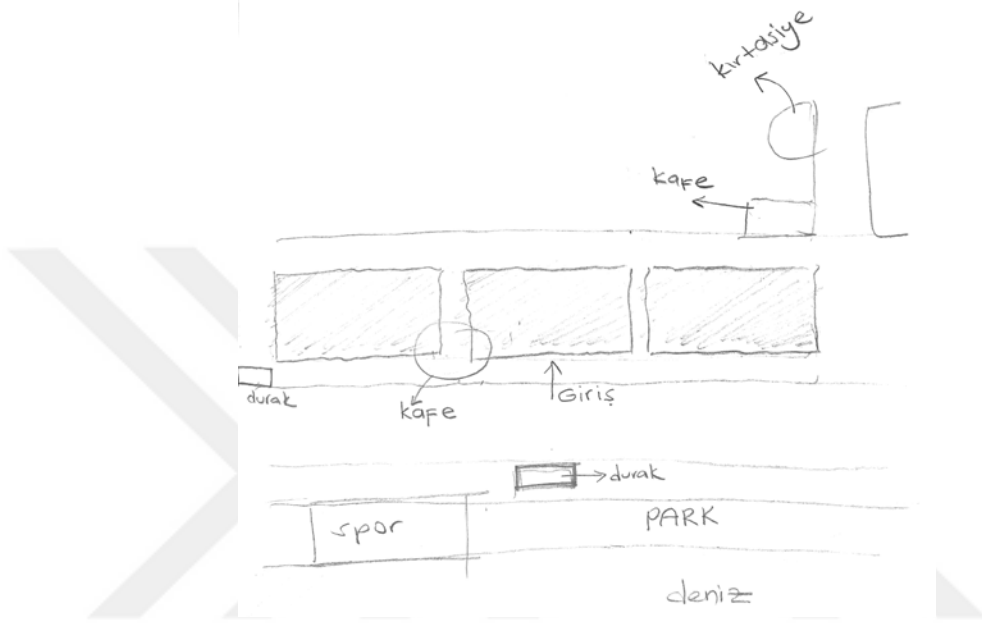
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmektedir. Bölgenin güvenli olduğu konusunda kararsızdır. Okula ulaşımını yürüme ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı - kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.21)

Şekil 3.21 : B2 numaralı deneğe ait harita.

B3 Numaralı Denek Profili;

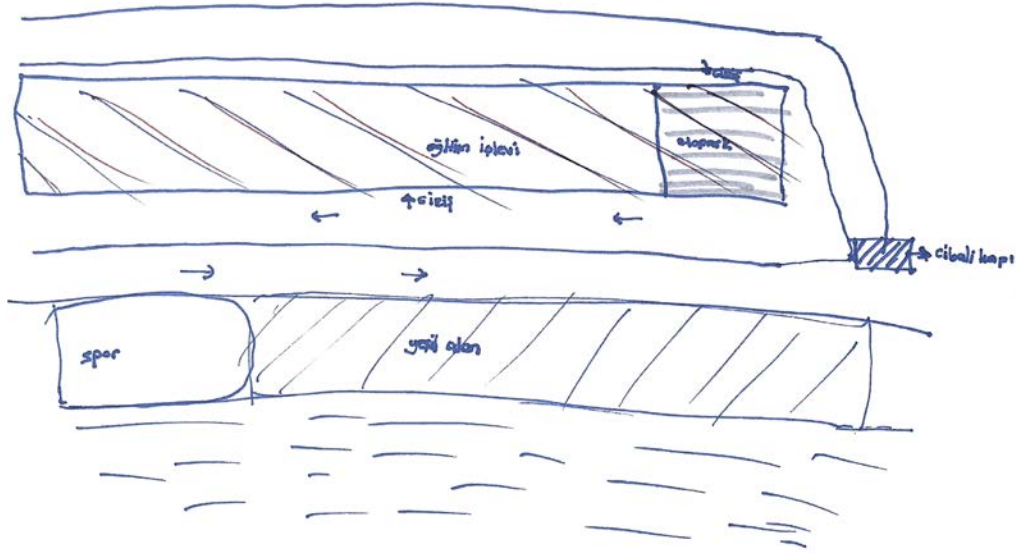
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin az güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul içi olarak belirtmiştir. (Şekil 3.22)

Şekil 3.22 : B3 numaralı deneye ait harita.

B4 Numaralı Denek Profili;

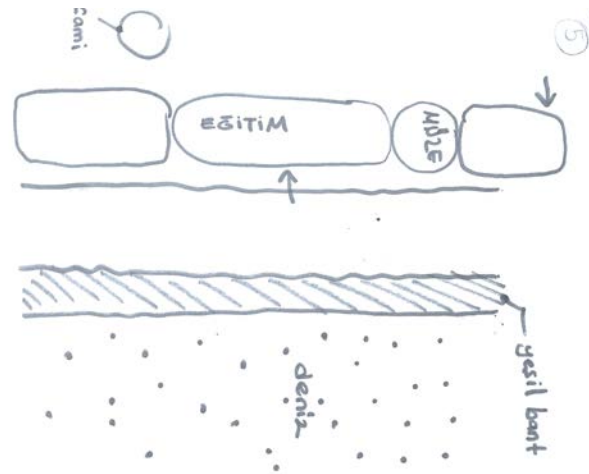
Mimarlık öğrencisi, erkek, 25-35 yaş aralığında, yüksek lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenliği konusunda kararsızdır. Okula ulaşımını özel araç ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında özel araç kullanıyor. Buluşma noktasını okul içi olarak belirtmiştir. (Şekil 3.23)

Şekil 3.23 : B4 numaralı deneğe ait harita.

B5 Numaralı Denek Profili;

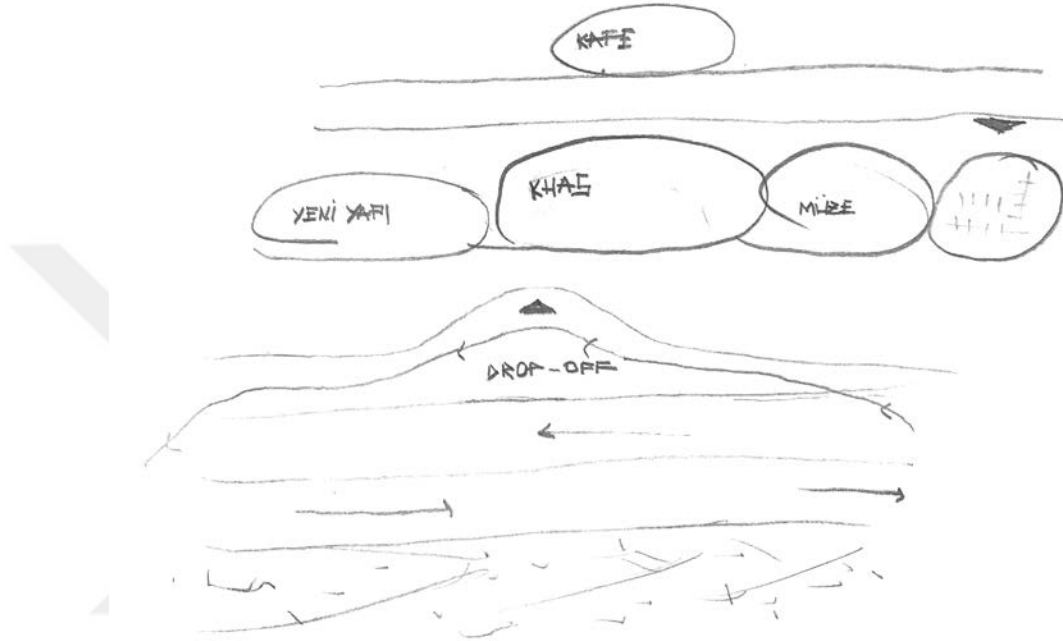
Mimarlık öğrencisi, kadın, 25-35 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin az güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul içi olarak belirtmiştir. (Şekil 3.24)

Şekil 3.24 : B5 numaralı deneğe ait harita.

B6 Numaralı Denek Profili;

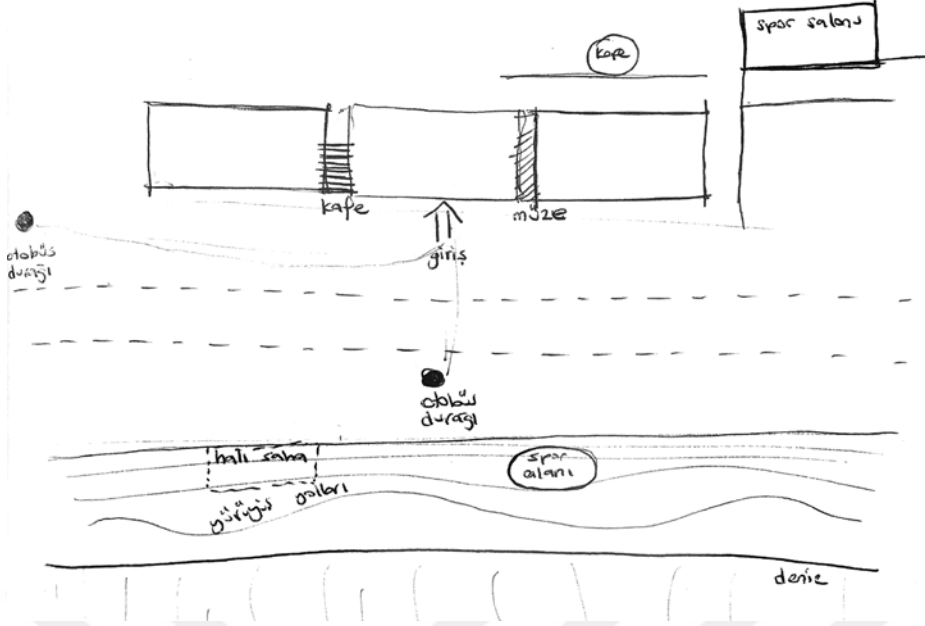
Mimarlık öğrencisi, kadın, 25-35 yaş aralığında, yüksek lisans eğitimine devam etmektedir. 0-1 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını özel araç ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında özel araç kullanıyor. Buluşma noktasını okul içi olarak belirtmiştir. (Şekil 3.25)

Şekil 3.25 : B6 numaralı deneğe ait harita.

B7 Numaralı Denek Profili;

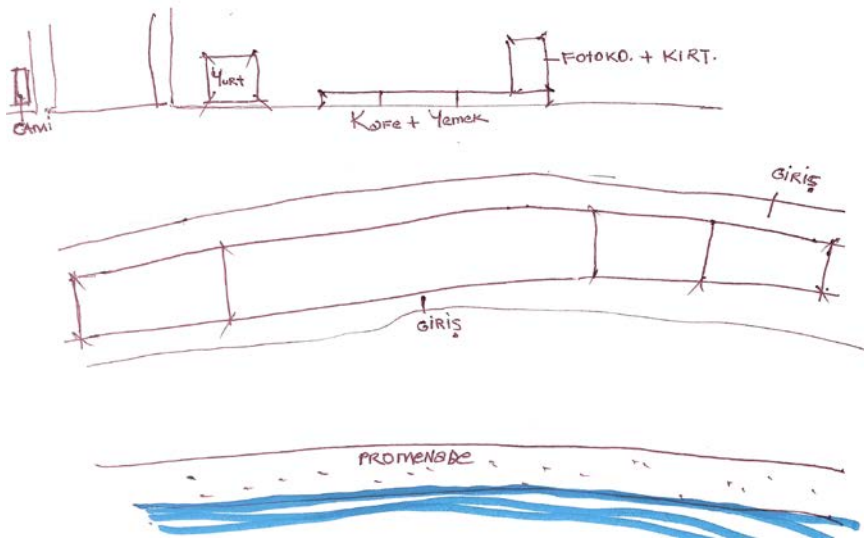
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin az güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı-kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.26)

Şekil 3.26 : B7 numaralı deneye ait harita.

B8 Numaralı Denek Profili;

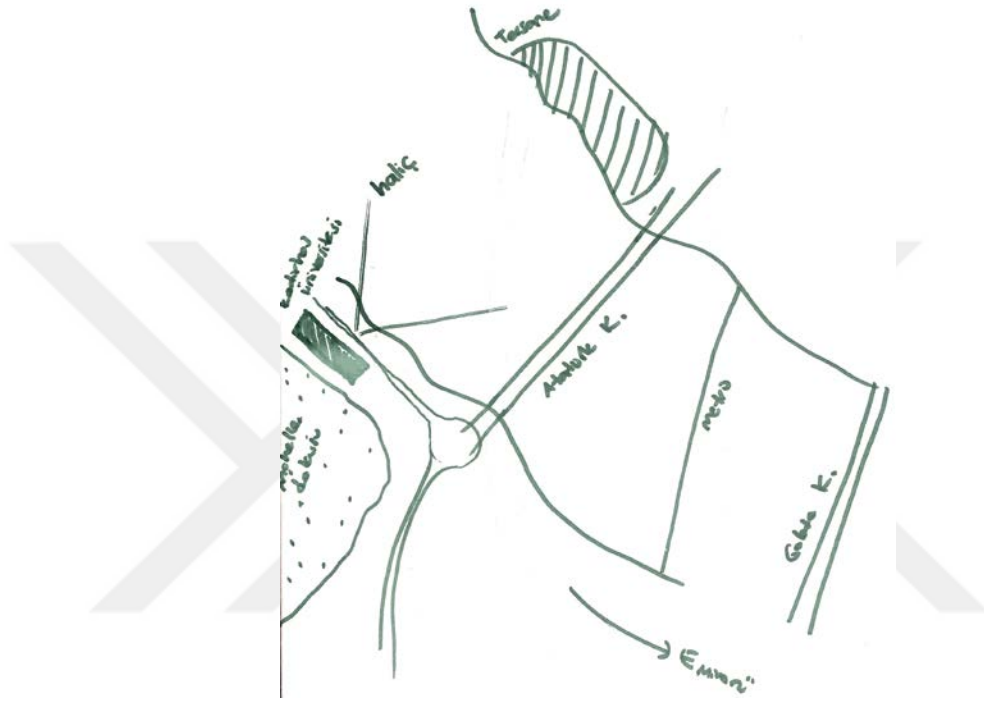
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmektedir. Bölgenin güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını yürüme ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı-kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.27)

Şekil 3.27 : B8 numaralı deneye ait harita.

B9 Numaralı Denek Profili;

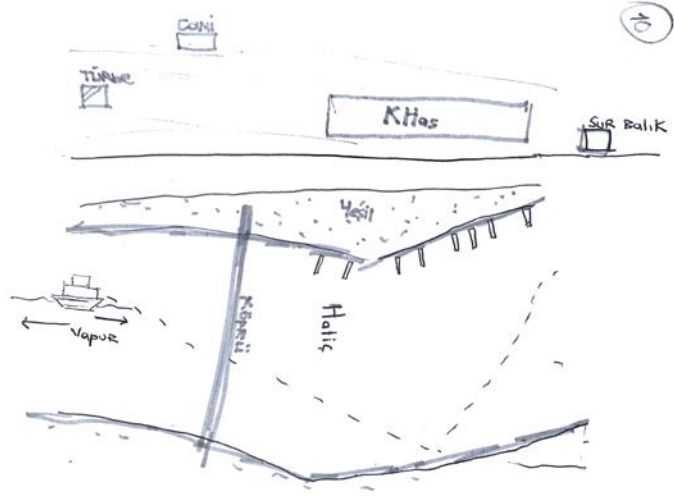
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenli olduğu konusunda karasızdır. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı-kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.28)

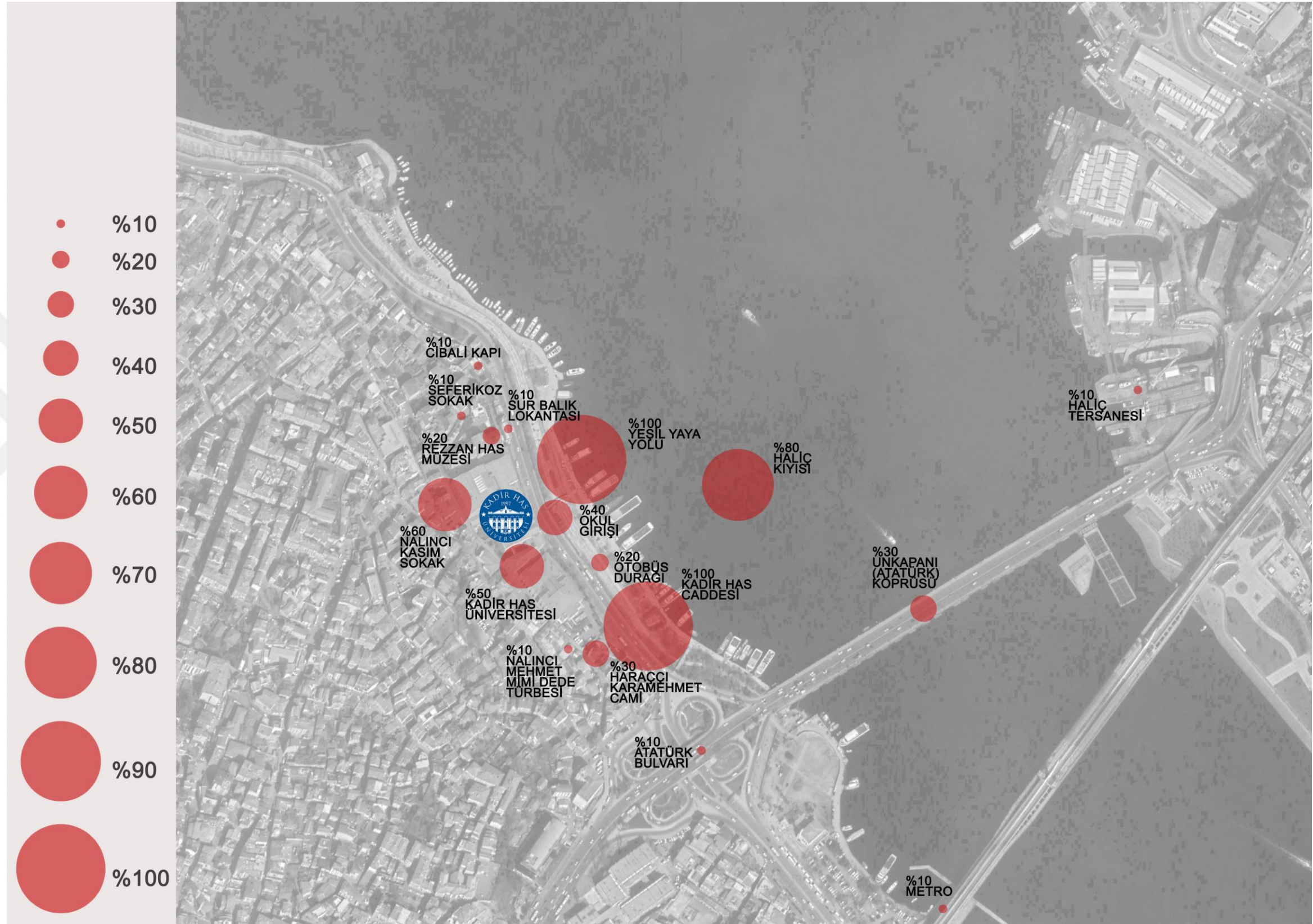
Şekil 3.28 : B9 numaralı deneğe ait harita.

B10 Numaralı Denek Profili;

Mimarlık öğrencisi, kadın, 25-35 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenli olduğu konusunda karasızdır. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul içi olarak belirtmiştir. (Şekil 3.29)

Şekil 3.29 : B10 numaralı deneye ait harita.

Şekil 3.30 : Kadir Has Üniversitesi kente arayüz harita değerlendirilmesi

Kadir Has Üniversitesi bulunduğu konum itibariyle kentin transit bir noktasında bulunmaktadır. Merkezi bir konumda bulunmasına rağmen deneklerin çizdiği bilişsel haritaların genel olarak yakın çevreyi gösteren bir ölçekte çizildiği göze çarpmaktadır. Tek farklı olan B9'nolu denek üst ölçekte mahalle bazında değerlendirmeler yapmıştır. Aynı zamanda B9 numaralı denek, mimarlık okulunun kentin tarihi bölümü ile ilişkisini bununla beraber Haliç Tersanesi'ni ve Eminönü Metro durağını işaretleyen tek kişidir. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağladığı için mimarlık okulu ve kent ile bağlantısını diğer deneklere göre daha farklı aktarabilmiştir. Özel araç ile okula gelen öğrencilerin çizdiği haritalarda okulun çevresi ile algısı çok düşük boyutta kalmakta iken B1 nolu denek, okul önündeki yeşil yaya yolunu haritada işaretlemiştir. B4 nolu denek okula ulaşımını özel araç ile sağladığı için okulun otoparkına giderken gördüğü tarihi yapı örneği olan ise Cibali Kapı'yı işaretleyen tek kişidir. Bu anlamda öğrenciler geçip gittikleri mekanlara karşı bilinç oluşturmaktadırlar. İlginç diğer bir sonuç ise Rezzan Has Müzesi okul yapısının yanında olmasına rağmen deneklerin çoğunun haritalarında yer almamış olmasıdır. B2 bu bölgede muhtemelen yurttan kalması nedeniyle müzenin farkındadır. B6 ise özel araç ile okula gelerek burayı algılayan tek kişidir. (Şekil 3.30)

3.3.3 İstanbul Kültür Üniversitesi

Otel işlevi ile tasarlanan yapının işlev değiştirerek mimarlık okuluna dönüşümü söz konusudur.

Çizelge 3.49 : Kültür Üniversitesi – Ataköy Yerleşkesi

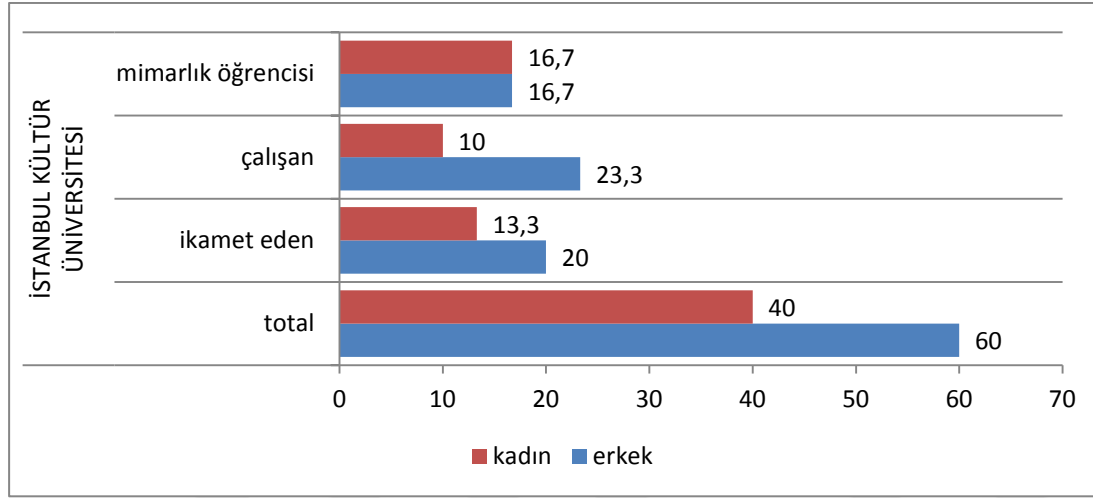

Kaynak: https://www.iku.edu.tr/tr/ikude-yasam
Fakülte Adı: Mimarlık Fakültesi
Üniversite Türü: Vakıf (Kültür Koleji Eğitim Vakfı)
Mimarlık Bölümü Açılış Tarihi: 1997
Yapı Tipi: Yeni Yapı
Konum: Yenibosna-Bakırköy
Çevre Kent Dokusu: Yoğun Ulaşım + Ticaret (AVM) + Ofis

3.3.3.1 Anket çalışması

Cinsiyet

Anket katılımcıları; mimarlık öğrencisi, bölgede çalışan, bölgede ikamet eden olarak ayrı ayrı olarak incelendiğinde %60 erkek %40 kadın dağılımının olduğu görülmektedir (Çizelge 3.50)

Çizelge 3.50 : Anket katılımcılarının cinsiyet dağılımına ait bilgiler.

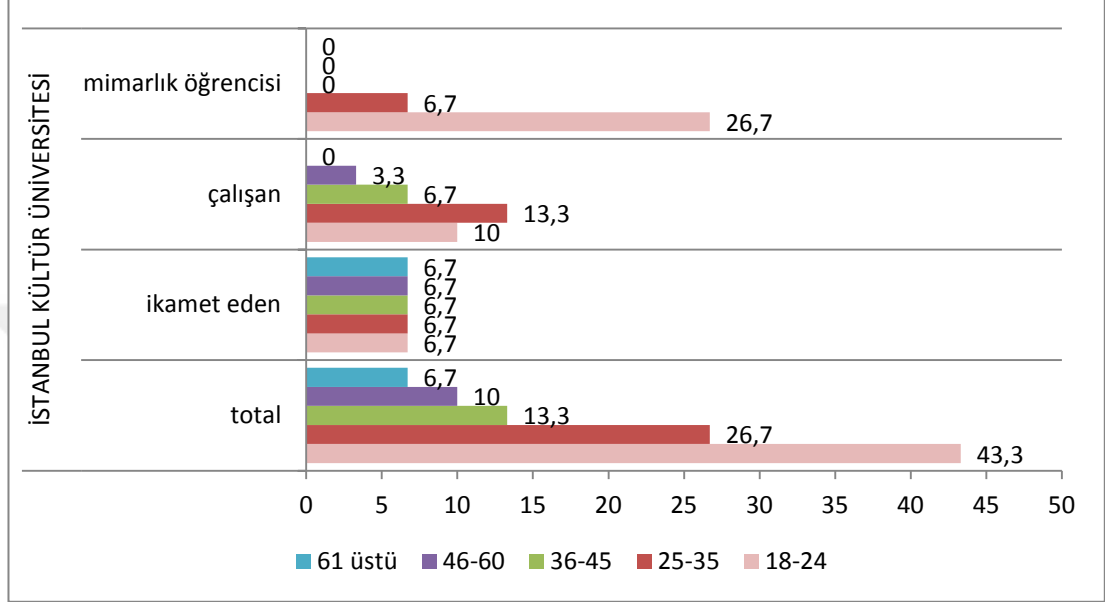

Yaş Grupları

Mimarlık öğrencisi katılımcılar, 18-24 yaş aralığında olanları tüm katılımcıların %26,7'sini; 25-35 yaş aralığında olanları, tüm katılımcıların %6,7'sini oluşturmaktadır. Buradan Mimarlık öğrencisi yada mezun mimarların yaş aralığının 18-35 yaş arasında olduğu görülmektedir. Çevrede çalışan katılımcılardan 18-24 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %10'unu, 25-35 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %13,3'ünü, 36-45 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'sini ve 46-60 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %3,3'lük kısmını oluşturmaktadır. Çevrede ikamet eden katılımcılar incelendiğinde 18-24 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'sini, 25-35 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'sini, 36-45 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'sini, 46-60 yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'sini ve 61 ve üstü yaş aralığında olanlar tüm katılımcıların %6,7'lik kısmını oluşturduğu görülmektedir. Genel olarak anket katılımcılarının yaş sıralamasında %43,3 ile 18-24 yaş grubu birinci sırayı, %26,7 ile

25-35 yaş grubu ikinci sırayı oluşturmaktadır. 36-45 arası yaş grubu ise %13,3 ile üçüncü sırayı; 46-60 yaş grubu %10 ile dördüncü sırayı oluşturmaktadır. Son olarak %6,7 ile 61 ve üstü yaş grubu gelmektedir. (Çizelge 3.51)

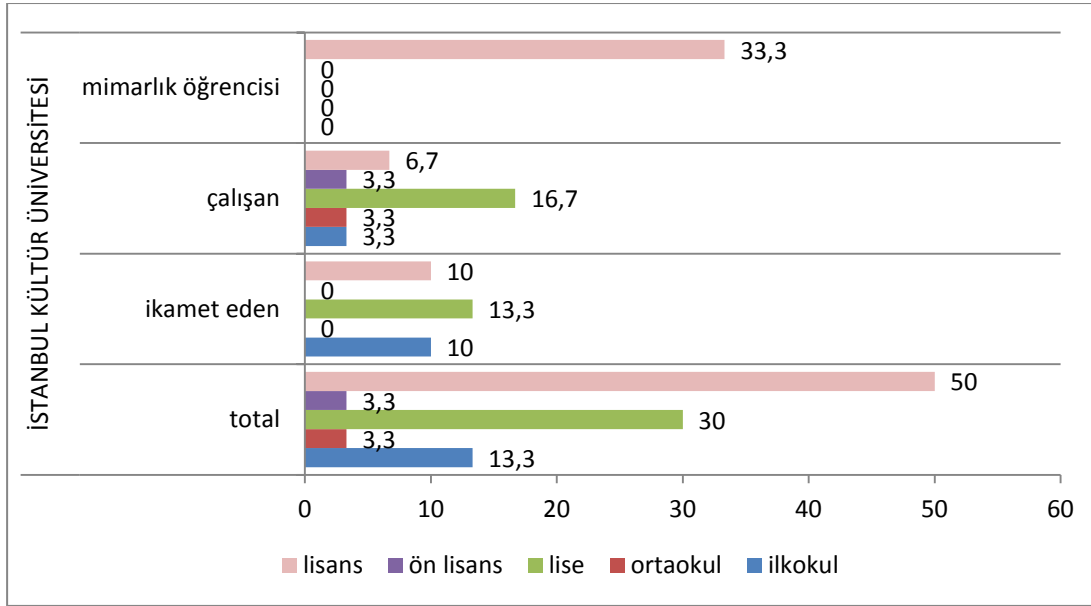
Çizelge 3.51 : Anket katılımcılarının yaş gruplarına ait bilgiler.

Öğrenim Durumu

Mimarlık öğrencisi (mezun) katılımcıların lisans mezunu olanları tüm katılımcıların %33'ünü oluşturmaktadır. Çalışan katılımcılar incelendiğinde ilkokul mezunu olanları %3,3, ortaokul mezunları %3,3 lise mezunları %16,7 ön lisans mezunları %3,3, lisans mezunları %6,7'lik kısmı oluşturmaktadır. İkamet eden katılımcıların ilkokul mezunu olanları %10, lise mezunları %13,3, lisans mezunları %10'luk oranı oluşturmaktadır (Çizelge 3.52).

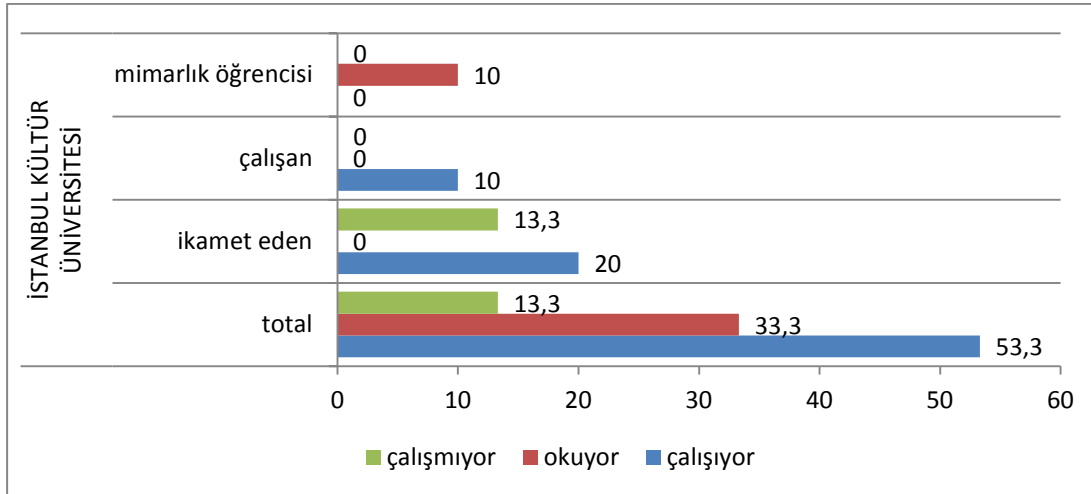
Çizelge 3.52 : Anket katılımcılarının öğrenim durumuna ait bilgiler.

İş Durumu

Tüm katılımcılar iş durumlarına göre incelendiğinde %53.3 ile birinci sırada çalışanlar gelmektedir. İkinci sırada %33.3 ile okuyanlar grubu gelmekte olup Çalışmayan bölüm %13.3 oranında kalmaktadır (Çizelge 3.53).

Çizelge 3.53 : Anket katılımcılarının iş durumuna ait bilgiler

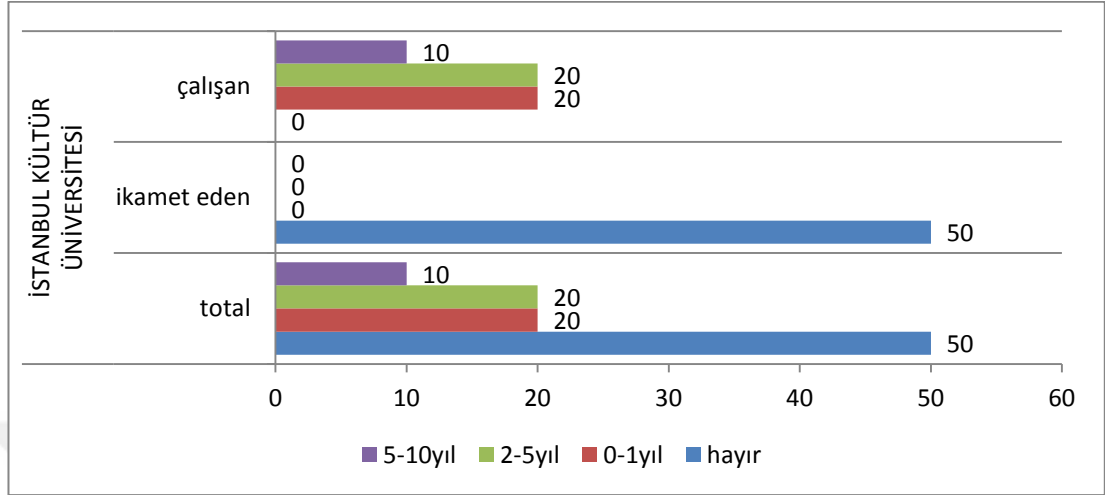

Bölgede Çalışma Durumu

Anket sorusunda bu bölgede çalışıyor ise süre hakkında bilgi verilmesi istenmiştir. Bölgede geçirilen sürenin çevrenin imgenenmesinde etkisi incelenmek istenmektedir. Bu doğrultuda, bölgede çalışmayanlar %50 oranında olup birinci sırada, 0-1 yıl ve 2-5 yıldır çalışanlar ise eşit olarak %20 oran ile ikinci sırada; 5-10 yıldır çalışanlar ise %10'luk oranla üçüncü sıradadır. Anket katılımcılarından çalışanların %90'lık

oranının bölgeyi 0-5 yıldır algılamakta ama 5 yıldan fazla süreçte kentsel bir deneyime dahil olmadıkları sonucunu çıkabilmektedir (Çizelge 3.54)

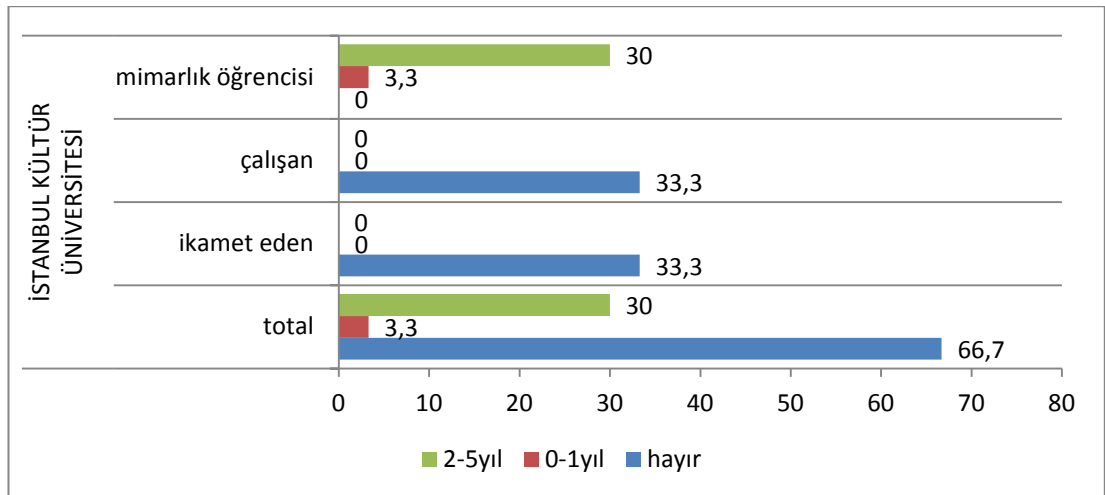
Çizelge 3.54 : Anket katılımcılarının bölgede çalışıp çalışmadığına ait bilgiler.

Bölgede Eğitim Görme Durumu

Bölgede eğitim görülüp görülmediğinin sorgulandığı soruda ankete katılımcılarının %66.7'si hayır yanıtını vermişlerdir. 0-1 yıldır bu bölgede eğitim gören katılımcıların oranı %3,3 olurken; 2-5 yıldır eğitim görenler %30'luk oranı oluşturmaktadır (Çizelge 3.55)

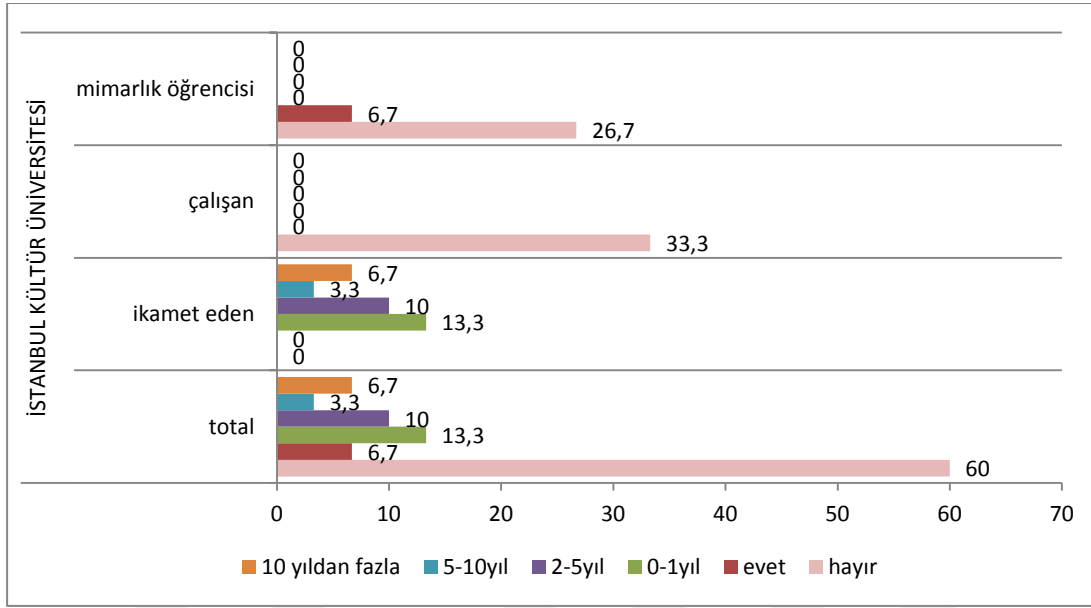
Çizelge 3.55 : Anket katılımcılarının bölgede eğitim görüp görmediğine ait bilgiler.

Bölgede İkamet Etme Durumu

Anket katılımcılarının %60'ı bu bölgede ikamet etmemektedir. Anket katılımcılarının %40'ının bölgede ikamet ettikleri görülmektedir (Çizelge 3.56).

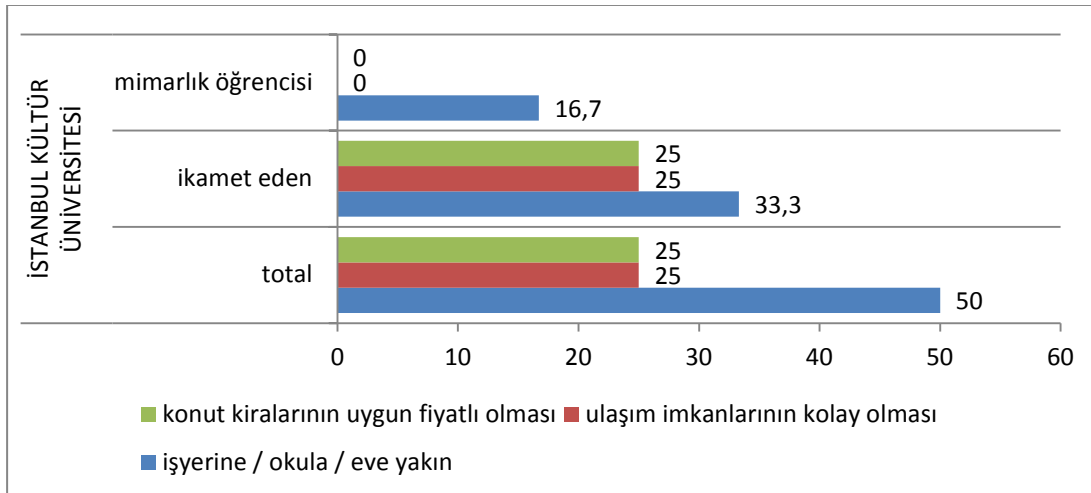
Çizelge 3.56 : Anket katılımcılarının bölgede ikamet edip etmediğine ait bilgiler.

Bölgede İkamet Etme Sebebi

Anket katılımcılarının bu bölgede ikamet etme sebebi olarak ilk sırayı %50'lik oran ile işyerine / okula / eve yakın olması seçeneğidir. İkinci sırada ise ulaşım imkânlarının kolay olması seçeneği ile konut fiyatlarının uygun fiyatlı olması seçenekleri %25'lik oran ile gelmektedir. Güvenli olma seçeneği ise seçimlerde yer almamıştır. Bu doğrultuda bu alanda yerleşim yeri seçiminde kişinin işi ve /veya okuluna yakınlığı önemli bir kriter olarak değerlendirilmektedir (Çizelge 3.57)

Çizelge 3.57 : Anket katılımcılarının bu bölgede ikamet etme sebebine ait bilgiler.

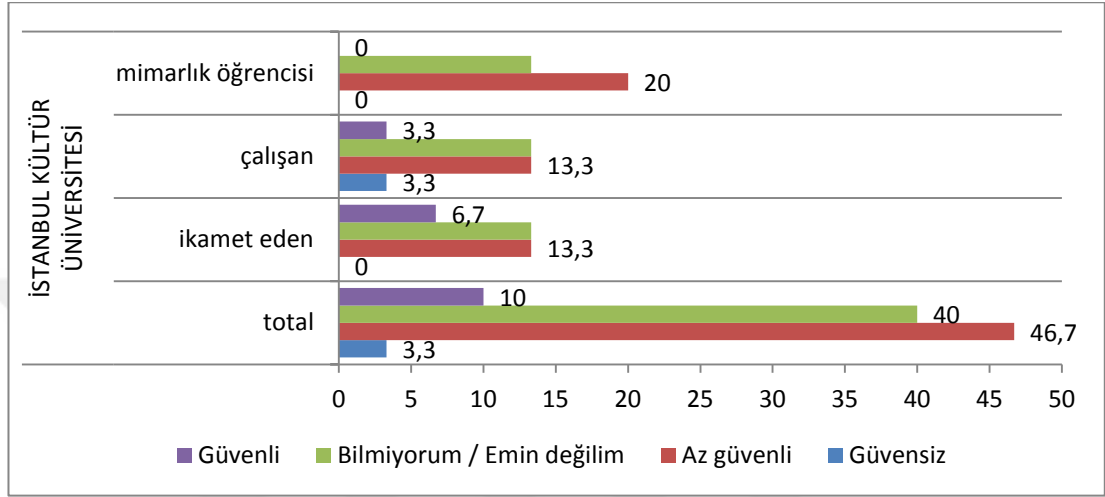

Bölgenin Güvenliği

Bölgenin güvenliğinin sorgulandığı soruda; ilk sırada %46,7'lik oran ile az güvenli yanıtını vermişlerdir. İkinci sırada bilmiyorum / emin değilim diyenler gelmekte ve

bu oran %40'dır. Güvenli bulanların %10'luk oran ile üçüncü sırayı oluşturmaktadır. Bölgeyi güvensiz bulan katılımcıların oranı ise %3.3'dür. Bu doğrultuda bölgenin katılımcılar açısından kentin güvenli olamayan bir bölgesinde kaldığı çıkarımı yapılabilmektedir (Çizelge 3.58).

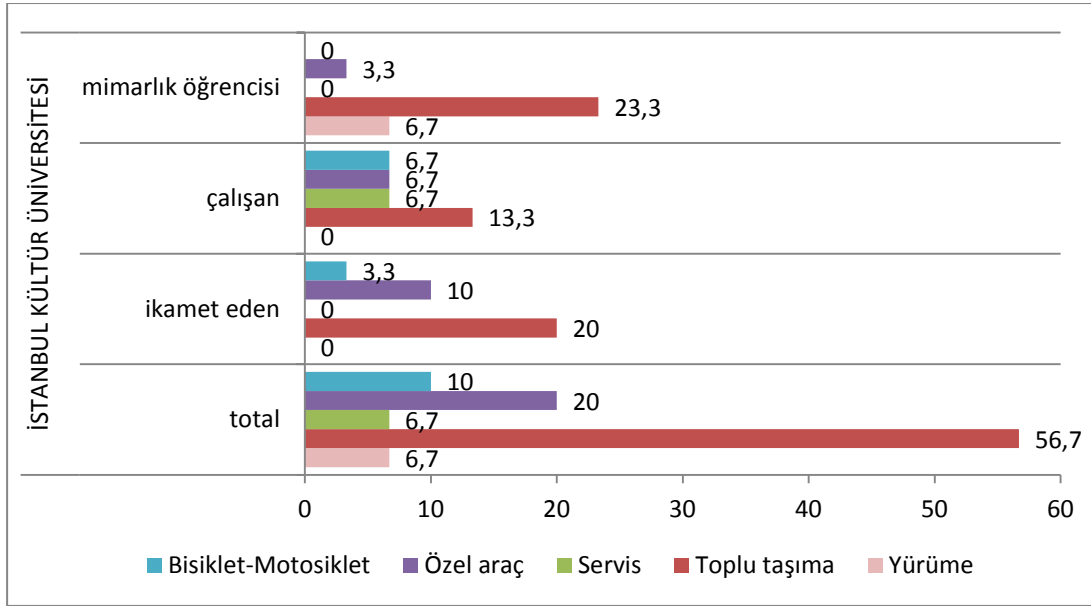
Çizelge 3.58 : Anket katılımcılarının bu bölgeyi güvenli bulup bulmadığına ait bilgiler.

Bölgeye Ulaşım

Anket katılımcıları bölgeye nasıl ulaştıkları sorusuna; ilk sırada %56,7'lik oran ile toplu taşıma yanıtını vermişlerdir. İkinci sırada %20'lik oran ile özel araç seçeneği; üçüncü sırada %10'luk oran ile bisiklet/motosiklet seçeneği bulunmaktadır. %6,7'lik eşit oranlar ile servis ve yürüme seçenekleri sonucudur. Toplu taşıma seçeneğinin en yüksek oran olarak çıkması ile bu bağlantıların kuvvetli olduğuna dair bir çıkarım yapılabilmektedir (Çizelge 3.59).

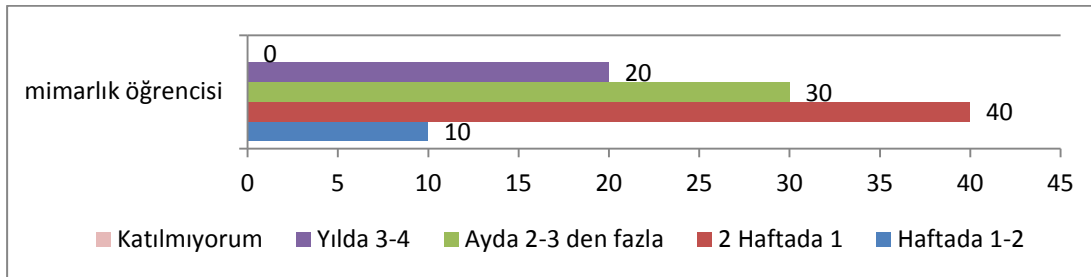
Çizelge 3.59 : Anket katılımcılarının bölgeye ulaşımına ait bilgiler.

Mimarlık Öğrencisi veya Mezun Katılımcıların Mesleki ve Kültürel Etkinliklere Katılımı

Mimarlık öğrencilerinin (mezun) mesleki ve kültürel anlamda olan; konferans, sergi, atölye, tiyatro gibi etkinliklere katılma sıklığına verilen cevaplardan %40 oranında 2 haftada 1 seçeneği işaretlenmiştir. Bunu takip eden Ayda 2-3 den fazla seçeneğinin oranı %30 olarak çıkmaktadır. Yılda 3-4 defa etkinliklere katılım oranı ise %20'dir. Haftada 1-2 defa etkinliklere katılımın oranı ise %10'da kalmaktadır (Çizelge 3.60).

Çizelge 3.60 : Mimarlık Öğrencisi Katılımcıların Mesleki Ve Kültürel Etkinliklere Katılımına Ait Bilgiler

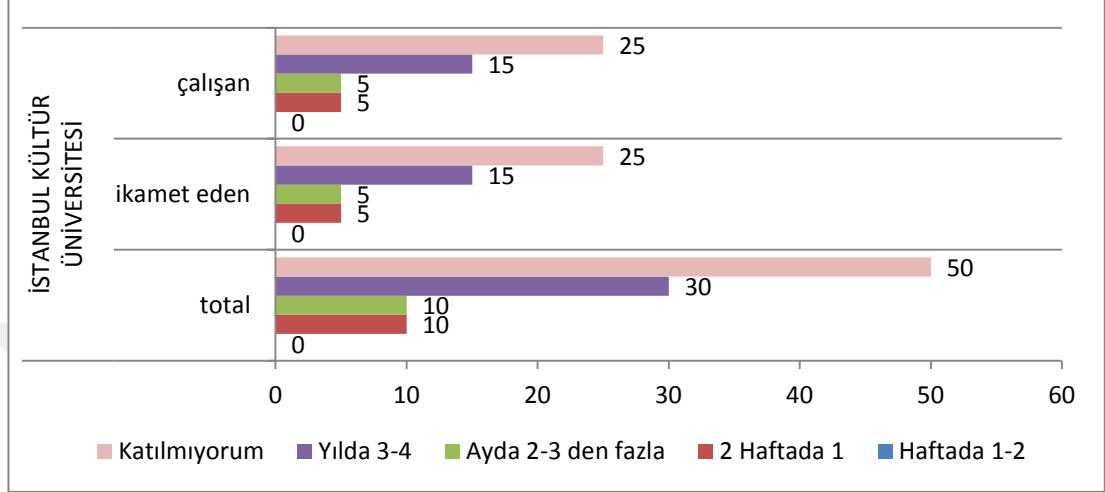

Çalışan ve İkamet Eden Katılımcıların Mesleki ve Kültürel Etkinliklere Katılımı

Çalışan ve İkamet Eden Katılımcıların mesleki ve kültürel anlamda olan; konferans, sergi, atölye, tiyatro gibi etkinliklere katılma sıklığına verilen cevaplardan %50 oranında katılmıyorum seçeneği ilk sırada gelmektedir. %30 oranında yılda 3-4 seçeneği işaretlenmiştir. Bunu takip eden 2 haftada 1 ve ayda 2-3 den fazla

seçeneklerinin oranları %10 olarak görülmektedir. Bu doğrultuda ay bazında düşünüldüğünde katılımcıların %20'si etkinliklere katılım göstermektedir (Çizelge 3.61).

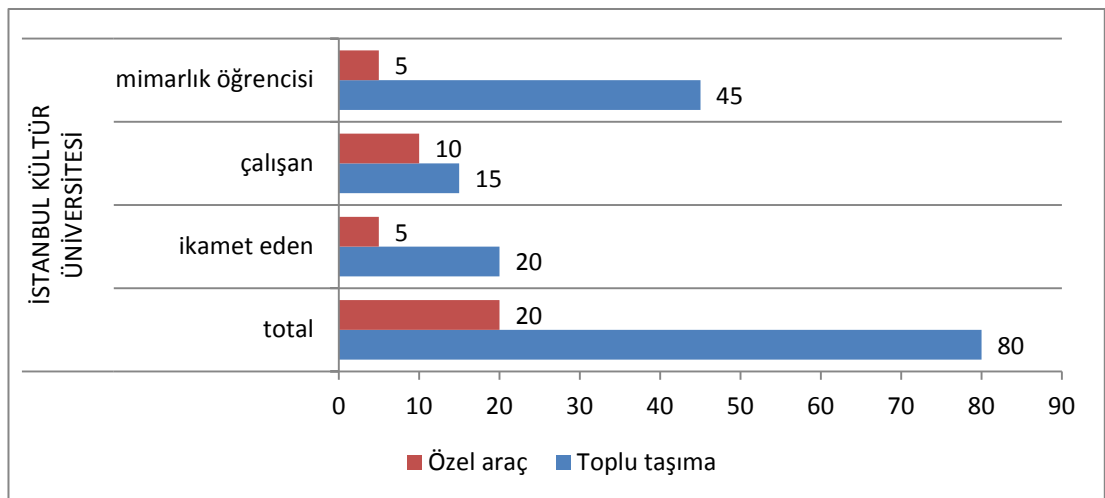
Çizelge 3.61 : Çalışan ve ikamet eden deneklerin mesleki ve kültürel etkinliklere katılımına ait bilgiler.

Etkinliklere Ulaşım

Anket katılımcılarından etkinliklere katılanlardan bu mekânlara nasıl ulaştıklarını cevaplamaları istenmiştir. Bu doğrultuda %80 oranı ile ilk sırada toplu taşıma kullanımı görülmektedir. %20'lik oran ile özel araç kullanımı ikinci sırayı almaktadır. Yürüme ile bisiklet/motosiklet seçenekleri işaretlenmemiştir (Çizelge 3.62).

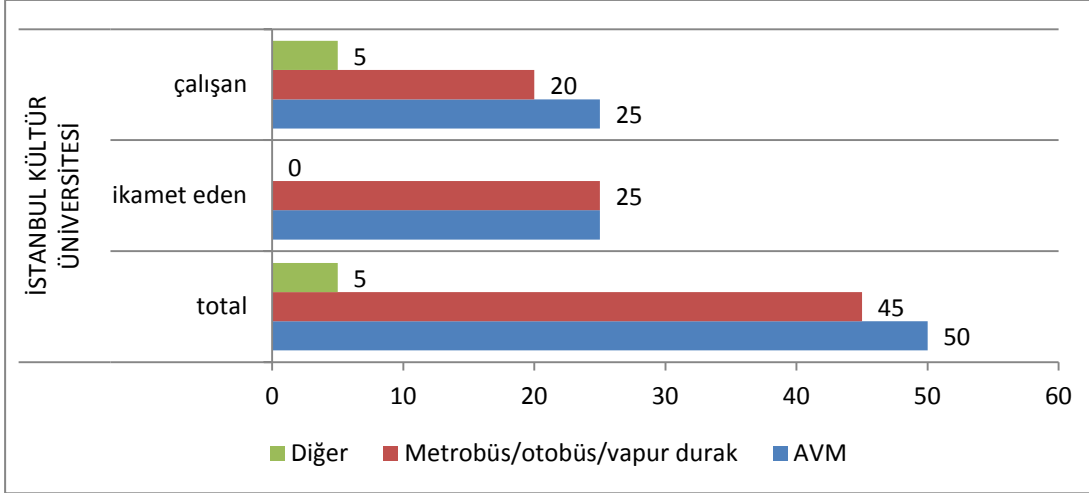
Çizelge 3.62 : Etkinliklere katılan katılımcıların ulaşımına ait bilgiler

Çalışan ve İkamet Eden Katılımcıların Bina Çevresinde Buluşma Noktaları

Çevrede çalışan ve ikamet eden katılımcılara yöneltilen bu soruda, %50 oranında AVM seçeneğinin buluşma noktası olarak işaretlendiği görülmektedir. %45 oranında ise Metrobüs/otobüs/vapur durakları seçeneği işaretlenmiştir (Çizelge 3.63).

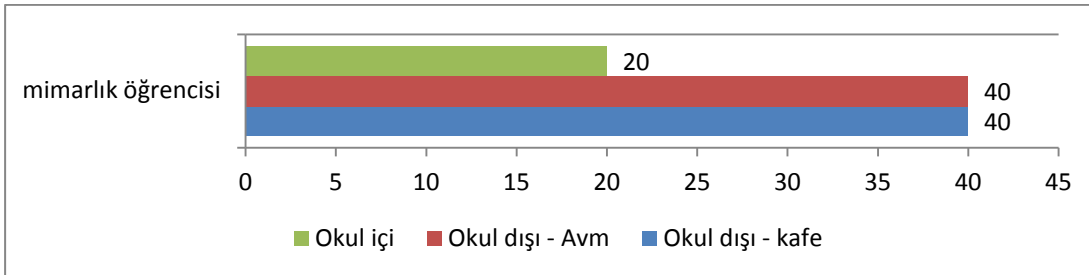
Çizelge 3.63 : Çalışan ve ikamet eden katılımcıların bina çevresinde buluşma noktalarına ait bilgiler.

Mimarlık Öğrencisi veya Mezun Katılımcıların Okul Çevresinde Buluşma Noktaları

Anket katılımcılarından mimarlık öğrencisi olanlara yöneltilen bu soruda, %40 oranlarında okul dışı –kafe ve okul dışı- avm seçeneklerinin buluşma noktası olarak işaretlendiği görülmektedir. %20 oranında ise okul içi seçeneği işaretlenmiştir. Bu doğrultuda okul dışında daha sosyal ve buluşma noktası sayılabilecek mekânlar olduğundan okul içinin bu konuda yetersiz olduğundan bahsedilebilmektedir (Çizelge 3.64).

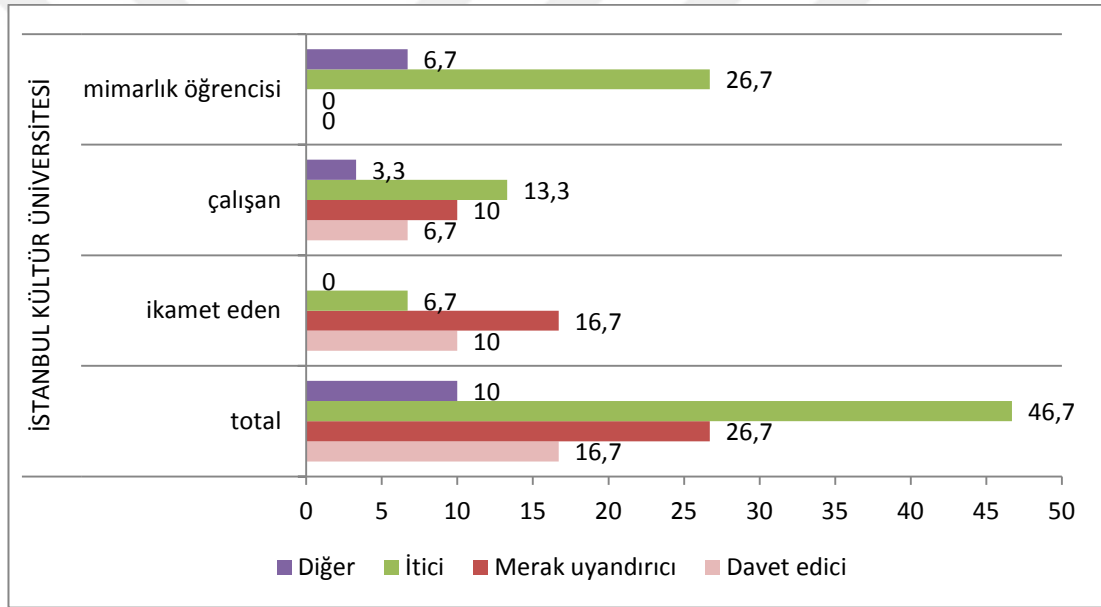
Çizelge 3.64 : Mimarlık öğrencisi veya mezun katılımcıların okul çevresinde buluşma noktaları ile ilgili bilgiler.

Yapıya Dışarıdan Bakıldığında İçeriye Dair Nasıl Bir Fikir Verdiği

Mimarlık öğrencisi katılımcıların çoğunluk olarak %26,7'si yapıyı itici olarak nitelendirmiştir. Çalışan katılımcıların çoğunluk olarak %13,3'lük kısmı yapıyı itici olarak nitelendirmiştir. İkamet edenlerin çoğunluğunu oluşturan %16,7'lik kısmı yapıyı merak uyandırıcı olarak nitelendirmiştir. Total olarak bakıldığında yapının %46,7'lik oranda itici, %26,7'lik oranda merak uyandırıcı ve %16,7'lik oranda davet edici bulunduğunu ifade etmiştir. (Çizelge 3.65).

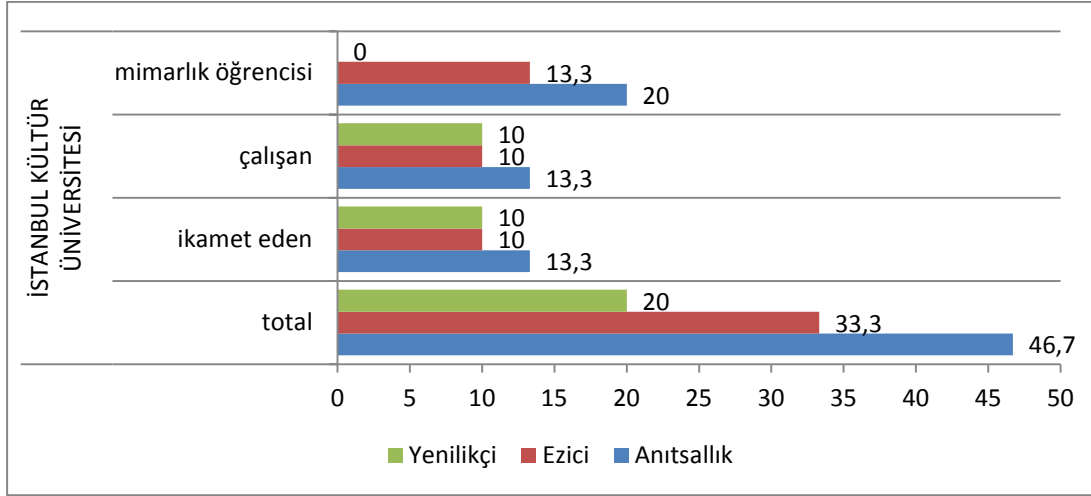
Çizelge 3.65 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında içeriye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.

Yapıya Dışarıdan Bakıldığında Cepheye Dair Nasıl Bir Fikir Verdiği

Mimarlık öğrencisi katılımcıların çoğunluk olarak %20'si cepheyi anıtsal olarak nitelendirmiştir. Çalışan katılımcıların ve ikamet edenlerin de çoğunluk olarak %13,3'lük kısmı cepheyi yine anıtsal olarak nitelendirmiştir. Total olarak bakıldığında yapının dışarıdan bakıldığında %46,7'lik oranda anıtsal, %33,3 oranda ezici, %20 oranda yenilikçi izlenim bıraktığı söylenmiştir. Yapı cephesinin ezici ve anıtsal olarak nitelendirilmesi, çevresinden kopuk tekil bina ölçeğinde, mimari plan karakterindeki farklılık nedeniyle ve çevresiyle uyumsuzluğundan kaynaklanmaktadır (Çizelge 3.66).

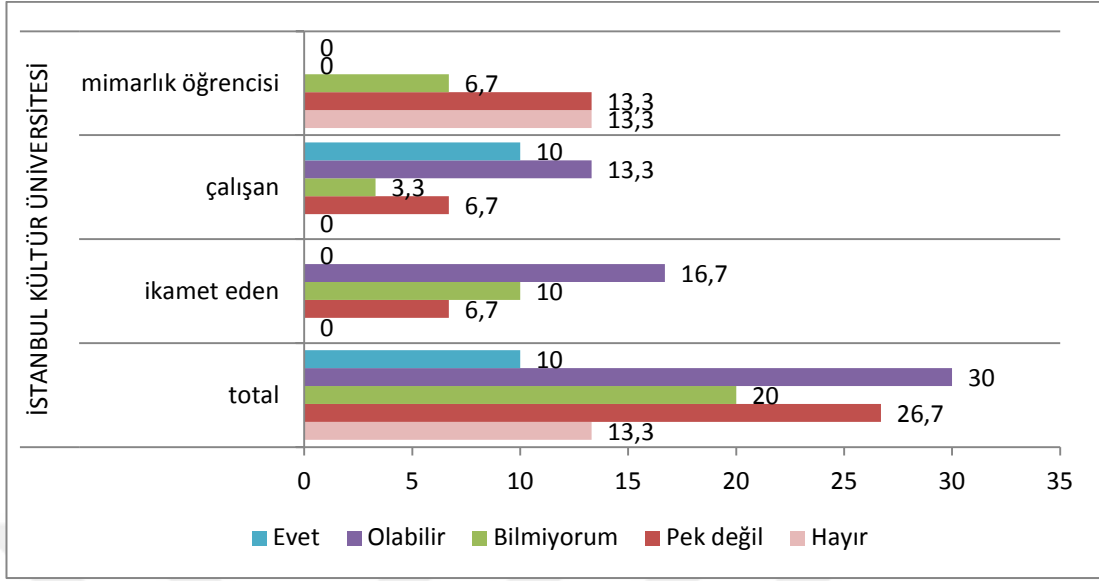
Çizelge 3.66 : Anket katılımcılarının yapıya dışarıdan bakıldığında cepheye dair nasıl bir fikir verdiğine ait bilgiler.

Yapının Kendine Özgü Biçimi ve Karakteri

Yapının kendine özgü bir biçim ve karakteri var mı sorusuna; anket katılımcılarının yanıtları arasında ilk sırada %30'luk oranda olabilir seçeneği işaretlenmiştir. İkinci sırada %26,7 ile pek değil seçeneği işaretlenmiştir. Üçüncü sırada %20 ile bilmiyorum yanıtı alınmıştır. Hayır yanıtı %13,3'lük oranla dördüncü sırada yer alırken evet yanıtı ise %10'luk oran ile sonuncu sıradadır. Bu doğrultuda mimarlık öğrencilerinin (mezun) verdiği en yüksek yanıtlar %13,3 lük oranlar ile hayır ve pek değil olmuştur. Çalışan katılımcılar arasında ise olabilir seçeneği %13,3 ile en yüksek yanıt olmaktadır. İkamet eden katılımcılar ise en yüksek yanıtı %16,7'lik oran ile olabilir olarak vermişlerdir. Bu yanıtlar mesleki anlamda yapıları inceleyen kişiler ile diğer kişilerin bakış açısındaki farkı net bir şekilde ortaya koymaktadır (Çizelge 3.67).

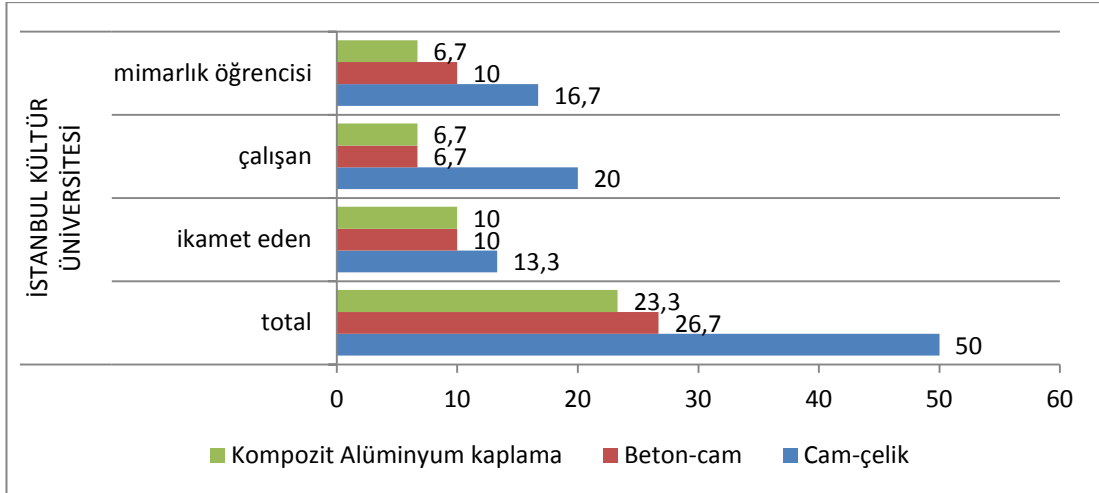
Çizelge 3.67 : Anket katılımcılarının yapının kendine özgü biçimi ve karakterine ait bilgileri.

Modern Cephe

Anket katılımcılarına modern cephenin kendilerine göre hangi malzeme olduğu sorusuna yanıt vermeleri istenmiştir. Totalde bakıldığında %50'lik oranla cam-çelik malzeme birinci sırada yer alırken, ikinci sırada %26,7'lik oranla beton-cam bulunmaktadır. Kompozit – alüminyum kaplama ise buna çok yakın olarak %23,3'lük orandadır. Taş ahşap- doğal malzeme yanıtları verilmemiştir. Bu doğrultuda yüksek oranda modern cephenin cam ve çelik malzemeden oluştuğu yargısı hakimdir (Çizelge 3.68).

Çizelge 3.68 : Anket katılımcılarına göre modern cephenin algısı.

Fotoğraftaki Yapının İşlevi - Bahçeşehir Üniversitesi

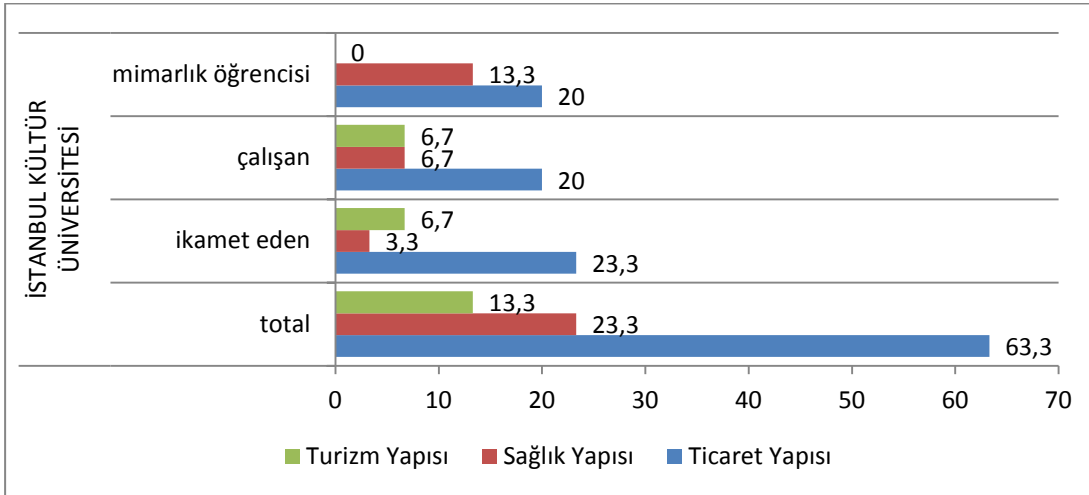
Anket katılımcılarına, Bahçeşehir Üniversitesi yapısının cephesinden tüm logolarının ve bayraklarının kaldırıldığı fotoğraf gösterilerek yapının işlevini tahmin etmeleri istenmiştir (Şekil 3.31).

Şekil 3.31 : Bahçeşehir Üniversitesi dış cephe görseli

Çıkan sonuçlar arasında %63,3'lük oran ile ticaret yapısı ilk sırayı almaktadır. İkinci sırada %23,3'lük oran ile sağlık yapısı yanıtı verilmiştir. Üçüncü sırada %13,3'lük oran ile turizm yapısı cevabı verilmiştir (Çizelge 3.69).

Çizelge 3.69 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (Bahçeşehir Üniversitesi) ait verdiği bilgiler

Fotoğraftaki Yapının İşlevi - Kadir Has Üniversitesi

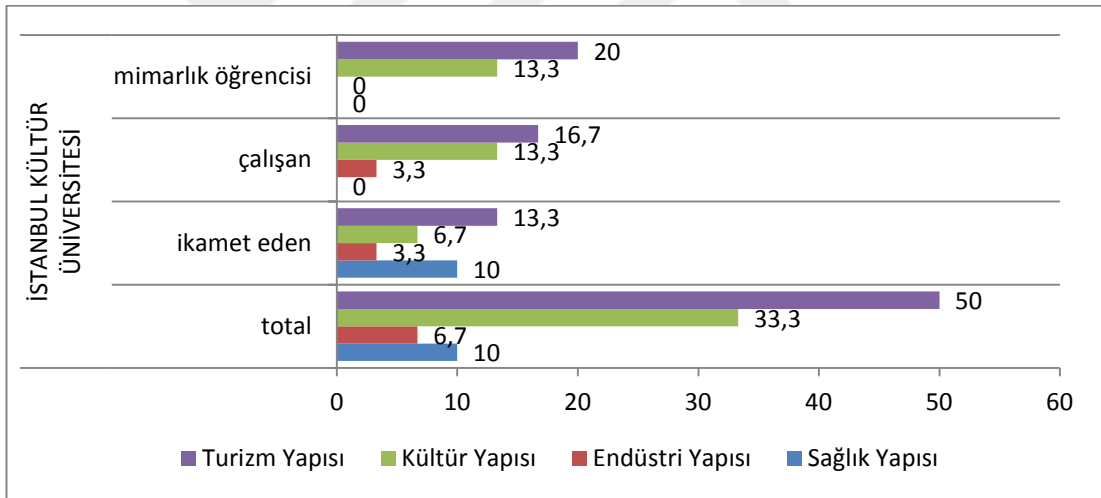
Anket katılımcılarına, Kadir Has Üniversitesi yapısının cephesinden tüm logolarının ve bayraklarının kaldırıldığı fotoğraf gösterilerek yapının işlevini tahmin etmeleri istenmiştir (Şekil 3.32).

Şekil 3.32 : Bahçeşehir Üniversitesi dış cephe görseli

Çıkan sonuçlar arasında %50'lik oran ile turizm yapısı yanıtı ilk sırayı almaktadır. Kültür yapısı yanıtı %33,3'lük oran ile ikinci sıradadır. %10'luk oran ile sağlık yapısı yanıtı üçüncü sırada yer almaktadır. Son sırada ise %6,7'lik oran ile endüstri yapısı yanıtı gelmektedir (Çizelge 3.70).

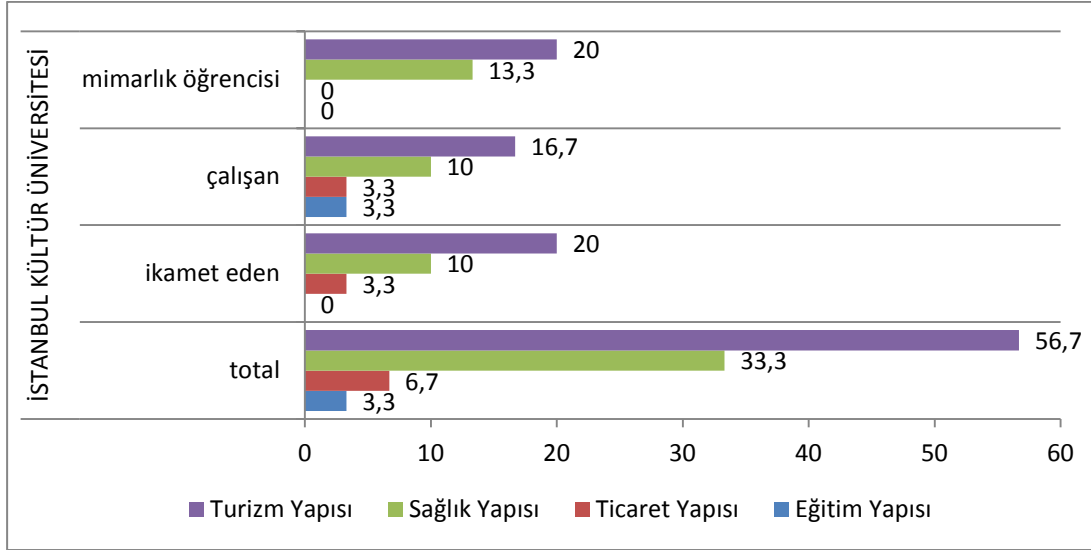
Çizelge 3.70 : Anket katılımcılarının fotoğraftaki yapının işlevine (İstanbul Kültür Üniversitesi) ait verdiği bilgiler

Yapının İşlevi Bilinmeseydi Hangi Tür Yapı Olurdu?

Anket katılımcıları bu soruya %56,7'lik oran ile ilk sırada turizm yapısı yanıtını vermişlerdir (Çizelge 3.71).

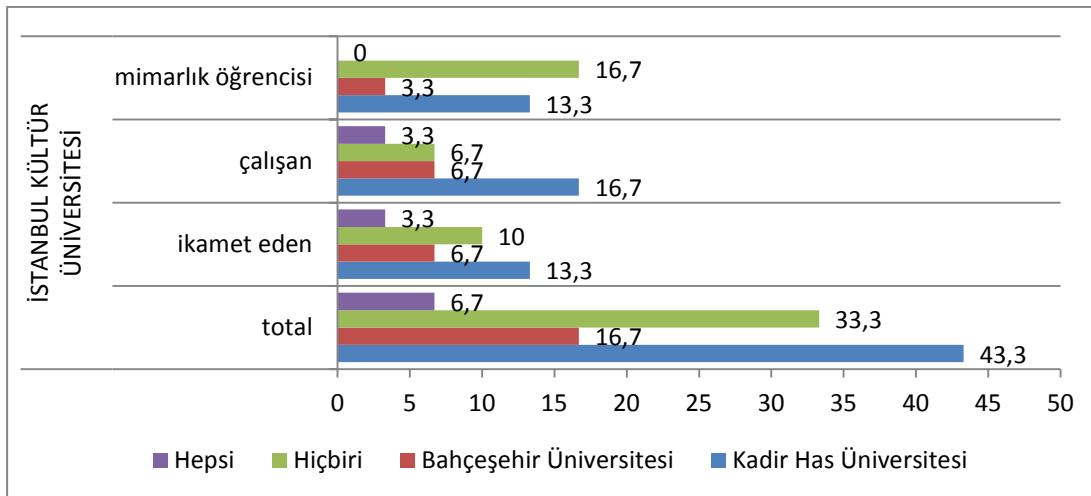
Çizelge 3.71 : Anket katılımcılarının yapının işlevi bilinmeseydi hangi tür yapı olurdu sorusuna ait verdiği bilgiler.

Gördüğünüz Yapılardan Hangisi Üniversite Binasıdır?

Katılımcılara diğer üniversite binaları gösterilerek hangisinin üniversite yapısı olduğuna dair fikir yürütmeleri istenmektedir. Bu doğrultuda Kadir Has Üniversitesi yanıtı verenler %43,3 oranla ilk sırada, hiçbiri yanıtı verenler ise %33,3'lük oranla ikinci sırada bulunmaktadır. Bahçeşehir Üniversitesi yanıtının %16,7'lik oranla üçüncü sırada, hepsi yanıtının ise %6,7'lik oran ile son sırada olduğu görülmektedir(Çizelge 3.72).

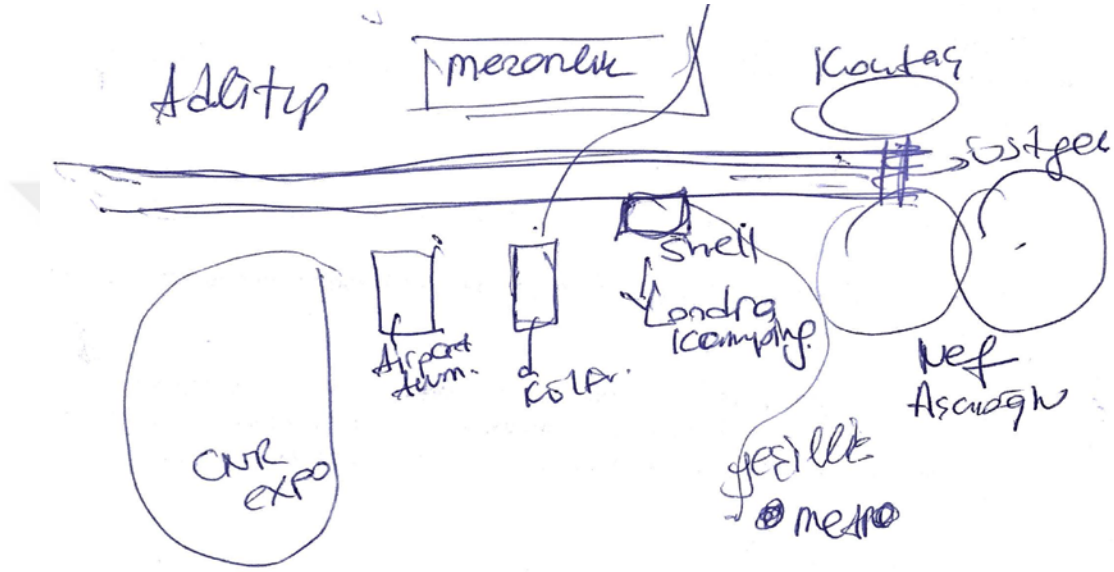
Çizelge 3.72 : Anket katılımcılarının gördüğünüz yapılardan hangisi üniversite binasıdır sorusuna ait verdiği bilgiler.

3.3.3.2 Kent – arayüz haritaları

C1 Numaralı Denek Profili;

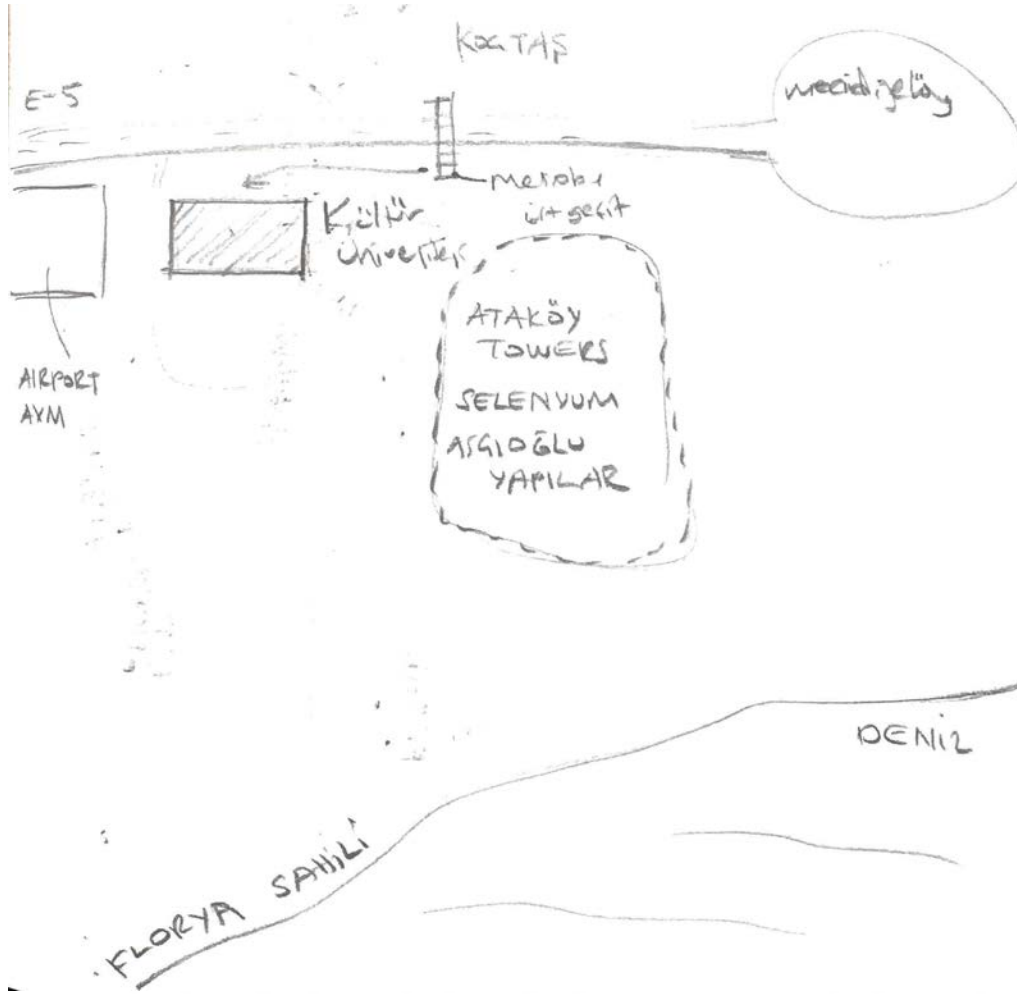
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenli olduğundan emin değil. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı - avm olarak belirtmiştir. (Şekil 3.33)

Şekil 3.33 : C1 numaralı deneye ait harita.

C2 Numaralı Denek Profili;

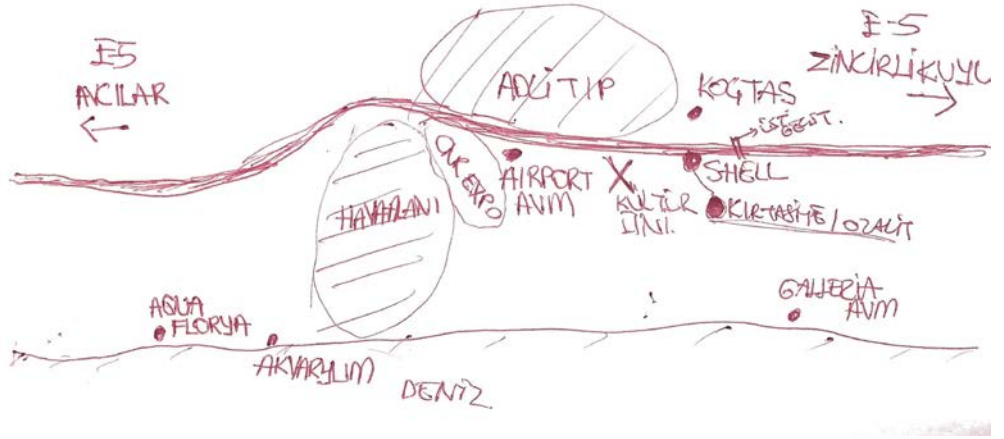
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 0-1 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin az güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı – kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.34)

Şekil 3.34 : C2 numaralı deneye ait harita.

C3 Numaralı Denek Profili;

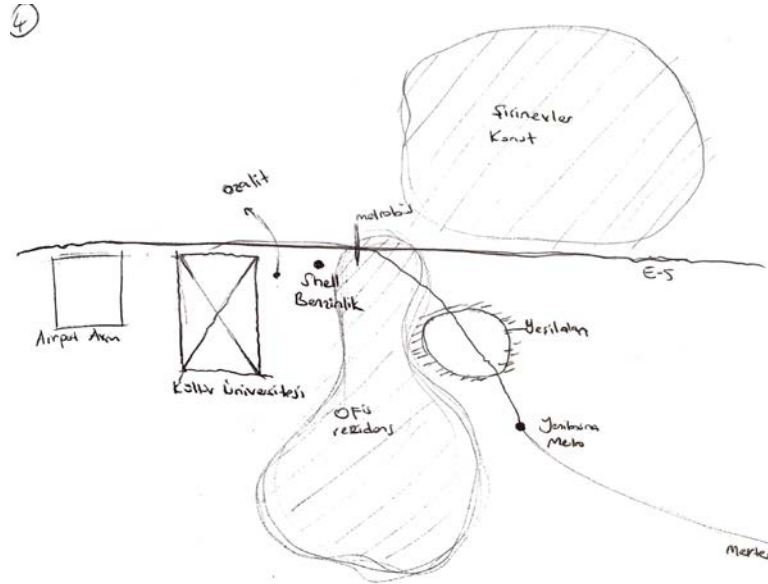
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin az güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı – avm olarak belirtmiştir. (Şekil 3.35)

Şekil 3.35 : C3 numaralı deneye ait harita.

C4 Numaralı Denek Profili;

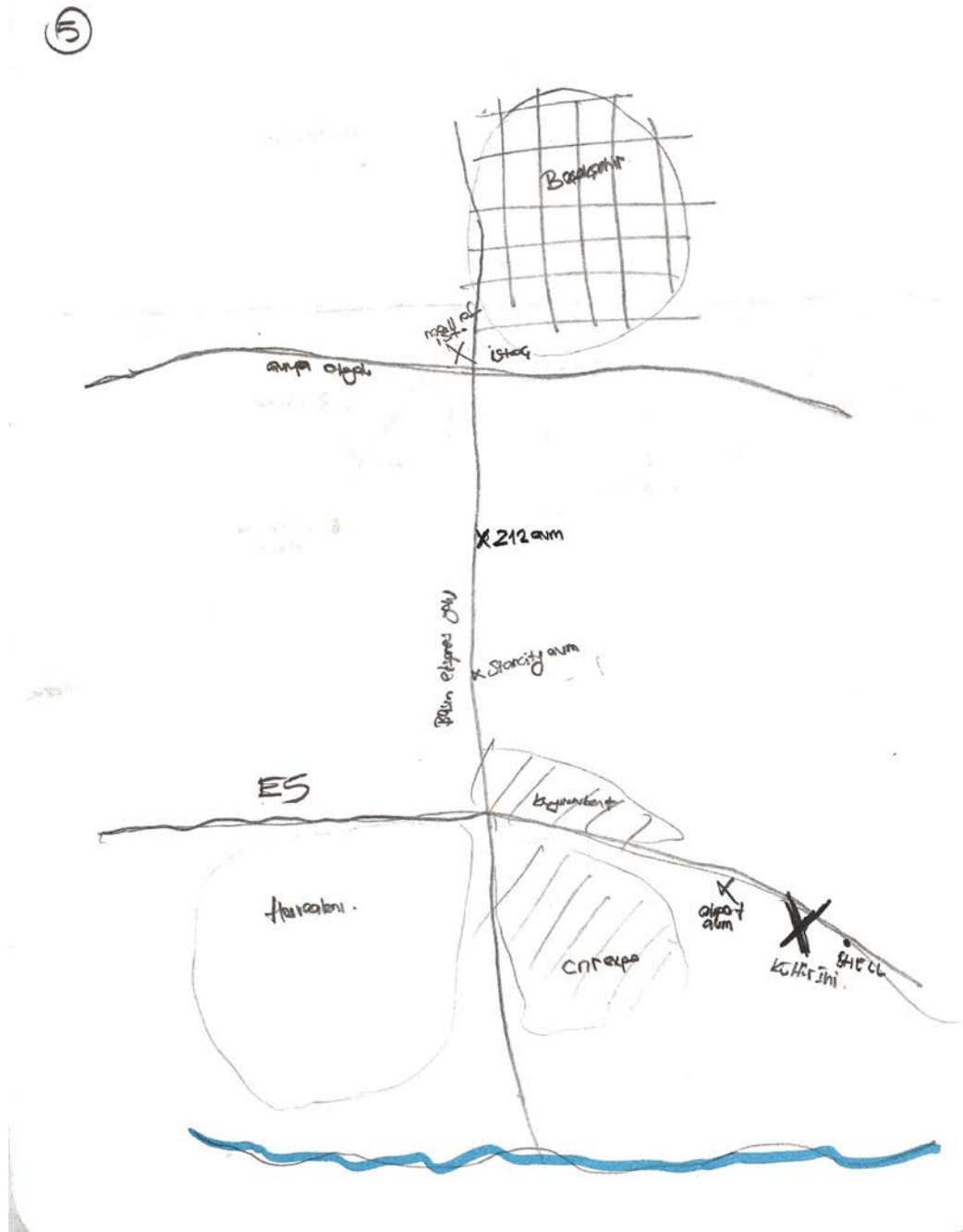
Mimarlık öğrencisi, kadın, 25-35 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmektedir. Bölgede oturma sebebi ise okula yakın olduğu için tercih etmiştir. Bölgenin az güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını yürüyerek sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı – kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.36)

Şekil 3.36 : C4 numaralı deneye ait harita.

C5 Numaralı Denek Profili;

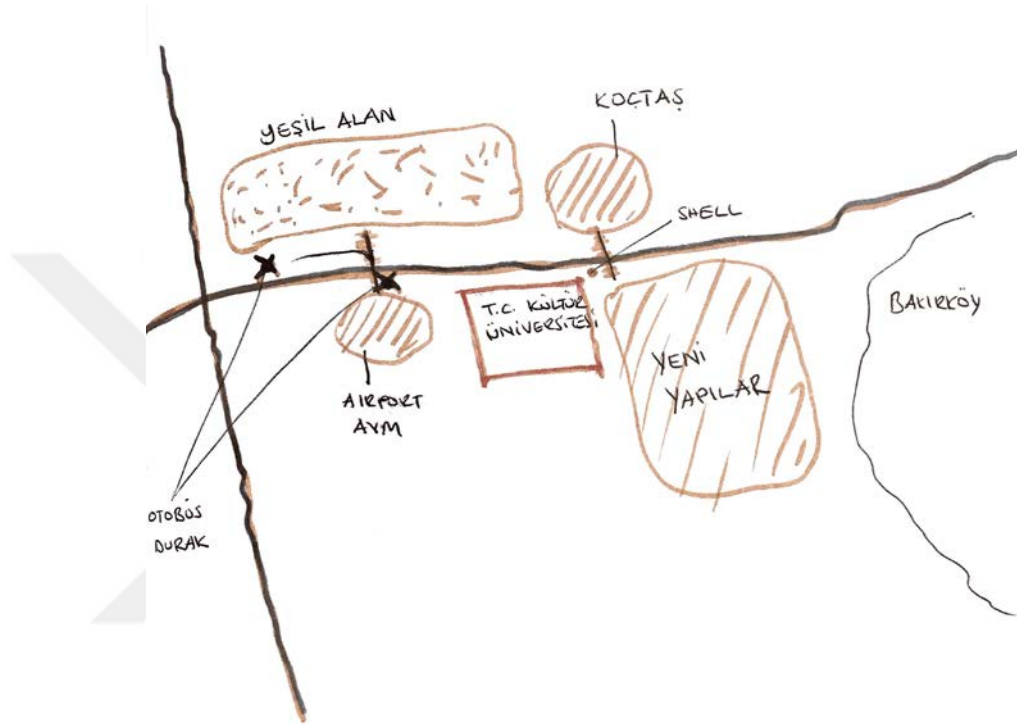
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin az güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını özel araç ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında özel araç kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı – avm olarak belirtmiştir. (Şekil 3.37)

Şekil 3.37 : C5 numaralı deneye ait harita.

C6 Numaralı Denek Profili;

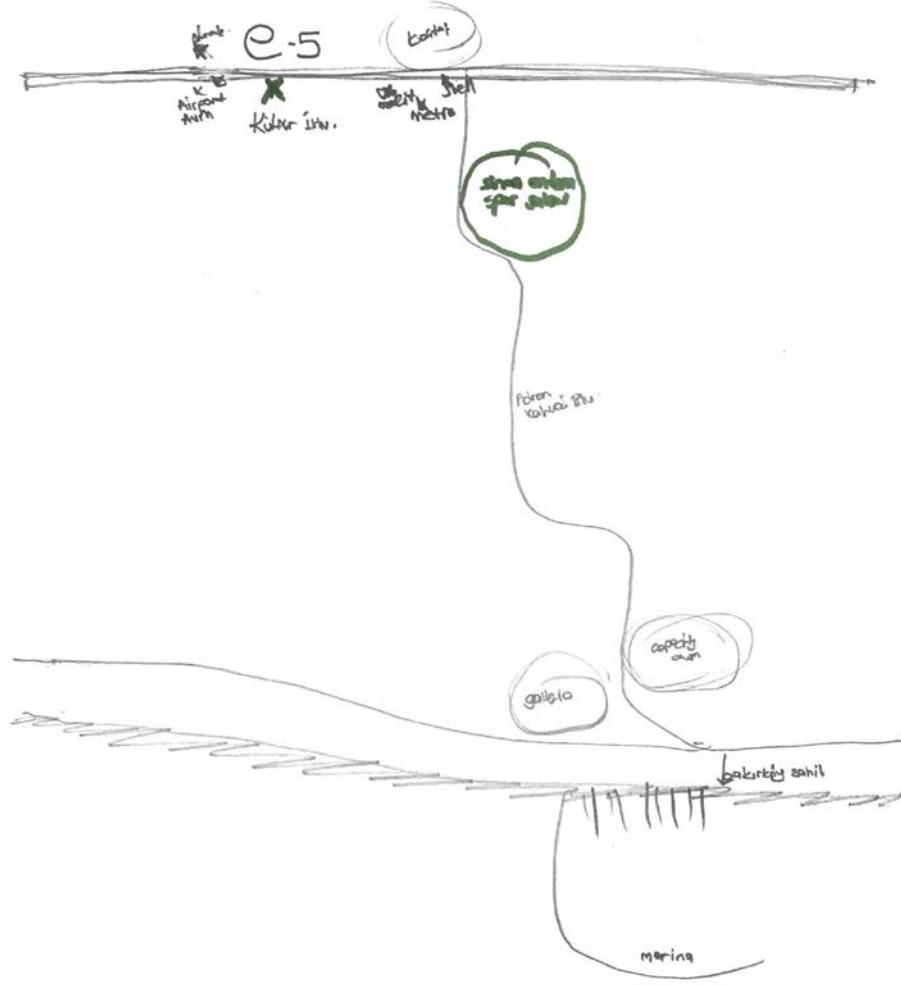
Mimarlık öğrencisi, erkek, 25-35 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenliği konusunda emin değil, kararsızdır. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul içi olarak belirtmiştir. (Şekil 3.38)

Şekil 3.38 : C6 numaralı deneğe ait harita.

C7 Numaralı Denek Profili;

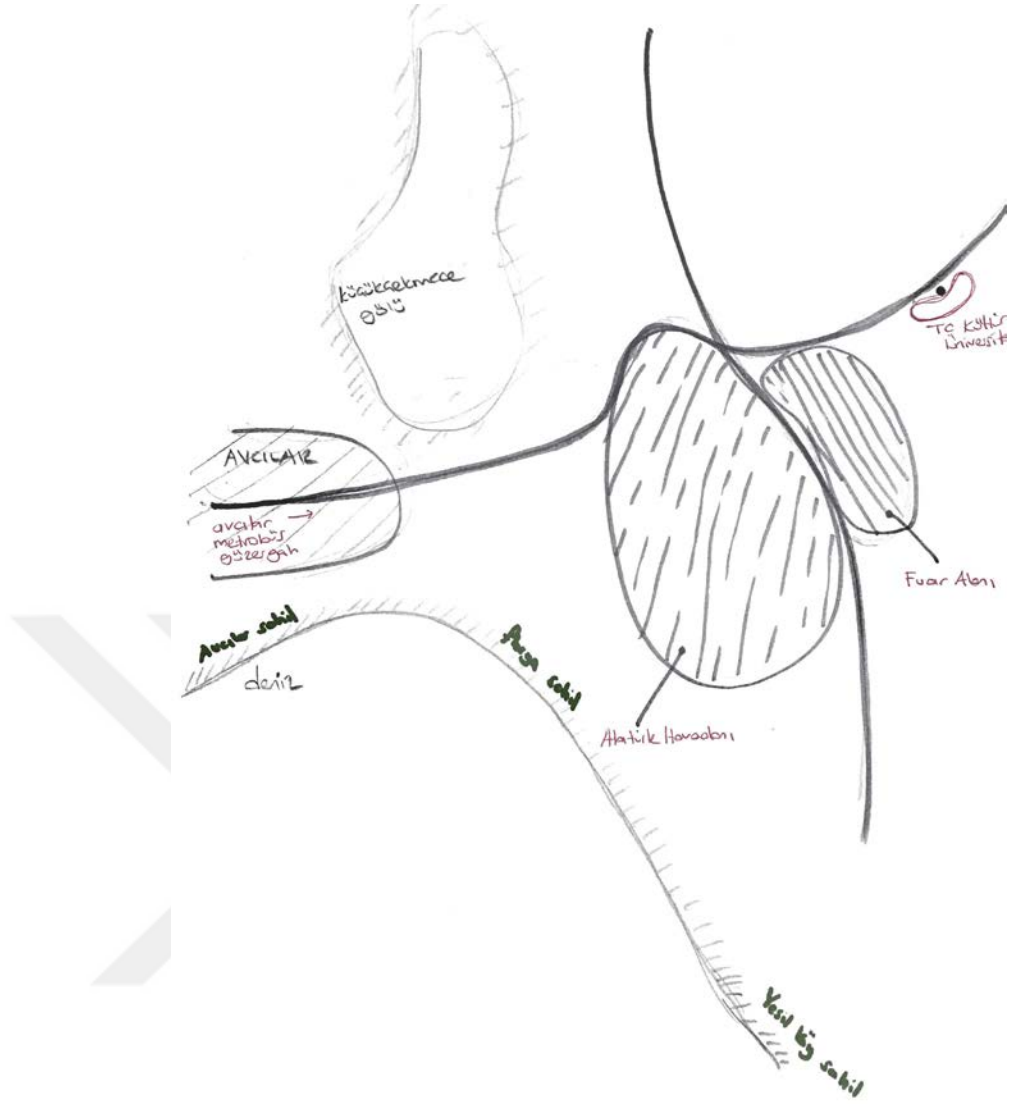
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin az güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı - avm olarak belirtmiştir. (Şekil 3.39)

Şekil 3.39 : C7 numaralı deneye ait harita.

C8 Numaralı Denek Profili;

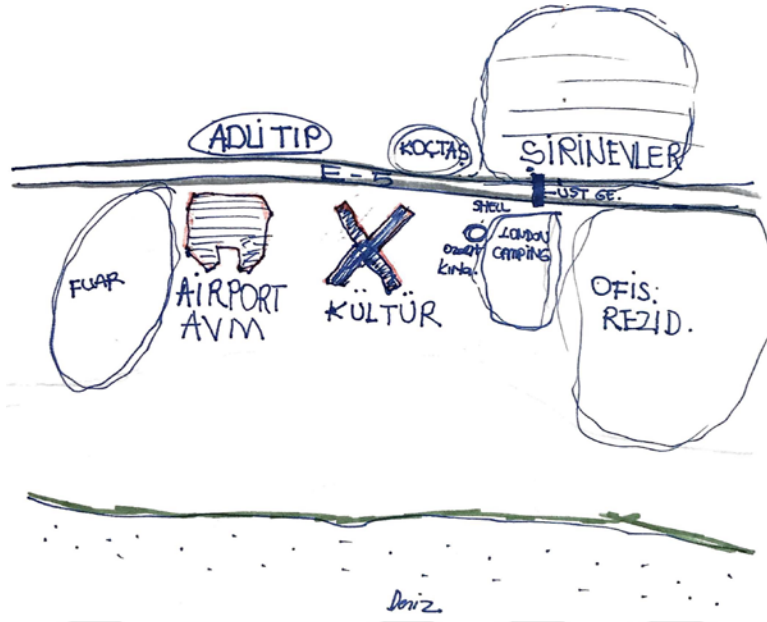
Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenliliği konusunda kararsız, emin değil. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı - kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.40)

Şekil 3.40 : C8 numaralı deneye ait harita.

C9 Numaralı Denek Profili;

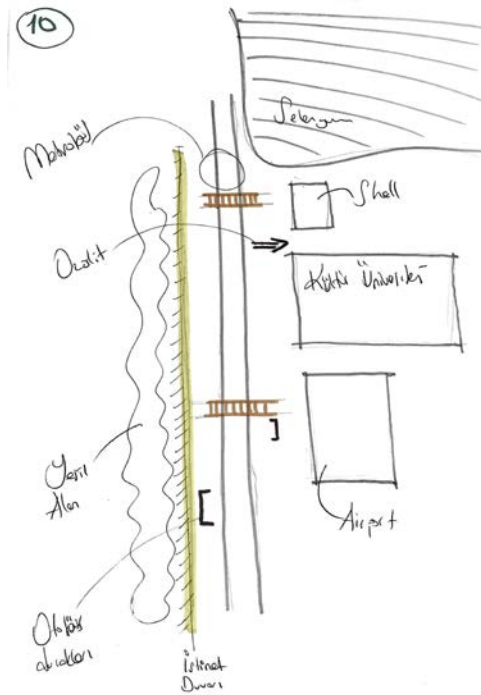
Mimarlık öğrencisi, kadın, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmektedir. Bölgede oturma sebebi ise okula yakın olduğu için tercih etmiştir. Bölgenin az güvenli olduğunu düşünüyor. Okula ulaşımını yürüyerek sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul dışı - kafe olarak belirtmiştir. (Şekil 3.41)

Şekil 3.41 : C9 numaralı deneye ait harita.

C10 Numaralı Denek Profili;

Mimarlık öğrencisi, erkek, 18-24 yaş aralığında, lisans eğitimine devam etmektedir. 2-5 yıl aralığında bölgede eğitim görüyor. Okulun çevresinde ikamet etmemektedir. Bölgenin güvenliliği konusunda kararsız, emin değil. Okula ulaşımını toplu taşıma ile sağlıyor, mesleki ve kültürel etkinliklere ulaşımında toplu taşıma kullanıyor. Buluşma noktasını okul içi olarak belirtmiştir. (Şekil 3.42)

Şekil 3.42 : C10 numaralı deneye ait harita.

Şekil 3.43 : İstanbul Kültür Üniversitesi Kentle Arayüz Haritası değerlendirme

İstanbul Kültür Üniversitesi Kentle Arayüz Haritası değerlendirmesi

İstanbul Kültür Üniversitesi kentin E-5 otoyol güzergahının üzerinde transit trafiğin yoğun olduğu bir noktada yer almaktadır. Deneklere çizdirilen bilişsel haritalarda E5 otoyolu ve Airport Avm tüm haritalarda işaretlenmiştir bunun nedeni mimarlık okulu çevresinde mekânsal anlamda kent ile bağlantı kurabilecekleri bir mekânın bulunmasıdır. Okul yapısı kentin hızla geçilen bir alanı, yeni ofis + konut yapılarının yapılmakta olduğu ve alışveriş merkezlerine çok yakın bir konumda olduğu için deneklerin kentle arayüz haritalarının okuması yapılırken ulaşım ağları ve Avm yapıları çok baskın olduğu görülmektedir. Bu ilişkiyi kanıtlar şeklinde anketlerden gelen sonuçlar karşılaştırma yapıldığında öğrencilerin sadece %10'unun buluşma noktası olarak okul içini işaretlemiş olduğu görülmektedir. Yürüyerek okula ulaşım sağlayan deneklerden C4 ve C9 Şirinevlerde ikamet ettiği düşünülmektedir. Bu nedenle kente dair algısında yakın ölçekte çizilmiş haritalar görülmüştür. C5 özel araç kullanarak okula geldiği için bilişsel haritayı üst ölçekten çizerek; otoyol ve avmler üzerinden kent ile bağlantı kurduğu anlaşılmaktadır. C8 muhtemelen Avcılarda ikamet etmekte olup, haritayı sadece ulaşım ağları üzerinden değerlendirmiştir. Dikkat çekici nitelikte C1 nolu denek inşaat projelerinin isimlerini bilmesine rağmen Adli Tıp kurumunun bahçesindeki yeşil alanı mezarlık olarak tanımlamıştır. Çevrede önemli bir niteliğe sahip Atatürk Havalimanı'nı haritalarında deneklerin sadece %20 si işaretlemiştir. (Şekil 3.43)

3.4 Bölüm Sonucu

Çalışma kapsamında bireylerin anketlerdeki tercihleri mimari uyarıcının duygusal sonuçları olarak değerlendirilirken, mimarlık okulları binalarının biçimsel özelliklerinin görsel olarak nasıl algılandığına dair nesnel veriler ortaya koyulmaya çalışılmıştır. Analiz edilen örnekler sonucunda yapıların Kadir Has Üniversitesi yapısının kent ve kullanıcıyla kurduğu ilişkide diğer iki üniversite yapısına oranla yükseklik-gabari anlamında kullanıcının mekana dahil olma ihtimalini arttırdığı görülmektedir. Bahçeşehir ve İstanbul Kültür Üniversite yapılarının ise kullanıcıları kendinden uzaklaştırıcı etkisi olduğu sonucu görülmektedir.

Çalışma alanlarının her birinde, zihin haritalama sürecinde ortaya konan öğelerin sırası ve baskınlığı arasında farklılıklar vardır. Kadir Has Üniversitesi ve Bahçeşehir Üniversitesi'nin kent ile kurduğu ilişki mimarlık öğrencilerinin çizdiği kent imge haritalarında genellikle küçük ölçek çalışılmıştır. Kültür Üniversitesi'ndeki denekler ise bu durum tamamen farklı olarak öğrenciler büyük ölçek haritalar çizmiştir. Bu anlamda öğrencilerin okula gelirken genellikle toplu taşıma ya da özel araç tercih etme zorunda olduğu çıkarımını yapabiliriz. Bahçeşehir ve Kadir Has Üniversitelerinde mimarlık öğrencileri kente sızarak doğrudan ilişki kurabildikleri mekânları işaretlerken Kültür Üniversitesi'nde denekler ise çoğunlukla tüketim mekânları ile ilişkili olduğu görülmektedir. Bu anlamda mimarlık okulu ve çevresinin öğrenci algısına etkileri vurgulanmaya çalışılmıştır.

Anket Sonuçları kapsamında değerlendirmeler;

Öğrenim Durumu:

Bahçeşehir Üniversitesi'ndeki katılımcıların öğrenim durumunun lisans yüzdesi %50'dir. İlkokul ve ortaokul mezunları toplamı ise %13,4 oranındadır. Kadir Has Üniversitesi'nde katılımcılarda lisans %30 olarak değişim göstermekteyken, ilkokul ve ortaokul mezunlarının oranı artmış %43,3'lük bir oranı oluşturmaktadır. İstanbul Kültür Üniversitesi'nden katılımcıların ise lisans mezuniyet oranı %50, ilkokul ve ortaokul mezunlarının oranı %16,6'lık bir oranda kalmaktadır. Bu durum Kadir Has Üniversitesi bölgesinde daha çok imalat sektörlerinin ve küçük esnafın çalışması ile

tanımlanabilmektedir. Bahçeşehir Üniversitesi bölgesi kentin diğer üniversitelerine yakınlığı ile bilinen Beşiktaş konut bölgesinde konumlanmaktadır.

Bölgede Çalışma Durumu:

Bahçeşehir Üniversitesi anket katılımcılarından çalışanların %74,7'lik oranının bölgeyi 0-5 yıldır algılamakta ama 5 yıldan fazla süreçte kentsel bir deneyime dâhil olmadıkları sonucu çıkmaktadır. Bu oran Kadir Has üniversitesi için %41,1'de kalmıştır. Fakat bölgede imalat sektörü ve küçük esnafın çok fazla faaliyet göstermesi nedeniyle işlerini burada daimi olarak devam ettiren kent sakinlerinin olduğu izlenebilmektedir. Bu doğrultuda bölgede 10 yıldan uzun süredir çalışmasını devam ettiren katılımcı oranı %17,6 gibi Bahçeşehir üniversitesine göre yüksek bir orandır. Bu durumda Beşiktaş semtinde Cibali' ye göre daha kurumsal ve geçici süreli çalışma olanaklarından bahsedilebilir. Kent algısı uzun süreçte kentsel mekânın değişim ve dönüşüm geçirmesine göre farklılaştığı için Kadir Has Üniversitesi bölgesinde kentlinin daha uzun süreli bir algılama deneyimi yaşadığından bahsedilebilir. Kadir Has Üniversitesi anket sonuçlarına benzer şekilde İstanbul Kültür Üniversitesi'nde anket katılımcılarının %40'ı bölgede 0-5 yıldır çalışmaktadır. %10'unun ise bölge ile ilgili algısı 5-10 yıl arasında değişmektedir. Bölgede hizmetler sektörü ile ilgili geçici süreli çalışma olanaklarından bahsedilebilmektedir. Kadir Has Üniversitesi çevresinden farklı olarak küçük esnaf ve imalat sektörünün varlığı çok daha sınırlı olarak kalmaktadır. Bölgede çalışan katılımcıların çoğunluğunun kentsel mekân deneyimine 5 yıla kadar dahil olduklarından bahsedilebilmektedir.

Bölgede İkamet Etme Durumu ve Güvenlik:

Bahçeşehir Üniversitesi anket katılımcılarının %63'ü bu bölgede ikamet etmektedir. Kadir Has Üniversitesinde ise bu oran %46,7'ye gerilemektedir. İstanbul Kültür Üniversitesinde ise bu oran %40 olmaktadır. Bu durumda Kadir Has Üniversitesi ve İstanbul Kültür Üniversitesi çevrelerinin ikamet olarak seçilme kriterlerinde farklılıklar olduğu göze çarpmaktadır. bu durum Kadir Has Üniversitesi katılımcıların %60'ının bölgeyi az güvenli ve güvensiz olarak nitelendirmesi ile bağdaştırılabilir. Benzer şekilde İstanbul Kültür Üniversitesi'nde bölgeyi az güvenli

ve güvensiz olarak tanımlayan katılımcıların oranı %50 olmaktadır. Bunların tersine Bahçeşehir Üniversitesi'nde ise bölgeyi güvenli ve çok güvenli bulan katılımcıların oranı %93,4'tür.

Mesleki Ve Kültürel Etkinliklere Katılım:

Bahçeşehir ve Kadir Has Üniversiteleri'nde mimarlık öğrencisi veya mezun katılımcıların mesleki ve kültürel etkinliklere katılımı oranı ay bazında değerlendirildiğinde %70 oranında olmaktadır. İstanbul Kültür Üniversitesi'nde deneklerin oranı da %80 olarak görülmektedir. Fakat çalışan ve ikamet eden katılımcılardan Kadir Has Üniversitesi'ndeki katılımcıların %80'lik büyük bir kısmı bu tarz etkinliklere katılmadığını belirtmektedir. Bu oran İstanbul Kültür Üniversitesi'nde %50 olmakta iken, Bahçeşehir Üniversitesi'nde %15'e düşmektedir. Çevrelerin demografik ve sosyolojik yapılarının bir sonucu olduğu sonucuna varılabilmektedir.

Bu noktada anketin ikinci aşamada ise; deneklere yapının nasıl algılandığına dair sorular sorularak; cephenin algısı, cephenin iç mekân algısına etkisi üzerinden çıkarımlar yapmaları istenmiştir. Tez kapsamında seçilen üç yapının fotoğrafları ikili gruplar halinde deneklere gösterilerek; yapı işlevleri ve kullanıcı algısı ile ilgili sonuçlar elde edilmiştir.

Buluşma noktaları:

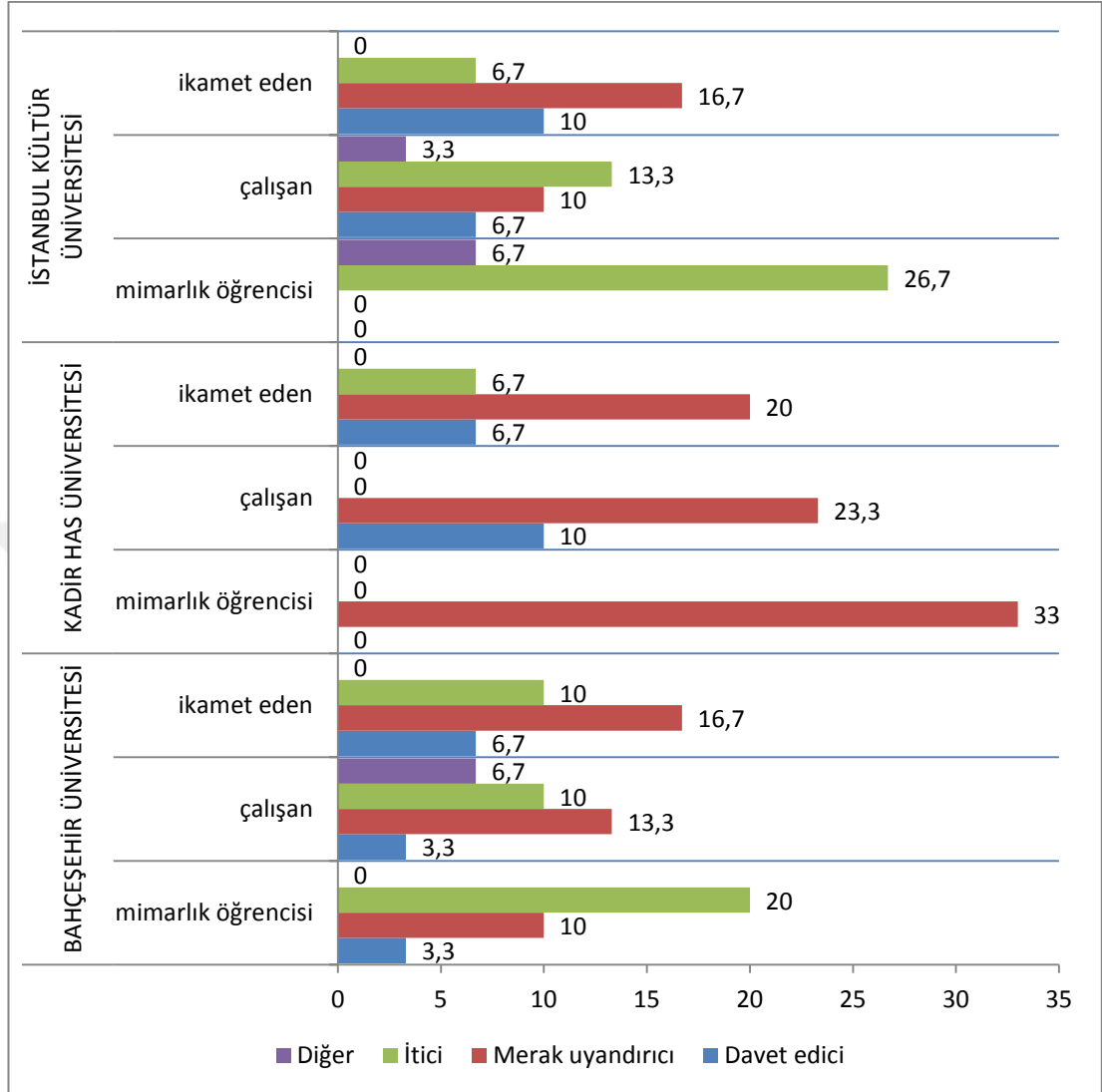
Bahçeşehir Üniversitesi anket katılımcılarından mimarlık öğrencisi (mezun) olanlara yöneltilen bina çevresindeki buluşma noktalarının neresi olduğu sorusuna, %70 oranında diğer seçeneğinin yanıt olarak görülmektedir. Bu soruya çalışan ve ikamet edenlerin %75'i diğer yanıtını vermişlerdir. Kendilerine neresi olabileceği sorulduğunda bina çevresindeki odak noktaları olarak Beşiktaş Evlendirme Dairesi ve İhlamur Kasrı şeklinde cevaplar alınmıştır. Bu doğrultuda yapı kütleli olarak buluşma noktası fonksiyonunu karşılayamamaktadır. Gabarisinin yüksek olması algılanmasını artırsa da odak noktası olma niteliğinden uzak olduğu görülmektedir. Kadir Has Üniversitesi anket katılımcıları mimarlık öğrencisi (mezun) olanlara yöneltilen bina çevresindeki buluşma noktalarının neresi olduğu sorusuna %60 oranında okul içi yanıtı verilmiştir. Çalışan ve ikamet edenlerde ise %45 oranında park seçeneğinin buluşma noktası olarak işaretlendiği görülmektedir. Kadir Has

Üniversitesi öğrencileri buluşma noktası seçiminde okul içi seçeneğini kullanması okulun öğrenciler için bir odak noktası olduğu sonucunu doğurmaktadır. Aynı şekilde çalışan ve ikamet edenler için de park bir odak noktasıdır. İstanbul Kültür Üniversitesi anket katılımcıları mimarlık öğrencisi (mezun) olanlara yöneltilen bina çevresindeki buluşma noktalarının neresi olduğu sorusuna %40'ar oranlarda okul dışı-kafe ve okul dışı-avm yanıtları verilmiştir. Mimarlık öğrencisi (mezun) katılımcıların %80'inin buluşma noktası olarak okul dışı yanıtını veriyor olması okul dışı noktaların odak niteliği taşıdığını göstermektedir. Çalışan ve ikamet edenlerde ise %50 oranında avm ve %45 oranında metrobüs/otobüs/vapur durakları seçeneğinin buluşma noktası olarak işaretlendiği görülmektedir.

Yapıya Dışarıdan Bakıldığında İçeriye Dair Nasıl Bir Fikir Verdiği:

Bahçeşehir Üniversitesi anket katılımcıları totalde yapının %40 oranda merak uyandırıcı, %40 oranda itici bulunduğunu söylemişlerdir. Kadir Has Üniversitesi anket katılımcıları ise yapının %76,7'lik gibi büyük bir oranda yapıyı merak uyandırıcı olarak nitelendirmişlerdir. İstanbul Kültür Üniversitesi anket katılımcıları arasında en yüksek olarak %46,7 ile yapının itici olduğunu düşünmektedirler. Bu doğrultuda Kadir Has Üniversitesinin okunabilirlik ve algılanabilirlik anlamında Bahçeşehir Üniversitesi ve İstanbul Kültür Üniversitesi'nden öne çıktığı söylenebilir. (Çizelge 5.1) irdelendiğinde %33 oranla Kadir Has Üniversitesi'nin mimarlık öğrencileri tarafında merak uyandırıcı; İstanbul Kültür Üniversitesi'nin ise yine mimarlık öğrencileri tarafından %26.7 oranla itici olarak tariflenmesi dikkat çekicidir. Mesleki formasyonu olan kişilerce yapılan bu analizler ışığında Kadir Has Üniversitesi'nin kentsel donatıya adapte olmuş bir yapıda olup buna karşılık İstanbul Kültür Üniversitesi'nin çevresiyle olan ilişkisinde kopukluk olduğu söylenebilir. (Çizelge 3.73).

Çizelge 3.73 : Yapıya Dışarıdan Bakıldığında İçeriye Dair Nasıl Bir Fikir Verdiğine dair anket sonuçları

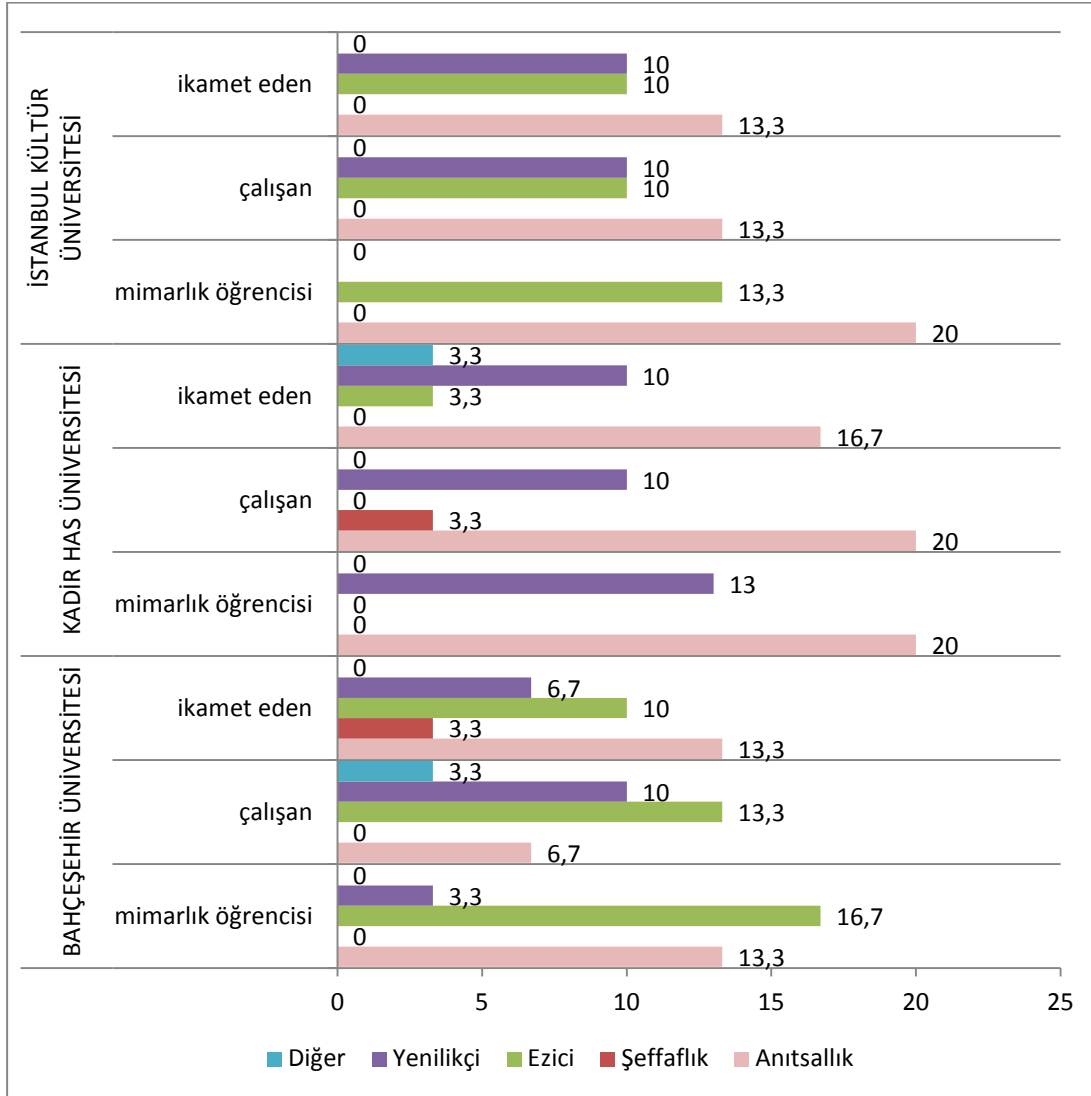

Yapıya Dışarıdan Bakıldığında Cepheye Dair Nasıl Bir Fikir Verdiği:

Bahçeşehir Üniversitesi anket katılımcıları yapının dışarıdan bakıldığında cephenin %40 oranda ezici, %33,3 oranda anıtsal, %20 oranda yenilikçi izlenim bıraktığı söylemiştir. Yapı cephesinin ezici ve anıtsal olarak nitelendirilmesi, çevresinden kopuk tekil bina ölçeğinde ve yüksek yapı sınıfında olup çevresiyle uyumsuzluğundan kaynaklanmaktadır. Aynalı giydirme cephenin içeriği dışarıdan gizleyen yapısı da bu nitelikleri destekler şekildedir. Bu etki yapının okunabilirliğini negatif yönde etkilemektedir. Kadir Has Üniversitesi'nde ise bu sorunun yanıtı %56,7 oranda anıtsal, %33,3 oranda yenilikçi, olarak yanıtlanmıştır. Yapının anıtsal olması tarihsel nitelikteki endüstri mirası olması nedeniyledir. Yenilikçi olarak

nitelendirilmesi ise modern ekleriyle uyumlu bağlantıları nedeniyledir. İstanbul Kültür Üniversitesi'nde ise Bahçeşehir Üniversitesi anket sonuçlarına yakın olarak; %46,7'lik oranla anıtsal, %33,3'lük oranla ezici, %20'lik oranla yenilikçi olarak yanıtlanmıştır. Anıtsal ve ezici olarak değerlendirilmesinin nedeni; plan şemasının farklılığı ve çevre yapılar ile ilişkisinin kopuk olmasıdır. (Çizelge 5.2) irdelendiğinde özellikle Kadir Has Üniversitesi'nde anıtsallık sonucunun diğer üniversite ve sonuçlar arasında yüksek olduğu görülmektedir. Bu doğrultuda yapının tarihsel niteliğinin anıtsal bir özellik yarattığı söylenebilir (Çizelge 3.74).

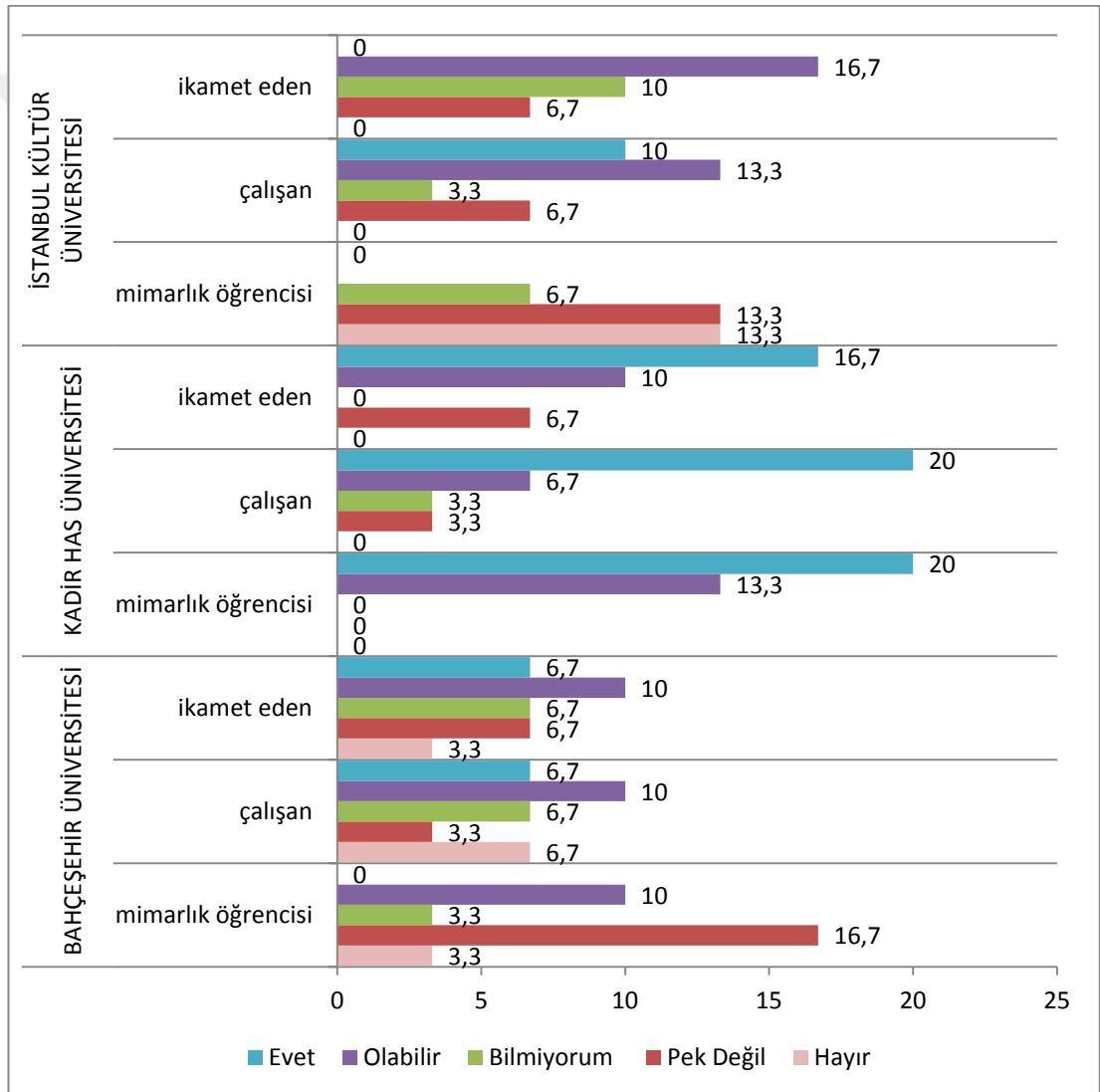
Çizelge 3.74 : Yapıya dışarıdan bakıldığında cepheye dair nasıl bir fikir verdiğine dair anket sonuçları

Yapının Kendine Özgü Biçimi ve Karakteri:

Bu soruya Kadir Has Üniversitesi anket katılımcıları %56,7'lik oran ile evet yanıtını vermişlerdir. İstanbul Kültür Üniversitesi ve Bahçeşehir Üniversitesi'nde ise %30'luk oran ile olabilir seçeneği en yüksek oranı almıştır. Kadir Has Üniversitesi'nin endüstri mirasından dönüştürülmüş bir yapı olması kentin bu bölgesinin mimari karakterini yansıtmaması bu seçimde etkili olmaktadır. Çizelge 5.3 irdelendiğinde Kadir Has Üniversitesi'nin tarihsel özelliği ve çevre ile uyumlu mimari karakteri ile ön planda görülmektedir (Çizelge 3.75).

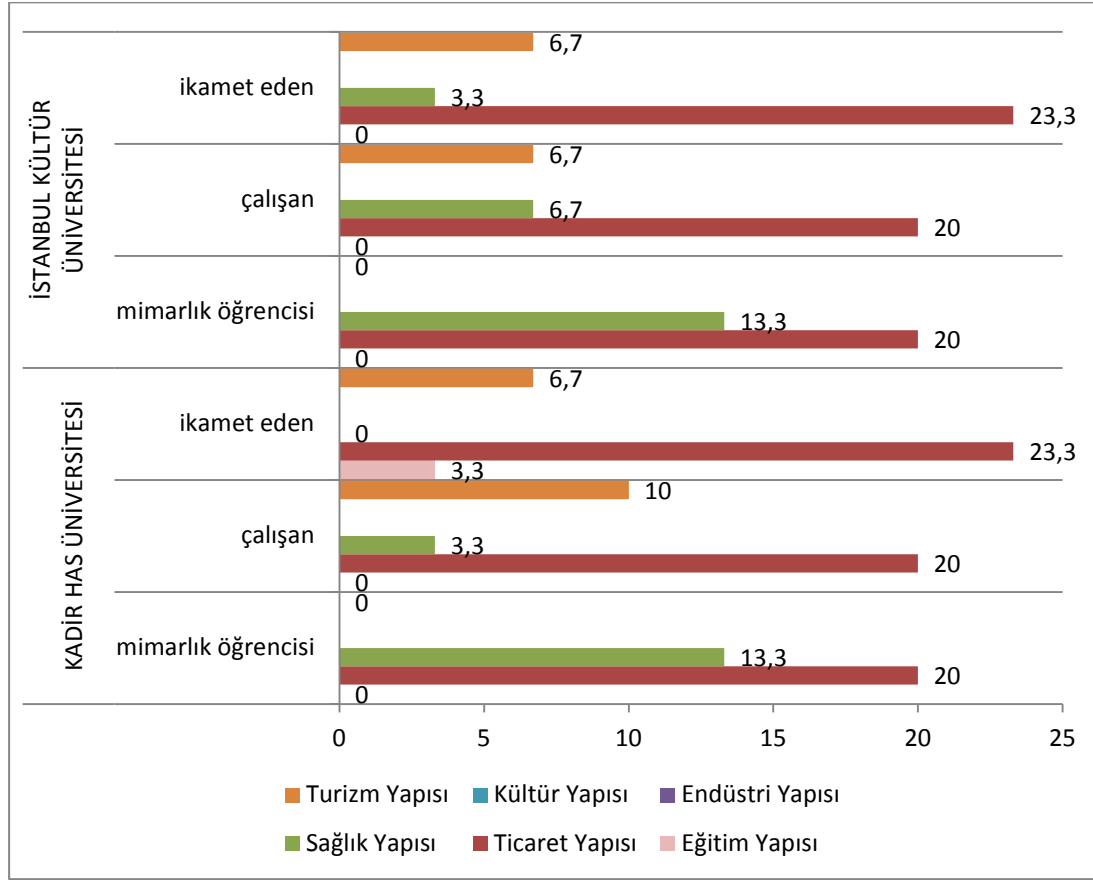
Çizelge 3.75 : Yapının kendine özgü biçimi ve karakterine dair anket sonuçları

Fotoğraftaki Yapının İşlevi (Diğer iki üniversiteden katılımcılara Bahçeşehir Üniversitesi fotoğrafı gösterilmiştir.):

Kadir Has Üniversitesi ve İstanbul Kültür Üniversitesi anket katılımcıları %63,3'lük oran ile ticaret yapısı yanıtını vermişlerdir. Ticari amaçlı yapılan binanın fonksiyon değiştirerek eğitim yapısı olarak kullanılması kentlilerin bakışında buranın ticari bir işletme olarak algılandığı gerçeğini değiştirmemektedir (Çizelge 3.76).

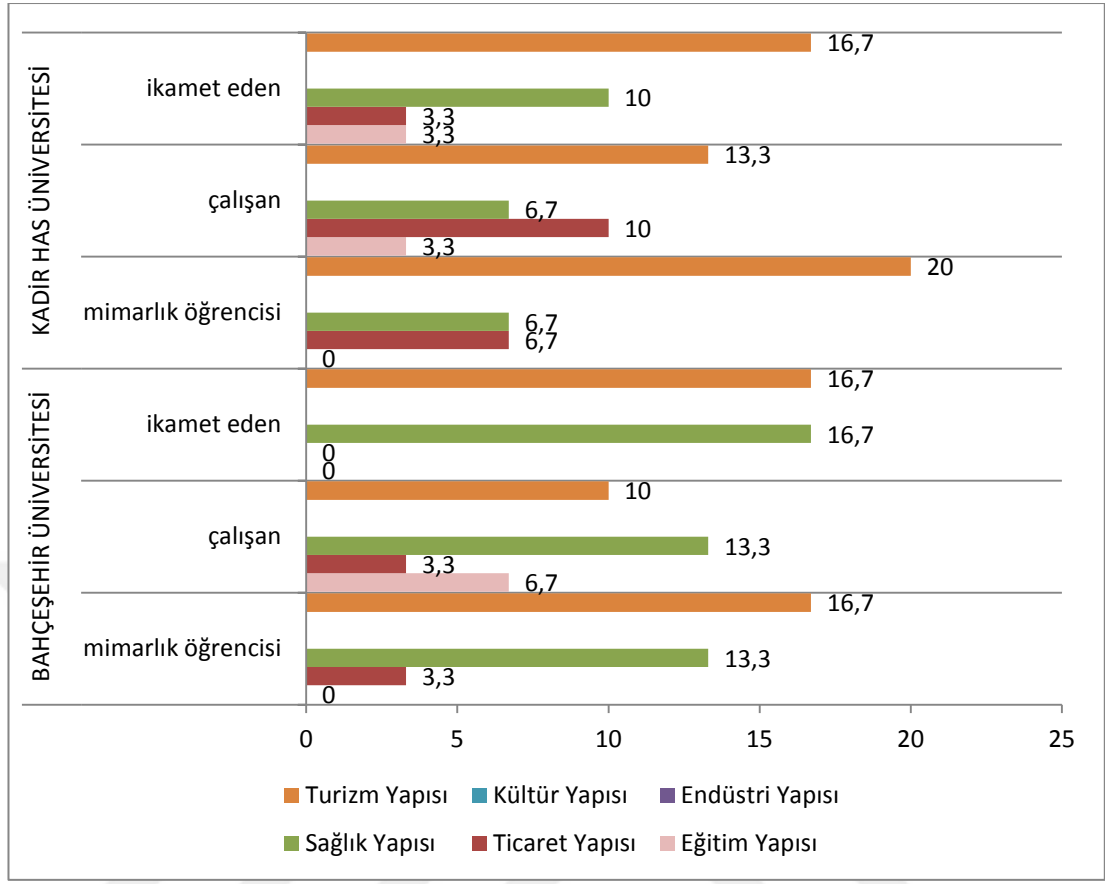
Çizelge 3.76 : Fotoğraftaki yapının işlevinin ne olduğuna dair anket sonuçları

Fotoğraftaki Yapının İşlevi (Diğer iki üniversiteden katılımcılara İstanbul Kültür Üniversitesi fotoğrafı gösterilmiştir.):

Kadir Has Bahçeşehir üniversitesi anket katılımcıları için eşit oranda sağlık ve turizm yapısı yanıtı olmuştur. Kadir Has Üniversitesi anket katılımcıları ise %50'lik oranda turizm yapısı yanıtını vermişlerdir. Eğitim yapısı yanıtları çok düşük oranlarda kalmıştır. Turizm amaçlı yapılan binanın fonksiyon değiştirerek eğitim yapısı olarak kullanılması nedeniyle cephesinde ve kütleli etkisinde eski fonksiyonun izlerini okuyabilmek mümkündür (Çizelge 3.77).

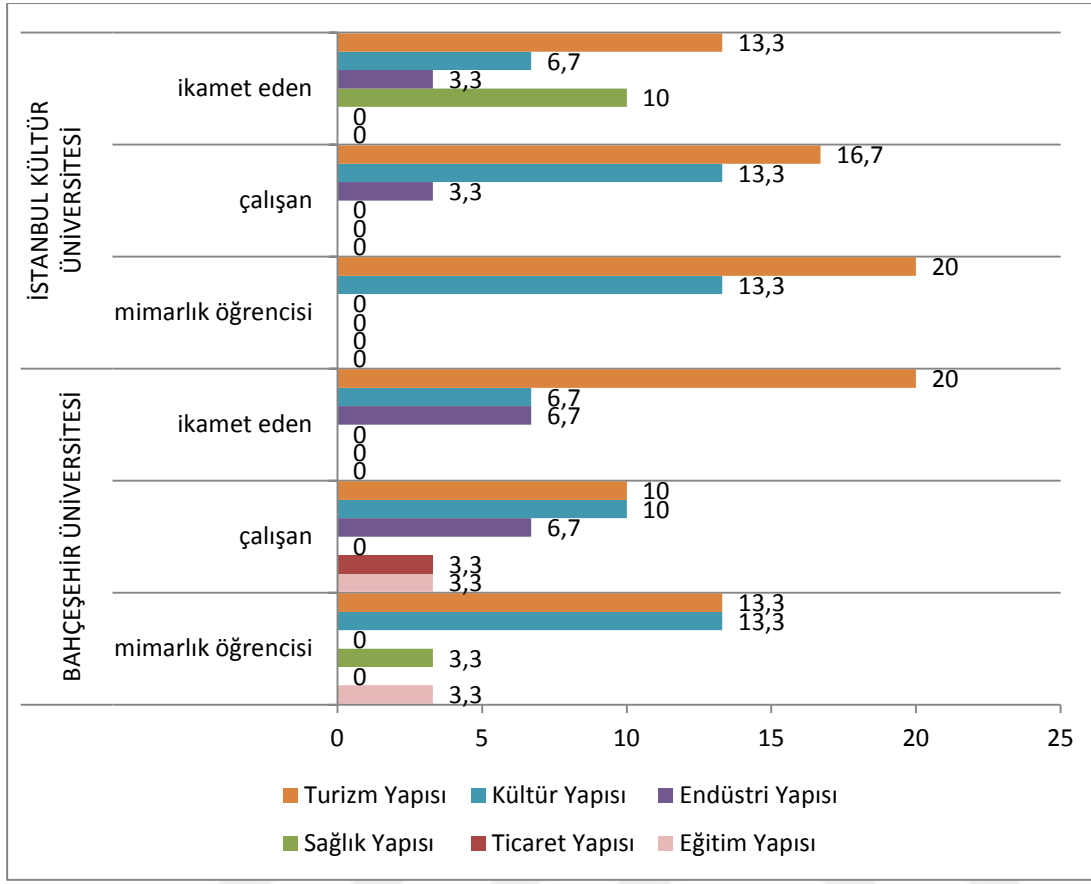
Çizelge 3.77 : Fotoğraftaki yapının işlevinin ne olduğuna dair anket sonuçları

Fotoğraftaki Yapının İşlevi (Diğer iki üniversiteden katılımcılara Kadir Has Üniversitesi fotoğrafı gösterilmiştir):

Bahçeşehir Üniversitesi anket katılımcıları %43,3'lük oran ile turizm yapısı yanıtını verirken buna yakın olarak %30'luk oran ile kültür yapısı yanıtı vermişlerdir. İstanbul Kültür Üniversitesi katılımcıları arasında %50'lik oran ile turizm yapısı birinci sırada olurken ikinci sırada %33,3'lük oran ile kültür yapısı yanıtı bulunmaktadır(Çizelge 3.78).

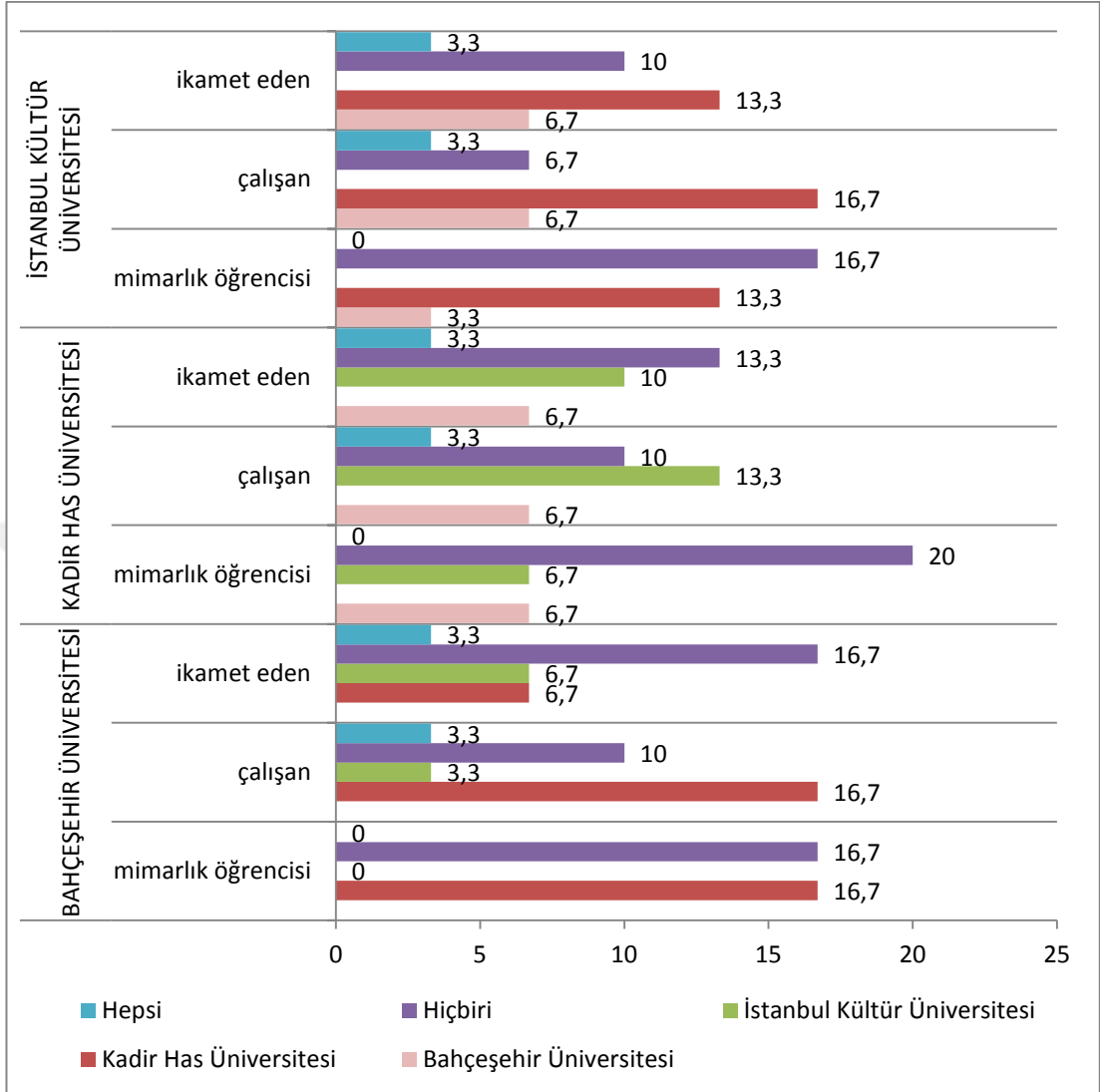
Çizelge 3.78 : Fotoğraftaki yapının işlevinin ne olduğuna dair anket sonuçları

Gördüğünüz Yapılardan Hangisi Üniversite Binasıdır?

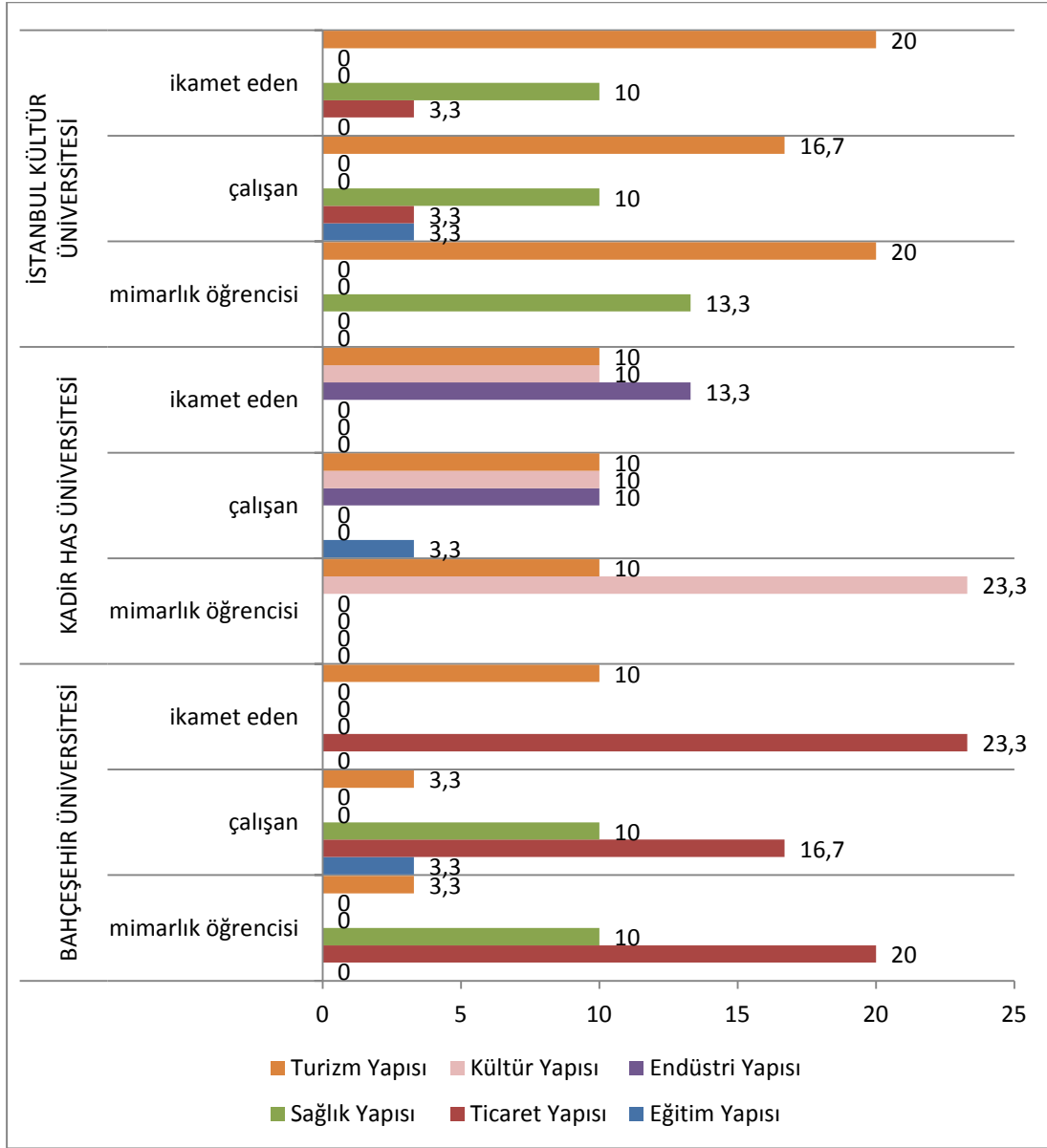
Sorunun yanıtı olarak Bahçeşehir Üniversitesi anket katılımcıları hiçbiri seçeneğinden sonra Kadir Has Üniversitesini işaretlerken, Kadir has Üniversitesinde katılımcılar yine en çok, hiçbiri seçeneği işaretlenmiştir. İkinci olarak ise Bahçeşehir Üniversitesi cevabı verilmiştir. İstanbul Kültür Üniversitesi anket katılımcıları ise öncelikle Kadir Has Üniversitesi yanıtı ikinci olarak da hiçbiri yanıtı verilmiştir. Bu doğrultuda ortak olarak öne çıkan okul Kadir Has Üniversitesi' dir (Çizelge 3.79).

Çizelge 3.79 : Gördüğünüz yapılardan hangisi üniversite binasıdır? Sorusuna dair anket sonuçları.

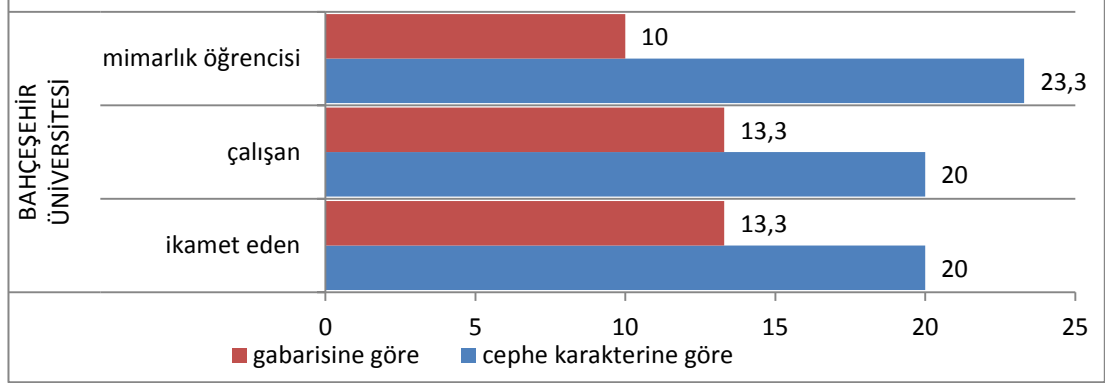
Yapının işlevi bilinmeseydi hangi tür yapı olurdu?

Çizelge 3.80 : Yapının işlevi bilinmeseydi hangi tür yapı olurdu?

Bahçeşehir Üniversitesi özelinde sorulan “Aynı ya da yakın bir şekilde etki bırakan başka yapı ne olabilir?” sorusunun anket sonucu:

Çizelge 3.81 : Aynı ya da yakın bir şekilde etki bırakan başka yapı ne olabilir?

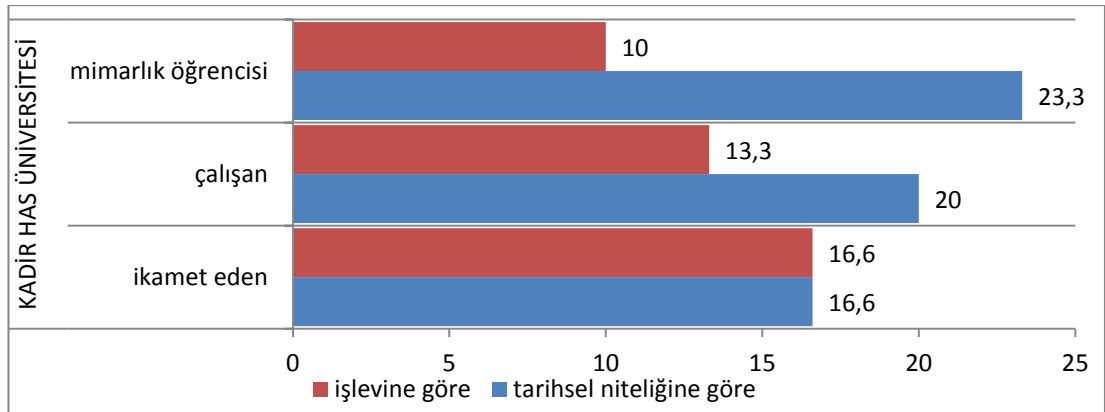

Cephe karakterine göre: Süzer Plaza, Çoğu Ticari Yapı, Zorlu Center Kuleleri, Cephe Firmalarının Cephelerini Yaptığı Diğer Tüm Binalar, Quasar, Levent Ticaret Aksında Örnekleri Görülebilen İş Merkezleri, Leventteki Binalar, Kanyon, Sapphire, Lüks Oteller, İş Merkezleri

Gabarisine göre: Giydirme Cephe Kullanılan Yapılar, Tat Towers, Gökdelen Mimarisi, Gökdelenler.

Kadir Has Üniversitesi özelinde sorulan “Aynı ya da yakın bir şekilde etki bırakan başka yapı ne olabilir?” sorusunun anket sonucu:

Çizelge 3.82 : Aynı ya da yakın bir şekilde etki bırakan başka yapı ne olabilir?

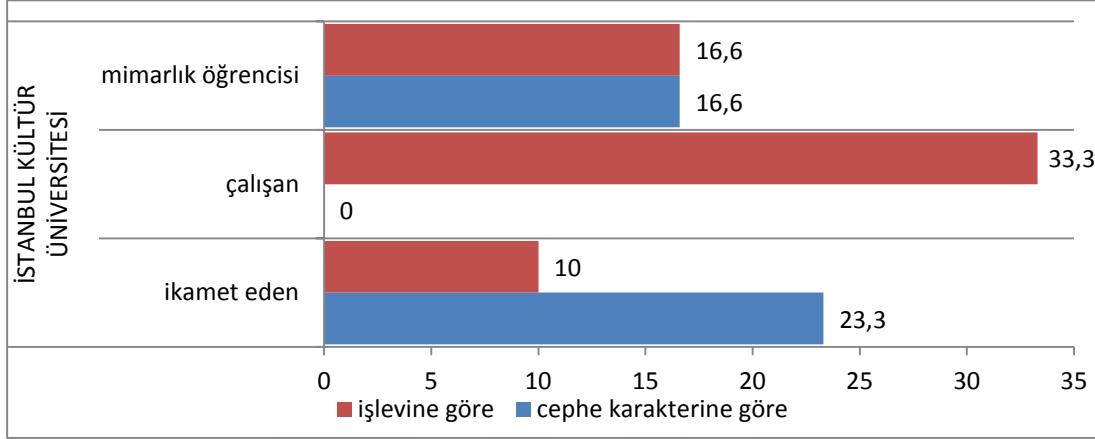
İşlevine göre: Otel Yapıları, Yurt Dışındaki Müzeler, Okul, Hastane, Okul, Sosyal Tesis, Müze Yapıları.

Tarihsel niteliğine göre: Esmâ Sultan Yalısı, Bilgi Silahtarağa Kampüsü, İtü Taşkılla, Tarihi Yapılar, Eski Yapı Dönüşümü Yapılan Yapılar, Louvre Müzesi, İtü

Taşkışla, Eski Yapılar, Tarihi Binalar, Osmanlı Dönemi Binaları, Geleneksel Bina, Haydarpaşa Garı, Tarihi Hastane Binası.

İstanbul Kültür Üniversitesi özelinde sorulan “Aynı ya da yakın bir şekilde etki bırakan başka yapı ne olabilir?” sorusunun anket sonucu:

Çizelge 3.83 : Aynı ya da yakın bir şekilde etki bırakan başka yapı ne olabilir?

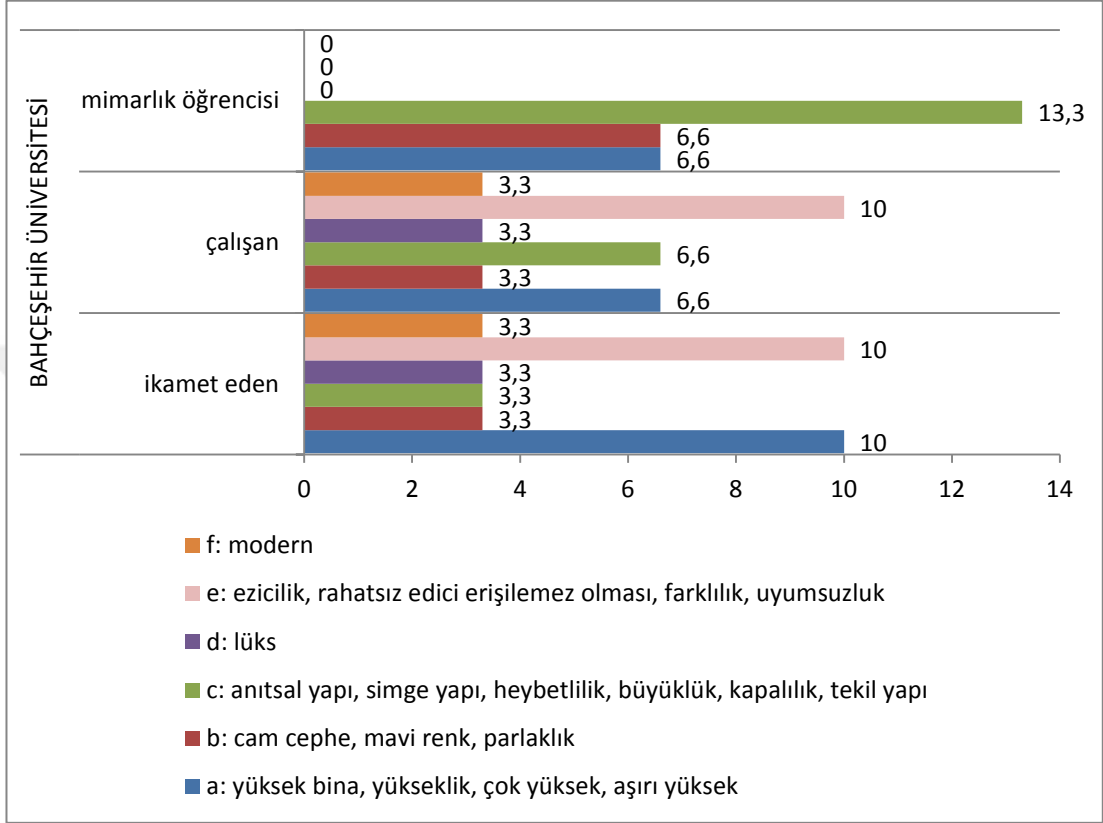

İşlevine göre: Otel Mimarisi, Sağlık Yapısı, Öğrenci Yurdu, Özel Hastane Binaları, Antalyadaki Oteller, Apartman, İş Merkezleri, Otel, Hastane, Beş Yıldızlı Oteller,

Cephe karakterine göre: Yıldız Tipi Plan Şeması, Kadıköy Belediyesi, Çağdaş, Modern

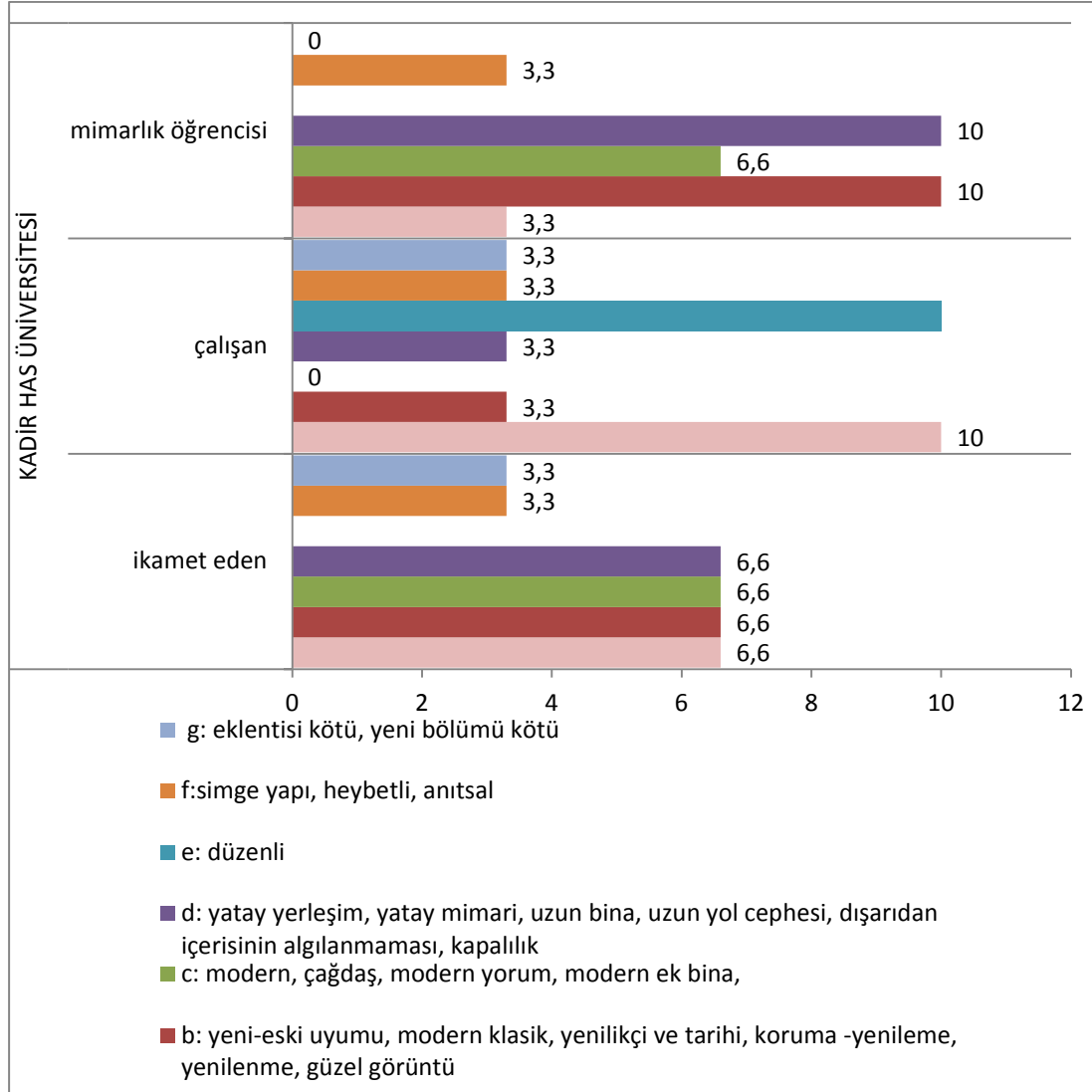
Bahçeşehir Üniversitesi özelinde sorulan “Yapının bıraktığı etki tek kelime ya da tek cümle ile nasıl tanımlanır?” sorusunun anket sonucu:

Çizelge 3.84 : Yapının bıraktığı etki tek kelime ya da tek cümle ile nasıl tanımlanır?

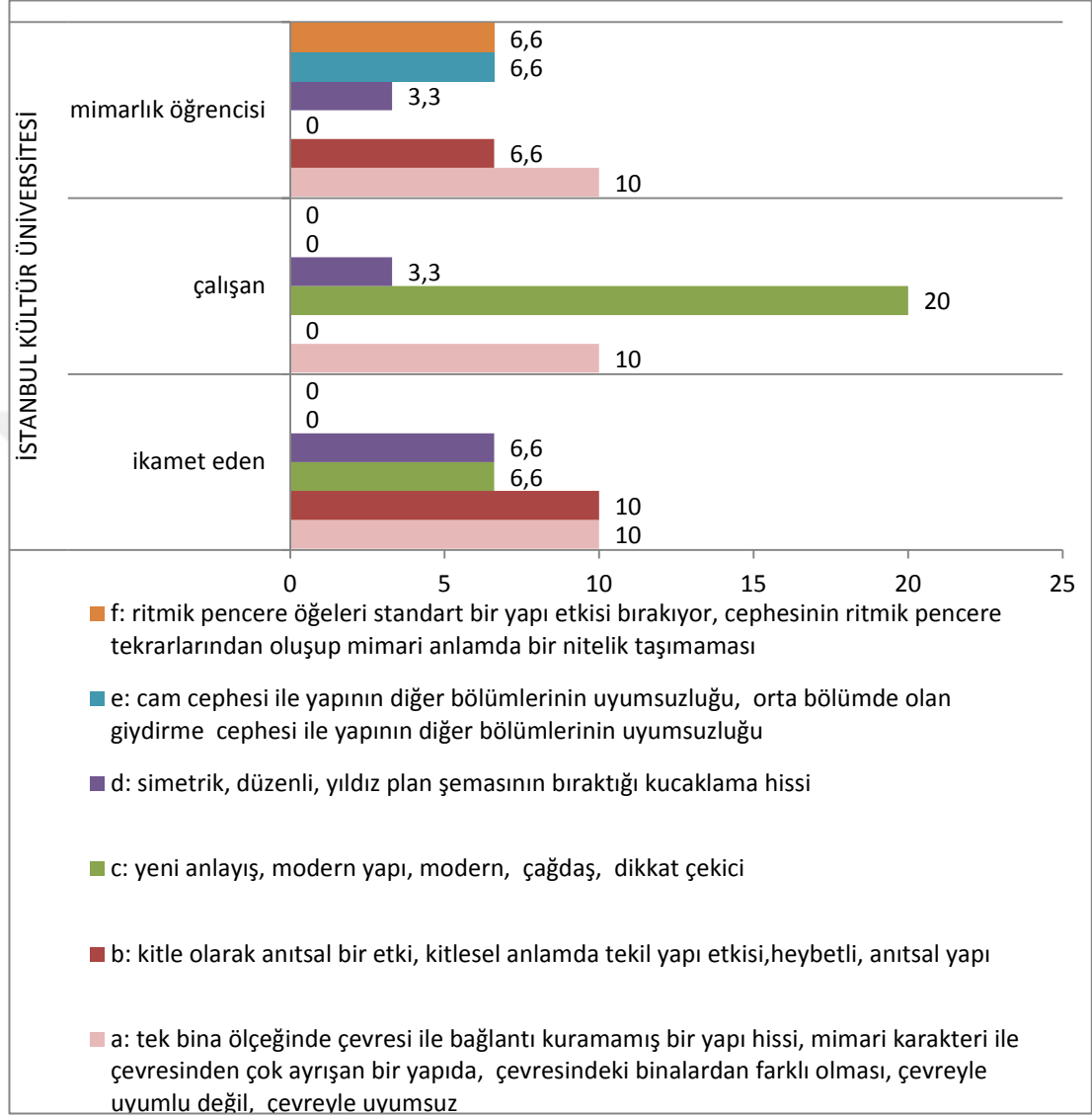
Kadir Has Üniversitesi özelinde sorulan “Yapının bıraktığı etki tek kelime ya da tek cümle ile nasıl tanımlanır?” sorusunun anket sonucu:

Çizelge 3.85 : Yapının bıraktığı etki tek kelime ya da tek cümle ile nasıl tanımlanır?

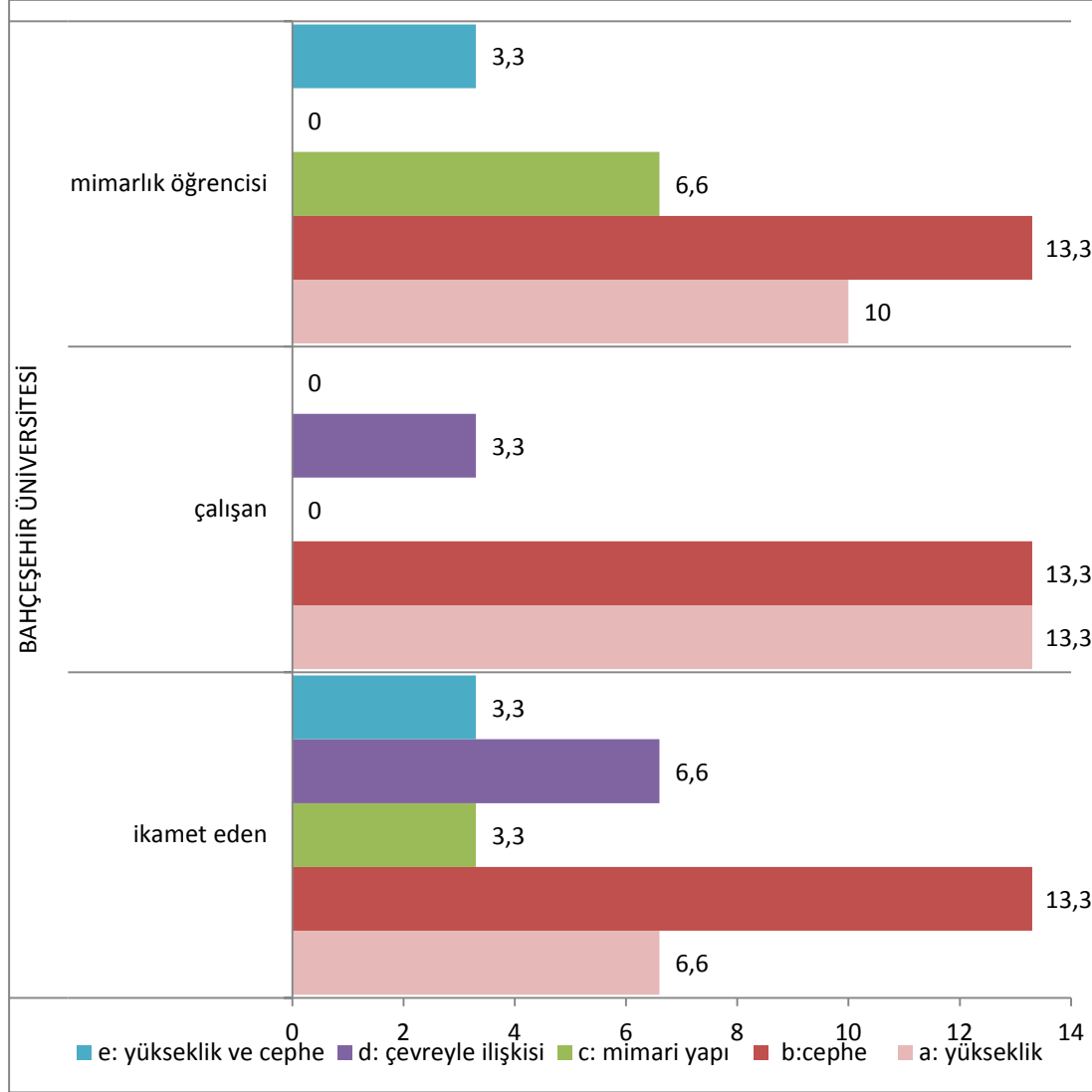
İstanbul Kültür Üniversitesi özelinde sorulan “Yapının bıraktığı etki tek kelime ya da tek cümle ile nasıl tanımlanır?” sorusunun anket sonucu:

Çizelge 3.86 : Yapının bıraktığı etki tek kelime ya da tek cümle ile nasıl tanımlanır?

“Yapının dikkat çekici ögesi nedir?” Bahçeşehir Üniversitesi

Çizelge 3.87 : Yapının dikkat çekici ögesi nedir?

a: yükseklik : çevresindeki yapı ölçeğinde bir anda farklılaşan bir yapı olması, kentin yüksek bir noktasında kendi yüksekliği ile kendine yer edinmeye çalışmış bir yapı, gabarisi ile diğer yapılar arasından ayrışması, yüksekliği çok dikkat çekici, çevredeki en yüksek yapı olması, yüksekliği, çok yüksek olması, çevresinden çok fazla yüksek olması.

b: cephe: dışarıdan içerisinin algılanamaması, giydirme cephesi, mimari bir dil birliğinin olmayıp giydirme cephe firmasına yaptırılmış bir yapı gibi görünmesi, mavi renk giydirme cephesi, cephesinin aynalı olması, cam cephesi, çok parlak olması, aynalı camları, gökyüzünün yansımaları.

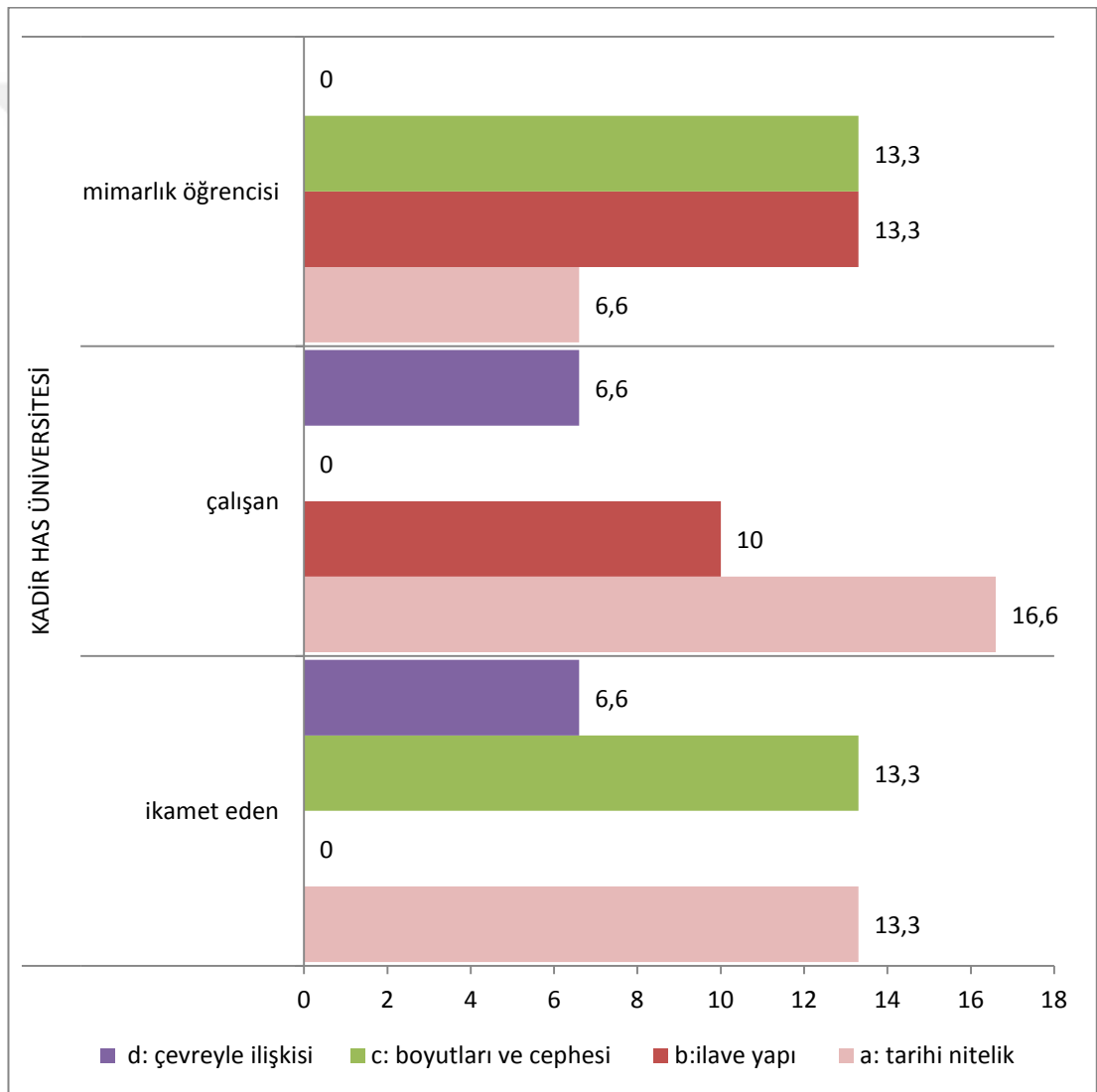
c: mimari yapı: alt bazanın ve üst yapının uyumsuzluğu, iyi bir mimarisinin olması, alt katlarının üst katlardan farklı olması, modernliği

d: çevreyle uyum: çevresindeki binalardan farklı olması, çevreyle uyumlu değil

e: yükseklik ve cephe: parlak ve yüksek olması, yükseklik ve parlaklık etkisi yaratması ile görünebilir olmak.

“Yapının dikkat çekici ögesi nedir?” Kadir Has Üniversitesi

Çizelge 3.88 : Yapının dikkat çekici ögesi nedir?

a: tarihi nitelik: tarihi yapının yenilenmesi, tarihi yapının korunması, tarihi görüntüsü, geleneksel kültürümüzü yansıtması, klasik yapısı, eski dönemi hatırlatması, tarihi özelliği, geleneksel bina, geleneksel kültürümüzü yansıtması

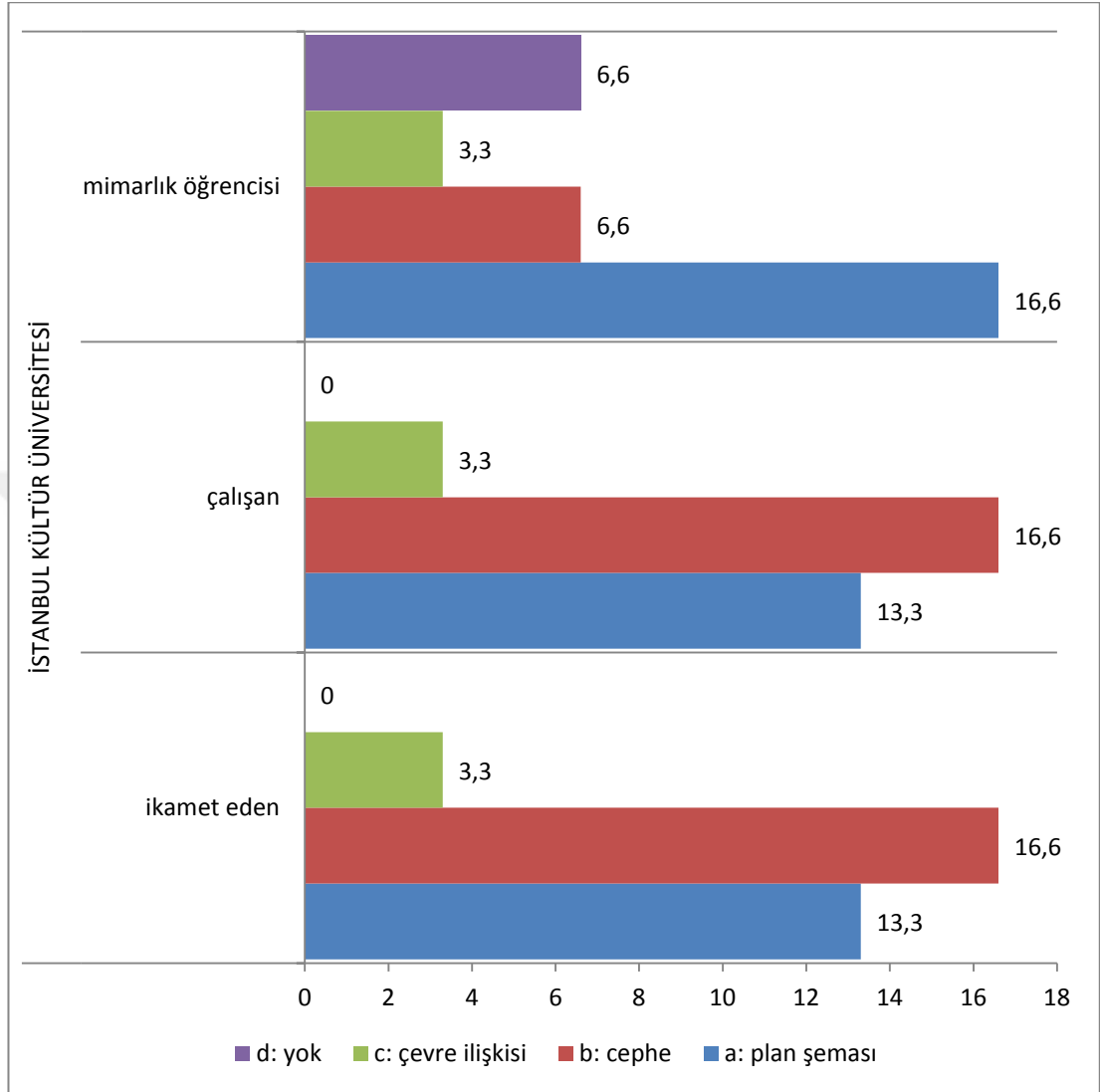
b: ilave yapı: tarihi yapıyla uyum içerisindeki yeni ek, tarihi yapıya ilave yapılan modern yapıların uyumu, eski yapının yeni işlev ile kullanılması, endüstri mirasının yeniden kente kazandırılması

c: boyutları ve cephesi: yapının boyutuyla çevrede kütle olarak ön plana çıkması, içe dönük kurgusuyla kente bir set çekilmesi, tarihi kütlelerin cephesi, yatayda hissedilen uzun kütle etkisi, simetrik olması, büyük olması, eski binasının süslemeleri, pencereleri, anıtsal olması, büyük olması, çok büyük yer kaplaması

d: çevreyle uyum: çevreye düzen getirmesi, düzenli olması, çevresindeki binalardan farklı olması, bölgenin özelliğini göstermesi,

“Yapının dikkat çekici ögesi nedir?” İstanbul Kültür Üniversitesi

Çizelge 3.89 : Yapının dikkat çekici ögesi nedir?

a: plan şeması: tekil yapı olarak yıldız şemasında planlanması, simetrik olması, yıldız plan, plan şeması, planlama anlayışı, üçgen görüntüsü, yıldız şeklinde olması,

b: cephe: giydirme cephesinin diğer cephesiyle uyumsuzluğu, cam cephesi, simetrik cephesi, cam cephe, cephesi, dış mimarisi, mavi renk giydirme cephesi, giydirme cephesi

c: çevre ilişkisi: tek yapı ölçeğinde kalması, çevresindeki binalardan farklı olması,

4. SONUÇ

Tez çalışmasında, işlev değişimi ile mimarlık okulu olan yapıların konumları kadar kütlesi ve cephelerinin; kullanıcı tarafından nasıl algılandığının, kullanıcının hangi özelliklerine bağlı olarak algısal değişkenlik gösterdiğinin, temsillerin hangi özelliğinin kullanıcı tarafından dikkat çekici bulunduğu karşılaştırılması yapılmıştır.

Anket katılımcılarının yapıyı çevreye yükledikleri anlamlar ile beraber algılarının değişiminin ortaya koyulması böylece mimarlık okulu binalarının kente nasıl bir mesaj ilettiğine dair yanıt bulunmaya çalışılmıştır. Mimarlık okulu yapılarından; Kadir Has Üniversitesi yapısı hariç Bahçeşehir Üniversitesi ve İstanbul Kültür Üniversitesi yapıları, çoğunlukla ticaret yapısı olarak algılanarak eski işlevlerine referans vermekte, üniversite yapısı olarak algılanmamaktadır.

Çalışmadan çıkarılan sonuç; işlev değiştirerek mimarlık okulu olan yapıların sadece yapı ölçeğindeki geçirdiği değişimin kentsel mekâna yansımalarının problemlili olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Anket çalışmasının sonuçlarına göre İstanbul Kültür Üniversitesi binası örneğinde görüldüğü gibi öğrencilerin vakit geçirdiği alanların genellikle yakın çevredeki avm yapıları olduğu sonucu çıkarılmıştır. Kültür Üniversitesi konum olarak çok yoğun bir trafiğin hakim olduğu E-5 otoyolu kenarında bulunması kullanıcıları rahatsız edebilecek gürültü, yoğunluk ve kirlilik gibi faktörleri beraberinde getirerek bir anlamda kullanıcıyı mekandan uzaklaşma hissi verdiği için kullanıcıların bu yapıyı zaman geçirmek için tercih etmemelerinin nedeni onlara gereken kişisel ve kültürel alanı sağlamıyor olması sonucuna ulaşılmıştır.

Kentsel alanlarda tanıdık ve tarihi mekanların kullanıma kazandırılması ile kullanıcı kendini çevre ve geçmişiyle yakın bir bağlantı içerisinde hissedeceği için önemlidir. Bu nedenle Kadir Has Üniversitesi binası tarihi niteliğiyle bir kimlik kazanmakta olup bu nitelikteki bir okul yapısında eğitim görmek, kullanıcılara ve bu kentsel çevrenin deneyimlenmesi açısından olumlu sonuçları vardır. Tarihi yapılaşmanın yoğun olarak görüldüğü Cibali bölgesinde okul yapısının da tarihsel nitelikte olması estetik yönüyle ve akılda kalıcılığıyla tanımlı bir mekan algısı oluşturduğu çıkarımı yapılmıştır.

Günümüzde artan sayıları göz önüne alındığında mimarlık okullarının birçoğu konumu gereği kentsel anlamda ilişki kuramayan kayıp mekan olarak değerlendirilebilecek kent parçalarında eğitim vermektedir. Sonuç olarak; yapı kabuğu üzerinden algısal yönüyle tariflenen arayüz kavramı ile mimarlık okulları üzerinden yapılan çalışma; mimarlık okullarının kent ile bağ kurmasının önemini, öğrencinin eğitim gördüğü çevre ve yapının kenti algılama üzerindeki etkilerini vurgulanmıştır.

KAYNAKLAR

- Antrobus, John. (Editor). 1970. *Cognition And Affect*. Boston: Little Brown.
- Appleyard, D. (1973). *Professional Priorities for Environmental Psychology*, R.Küller, Dowden. Pennsylvania: Hutchinson and Ross Inc.
- Auge, M. (1997). *Yer-olmayanlar: Üstmodernliğin Antropolojisine Giriş*. Çev. T.Ilgaz. İst: Kesit Yayıncılık.
- Aycı, H. ve Uludağ, Z. (2011). *Mimarlık Eğitimi ve Coğrafya 2. Ulusal Sempozyum: Mimari Tasarım Eğitimi: Bütünleşme 2*, Sempozyum Kitabı, 20-21 Ekim 2011 Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimarlık Fakültesi, İstanbul.
- Barthes, R.(1990). *Yazı ve Yorum: Roland Barthes'tan Seçme Yazılar*. İstanbul: Metis Yayınları.
- Bauman, Z, (1993). *Postmodern Ethics*. United Kingdom: Blackwell Publishing.
- Carr, S., And Schissler, D. (1969). *The City As A Trip: Perceptual Selection And Memory In The View From The Road*. Environment And Behaviour 1, 7–35.
- Cassirer, E. (1955). *The Philosophy of Symbolic Forms*. Volume Two: Mythical Thought, Translated by Ralph Manheim, Introductory Note by Charles W. Hendel, New Haven: Yale University Press.
- Crary, J. (2004). *Gözlemcinin Teknikleri*. Çev.: Elif Daldeniz. İstanbul: MetisYayımları.
- Denning, P. J. Metcalfe, R. M. (1997). *Beyond Calculation, The Next Fifty Years of Computing*. New York: Copernicus
- Downs, R. M. ve Stea, D. (1977). *Maps In Minds: Reflections On Cognitive Mapping*. Michigan: Harpercollins Publishers.
- Downs, R.M. ve Stea, D. (1973). *Cognitivemaps And Spatial Behavior Process And Products*, in R.M. Downs& D. Stea, Eds., Image And Environment, Pp:8-26, Chicago: Il:Aldine.
- Durur, G. G. (2018). *Kent İçinde Konumlanan Mimarlık Fakültelerinin Fiziksel Ve Performans Bileşenleri Açısından İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Gehl, J. (1987). *Life Between Buildings*. New York: Van Nostrand Reinhold Co.
- Erzen. J. N. (1976). *Eğitimin Estetik Süreç Olarak Yorumu ve Mimarlık Eğitimi*. http://jfa.arch.metu.edu.tr/archive/02585316/1976/cilt02/sayi_2/175-185.pdf
Erişim tarihi: 21.11.2019.
- Gell, Alfred (1985). *How To Read A Map: Remarks On The Practical Logic Of Navigation*. Man, New Series, Vol. 20 (No. 2): Pp. 271-285.
- Golledge, R. G. ve A. N. Spector. (1978). Comprehending The Urban Cognitive Environment: Theory And Practice. *Geographical Analysis* 10:403–426.
- Guattari, F. (1992). *Chaosmose, Paris: Éditions Galilée; trans. Paul Bains and Julian Pefanis*.
- Günel, F.E. (2008). *Kent İmajı Ve Kentsel Doku Bağlamında Çanakkale Kent Merkezinin İrdelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Harvey, D. (2003). *Postmodernliğin Durumu*. İstanbul: Metis Yayınları.
- Haynes, R. (1980). *Geographical Images And Mental Maps*. London: Macmillan Education Ltd.
- Ingold, T. (2000). *The Perception Of The Environment: Essays In Livelihood, Dwelling And Skill*. London: Routledge.
- Istomin, K. V. Dwyer, M. J. (2009). *Finding The Way: A Critical Discussion Of Anthropological Theories Of Human Spatial Orientation With Reference To Reindeer Herders Of Northeastern Europe And Western Siberia*. *Current Anthropology*, 50(1), 29-49.
- Johnson, S. (1997). *Interface culture*. New York: Basic Books.
- Karabacak, G. (2015). *İnsan-Kent İlişkisinde Bir Arayüz Olarak Mimarlıkta Kamusal Mekân*. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Karakoç, E. (2004). *Yapının Kentsel Mekana Katılımı*. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Kararmaz, Ö. (2017). *Mimari Tasarım Eğitimi Ve Güncel Mimarlık Tartışmalarının Bir Arayüzü Olarak Mekânsal Yerleştirmeler*. (Yüksek Lisans Tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Koolhaas, R. (2006). *Junkspace*. Italy: Quodlibet
- Köknar, A. B. S. (2001). *Mekansal Arayüzlerin Kente Ve Yaşam Katılımları Üzerine Bir İnceleme*. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Köse, S. (2010). *Üniversite Ve Şehir Arasındaki Arayüzün Mekânsal Oluşumu; Ankara Üniversitesi'nin Ve Odtü'nün Arayüzlerinin Kendi Bağlamları İçerisinde İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). ODTÜ, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Lang, J. (1987). *Creating Architecture Theory: The Role Of The Behavioral Sciences In Environmental Design*. New York: Van Nostrand Reinhold Company.
- Lefebvre, H. (1991). *The Production of Space*. United Kingdom: Blackwell Publishing.
- Lynch, K. (1960). *The Image Of The City*. Usa: The Mit Press.
- McCullough, M. (1998). *Abstracting Craft: The Practiced Digital Hand*, Mit Press.
- Nasar, J. L. (1990). *Evaluative Image of the City*. American Planning Association Journal Winter: 41-53.
- Norberg-Schulz, C.(1980). *Genius Loci: Toward a Phenomenology of Architecture*. New York: Rizzoli.
- Özaydın, G. (1993). *Kentsel Tasarım Kapsamında Tarihi Kentsel Mekânlarda Arayüzleri Düzenlenmesine Sistemli Bir Yaklaşım*. (Doktora Tezi). Mimar Sinan Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Özbek, A. (2012). *Kentsel Bir Patoloji: Kayıp Mekân - Ewsad Projeleri Üzerinden Bir Değerlendirme*. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özsel, S. B. (2009). *Bina-Kentsel Mekân Arayüz Özelliklerinin Kentsel Yaya Mekânlarına Etkisi*. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Passini, R. (1984). *Wayfinding in Architecture*. New York: Van Nostrand Reinhold.

Puttemans, P. (1983). "Batı Avrupa'da Cephenin Yaşamı, Ölümü Ve Yeniden Dirilişi," *Yapı Dergisi* 47.

Raban, J. (1974). *Soft City: The Art Of Cosmopolitan Living*. New York: Dutton.

Rapoport, A. (1977). *Human Aspects Of Urban Form: Towards A Man-Environment Approach To*. Oxford: Pergamon Press.

Saka, A. E. (2018). *Mimarlığı Deneyimlemenin Arayüzü Olarak Mimarlık Okulları*. (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Kültür Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Sam, N. (2010). *Kentin İmgesi: Bursa Örneği*. Celal Bayar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. Cilt:8. Sayı:2.

Sanoff, H. (1991). *Visual Research Methods in Design*, New York: Van Nostrand Reinhold.

Segal, S. (Editor) 1971. *Imagery: Current Cognitive Approaches*. New York: Academic Press.

Simmel, G. (1950). *The Sociology of George Simmel*. Glencoe, Illinois: The Free Press.

Stanford, A. (1978). *On streets. Institute for Architecture and Urban Study*. Cambridge Massachusetts, and London, England. the MIT Press.

Stone, D. Jarrett, C. Woodroffe, M. Minocha, S. (2005). *User Interface Design and Evaluation (Interactive Technologies)*. San Francisco CA: Morgan Kaufmann Publishers.

Şensöz, D. (2019). Kuştepe Mahallesi Örneğinde Farklı Konut Dokuları Arasındaki Arayüzlerin İncelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi). Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Şenyapılı, T. (1978). *Bütünleşmemiş Kentli Nüfus Sorunu*. Ankara: ODTÜ Yay.

Suttles, G.S. (1972). *The Social Construction of Communities*. Chicago: The University

Trancik, R. (1986). *Finding Lost Space: Theories of Urban Design*. New York: Van Nostrand Reinhold.

Turgay, O. (2009). *Mekânın Kurgulanmasında ve Algılanmasında Bellek'in Belirleyici Etkisinin Analizi*. (Doktora Tezi). Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Turgay, O. (2013). *Mekânların "Arayüz" Nitelikleri Bağlamında Gündelik Yaşantıda Kalıcılığı*. *Beykent University Journal Of Science And Engineering*(6), 27-46.

Tuna,B.(2019).<http://bulendtuna.blogspot.com/search/label/Mimarlık%20Eğitimi>

Weber, M. (2012). *Şehir, Modern kentin oluşumu*. (çev: Musa Ceylan) İstanbul: Yarın Yayınları.

Yırtıcı, H. (2005). *Çağdaş Kapitalizmin Mekânsal Örgütlenmesi*. İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları.

Zielinski, S. (2000). *Arts and apparatuses: dramaturgies of differences*. http://wro2000.wrocenter.pl/html/mm_szielinski_en.html. erişim tarihi: 21.11.2019.

Zevi, B. Barry, J.A. Gendel, M. (1957). *Architecture as Space: How to Look at Architecture*. New York: Horizon Press.

Zevi, B. (1990). *Mimariyi Görmeyi Öğrenmek* (Çev. D.Divanlıoğlu). İstanbul: Birsen Yayınları.

Zizek, S. (2011). *Mimari Paralaks*. İstanbul: Encore Yayınları.

İNTERNET KAYNAKLARI

URL-1 <https://www.itpro.co.uk/operating-systems/30248/what-is-a-graphical-user-interface> . 21.11.2019

URL-2 <https://www.spiegel.de/fotostrecke/achtspuriger-stillstand-chinasmopolitan-deckeln-pkw-neuzulassungen-fotostrecke-110762-3.html> .21.11.2019

EKLER

EK A: Anket Soruları

Mimarlık Okullarının Kentle Arayüzü Anket Soruları									
Anket No:				Katılımcılar: Mimarlık Öğrencisi / Bölgede Çalışan / Bölgede İkamet Eden					
1	Cinsiyet			Erkek ()		Kadın ()			
2	Yaş	18-24 ()	25-35 ()	36-45 ()	45-60 ()	61 ve üstü ()			
3	Öğrenim Durumu	İlkokul ()	Ortaokul ()	Lise ()	Ön Lisans ()	Lisans ()	Yüksek Lisans ()	Doçtora ()	
4	İş Durumu	Çalışıyor ()		Okuyor ()		Çalışmıyor ()			
4a	Bölgede mi çalışıyor? Evet ise, ne kadar süredir?	Evet ()	Hayır ()	0-1 yıl ()	2-5 yıl ()	5-10 yıl ()	10 yıldan fazla ()		
4b	Bölgede eğitim mi görülmüyor? Evet ise, ne kadar süredir?	Evet ()	Hayır ()	0-1 yıl ()	2-5 yıl ()	5-10 yıl ()	10 yıldan fazla ()		
5	Bölgede mi ikamet ediliyor? Evet ise, ne kadar süredir?	Evet ()	Hayır ()	0-1 yıl ()	2-5 yıl ()	5-10 yıl ()	10 yıldan fazla ()		
5a	Bu bölgede ikamet etme sebebi nedir?	İşyerine/okula /eve yakın ()	Ulaşım imkanlarının kolay olması ()	Güvenli olduğu için ()	Konut kiralılarının uygun fiyatlı olması ()				
6	Bölgeyi güvenli buluyor musunuz?	1 Güvensiz ()	2 Az Güvenli ()	3 Bilmiyorum ()	4 Güvenli ()	5 Çok Güvenli ()			
7	Bölgeye nasıl ulaşım sağlanıyor?	Yürüme ()	Toplu taşıma ()	Servis ()	Özel Araç ()	Bisiklet- Motosiklet ()			

8	Mesleki ve kültürel etkinliklere katılma sıklığı? (Konferans, sergi, atölye, tiyatro vb.)	Haftada 1-2 ()	2 haftada 1 ()	Ayda 2-3 den fazla ()	Yılda 3-4 ()	Katılmıyorum ()		
9	Kültürel etkinliklere katılma sıklığı? (Konferans, sergi, atölye, tiyatro vb.)	Haftada 1-2 ()	2 haftada 1 ()	Ayda 2-3 den fazla ()	Yılda 3-4 ()	Katılmıyorum ()		
10	Etkinliklere ulaşım nasıl sağlanıyor?	Yürüme ()	Toplu taşıma ()	Servis ()	Özel Araç ()	Bisiklet- Motosiklet ()		
11	Bina çevresinde buluşma noktaları nelerdir? (Çalışan ve ikamet eden)	Okul Giriş Kapısı ()	AVM ()	Park ()	Metrobüs/otobüs/vapur durak ()	Diğer ()		
12	Okul çevresinde buluşma noktaları nelerdir?	Okul önü ()	Okul dışı - kafe ()	Okul dışı - AVM ()	Okul içi ()	Metrobüs/otobüs/vapur durak ()	Diğer ()	
13	Yapıya dışarıdan bakıldığında içeriye dair nasıl fikir veriyor?	Davet edici ()	Merak uyandırıcı ()	İtici ()	Diğer ()			
14	Yapıya dışarıdan bakıldığında cepheye dair nasıl fikir veriyor?	Anıtsallık ()	Şeffaflık ()	Ezici ()	Yenilikçi ()	Diğer ()		
15	Yapının kendine özgü bir biçimi ve karakteri vardır.	1 Hayır ()	2 ()	3 Bilmiyorum ()	4 ()	5 Evet ()		
16	Modern cephe size göre hangi malzemedir ?	Cam-çelik ()	Beton-cam ()	Taş,ağşap doğal malzeme ()	Kompozit Alüminyum kaplama ()	Diğer ()		
17	Fotoğraf-taki yapının işlevi? YAPI 1 (İlgili yapı)	Eğitim yapısı ()	Ticaret Yapısı ()	Sağlık yapısı ()	Endüstri yapısı ()	Kültür yapısı ()	Turizm Yapısı ()	Diğer ()

	<i>hariç diğer yapılar için</i>							
18	Fotoğra- ftaki yapının işlevi? YAPI 2 (İlgili yapı hariç diğer yapılar için)	Eğitim yapısı ()	Ticaret Yapısı ()	Sağlık yapısı ()	Endüstri yapısı ()	Kültür yapısı ()	Turizm Yapısı ()	Diğer ()
19	Fotoğraf- taki yapının işlevi? YAPI 3 (İlgili yapı hariç diğer yapılar için)	Eğitim yapısı ()	Ticaret Yapısı ()	Sağlık yapısı ()	Endüstri yapısı ()	Kültür yapısı ()	Turizm Yapısı ()	Diğer ()
20	Yapının işlevi bilinmes eydi hangi tür yapı olurdu?	Eğitim yapısı ()	Ticaret Yapısı ()	Sağlık yapısı ()	Endüstri yapısı ()	Kültür yapısı ()	Turizm Yapısı ()	Diğer ()
21	Gördüğünü z yaplardan hangisi üniversite binasıdır?	Kadir Has Üni. ()	Bahçeşehi r Üni. ()	Kültür Üni. ()	Hiçbiri ()	Hepsi ()		
22		Aynı ya da yakın bir şekilde etki bırakan başka yapı ne olabilir?						
23		Yapının bıraktığı etki tek kelime ya da tek cümle ile nasıl tanımlanır?						
24		Yapının dikkat çekici ögesi nedir?						

EK B: Anket Kapsamında Deneklere Gösterilen Fotoğraflar

a) Bahçeşehir Üniversitesi

b)Kadir Has Üniversitesi

c) İstanbul Kültür Üniversitesi

ÖZGEÇMİŞ

Ad Soyad: Ayşe Ece Günal

Doğum Yeri ve Tarihi: Çanakkale, 1989.

E-Posta: gunal.ece@gmail.com

Lisans: Doğu Üniversitesi, Mimarlık Bölümü (2012)

Yüksek Lisans: MSGSÜ Fen Bilimleri Enstitüsü, Mimarlık Anabilim Dalı, Mimari Tasarım Sorunları Programı (2019)

Universitat Politècnica De València (Exchange Student), 2013-2014

İş Deneyimi

Stajlar :

DB Mimarlık (İstanbul)

LEVS Architecten (Amsterdam)

Alberta Norweg (Valensiya)

Çalıştığı Kurumlar :

DNA Mimarlık (İstanbul)

CGV Mars Entertainment Group (İstanbul)

E - Mimarlık (Çanakkale)